

การบำเพ็ญด้วยหนังสือ - การศึกษาเด็กเป็นรายกรณี
กับเท้าเรือบะเข็ญประณตศึกษามัธยมที่ ๓

ปริญญานิพนธ์

ของ

สาวิกา กาญจนะ

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มีนาคม ๒๕๖๘

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติได้พิจารณาปัญหานี้อย่างถี่ถ้วนแล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคำหลักสูตรปัญหาการศึกษาหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

ดร. นนดี ประธาน
ประธาน
คณะกรรมการ
อัมม ๒๕๖๕/๒๕๖๕ กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงเพราะได้รับความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิชาญ หับเที่ยง, รองศาสตราจารย์ อัมพา โชติดีแสงอร และรองศาสตราจารย์ ดร.บุญชอบ ไชยโกษี ที่ได้กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และคอยให้คำแนะนำต่างๆ ตลอดจนแก้ไขให้ ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสามท่านเป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. บาเรย์ เหล่าสุนทร ที่ได้ให้แนวความคิดเบื้องต้นในการศึกษาครั้งนี้ และอาจารย์ บุญส่ง ยิ้มแก้ว ที่สนับสนุนการศึกษานี้ของผู้เขียนตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ บังอร แสนนันทน์ ที่ได้อนุญาตให้ใช้แบบสอบถามหาความสัมพันธ์ระหว่าง "คนที่เป็นอย่างนี้" กับ "คนที่อยากจะเป็น" ขอขอบคุณ คุณวารินทร์ ม่วงสุวรรณ ที่ได้อนุญาตให้ใช้แบบทดสอบความเอื้อเฟื้อ คุณอำพล โองะเคลือบ ที่ได้อนุญาตให้ใช้แบบทดสอบความวิตกกังวลและให้คำแนะนำต่าง ในการทำวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้จะไม่ได้ผลเท่าที่ควร ถ้าหากไม่ได้รับความร่วมมือจากนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์ ผู้เขียนจึงขอขอบใจและขอบพระคุณ อาจารย์ใหญ่ อาจารย์หัวหน้าฝ่ายวิชาการและอาจารย์ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ทุกท่าน ที่อำนวยความสะดวกในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณเจ้าของห้องสมุดส่วนตัว "มนูวิพันธุ์พงศ์" ที่ได้ให้ยืมหนังสือเด็กเป็นจำนวนมาก ตลอดจนระยะเวลาการทำวิจัย อีกทั้งเพื่อนๆ (ซึ่งทุกคนจะกล่าวในที่นี้ทั้งหมด) ที่ได้ให้กำลังใจและช่วยเหลืออย่างแข็งขัน จนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเป็นรูปเล่ม

ขอขอบคุณ คุณโสภณ กาญจนะ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ และคอยให้กำลังใจแก่ผู้เขียนด้วยดีเสมอ จนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จเรียบร้อย

บุคคลที่ผู้เขียนจะขิกราบขอบพระคุณเสียมิได้คือ บิดา มารดา ผู้ให้ทุนทรัพย์ในการทำ ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

สาวิกา กาญจนะ

๗ มีนาคม ๒๕๔๘

๑	บทนำ	๑
	คำนำ	๑
✓	ความมุ่งหมายของการศึกษากันกว่า	๔
✓	ความสำคัญของการศึกษา	๕
	ขอบเขตของการศึกษากันกว่า	๕
	ข้อตกลงเบื้องต้น	๖
✓	กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ	๖
	สมมติฐานในการศึกษากันกว่า	๗
๒.	เอกสารการวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	๘
✓	ความหมายของการนำบันทึกด้วยหนังสือ	๘
✓	จุดเริ่มต้นของการนำบันทึกด้วยหนังสือ	๙
✓	เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำบันทึกด้วยหนังสือ	๑๐
✓	ประวัติและที่มาของการนำบันทึกด้วยหนังสือ	๑๑
	การนำบันทึกด้วยหนังสือไปรายงานบุคคล	๒๐
✓	ทฤษฎีเกี่ยวกับการยอมรับตนเอง	๒๑
✓	ทฤษฎีเกี่ยวกับความวิตกกังวล	๒๔
✓	ทฤษฎีเกี่ยวกับความเฉื่อยเฉื่อย	๓๓
๓	วิธีดำเนินการ	๓๕
✓	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	๓๕
	เครื่องมือและวิธีการที่ใช้	๓๘
	การดำเนินการ	๔๓
	การวิเคราะห์ข้อมูล	๔๕

๔ รายงานผลการศึกษาของแต่ละกรณี

๔๘

กรณีของเค็กหญิงสายทอง

๔๘

กรณีของเค็กหญิงอรวิณี

๕๕

กรณีของเค็กหญิงจันทรี

๖๐

กรณีของเค็กชายสมนึก

๖๗

กรณีของเค็กชายวสันต์

๗๓

กรณีของเค็กหญิงภาวณี

๗๘

๕ บทข้อสรุป ผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

๘๕

จุดมุ่งหมายของการศึกษามากกว่า

๘๕

สมมติฐานในการศึกษามากกว่า

๘๕

ความสำคัญของการศึกษามากกว่า

๘๕

ขอบเขตของการศึกษามากกว่า

๘๖

เครื่องมือที่ใช้

๘๖

การดำเนินการ

๘๖

สรุปผลของการศึกษามากกว่า

๘๗

อภิปรายผล

๙๐

ข้อเสนอแนะ

๙๓

บรรณานุกรม

๙๕

ภาคผนวก

๑๐๑

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑ แสดงรายชื่อ ชั้น ของเด็กทั้ง ๖ คน	๓๖
๒ กำหนดวันเวลาสำหรับการสัมภาษณ์เด็กแต่ละคน	๔๔
๓ กระบวนการสอบถามความแตกต่างระหว่าง "คนอย่างที่เป็นอยู่" กับ "คนอย่างที่เขาอยากจะเป็น" ของเด็กหญิงสายทอง	๕๓
๔ กระบวนการสอบถามความแตกต่างระหว่าง "คนอย่างที่เป็นอยู่" กับ "คนอย่างที่เขาอยากจะเป็น" ของเด็กหญิงอรนิตี	๕๘
๕ กระบวนการสอบถามความวิตกกังวล ของเด็กหญิงจันทน์	๖๔
๖ กระบวนการสอบถามความวิตกกังวล ของเด็กชายสมนึก	๗๑
๗ กระบวนการสอบถามเอาใจพ่อแม่ ของเด็กชายวสันต์	๗๖
๘ กระบวนการสอบถามเอาใจพ่อแม่ ของเด็กหญิงกษณิ	๘๒

บัญชีกราฟ

กราฟ		หน้า
๑	แสดงแนวโน้มการยอมรับตนเองที่เปลี่ยนแปลงไป ของเด็กหญิงสายทอง	๕๓
๒	แสดงแนวโน้มการยอมรับตนเองที่เปลี่ยนแปลงไป ของเด็กหญิงอรนิต	๕๘
๓	แสดงแนวโน้มของความวิตกกังวลที่เปลี่ยนแปลงไป ของเด็กหญิงจันทร์	๖๕
๔	แสดงแนวโน้มของความวิตกกังวลที่เปลี่ยนแปลงไป ของเด็กชายสมนึก	๗๑
๕	แสดงแนวโน้มของความเชื่อใจที่เปลี่ยนแปลงไป ของเด็กชายวสันต์	๗๗
๖	แสดงแนวโน้มของความเชื่อใจที่เปลี่ยนแปลงไป ของเด็กหญิงภาวนี	๘๓

บทที่ ๑

บทนำ

คำนำ

ตั้งแต่ในยุคโบราณจนถึงปัจจุบันนี้มนุษย์ทุกคนล้วนแต่ต้องประสบกับปัญหาต่าง ๆ มากมาย หลายอย่าง โดยเฉพาะสังคมไทยปัจจุบันนี้กำลังอยู่ในยุคพัฒนาหรืออยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของการเปลี่ยนแปลง เมื่อสังคมใดเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจึงเป็นเหตุให้บุคคลต้องปรับตัวอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ตนเองสามารถเข้ากับสังคมได้ ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่าสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดความไม่พอใจ ความวิตกกังวล การแข่งขันชิงดีชิงเด่นกัน และมีการเห็นแก่ตัวมากขึ้น ตลอดจนการแสวงหา ไม่ยอมรับสภาพความเป็นจริงของตน เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็นผลที่เกิดจากสภาพสังคมที่สลับซับซ้อน แต่ถึงอย่างไรก็ตามก็ยังมุ่งหาวิธีลดความเครียด หรือขจัดปัญหาต่างๆ ที่ตนประสบด้วยวิธีต่างๆ กัน วิธีหนึ่งที่ได้ใช้ในการแก้ปัญหาคำตอบเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ก็คือ "การอ่านหนังสือ" หรือที่เรียกว่า "การนำbooksช่วยหนังสือ" (Bibliotherapy)

หนังสือมีบทบาทและอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์อย่างมาก ทั้งหนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือสารคดี นวนิยาย ตลอดจนใบแทรกโฆษณาต่างๆ ดังที่จูเลียน เบิร์สโตค¹ ได้กล่าวไว้ในที่ประชุมจัดงานหนังสือระหว่างชาติว่า "หายากเหลือเกินที่คนซึ่งอ่านหนังสือได้ในทุกวันนี้จะไม่รู้สึกโดยปราศจากการได้รับอิทธิพลจากหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งที่เขาเคยอ่าน" นอกจากนี้ยังมีบุคคลอื่นอีกหลายคนที่มีความเห็นตรงกันว่า "หนังสือเป็นเครื่องมือที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษา ทั้งรายงานขององค์การการศึกษาและวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ² ที่ว่า "การหาหนทางอย่างรวดเร็ว ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้หาหนทางต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพในการศึกษาเป็นกระบวนการตลอดชีวิต หนังสือและสื่ออื่นๆ เหล่านี้ที่สามารถหาพบเห็นได้ง่ายกว่า"

1

Julian Behrstock, "A year under the sign of the book", The Unesco

Courier, 25:4-6, July, 1972

2

Unesco, Book Development in Asia : a Report on the Production and Distribution of Books in the Region, p.8

เหล่านี้ ทั้งที่มีลักษณะต่างๆเกิดขึ้นใหม่ในโลกนี้ก็ยังเป็นสิ่งที่ไม่มีความสำคัญยิ่ง หนังสือ
เป็นเครื่องมือที่ที่สุด และง่ายที่สุด มีความสำคัญต่อการศึกษามากที่สุด หนังสือให้แหล่ง
รองข่าวสารทางๆที่หาพบได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ หรือเรอบน มาอยู่ ใกล้อ่าวถึงคุณค่า
ของหนังสือความเห็นว่า หนังสือเป็นเพื่อนของมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการช่วยฝึกฝนความคิด
และได้กำไรซึ่งเสรีภาพ...หนังสือเป็นเครื่องมือที่ให้ความฉลาดและความรู้ของมนุษย์ ซึ่งเสริม
ความสำเร็จส่วนบุคคลและความก้าวหน้าทางสังคม หนังสือให้โอกาสกับทุกคนที่จะค้นคว้าสิ่งที่ดี
ที่สุดที่มนุษย์ได้ไ้ไว้มากโลก หนังสือก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกัน หรือ แยกออกจากกัน
ความเห็นว่ หนังสือสามารถช่วยเสริมบุคลิกภาพและให้ความรู้ว่แต่ละคนควรจะปฏิบัติอย่างไร
จึงจะมีชีวิตอยู่อย่างสมบูรณ์และมีความสุข นอกจากนี้หนังสือยังทำหน้าที่เป็นเพื่อนที่ดีไม่ว่า
ของมนุษย์ควยถึงๆ คุย ชุมสาย" กล่าวว่ "สิ่งซึ่งจำเป็นที่สุดที่จะช่วยให้เราอยู่ตามคำ ใจได้
คือ หนังสือ มันช่วยทำให้โลกที่เป็นศัตรูกลับเป็นมิตร โลกที่หนาวเขว้ากเย็นกลับอบอุ่น ด้วยหนังสือ
นี้จะทำให้ตามใจแบบที่ปรารถนาเป็นเพื่อนบ้าน มีสุขเพราะมันเป็นเพื่อนที่แท้จริงจะเอาหนังสือ คุย กับ
บ้านเมื่อไรก็ได้ ออกไปสักก็ถึงจะหาสิ่งใหม่เพื่อนแท้ของเราในตามเห็นๆต่างๆ การอ่านหนังสือจะช่วยให้
ทำให้ตามใจแบบที่ปรารถนาได้จริงๆกับที่มีจิตใจสูงๆ คนที่ไว้มากที่สุดไปโลก ได้แบบที่ปรารถนาไว้ เรา
ได้แบบที่ปรารถนาได้จริงๆที่เกิดขึ้นมาที่เรารู้จักซึ่ง มีมิตรสหายที่เห็นแก่ประโยชน์เรามากเวลา
จะช่วยให้เราเจริญก้าวหน้าไปหมดเลย"

1

Rene Mahou, "1972 International Book Year, Book for All", The Unesco Courier, 25:4-5, January, 1972

2

Lionel R. Macolvin, Libraries for Children, p.17-18

3

คุย ชุมสาย, บ.อ. จะลดรายจ่ายได้อย่างไร รวมพิมพ์วิธีทำหนังสือ
แนวเรื่องคุย ชุมสาย หน้า ๕-๑๐

หนังสือเคแฉงเบตาศาสนิกขุมากยิ่งขึ้นในปัจจุบัน แม้จะนวนิยายก็ใช้หนังสือที่อ่านแล้วคงโยนทิ้ง ก็อย่างนวนิยายในฉบับในทางประเทศไซเบียวียาเป็นเครื่องมือโฆษณา จนมีชื่อเรียกว่า นวนิยายโฆษณาชวนเชื่อ^๑ อิทธิพลของหนังสือคอสตาสังคมที่กำลังถล่มในภายภาคหน้าก็คิดเห็นที่บังมืออยู่มากทีเดียว สุภาณี สวัสดิ์ศรี^๒ กล่าวว่า นักเขียนจะสอแทรกปรัชญาหรือกติธรรมไว้ให้อ่านด้วย เช่น เรื่องปีศาจ ของ เสงี่ยม เสงี่ยมงัก แปดเดือนของเรา ของ เสงี่ยมงัก ห้ากับ ของ ดาวคำหอม เป็นนวนิยายที่สะท้อนความเปลี่ยนแปลงของสังคม

สี่แยกดิน และ หลายชีวิต ของ สีกฤตย์ ปราโมช ถือเป็นที่นาการทางความคิดริเริ่มอย่างดี

เรื่องวิถี ของ นิธิตรมภ์ เกวราชัน ได้แสดงให้เห็นว่าโลกนี้มีวิถีคิดอันรวมไปทุกอย่าง

ส.สิทธินนท์^๓ ได้กล่าวถึงอิทธิพลในระบัตินิเทศน์ของโลกซึ่งกล่าวถึงอิทธิพลของนวนิยายว่า นวนิยายกลายเป็นที่ตรงความหมายอย่างยิ่ง เช่น สัญญาประชาคม ของ รุสโซ หรือบางเล่มทำให้คนอ่านสับสนตาข่ายถึงเรื่องความมอง เช่น เรื่องความเศร้าของนายแวนเดอร์ ของ เพอเซ หรือ บางเล่มทำให้คนถูกเผ่าทั้งเป็น ต้องเข้าไปอยู่ทางประเทศ ตามปฏิรูปการศึกษา ต้องไปขายของวัดทางแห่งชีวิต เป็นต้น

จากที่กล่าวนี้จะเห็นว่าหนังสืออิทธิพลต่อผู้อ่านมากโดยเฉพาะผู้อ่านที่เป็นเด็กและวัยรุ่น เพราะวัยนี้เด็กมักเรียนรู้ความการออกเฝ้ามแบบ (Identification) โดยไม่รู้ตัว^๔

^๑ เวื่อ สาระเวดิน ศิลปการประพันธ์ หน้า ๘๔

^๒ สุภาณี สวัสดิ์ศรี นักเขียนบ้านเรา ใน กนกเขียนหนังสือ หน้า ๑๐๘

^๓ ส.สิทธินนท์ ภาษาจากบางกอกใน และจากกรุงสยาม กรุงเทพฯ หน้า ๓๖๑-๓๖๒

^๔

Meddinus, Gene R., Readings in the Psychology of Parent-Child Relation, p. 246

}}

จากผลการวิจัยของข้าพเจ้า โจ่งเถื่อน^๑ ก็ได้ยืนยันให้ได้ว่า การแบ่งหนังสือสำหรับเด็ก
ควรคำนึงถึงองค์ประกอบทางบุคลิกภาพ ความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบทางจิตวิทยาและทัศนภาพศาสตร์
เพราะหนังสือที่ดีสำหรับเด็กมีใจรวใจให้เด็กอ่านออกเท่านั้น แต่ควรช่วยให้อ่านได้ก็ด้วยบุคลิกภาพ
ด้วย เช่น ช่วยให้อ่านได้เป็น ช่วยให้อ่านได้ด้วยความเข้าใจ ความรู้สึกว่าตนเองมี
คุณค่า เกิดความรู้สึกชอบอ่านหนังสือ ชอบอ่านหนังสือ มีสุขภาพทางจิตที่ดี บุคลิกภาพที่ได้รับการพัฒนา
นี้จะช่วยส่งเสริมการอ่านอีกต่อไปด้วย หนังสือที่ดีช่วยให้อ่านออกได้เร็วและรอบคอบช่วยพัฒนา
บุคลิกภาพไปภายจะช่วยให้การอ่านของนักเรียนเป็นรากฐานในการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและ
การเมืองไทย

ด้วยเหตุนี้หนังสือสำหรับเด็กควรแบ่งเป็นตอนๆ และให้เด็กอ่านเองหนังสือมาช่วยเด็ก
มีใจหรืออ่านหนังสือมากได้ใจในกรณีต่างๆที่อยู่นานในต่างประเทศ ดังนั้นจึงน่าที่จะได้ศึกษาว่า
หนังสืออะไรสิ่งที่มีค่าบ้าง ที่เป็นงานที่โดยและอยู่ในตลาด หนังสืออะไรนี้สามารถหาได้ช่วยบ้าง
มีใจเราหรือเรียนประสบการณ์ของลูกหลานเราจึงเสริมสุขภาพจิตของลูกได้มากน้อยเพียงใด และ
หนังสืออะไรเล่มใดเล่มไหนที่ควรอ่านได้บ้างมีคุณค่าของงาน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของข้าพเจ้าคือ การศึกษาค้นคว้าหนังสือหรือวรรณกรรมต่างๆที่มีอิทธิพล
ที่จะสามารถนำเด็กมาสนใจการอ่านของข้าพเจ้าได้หรือไม่ หนังสือมีอะไรบ้างเสริมบุคลิกภาพและ
สุขภาพจิตได้บ้าง และเนื่องจากข้าพเจ้าได้พบตลอดการศึกษาโดยหนังสือเป็นอนุกรมวิธี
ประสบการณ์ บุคลิกภาพ การศึกษาค้นคว้าจึงนับเป็นการริเริ่มทดลองครั้งแรก

ความสำคัญของการศึกษา

๑. จะช่วยให้ทราบว่าหนังสือมีบทบาทในการพัฒนาสติปัญญาอย่างของ เด็ก
๒. นอกจากการศึกษาจะช่วยในบรรทัดฐานและผูกครองวิถีแนวทางกับใช้คุณหรือพิจารณา ในการใช้วิจารณญาณเหมาะสมต่อการพัฒนาคุณลักษณะให้แก่เด็กของชุมชน
๓. ผลของการศึกษาก็คงที่จะเป็นประโยชน์ต่อการบริการแผนงานในการจำแนกให้เด็กผู้พิการเรียน ปัญญาอ่อนตัว ตลอดจนเสริมประสบการณ์ ความคิด และอารมณ์
๔. เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยต่อไป

ขอบเขตของการศึกษา

- การศึกษาก็คงที่จะกระทำเฉพาะในขอบเขตดังต่อไปนี้
๑. ศึกษาจากเด็กชั้นประถมศึกษปีที่ ๗ จำนวน ๒ คนของโรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์ อำเภอหางเขมา กรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพฯ
 ๒. การศึกษาก็คงที่จะใช้ระยะเวลา ๒ เดือน คือ เริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ จนถึงเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๑๔
 ๓. วิธีการจะเป็นปัญหาและเทคนิคการที่สามารถนำข้อหรือเปลี่ยนแปลงได้ มีหลายประการ ในการใช้การวิจัยจะศึกษาลักษณะเบื้องต้น ๓ ประการเท่านั้น คือ การยอมรับตนเอง ความวิตกกังวล และความวิตกเพื่อ
 ๔. ตัวแปรของการศึกษา

ตัวแปรอิสระ	หนังสือ
ตัวแปรตาม	- การยอมรับตนเอง
	- ความวิตกกังวล
	- ความวิตกเพื่อ

วัตถุประสงค์ของโครงการ

๑. การศึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาทางจิตวิทยาและการจะศึกษาโดยวิธีแบบผสมผสาน
๑.๑ ศึกษาตั้งแต่ ๓ วิธีการทางจิตวิทยา

๑.๒ ศึกษาแบบผสมผสานระหว่างจิตวิทยาและจิตวิทยาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
๑.๓ ศึกษาแบบผสมผสานระหว่างจิตวิทยาและจิตวิทยาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๑.๔ ศึกษาแบบผสมผสานระหว่างจิตวิทยาและจิตวิทยาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๑.๕ ศึกษาแบบผสมผสานระหว่างจิตวิทยาและจิตวิทยาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒. ศึกษาผลกระทบที่เกิดจากปัญหาทางจิตวิทยาที่มีต่อสังคมไทย
๒.๑ ศึกษาผลกระทบที่เกิดจากปัญหาทางจิตวิทยาที่มีต่อสังคมไทย
๒.๒ ศึกษาผลกระทบที่เกิดจากปัญหาทางจิตวิทยาที่มีต่อสังคมไทย
๒.๓ ศึกษาผลกระทบที่เกิดจากปัญหาทางจิตวิทยาที่มีต่อสังคมไทย
๒.๔ ศึกษาผลกระทบที่เกิดจากปัญหาทางจิตวิทยาที่มีต่อสังคมไทย
๒.๕ ศึกษาผลกระทบที่เกิดจากปัญหาทางจิตวิทยาที่มีต่อสังคมไทย

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

๑. การบำบัดด้วยหนังสือ (Bibliotherapy) หมายถึง การให้ประโยชน์
จากการอ่านหนังสือเพื่อช่วยแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาบางประการของเด็ก

๒. หนังสือ หมายถึง วัสดุการอ่านทุกชนิดทั้งที่เป็นหนังสือหรือสื่ออื่น ๆ
วารสาร หนังสือพิมพ์ จุลสาร และเอกสารอื่น ๆ ที่มีความยาวพอที่จะอ่านได้

๓. เด็ก หมายถึง เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ ที่อยู่ในโครงการทดลอง

๔. พฤติกรรมที่เป็นปัญหา หมายถึง พฤติกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสังคม
ที่กระทบกระเทือนต่อความเจริญของสังคมของเด็ก ในการศึกษานี้จะศึกษาพฤติกรรม

ทั้งกล่าวถึง ๓ ลักษณะหลัก ๆ คือ การปรับตัวทางสังคม ความวิตกกังวล และความกลัว

๕. การยอมรับตนเอง หมายถึง ความรู้สึกที่เด็กมีต่อตัวเองและความรู้สึก
เกี่ยวกับตนเองที่คิดว่าตนอาจจะเป็นคนที่ดีหรือไม่ดี

เอกสารการวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของการบำบัดด้วยหนังสือ

การบำบัดด้วยหนังสือ (Bibliotherapy) เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจของผู้อ่านภายหลังจากที่ไปปะทะสังสรรค์กับสรรพนหนังสือทั้งปวง เพื่อที่จะได้เห็นขอบข่ายที่อ้างอิง (Frame of Reference) และภูมิหลังของการบำบัดด้วยหนังสือให้ชัดเจนและลึกซึ้งยิ่งขึ้น จึงได้นำเอาความหมายของการบำบัดด้วยหนังสือของนักการศึกษาที่สำคัญ ๆ มากล่าวไว้ดังต่อไปนี้

การดิง¹ ได้ให้ความหมายของการบำบัดด้วยหนังสือไว้ว่าเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ อันเกิดจากการปะทะสังสรรค์ระหว่างบุคลิกภาพของผู้อ่านกับหนังสือประเภทต่าง ๆ ซึ่งผลของการอ่านอาจให้ประโยชน์ในการประเมินผลเรื่องส่วนตัวของบุคคล เรื่องการปรับตัวและกานพัฒนาการทั้งปวง

โพรเคส² ได้กล่าวว่าการบำบัดด้วยหนังสือเป็นขบวนการของปฏิกริยาระหว่างผู้อ่านกับจินตนาการในหนังสือที่จะนำอารมณ์ของผู้อ่านให้เป็นอิสระจากความรู้สึกนึกคิด

สมิธ³ กล่าวว่า การบำบัดด้วยหนังสือหมายถึงการอ่านที่เป็นประโยชน์โดยตรงในการที่จะเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพหรือพฤติกรรมตลอดจนช่วยเสริมแต่งสุขภาพจิตของผู้อ่าน

¹R.L. Darling, "Mental Hygiene and Books: Bibliotherapy as Used With Children and Adolescents," Wilson Library Bulletin 32 . 293, December 1957.

²Caroline Shrodes, "Bibliotherapy: An Application of Psychoanalytic Theory," American Imago, 17 : 311, Fall 1960.

³Nilu E. Smith "The Personal and Social Values of Reading," Elementary English, 25 . 492, December 1948.

ทิวส์ ได้สรุปข้อคิดเห็นจากแบบสอบถามว่า การบำบัดด้วยหนังสือคือมีผู้รายการของการรักเรื่องกิจกรรมในการอ่านเอาข้อความสำคัญต่าง ๆ ตลอดจนการวางแผน การดำเนินกิจกรรมและการควบคุมเกี่ยวกับปฏิบัติการภายใต้คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อลดปัญหาทางอารมณ์และอื่น ๆ

จุดเริ่มต้นของการบำบัดด้วยหนังสือ

การบำบัดด้วยหนังสือได้ถูกนำมาใช้ตั้งแต่ในสมัยที่ตลาดหนังสือยังไม่แพร่หลายนัก ภายใต้วงวนได้ใช้วิธีการเล่านิทานแทนการอ่านหนังสือเพื่อการบำบัด หรือแม้แต่ในปัจจุบันนี้ ก็ยังมีการเล่านิทานหรือเล่าเรื่องจากหนังสือ (Book Talk) ให้เด็กฟังเพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจในการอ่านหรือเพื่อปลูกฝังบุคลิกลักษณะบางประการให้เด็กวัยเด็ก เช่น การส่งเสริมพฤติกรรม การปลูกฝังจริยธรรมและศีลธรรม เพราะวัยเด็กเป็นวัยแห่งการวางรูปแบบของบุคลิกภาพ^๒

ในการฟังนิทานเรื่องต่าง ๆ นี้ บางครั้งเด็กจะเกิดความรู้สึกว่าตนเองเป็นตัวละคร (heroes) ของเรื่อง ความรู้สึกเช่นนี้เป็นการแสวงหาตนเองให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเรื่องนั้น หรือเป็นการเลียนแบบเชิงเปรียบเทียบ (Identification) ซึ่งนับเป็นขั้นแรกของการบำบัดด้วยหนังสือ^๓ ในสมัยของอริสโตเติลปีการนำเอานิทานมาดัดแปลงเป็นละคร อริสโตเติลได้ตั้งเหตุผลปรัชญาของผู้ชมในระหว่างที่การแสดงดำเนินอยู่ เขาพบว่าอารมณ์ของผู้ชมที่เลวร้ายจะคอยตามเนื้อเรื่องหรือบทละคร ผู้ชมบางรายร้องไห้เพื่อสิ่งมหัศจรรย์ หรือหัวเราะ โยกตัวตามเสียงดนตรีสนุกสนาน ตลอดจนหรือแสดงความคิดเห็น เพื่อที่จะได้ถูกรับทราบบ้าง เป็นต้น ในขั้นนี้นับเป็นขั้นที่สองของการบำบัดด้วยหนังสือคือ ผู้ชมได้

¹R.M. Tews, "Bibliotherapy - Introduction," Library Trends 11 : 98, October 1962.

²Calvin S. Hall and Gardner Lindzey, Theories of Personality, p. 51

³Gloria Mattera, Bibliotherapy in a Sixth Grade, p. 2

ปล่อยอารมณ์ให้คลายความทุกข์ (Catharsis) มีความรู้สึกวิ่งไปกับบทเพลงตัวละคร เปโดโรได้ให้ความคิดเห็นในทำนองเดียวกับอริสโตเติล เขาได้คิดการปฏิกิริยาของผู้อ่าน ทั้งชื่อและผู้อ่านละครต่อไปถึงขั้นที่สามของการบำบัดด้วยหนังสือ เปโดโรเรียกปฏิกิริยาขั้นนี้ว่าขั้นตอนการหยั่งเห็นตรุณการรู้แจ้ง (Insight) กล่าวคือผู้อ่านจะรู้ซึ้งและเข้าใจในเรื่องที่ผู้อ่านวางลงแต่ บอกรับเห็นแนวทางที่ตนเองจะมีคติเพื่อปฏิบัติตนต่อไป ตามที่ต้องการในการแก้ปัญหาของตน

ทั้งนี้จากการได้งัดนิทาน หรืออุตตะระ หรืออ่านหนังสือก็ตาม ทำให้เห็นเราได้เรียนรู้เกี่ยวกับเพื่อนบ้าน ได้ทราบว่าเขาคิดกันอย่างไร เขาพูดอะไร หรือเขาอยู่กันอย่างไร เป็นต้น ในฐานะที่หนังสือเป็นตัวแทนของเหตุการณ์เหล่านั้นหรือหนังสือเป็นกระบวนการรณรงค์ทำให้เราได้รับความรู้เกี่ยวกับบุคคลต่าง ๆ และวิถีทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของเขาเหล่านั้น ความรู้สึกเหล่านี้จะช่วยให้เราสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้

ปัจจุบันนี้การบำบัดด้วยหนังสือถูกขนานนามอย่างกว้างขวางเนื่องจากกระบวนการนี้มีผลเร็วและง่ายอย่างเร็ว แม้คำว่า "หนังสือเป็นโอสถสำหรับวิญญาณ" (Medicine for the Soul) อันเป็นข้อความที่จารึกอยู่บนประตูดอกของห้องสมุดเมืองเพบีส (Thebes) ประเทศอียิปต์จะไม่ได้ในสมัยนี้ แต่คำนี้ก็มีความหมายเกี่ยวกับคำว่า "การบำบัดด้วยหนังสือ" (Bibliotherapy) ซึ่งหมายรวมถึงการใช้วัสดุการอ่านไปเพียงแต่เพื่อระงับหรือบำบัดรักษาผู้ป่วยแต่ยังไม่เป็นเกราะป้องกันรักษาสุขภาพจิตของผู้ป่วยให้ดีขึ้นด้วย

¹ Ibid.

² Ibid.

³ Association of Hospital and Institution Libraries, Bibliotherapy; Methods and Materials, p. 3

⁴ Alice Bryan, "Can There be a Science of Bibliotherapy?" The Library Journal, 64 : 775, October, 1939.

ประวัติและสภาพของการบำบัดด้วยหนังสือ

จากการค้นคว้าได้นำเอาวิธีการบำบัดด้วยหนังสือมาใช้เป็นครั้งแรก ผู้ที่เป็นกำลังสำคัญในงานนี้คือ แคทลีน โจนส์ (Kathleen Jones) เธอเป็นผู้ริเริ่มในการจัดทำหนังสือโดยเลือกสรรหนังสือเป็นอย่างถี่ถ้วนนำไปไว้ในห้องสมุดโรงพยาบาลแมคเคิน (Mclean Hospital) เมืองเวเวอร์ลี (Waverley) มลรัฐแมสซาชูเซตส์ ในปี ค.ศ. ๑๙๐๓

ในปี ค.ศ. ๑๙๓๖ ได้มีวิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาสังคมศาสตร์ของแคทธาริน ลินด์ (Katharine Lind) เธอให้ความสนใจในเรื่องอิทธิพลของหนังสือต่อวิถีชีวิตของผู้คน จากคำถามที่ได้ให้ความสนใจและขอบเขตประวัติของเค้กัยรุ่นที่เธอศึกษา เธอต้องการทราบว่าหนังสือที่วัยรุ่นเหล่านี้ได้อ่านในวันเด็กมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของพวกเขาอย่างไรบ้าง ในที่สุดเธอได้สรุปความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของการอ่านและชีวิตภายในสังคมไว้ว่าทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงจากการอ่านแตกต่างกันอยู่กับสังคมด้วย สาเหตุของการอ่านที่ผิดปกติคือการแยกตัวเองหรือการเข้าสังคมกับเพื่อนฝูง อาจสืบได้โดยดูจากพื้นฐานทางสังคม ประเภทของหนังสือที่อ่าน และสภาพการอ่านของผู้คนเอง การอ่านจึงนับเป็นประสบการณ์ทางสังคมที่สำคัญมากสำหรับเด็กประการหนึ่ง

การวิจัยแบบนี้มีโอกาสจะผิด ลากได้มากที่สุด เพราะว่าเป็นการวิจัยที่พัวพันกับการฝึกและการกระทำในองค์ อลิธ ไบรอัน^๓ (Alice Bryan) จึงได้หาวิธีการทำให้การบำบัดด้วยหนังสือเป็นวิชาที่ศาสตร์มากขึ้น ไบรอันยังได้แนะนำว่าการนำการบำบัดด้วยหนังสือมาใช้ให้เป็นประโยชน์ให้เท่าที่ป้องกันด้วยโดยกล่าวว่า ข้าเจ้าไม่เห็นว่าจะต้องมี

¹Jerome N. Schneck, "Bibliotherapy and Hospital Library Activities for Neuropsychiatric Patients," Psychiatry, 8 : 207, February 1945.

²Katharine Lind, "Social Psychology of Children's Reading," American Journal of Sociology, 41 : 454, January 1936.

³Alice Bryan, "The Psychology of the Reader," Library Journal 64 : 11, January 1939

จอมัญของแต่อย่างใดถ้าเราจะใช้การบำบัดด้วยหนังสือในลักษณะที่เป็นเทคนิคของการแนะแนว โดยขยายขอบเขตให้กว้างขวางขึ้น ให้ครอบคลุมเนื้อหาในทางสารคดีให้กว้างขวางออกไป อีกหลาย ๆ ประเภท จิตเวชจะจำกัดวงอยู่แค่เพียงงานเรื่องที่เกี่ยวกับสุขภาพจิตอย่างเกี่ยวพันไปเราจึงไม่ใช่ว่าโคลง กลอน นวนิยาย ผจญภัยทางคำปริศนาและจริยธรรม ภาษามือ ละคร ประวัติศาสตร์และวิทยาศาสตร์ได้เป็นประโยชน์ โดยได้เลือกอ่านบ้างเพื่อว่าเขาจะได้นำความรู้จากการอ่านไปช่วยแก้ปัญหาชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีความอิสระ ความสุขในการครองชีวิตและปรับตัวของเขาเองอีกทอดหนึ่ง

ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๔๖ แกกนอน^๑ (Gagnon) ได้วิจัยงานทางสาขาแพทยศาสตร์ในเรื่องเกี่ยวกับการบำบัดด้วยหนังสือ เขาได้กล่าวสรุปไว้ตอนหนึ่งว่า การป่วยโรคจิตในระยะแรกเริ่มได้รับการแนะนำให้อ่านหนังสือโดยเจตนาหนังสือที่ ทำให้เขาเข้าสู่โลกแห่งความฝันได้เร็วขึ้นก็อาจจะมีอันตรายเกิดขึ้น

ต่อมาอีก ๖ ปี กอตชอล์ค^๒ (Gottschalk) ซึ่งเป็นด้วยแพทย์ของกระทรวงสาธารณสุข สหรัฐอเมริกาได้มีความคิดเห็นแย้งกับแกกนอน กอตชอล์คกล่าวว่า โดยทั่วไปแล้วผู้ป่วยที่อาการทางจิตอย่างอ่อนหรือเป็นโรคจิตในระยะแรกเริ่มคงควรอย่างยิ่งที่จะได้รับการแนะนำและดูแลให้อ่านอย่างใกล้ชิดจากแพทย์ ซึ่งวิธีนี้จะปลอดภัยกว่าการบำบัดด้วยผู้ป่วยที่อาการหนักหรือเป็นโรคจิตมานานเสียอีก

ในด้านวิชาการก็เช่น ปี ค.ศ. ๑๙๔๖ แกร์แอม โฟลด์ส^๓ (Graham Foulds)

¹David H. Russell and Caroline Shrodes, "Contributions of Reserch in Bibliotherapy to the Language Arts Program II," School Review 58 . 413, October 1950

²Louis A. Gottschalk, "Bibliotherapy as an Adjuvant in Psychotherapy," American Journal of Psychiatry, CIV . 533, April 1948.

³David H. Russell, "Some Reserach on the Impact of Reading," English Journal, 47 : 405, October 1958

พบว่า การที่เด็กจะชอบตัวละครตัวใดในเรื่องที่อ่านมากที่สุดนั้น เราสามารถดูหรือทำนายได้จากพฤติกรรมที่เห็นเด่นชัดของตัวเด็กนั่นเอง เช่น เด็กที่ชอบผจญภัย ช่างเล่น ก๊าก จะชอบตัวละครที่เป็นคนเก่งกล้า ที่มีความสามารถ มีชีวิตที่ทรหด ผจญภัย เป็นต้น ทว่าจริงข้อนี้ว่าสำคัญมากสำหรับผู้ที่ทำงานในด้านการบำบัดด้วยหนังสือ เพราะว่าจะได้จัดหาหนังสือให้เหมาะกับเด็กเป็นราย ๆ ไป

ในปี ค.ศ. ๑๙๔๗ ไควท์ เบอร์ตัน^๑ (Dwight Burton) ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก ต้องการที่จะหาว่าหนังสือส่วนไหนแก้ปัญหาส่วนตัวของเด็กหรือไม่ จากกลุ่มทดลองซึ่งเป็นนักเรียนชาย ๓๕ คน และนักเรียนหญิง ๔๕ คน เบอร์ตันได้แบ่งนักเรียนทั้งหมดออกเป็นกลุ่มตามประเภทของปัญหาแล้วจัดหนังสือให้อ่าน เนื้อเรื่องของหนังสือที่ให้อ่านนั้นเป็นเรื่องที่หากฟังไปถึงปัญหาแต่ละประเภท หลังจากให้นักเรียนทั้งหมดได้อ่านหนังสือแล้วก็ได้มีการซักถามปลายถึงข้อเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านนั้น เบอร์ตันคิดว่าได้อธิบายพอเพียงแล้ว ถึงรายงานตอนหนึ่งของเขาที่ว่า เด็กที่มีอายุค่อนข้างสูงแล้วมักไปคอยถามถึงปลายปัญหาส่วนตัวในชั้นเรียนกับเพื่อน ๆ เลย แต่เขาให้เราให้เขาได้อ่านหนังสือที่เนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับปัญหาส่วนตัวของเขาแล้ว เขาจะถามถึงปลายกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มได้อย่างเปิดเผยทีเดียว

ในปีเดียวกันนี้เอง นีลา สมิธ (Nila Smith) ได้ค้นคว้างานเกี่ยวกับการใช้หนังสือบำบัด เธอเป็นผู้รู้จักกับนิเวศการร่อนอ่าน ได้ประเมินค่าของอิทธิพลของหนังสือที่เด็กอ่านแล้ว เธอได้ถามนักเรียนว่ามีงานวิจัยที่จำได้ว่าหนังสือนิทาน โคลง หรือบทกวีอะไรก็ได้ ที่สามารถเปลี่ยนแปลงความนึกคิดหรือทัศนคติของเขาไปว่า จะเป็นไปในทางโลกก็ตาม และเธอได้สรุปถึงประสิทธิภาพของหนังสือไว้ดังนี้

¹Dwight Burton, "Books to Meet Students' Personal Needs,"

เป็นข้อความจริงที่น่าสนใจอย่างหนึ่งอันเป็นผลของการค้นคว้านั้นคือ ให้ความ
เด็กแต่ละคนในแต่ละห้องเรียนมีหนังสือที่ตัวเองสามารถเปลี่ยนพฤติกรรม
ของเขาไปตรงกันได้เลยแม้แต่เลยเดียว นี่เป็นข้อยืนยันแรงจูงใจให้เห็นว่า
อย่างน้อยที่สุดการอ่านก็ถูกถ่ายทอดแต่ละบุคคลไปเหมือนกัน หนังสือแต่ละเล่ม
ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ กันในแต่ละบุคคล^๑

ในปี ค.ศ. ๑๙๔๕ วอลเตอร์ โลบัน (Walter Loban) ได้พยายามอย่างยิ่ง
ที่จะเปรียบเทียบเด็กซึ่งมีอารมณ์อ่อนไหวง่ายและเด็กที่จิตใจมั่นคงว่าจะมีความสนใจใน
หนังสือแตกต่างกันอย่างไร เขาได้กล่าวว่า เป็นแนวโน้มที่เห็นได้ชัดว่าเด็กที่มีอารมณ์อ่อนไหว
ง่ายจะมีความสนใจในหนังสือที่เกี่ยวกับอุดมการณ์ จริยธรรมและความเห็นอกเห็นใจ ส่วน
ผู้ที่จิตใจไปอ่อนไหวง่ายนัก จะสนใจหนังสือประเภทโศกเศร้า ทารุณ เป็นต้น โลบัน
จึงได้สรุปไว้อีกตอนหนึ่งว่า เด็กวัยรุ่นมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือจากครู
ในการอธิบายหนังสือ ถึงสาเหตุสำคัญ ๆ ที่เป็นพื้นฐานของพฤติกรรม และเหตุการณ์ต่าง ๆ
ในเรื่องที่เขาอ่าน^๒

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๐ แกรอดีน โชรเดส (Caroline Shrodes) ได้เสนอ
วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการบำบัดด้วยหนังสือ วิทยานิพนธ์นี้ได้ให้ความรู้ในด้านการบำบัดด้วย

¹ Nila B. Smith, "Some Effects of Reading on Children,"
Elementary English 25 277, May 1948.

² Walter Loban, "Adolescents of Varying Sensitivity and Their
Responses to Literature Intended to Evoke Sympathy," Doctoral Dis-
sertation, p. 392

³ Ibid, p. 72

⁴ Caroline Shrodes, "Bibliotherapy, A Theoretical and
Clinical - Experimental Study," Doctoral Dissertation, p. 328

หนึ่งคืออย่างกว้างขวาง เธอได้กล่าวว่าเกี่ยวกับเหตุและการทดลองในคลินิกแพทย์ โดยใช้การบำบัดด้วยหนังสือ มีการเสนอกรณีตัวอย่าง (Cases) ต่าง ๆ ที่เธอรวบรวมไว้ เสนอผลการวิเคราะห์ประโยชน์ทางต่าง ๆ ของการบำบัดด้วยหนังสือ ตลอดจนกล่าวถึงประวัติของการบำบัดด้วยหนังสือจะรายละเอียดปลีกย่อยของการบำบัดด้วยหนังสือไว้ด้วย ข้อสรุปอย่างหนึ่งของเธอก็คือ ถ้ามีการเลือกสรรหนังสือเป็นอย่างดีให้แก่ผู้อ่านแล้ว ภายหลังจากการอ่าน หนังสือเล่มนั้นจะมีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาส่วนตัวของผู้อ่านได้เป็นอย่างดียิ่ง นอกจากนี้ เธอยังได้กล่าวถึงคุณลักษณะของวรรณกรรมไว้ว่า วรรณกรรมควรสะท้อนภาพทำให้ผู้อ่านมองเห็นพฤติกรรมของตนโดยละเอียดความมีลักษณะเด่นชัดอย่างแจ่มแจ้งที่สุด เมื่อผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้อยตามเรื่องที่อ่านแล้วจะทำให้ผู้อ่านเกิดการเรียนรู้หรือหยั่งเห็นในแรงจูงใจของตน และเกิดพลังในการสร้างชีวิตของตนให้สมบูรณ์ขึ้น^๑

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๐ นี้เอง รัสเซลล์และโธโรดส์ (Russell and Shrodes) ได้สรุปผลของการค้นคว้าทางด้านการบำบัดด้วยหนังสือ โดยแบ่งหัวข้อสรุปเป็น ๔ ตอนคือ มหสรุปทั่วไป เกี่ยวกับการค้นคว้า วิธีดำเนินการค้นคว้า การนำผลการค้นคว้าไปใช้ในทางการแพทย์ และการนำผลไปใช้ในทางการศึกษา มีบทสรุปหนึ่งที่เกื้อหนุนให้ผู้ใช้วิธีการบำบัดด้วยหนังสือได้ระมัดระวังอันตรายอันอาจเกิดขึ้นได้ กล่าวคือ "เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดด้วยหนังสือนั้นแม้ว่าจะมีพื้นฐานที่ได้จากการวิจัยและจากความคิดเห็นของบุคคล โดยเฉพาะเอกสารที่เป็นความคิดเห็นของผู้ใช้ของกระบวนบำบัดเสนอแนะเพราะอาจมีความผิดพลาดในการใช้วิธีบำบัดด้วยหนังสือมากเกินไป และข้อสรุปอีกตอนหนึ่งที่ที่น่าสนใจก็คือ มีความจำเป็นที่เดียวที่จะต้องศึกษาวิจัยอิทธิพลของวรรณกรรมต่าง ๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นอีก^๒

¹Ibid, p. 329

²David H. Russell and Caroline Shrodes, Op. cit., p. 416

³Ibid

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๔ ไวน์การ์เทน^๑ (Weingarten) ได้ทำการศึกษาโดยออกแบบแบบสอบถามไปยังวัยรุ่นจำนวน ๑,๖๔๖ คน จุดมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้มีอยู่ ๓ ประการ คือ

๑. เพื่อต้องการทราบว่า การอ่านโดยสมัครใจนั้นมีผลช่วยในการสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับลักษณะในการพัฒนาการตามวัยของผู้อ่านได้เพียงใด
๒. เพื่อหาชนิดของหนังสือซึ่งมีประโยชน์และคุณค่าในทางพัฒนาตัวของเด็กเอง
๓. เพื่อให้ทราบถึงชนิดของปัญหาชีวิตประเภทต่าง ๆ ซึ่งหนังสือมีส่วนช่วยให้เขาสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้

หลังจากที่ได้เห็นผลของการอ่านว่ามีคุณค่ายิ่ง ไวน์การ์เทนได้สรุปไว้ดังนี้คือ "เป้าหมายที่ของครู บรรณารักษ์ แพทย์ และผู้แนะแนวที่จะนำนักเรียนไปสู่หนังสือที่รวบรวมความสนใจและคุณค่าแห่งความดีให้แก่เด็ก ๆ ซึ่งหนังสือเหล่านั้นมีประสิทธิภาพและมีบทบาทสำคัญที่จะมีผลก่อให้เกิดการของเล็กทั้งทางด้านส่วนตัวและด้านสังคม"

ในปีเดียวกันนี้ ฮอฟแลนด์^๒ (Hovland) ได้ทำการศึกษาลักษณะเฉพาะของตัวผู้ออกแต่ละคน และได้สรุปว่า ผลที่ได้รับจากการอ่านขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้คือ

๑. ความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะยอมรับหรือไย่ยอมรับความบกพร่องเห็นใหม่ ๆ
๒. ความไวของวัยซึ่งผู้อ่านจะถูกชักจูงและได้รับอิทธิพลจากสิ่งเร้าค่อนข้างมากเพียงใด
๓. ความยั่งยืนของบุคคลในกลุ่มผู้อ่านรวมอยู่และภายใต้วิถีทางจากประเภทของกลุมหรือการวางตัวเป็นอิสระ พฤติกรรมเหล่านี้ผู้อ่านจะได้รับอิทธิพลจากเพื่อนในกลุ่ม

¹Samuel Weingarten, "Developmental Values in Voluntary Reading," School Review, 62 223, April 1954.

²Ibid, p. 230

³David H. Russell, Op. cit., p. 403

ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๕๖ ลอดจ์^๑ (Lodge) ได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อต้องการทราบ ว่า เด็กหญิงและเด็กชายจะเปลี่ยนแปลงกานิยบของตนเองหรือนาตัวเองเข้าไปเปรียบเทียบกับตัวละครในเรื่องไลนาทน้อยเพียงใด การวิจัยครั้งนี้เขาใช้เวลานาน ๖ ปี คิดครั้งโดยเฉลี่ยเวลาวันละ ๕๐ นาทีในการศึกษาเกี่ยวกับอัครชีวประวัติของเด็กแต่ละคน ผลจากการวิจัยเขาได้สรุปว่า เด็กเหล่านี้ได้รับอิทธิพลจากผู้ใหญ่ที่เขารู้จักมากกว่าหนังสือที่เขาอ่าน เพื่อที่จะหาข้อมูลในเรื่องนี้เพิ่มขึ้น ลอดจ์ได้แนะนำว่าการวิจัยโดยใช้การสัมภาษณ์ให้มากขึ้นด้วย^๒

แอนโทนี อมาโต^๓ (Anthony Amato) ได้ทดลองใช้การนำบัตรค้วหนังสือที่มหาวิทยาลัยเนบราสกา เขแบ่งกลุ่มผู้ทดลองออกเป็นกลุ่มย่อยโดยใช้สถานการณ์ อย่าง กล่าวคือ กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มที่พบพรอมกันทั้งชั้น กลุ่มสองเป็นกลุ่มที่มีการประชุมไม่บ่อยครั้งนัก และประชุมไม่เป็นการโดยใช้การสื่อสารด้วยวิธีเขียนข้อความถึงกันเป็นส่วนใหญ่ และ กลุ่มสามเป็นกลุ่มที่การพบตัวกันเป็นรายบุคคลซึ่งอยู่ภายใต้การแนะนำหรือการปรึกษาของครู โดยการนำบัตรค้วหนังสือจะประสบผลสำเร็จทั้งสามกลุ่มเลยทีเดียว แต่ผู้วิจัยชี้ว่าการนำบัตรค้วหนังสือแบบพบพรอมกันทั้งชั้นให้ผลดีที่สุด^๔

ในปี ค.ศ. ๑๙๕๕ โรเบิร์ต โบน^๕ (Robert Bone) ผู้อำนวยการโรงเรียน โบว์ลิงกรีน (Bowling Green School) ที่เมือง Sacramento รัฐแคลิฟอร์เนีย

¹Helen C. Lodge, "The Influence of the Study of Biography on the Moral Ideology of the Adolescent at the Eight Grade Level," Journal of Educational Research, 50 242, December 1956.

²Ibid, p. 254

³Anthony Amato, "Some Effects of Bibliotherapy on Young Adults," Doctoral Dissertation, p. 4

⁴Ibid

⁵Robert Bone, "Using Literature to Extend Experiences," Elementary English, 36 : 318, May 1959.

โลกด้านการเรียนแบบหน่วย (Unit Teaching) เรื่องความซับซ้อนในกรอบกว้าง การเรียนแบบหน่วยนี้ถูกมุ่งหมายที่จะส่งเสริมให้เด็กสนใจในความเข้มข้นของบุคคลในกรอบกว้าง ให้ลึกซึ้งโดยการอ่านหนังสือเรื่อง Caddie Woodlawn พร้อมทั้งแสดงละครและอภิปราย เกี่ยวกับเรื่องนี้ ผลปรากฏว่าเด็กนักเรียนได้เบเทคนิคใหม่ ๆ ในการปฏิบัติตนและนำ ไปใช้กับตัวของเขาเอง

ในเื่อนนุกราน ค.ศ. ๑๙๖๑ เว็บบสเตอร์ (Webster) นักจิตวิทยาโท ผู้เชี่ยวชาญในการดูแลของเดวิด รัสเซลล์ (David H. Russell) ได้ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการอ่านที่จะสามารถลดกลัวกลัวของเด็กระดับประถมศึกษาหนึ่งให้น้อยลงได้ มีเด็กจำนวน ๒๕ คน วาดเด็กทั้งชั้น ๓๔ คน ซึ่งมีความกลัวในเรื่องต่างๆ และในตอนสุดท้ายของการวิจัย ได้เด็กจำนวน ๘ คนซึ่งบอกกล่าวว่า กลัวความมืด ได้รายงานว่าเขากลัวความมืดน้อยลง อีก ๕ คนที่บอกกล่าวว่ากลัวสุนัขก็บอกว่าจะกลัวน้อยลง ในตอนสรุปเว็บสเตอร์ได้กล่าวถึงปัญหา ที่เคยเสนอในการวิจัยทางด้านการใช้หนังสือว่าก็คือ การวิจัยอาจจะไปเพิ่มการวิตกกังวลเพียงตรงของประสบการณ์เหล่านั้นได้เลย เนื่องจากการวัดอารมณ์ของมนุษย์ให้ได้อย่างเที่ยงตรงนั้นเป็นไปได้ยาก

ในไม่ช้าวันนี้ แมตเตรา (Mattera) ได้ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการอ่านด้วย หนังสือสำหรับเด็กวัยนี้ที่ ๖ เขาได้สรุปผลการวิจัยไว้ตอนหนึ่งว่า หนังสือที่จะช่วยให้เด็กในการแก้ปัญหาต่างๆ นั้นเองเป็นหนังสือที่น่าสนใจอย่างยาก และหนังสือที่จะช่วยป้องกันปัญหาที่จะเกิดในอนาคตก็ควรสร้างภูมิต้านทานของประสบการณ์ที่ได้พบเห็นหรือเป็นเรื่องที่เด็กเคยเรียนรู้มาบ้างแล้วเพื่อให้เด็กเกิดความเข้าใจแจ่มแจ้งด้วย

¹Jane Webster, "Using Books to Reduce the Fears of First - Grade Children," The Reading Teacher, 14 : 161, January 1961.

²Gloria Mattera, Op. cit., p. 121

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการบำบัดด้วยหนังสือนี้ยังคงมีนักการศึกษา จิตแพทย์ และผู้
สนใจ ได้ทำการศึกษากันอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันนี้ ผลงานวิจัยที่ใช้การบำบัดด้วยหนังสือ
เป็นกลุ่มในระยะทั้งนี้ น่าสนใจได้แก่

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๔ วิปเปิล^๑ (Whipple) ได้ใช้ประโยชน์ของการบำบัดด้วย
หนังสือกับเด็กนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเมืองโอ๊คแลนด์ รัฐแคลิฟอร์เนีย
นักเรียนชายทั้งสิ้น ๑๐๘ คน เขาต้องการศึกษาว่าการบำบัดด้วยหนังสือจะมีผลดีกับทั้งทาง
วิชาการ โดยเฉพาะสาขาวิชาชีววิทยามากเพียงใด และการบำบัดด้วยหนังสือจะมีผลต่อ
บุคลิกภาพของบุคคลหรือไม่ การทดลองครั้งนี้ใช้เวลา ๑๐ สัปดาห์ ผลการวิจัยโดย
คะแนนจากแบบทดสอบทางชีววิทยาและแบบทดสอบทางบุคลิกภาพ (Nelson Biology Test
and Minnesota Multiphasic Personality Inventory) ปรากฏว่าคะแนนของ
กลุ่มทดลองเพิ่มมากขึ้นแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าการบำบัดด้วยหนังสือ
มีผลดีกับทั้งในด้านทำให้เนื้อหาสาระวิชาชีววิทยาและในด้านการเสริมแรงบุคลิกภาพของ
บุคคลทดลองด้วย

ฮิปเปิล^๒ (Hipple) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับคุณค่าของนวนิยายที่เลือกให้นักเรียน
อ่านในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้วิธีให้เด็กอ่านเรื่องที่คัดเลือกไว้แล้ว ๔ เรื่อง
เพื่อต้องการทราบความสนใจและความต้องการในการอ่านนวนิยายนี้ ๆ ซึ่งมี The Red

¹Charles M. Whipple, "The Effect of Short Term Classroom
Bibliotherapy on the Personality and Academic Achievement of
Reformatory Inmate Students," Dissertation Abstracts, 29 : 2214 B,
1968

²Theodore Wallace Hipple, "The Values in Four Selected Ame-
rican Novels and Suggested Uses of There Values in High School
English Class," Dissertation Abstracts, 30 : 208 A, 1969.

Badge of Courage, The Adventures of Huckleberry Finn, The Catcher in the Rye และ To Kill a Mockingbird ในการศึกษารัฐวิชัยการว่ากล่าวที่จะได้รับจากนวนิยาย ๗ ประการคือ คุณค่าทางเศรษฐกิจ สุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ คุณค่าทางความนึกตอนหย่อนใจ คุณค่าทางสังคม จรรยา ความงาม ศติปัญญา และคุณค่าทางศาสนา เขาใช้วิธี "วิเคราะห์คุณค่า (Value analysis)" ผลการวิจัยปรากฏว่าเด็กได้รับคุณค่าจากนวนิยายตามผลที่กล่าวไว้เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นคุณค่าทางความงามและศาสนาที่ได้รับจากหนังสือทั้ง ๔ เล่มมีน้อยมากจนไม่นับสำคัญ

สำหรับเรื่อง The Adventures of Huckleberry Finn และ The Catcher in the Rye ให้คุณค่าที่มีนัยสำคัญในทางเศรษฐกิจ The Catcher in the Rye และ To kill a Mockingbird ให้คุณค่าที่มีนัยสำคัญในทางศติปัญญา แต่อย่างไรก็ตามนวนิยายทั้ง ๔ เรื่อง ให้คุณค่าในด้านสุขภาพอนามัย การพักผ่อนหย่อนใจ สังคมและจรรยา

แอลมอนด์ (Almond) ได้ศึกษาว่านวนิยายโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda novel) มีอิทธิพลต่อผู้อ่านเกี่ยวกับการเมืองอย่างไร เขาเลือกเอานวนิยายประเภทนี้มา ๖ เรื่อง ได้แก่ Uncle Tom's Cabin โดย Harriet Beecher Stowe, White Jacket โดย Herman Melville, The Ugly American โดย William Lederer, Looking Backward โดย Edward Bellamy, Caesar's Column โดย Edward M. House และ The Grapes of Wrath โดย John Steinbeck นวนิยายทั้ง ๖ เรื่องเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วรรณคดี การโฆษณาชวนเชื่อ การโฆษณา จิตวิทยา และสังคมวิทยา นอกจากการศึกษานี้แล้วเขายังพบว่านวนิยายมีบทบาทและอิทธิพลในการเปลี่ยนระดับความสนใจของผู้อ่าน ในขณะที่ตัวนวนิยายก็ให้

Gabriel Almond, 'The Functions of Selected American Propaganda Novels in the Political System as it is Conceived,' Dissertation Abstracts, 29 · 2198 A, 1969.

ความผูกพันเด็กเพิ่มขึ้นแก่ผู้อ่านด้วย ผู้วิจัยได้สรุปว่าในด้านการเมืองและการโฆษณาชวนเชื่อ เราอาจวางใจในนิยายเป็นเครื่องมือในการทำให้เด็กเกิดความเข้าใจอย่างกระจ่างแจ้งได้เป็นอย่างดี นิยายโฆษณาชวนเชื่อจะทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในเรื่องนโยบายการเมืองได้อย่างแจ่มชัดยิ่งขึ้นด้วย

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๕ นีเอง พอนเดอร์^๑ (Ponder) ได้ทำการวิจัยเพื่อประเมินผลการยอมรับตนเองที่มีต่อผู้อ่านของครูและใช้การบำบัดด้วยหนังสือว่าจะมีผลต่อระดับคะแนนของการยอมรับตนเอง และความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นปีที่ ๕ เพียงใด ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ เอนเกอร์ไก้ให้ครูประจำชั้นเป็นผู้อ่านเรื่องที่คัดเลือกไว้ให้กลุ่มทดลองฟัง หนังสือเหล่านี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับความยากจน เมื่อเด็กนักเรียนฟังแต่ละเรื่องจบแล้วได้มีการอภิปรายถึง การกระทำและความรู้สึกของตัวละคร การทดลองนี้ใช้เวลาครั้งละ ๓๐ นาที ๖ ครั้งต่อสัปดาห์ เป็นเวลา ๕ เดือน จากการวิจัยพบว่าการใช้การบำบัดด้วยหนังสือให้ผลดีต่อพฤติกรรมการอ่านและการยอมรับตนเองของกลุ่มทดลอง แต่คะแนนการยอมรับตนเองและผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของกลุ่มทดลองที่เพิ่มขึ้นอาจจะเป็นเพราะการบำบัดด้วยหนังสือเท่า ๆ กับการมีครูคอยช่วย

ในปี ค.ศ. ๑๙๗๐ แอลเบรูก^๒ (Alsbrook) ได้ศึกษาเพื่อทดสอบว่าการบำบัดด้วยหนังสือจะช่วยให้การเปลี่ยนแปลงความเป็นชาตินิยมของตนเองได้หรือไม่ ผล

¹Virginia Breazeals Ponder, "An Investigation of the Effects of Bibliotherapy and Teachers' Self-others Acceptance on Pupils' Self-Acceptance and Reading Achievement Scores," Dissertation Abstracts, 29 : 2900 A, 1969.

²Eleanor Young Alsbrook, "Changes in the Ethnocentrism of a Select Group of College Students as a Function of Bibliotherapy," Dissertation Abstracts 31 : 4536 A, 1971.

ผู้เผยแพร่ในรูปของเขาคือต้องการเปลี่ยนทัศนคติของนักศึกษาชีวภาพที่มีต่อนักศึกษาคำโดยให้
เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องเปลี่ยนแนวความคิด ในการทดลองได้แบ่งนักศึกษาดังกล่าวเป็น ๔ กลุ่ม ๆ ละ
๑๐ คน กลุ่มทดลองแรกอ่านหนังสือเก็บเตี้ยเดิมจะอภิปรายถึงสิ่งที่ได้อ่านมา
กลุ่มทดลองอีกกลุ่มหนึ่งอ่านตำราหนังสือเก็บเตี้ยเดิมแต่ไปอภิปราย เรื่องกลุ่มที่สามเป็นกลุ่มควบคุม
กลุ่มนี้จะไปอ่านหนังสือเก็บเตี้ยเดิม ทั้งสี่กลุ่มทำการทดสอบถึง ๓ ครั้ง ผลการวิจัยปรากฏ
ว่า การเปลี่ยนทัศนคติของแกละกลุ่มแรกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑
และค่าความหลงเชื่อชาติของตนเองของกลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่มลดลงหลังจากการทดสอบแต่
จะต่างกัน ๑ เดือน แกละให้เห็นว่าทัศนคติของผู้ถูกทดลองได้เปลี่ยนไป ส่วนกลุ่ม
ควบคุมนั้นไม่ได้ใช้การบำบัดด้วยหนังสือ แม้การทดสอบจะผ่านไปถึง ๓ ครั้ง ก็แนบกับ
แบบจะไม่แตกต่างกันเลย ผู้วิจัยได้เสนอแนะไว้ว่าถ้าระยะเวลาการทดลองยาวนานกว่านี้
การบำบัดด้วยหนังสือจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นกว่านี้

ในปีเดียวกันนี้เอง แมคคลอสกี (McClaskey) ได้ทดลองใช้ประโยชน์ของ
การบำบัดด้วยหนังสือกับผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่ากระตือรือร้นใจ เขาต้องการทราบว่าการ
บำบัดด้วยหนังสือโดยใช้วรรณกรรมสำหรับสอนธรรม (didactic literature) และ
วรรณกรรมเพื่อความสร้างสรรค์ (creative literature) เพื่อเป็นพื้นฐานในการ
อ่านและการอภิปรายจะก่อให้เกิดผลอย่างไร การทดลองครั้งนี้ผู้ป่วยเข้ารับการรักษา ๗๓ คน
จากโรงพยาบาล ๓ แห่ง แมคคลอสกีได้แบ่งผู้ป่วยออกเป็นกลุ่มทดลอง ๔ กลุ่ม และกลุ่ม
ควบคุม ๖ กลุ่ม เขาใช้เวลากับผู้ป่วยแต่ละรายจะ ๓ ครั้งเป็นเวลา ๑๒ สัปดาห์ ผลการ
วิจัยปรากฏว่าการบำบัดด้วยหนังสือโดยใช้วรรณกรรมสำหรับสอนธรรมและวรรณกรรมเพื่อ
การสร้างสรรค์ทั้งสองประเภทต่างก็ให้ผลต่อพื้นฐานของการอ่านและการอภิปรายของ
ผู้ป่วย ตลอดจนพบว่าการเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ป่วยอย่างมีนัยสำคัญอีกด้วย

¹Harris Clark McClaskey, "Bibliotherapy with Emotionally
Disturbed Patients : an Experimental Study," Dissertation Abstracts
31 : 5205 A, 1971.

ปีเตอร์ ซูกาโร (Zucaro) ได้ศึกษาเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า การอ่านหนังสือ
หนังสือสามารถเปลี่ยนทัศนคติของเด็กชั้นปีที่ ๖ ที่อ่านนวนิยายเบร็กตันนิโกร และถ้าสามารถ
เปลี่ยนทัศนคติออกมาได้ เบร็กตันนิโกรได้วางกิจกรรมเปลี่ยนทัศนคติที่ง่ายกว่ากลุ่มน้อยอื่น ๆ
เช่น อเมริกันอินเดียน หรือ แอฟริกันอเมริกัน จากการทดสอบปรากฏว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับ
อ่านเรื่องเกี่ยวกับชาวนิโกร และอภิปรายในเรื่องที่อ่านนี้จะแนะนำการเปลี่ยนทัศนคติต่อผิวดำ
สูงขึ้นเรื่อย ๆ ตลอดจนการทดลอง ส่วนกลุ่มทดลองที่อ่านแต่ไม่ได้อภิปรายนี้จะแนะนำการเปลี่ยน
ทัศนคติสูงขึ้นแต่ไม่เท่ากับกลุ่มแรก และกลุ่มควบคุมนั้นมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปบ้าง
ในทิศทางที่แคบแต่ไม่แตกต่างจากตอนแรกเริ่มมากนัก สำหรับทัศนคติที่มีต่อชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ
ก็มิได้สนใจเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อชนผิวดำทั้งรายกลุ่ม ผู้วิจัยยังได้พบอีกว่าการเปลี่ยนแปลง
ทัศนคติมีค่าสหสัมพันธ์กับระยะเวลาที่ใช้ทดลองและว่า มโนคติของหนังสือที่ให้กลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม
อ่านตั้งแต่ระยะแรกเริ่มจนถึงขั้นสุดท้ายของการทดลอง

จะเห็นได้ว่าปีเตอร์ ซูกาโร ได้นำมาศึกษาหนังสือไปใช้อย่างกว้างขวางทั้งทางงาน
จิตแพทย์ และงานการศึกษา เพราะเห็นถึงประโยชน์ของการอ่านหนังสือ หนังสือ แบรดลีย์
และบอสเกต (Bradley and Bosquet) ซึ่งเป็นจิตแพทย์ได้ทดลองดูอยู่กับเด็กที่มีปัญหา
ทางอารมณ์แล้ว เขาได้แสดงกฏาภักดีเห็นว่าการอ่านหนังสือหนึ่งชั่วโมง สามารถลดความวิต
และความขุ่นข้องหมองใจของผู้ป่วยได้ครึ่งหนึ่งกับเรื่องที่เขาอ่าน และผู้วิจัยได้เลือกสรรเนื้อหาของ
หนังสือให้อ่านให้เหมาะกับวัยและระดับสติปัญญาของผู้ป่วยนั้นด้วยเช่นกัน แล้วว่าผลการทดลองของ

¹Blase John Zucaro, "The Use of Bibliotherapy Among sixth Grades to Affect Attitude Change toward American Negroes," Dissertation Abstracts 33 : 1340 A, 1972.

²C. Bradley and E.S. Bosquet, "Use of Books for Psychotherapy with children," American Journal of Orthopsychiatry, 6 : 25 January, 1963.

พอล วิทตี้ (Paul Witty) นักการศึกษาคนหนึ่งซึ่งได้กล่าวไว้ในงานสัมมนาการอ่าน
หนังสือที่เมืองชิคาโก ความตอนหนึ่งว่า บางครั้งการอ่านก็เป็นสิ่งที่ทำให้รู้สึกดี
นักเรียนบางคน เพราะการอ่านอาจช่วยแก้ปัญหาของใจอันท้อแท้และความต้องการในการ
ที่จะเข้าใจตนเอง

เฮเลน ฮาร์ตลีย์ (Helene Hartley) นักการศึกษาอีกคนหนึ่งได้กล่าวถึง
คุณประโยชน์ของการนำบัตรคำยืมหนังสือในด้านการป้องกันตัวก่อนข้างชัดเจนว่า การได้อ่าน
หนังสือจะทำให้ผู้อ่านพบว่า ความเป็นมาของตัว ความทุกข์ใจ และความผิดหวัง
ที่เกิดขึ้นกับตนเองแต่เพียงผู้เดียว บุคคลอื่น ๆ ไปว่าจะอยู่ที่ใดก็ตามก็มีประสบการณ์
เช่นเดียวกับตน เขาจะรู้สึกโล่งอกเมื่อปัญหาที่ทำให้ตนเองต้องแยกตัวออกจากสังคมผู้โลก
เมื่อเปรียบเทียบกับความผิดหวัง ความข้องใจ ความทุกข์ใจ หรือความสงสัย ได้ถูก
จัดให้พบปะไปภายหลังจากการอ่านหนังสือ

เอกสารการวิจัยที่ได้กล่าวไว้ในตอนแรกนี้ล้วนแต่เป็นการนำบัตรคำยืมหนังสือเป็นกลุ่ม
สำหรับการนำบัตรคำยืมหนังสือเป็นรายบุคคลหนึ่งทั้งรายงานจากจิตแพทย์ นักการศึกษา และ
นักสังคมสงเคราะห์ ถึงจะได้นำมากล่าวไว้ในย่อต่อไปนี้

การนำบัตรคำยืมหนังสือเป็นรายบุคคล

✓ รอย นันทวันวิทย์^๑ ได้เล่าถึงงานด้านการนำบัตรคำยืมหนังสือของบรรณารักษ์
ห้องสมุดประชาชนกรุงเทพมหานครคนหนึ่งชื่อ เอ็ดนา เวิร์ท มูคีย์ (Edna Pearl Moody) บุคคิ
เลขทำงานเกี่ยวกับหนังสือมาอยู่ถึง ๑๐ ปี เธอคงไม่เคยพบการใช้ที่ Cleveland

¹Paul Witty, "Reading and Personal Well-Being," in Promoting Personal and Social Development Through Reading, p. 28

²Helene Hartley, "Developing Personality Through Books," The English Journal 40 : 201, April 1961.

State Receiving Hospital วัชระยังสื่อไม่ไปและจะบอกไม่ในการอ่านหนังสือ
หนังสือที่ได้ออกไปของวัชระจัดการหลายอย่างที่ไม่นอกเหนือไปจากความสนใจและระทึกการ
อ่าน โดยต้องพิจารณาเฉพาะรายว่าหนังสือจะสัมพันธ์และช่วยด้านจิตใจจนใช้แต่ละรายได้
อย่างไร เขาจึงต้องขอความร่วมมือจากจิตแพทย์และพยาบาลด้วย บางครั้งเขาก็ต้อง
อนุญาตให้ภรรยาได้อ่านหนังสือตามความต้องการเพื่อเป็นการจูงใจให้อ่านเรื่องอื่น จากรายงาน
ของผู้ที่ภรรยาใช้รายหนึ่งเป็นเด็กสาวอายุ ๑๘ ปี เขาจึงได้เห็นแนวทางของหลอนว่าสนใจ
หนังสือมาก หลอนต้องการอ่านเรื่อง You Can't Go Home Again เบียงเลบเคียว
และไปยืมรับเล่มอื่นไปอ่านเลย เขาเห็นว่าเฉพาะชื่อเรื่องก็จะได้จิตใจจนใช้ต่อแต่
จึงบอกว่าหนังสือเล่มนี้ไม่มี ภรรยาแสดงความไม่พอใจและไม่สนใจไปว่าเขาจะแนะนำอะไร
ก็ตาม ในที่สุดเขาจึงปรึกษาแพทย์ เมื่อจิตแพทย์อนุญาตแล้วจึงนำหนังสือเล่มดังกล่าวมา
ให้ภรรยาอ่าน พอได้หนังสือสนใจจริง ๆ ภรรยาพลิก ๆ อ่านเพียงเล็กน้อยแล้วก็ส่งหนังสือคืน
หลังจากนั้นภรรยาจึงขอได้อ่านหนังสือเล่มอื่น ๆ

กรณีตัวอย่างอีกรายหนึ่งในการบำบัดด้วยหนังสือของบรรณารักษ์^๑ มีหญิงคนหนึ่ง
พยายามฆ่าตัวตายแต่แก้ไขไม่ได้ และนำพาโรงพยาบาล จากการลงประวัติได้ความว่า
ฉวิกร์เกิดได้รับความว่าแหวมาตั้งแต่เด็ก เมื่อแต่งงานไม่มีชีวิตสมรสกลับตั้งแต่วัยการ
หย่าร้าง พบพบโดยของบรรณารักษ์ว่าต้องการหนังสือเบาสมองที่เกี่ยวกับครอบครัวที่มีความสุข
และอบอุ่น บรรณารักษ์ได้ออกเรื่อง Mama's Bank Account นำให้อ่านในฉบับแรก
อีกได้อ่านว่าเรื่อง Cheaper by the Dozen (แบบาโหลถูกกว่า แปลไทย
เนืองน้อย กรัธธา) อีกได้อีกไปนำเรื่อง Life With Father ให้ดู ปรากฏว่า
ภรรยาเกิดความพอใจและขอหนังสือในแนวเดียวกันนี้อีก

ในโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง^๒ ขอรวิเด็กชายอายุ ๑๑ ปี เป็นคนอ่านหนังสือช้า
กว่าวัยมากและไม่ชอบโรงเรียน ต่อมาขอรวิไปพูดกับเพื่อนและใคร ๆ ทั้งหกคน เห็นจน

^๑ ญ. หน้า ๓

^๒ ญ. หน้า ๓๕๕ - ๓๕๘

เก็บตัว ชอบอยู่คนเดียว เพื่อนำความรักมา สอดตาประวิติ จึงได้สาเหตุว่าสภาพทางบ้าน
ของบอว์เป็นปัญหาด้วย เขาเกิดในเมืองเล็ก แล้วต้องย้ายมาอยู่ในเมืองใหญ่ตั้งแต่อายุ
ยังน้อย ลำบากในการคบหาเพื่อน การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม ที่บ้านบอว์จึงมี
เป็นผู้เลี้ยงดูอยู่คนเดียว พอโตได้ด้วย บรรดาภักษพยายามหาโอกาสตามเด็กคนอื่น ๆ
ในโรงเรียนทั้งนั้นหาหนวดยามเอาให้ออจไถยกันด้วย บรรดาภักษังเกิดเห็นวามบอว์
สนใจนิทาน ต่อมาบรรดาภักษจึงชวนให้ออรวอ่านหนังสือโดยให้ดูหนังสือภาพก่อน เช่น
นำเรื่อง Petunia มาให้อ่าน เนื้อเรื่องของหนังสือเล่มนี้ว่า แม่นามพบหนังสือ
และเห็นว่าตนเองฉลาดกว่าสัตว์อื่น ๆ เพราะเป็นเจ้าของหนังสือ ในที่สุดจึงเรียนรู้ว่าการบี
หนังสือไว้ในครอบครองเฉย ๆ นั้นไม่มีประโยชน์อันใด ไม่ช่วยให้เจ้าของหนังสือฉลาดขึ้น
ไคว่นกว่าจะอ่านออก และอ่านเรื่องในหนังสือเข้าใจ รู้ว่าอะไรเป็นอะไร ความรู้จึง
เกิดจากคณังคือนั่นเอง เรื่องนี้เป็นการกระตุ้นให้เด็กเข้าใจว่าการจะหาขบเรียน
หนังสือ ต่อมาบอว์ได้อ่านเรื่อง The Pointed Brush ซึ่งจูงใจในแนวเดียวกัน เป็น
เรื่องของเด็กชาวจีนคนหนึ่ง ๕ คน ปลูกดอกชบาใจหลักให้ชู้กันเขียนหนังสือ ขอแม่จึงให้
เรียนฐานากตามโดยที่คนอื่น ๆ ไม่ได้เรียนเลย ต้องช่วยครอบครัวทำงาน ต่อมาหลัง
ปลูกดอกชบาใจนี้ได้ก็จูงแม่ให้เห็นคุณภาพของการรู้หนังสือ จนในที่สุดก็ถึงหนวกได้มีโอกาส
เอาเรียนด้วย บรรดาภักษโกร่งงาว่าดอวถึงวากันบอว์ก็ได้อวความสนใจในหนังสือ
มากขึ้น แต่บอว์ก็รายงานไปถึงคณังค์ว่า วามเปลี่ยนแปลงของบอว์เป็นอย่างไร

โทมัส มัวร์ (Thomas Moore) ได้ชี้ให้เห็นกรณีตัวอย่างหายหายที่ใช้การ
นำมิกด้วยหนังสืออย่างไถมอเมื่อมีมา วาใจในหนังสือเรื่อง Personal Mental Hygiene
อาทิเช่น คณังรายหนึ่งเป็นเด็กหญิงต้องการจะหนีออกจากบ้าน บอว์โดยคณังปัญหาการ
ให้เธออ่านหนังสือเรื่อง Land Spell อันเป็นบทประพันธ์ของ เกดดิส์ แกรวด
(Gladys Carroll) และเรื่อง Bend in the Road ของมาร์กาเรต เรมมณิก
(Margaret Raymond) ในเวลาต่อมาหลังจากเด็กหญิงคนนี้ได้อ่านเล่มแรกไปไม่กี่วัน

¹ Thomas Verner Moore, Personal Mental Hygiene, p. 178

เธอได้บันทึกไว้ว่า ข้าเจ้าได้อ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว ทำให้ข้าเจ้าเข้าใจเกี่ยวกับตัวเองว่า
สิ่งไหนเคยถูกนับว่าความกลัวอะไร ข้าเจ้าจะต้องเรียนรู้ข้ออีกเพื่อจะได้ออกไปเผชิญ
กับโลกภายนอก ข้าเจ้าตระหนักดีว่า จะต้องเรียนรู้คนแนวกลางทางที่จะนำไปสู่ความสุขเสีย
ถึงเท่านั้น และภายหลังจากอ่านเล่มที่ ๒ แล้ว เธอบันทึกไว้อีกว่า การที่ข้าเจ้าอารมณ์
เสียง่าย ๆ นั้น อาจจะไม่ใช่เหตุผลเอาเสียเลย ข้าเจ้าคิดว่า การหนีออกจากบ้านก็เป็นสิ่งที่
ไปสมควรกระทำเช่นเดียวกัน ข้าเจ้ารู้แล้วว่าพอรักข้าเจามาก แนวทางก็ภายนอกแล้ว
ทานออกจะเห็นไปสักหน่อย

จะเห็นได้ชัดว่าหลังจากที่เธออ่านและนำตัวเองเข้าไปเปรียบเทียบกับตัวละครแล้ว
คำพูดของเธอได้แสดงให้เห็นขั้นที่ ๓ ของการบำบัดด้วยหนังสือ นั่นคือ การหยั่งเห็น (In-
sight) เพื่อเธอได้หยั่งเห็นปัญหาของตัวเองแล้ว เธอจะหาวิธีแก้ปัญหาโดยการวางแผน
ปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาที่พออยู่

ในกรณีคล้ายกันนี้เองมีหญิงวัยรุ่นคนหนึ่งออกเที่ยวกับเพื่อนชาย (date) อยู่เสมอ
จนมารดาของเธอเกิดความวิตกกังวล มารดาจึงขออ่านให้เธออ่านเรื่อง Seventeenth
Summer อันเป็นบทประพันธ์ของมอรีน เดลี (Maureen Daly) หลังจากอ่านเรื่องนี้แล้ว
เธอกลับมานั่งไว้อ่านประวัติการ ต่อมาของบันทึก เธอได้สรุปว่า มีหลักที่ถึงจาการยึดถือ
ไว้ปฏิบัติคือการยอมรับการจากหนังสือเล่มนี้ กับมีหญิงอีกหลายคนที่ไม่ยึดถือในการปฏิบัติตน
เลย เธอเหล่านั้นคงปรารถนาจะหลีกเลี่ยงที่จะใช้หลักปฏิบัติเช่นเดียวกันนี้^๑

จากประสบการณ์ในการบำบัดทางจิตหลายปีของ จอห์น โอลิเวอร์^๒ (John
Oliver) เขาได้แสดงความวิตกเห็นเกี่ยวกับหนังสือที่ค่อนข้างหนักในหนังสือเรื่อง Fear
หนังสือเล่มนี้ได้อธิบายถึงการไขว่คว้าบำบัดด้วยหนังสือของแพทย์เพื่อรักษาความผิดปกติทางจิต
ผู้ป่วยรายหนึ่งอยากให้อาจารย์จากโรกควาบลิวโดยเร็ว จึงถามแพทย์ว่าได้พบวิธี
รักษาเขาให้หายกลัวหรือยัง แพทย์ตอบว่า คุณก็เช่นเดียวกันเพื่อนมนุษย์คนอื่น ๆ ที่มี

¹Ibid, p. 194

²John Rathbone Oliver, Fear, p. 274

ความกลัว ขมุกขมัวเร้าใจความกลัวมาตั้งแต่เริ่มบรรพบุรุษแล้ว และทางคำพิพากษาปลอบโยน
จนในที่สุดได้เบาะแสมารถแก้ปัญหานี้แทนที่ไป ความหวาดกลัวเป็นการง่ายมากในการหาที่ปัก
แหว่งหนึ่ง หรือสร้างที่ขึ้น สร้างบรรพบุรุษและสิ่งต่าง ๆ เพื่อมิให้ความกลัวเบียดเบียน
เข้าไปถึง หรือถ้าเข้าไปถึงก็ดับกลัวลงที่จะทำอันตรายต่อจิตใจได้^๑ หากนั้นแพทย์ก็ได้
เสนอแนะให้ไปอ่านหนังสือเรื่องเป็นที่ออกคล้ายดังความกลัว

ต่อจากนั้นมาเมื่อหัวหน้าแพทย์มาเยี่ยมผู้ป่วย เขาได้ทำเรื่องการดูแลหนังสือใกล้
เตียงคนไข้หรือหนังสือกับแพทย์ว่า ผมเห็นแล้วว่าเขากำลังดำเนินการรักษาตามวิธีที่เขาชอบ
ที่สุด พวกเราอยู่เป็นหมอ มีหน้าที่ต้องรักษาผู้ป่วยจาเป็นต้องเขียนนิบตั้งยาสั่งให้เภสัชกร
เพื่อให้เขาจ่ายยาให้แก่ผู้ป่วย เพื่อนร่วมงานในห้องสมุดเป็นที่จ่ายยาของเขาเอง เขาเคย
บอกอยู่กับผมเสมอว่าเขากำลังพยายามที่จะใช้หนังสือเพื่อบำบัดอาการทางจิต เนื่องจาก
หนังสือเป็นผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากสภาพจิตส่วนหนึ่ง เป็นมันท์กิจกรรมทางจิตใจของมนุษย์ ดังนั้น
หนังสือที่ได้รับการเลือกสรรแล้วก็จะอาจใช้บำบัดอาการป่วยทางจิตได้เช่นเดียวกับที่เราใช้ยา
ชนิดใดชนิดหนึ่งรักษาโรคได้เช่นเดียวกัน^๒

จากกรณีตัวอย่างนี้ ผู้วิจัยเข้าใจว่าความรู้สึกของนายแพทย์ผู้ใดกล่าวถึงกลยุทธ์
ของการบำบัดด้วยหนังสือว่า เป็นการรักษาทันทีหรือเป็นเวลานานสำหรับการรักษาจิตของผู้ป่วย
ให้กลับสู่สภาพปกติ

เจอร์โรม ชเนค (Jerome Schneck) วิชาแพทย์อาวุโสประจำการของคลินิก
เมนนิ่งเจอร์ (Menninger Clinic) ได้รายงานถึงผู้ป่วยรายหนึ่งว่า ผมใช้เกิดกลัว
ไปเสียใจภายหลังว่าได้รับการผ่าตัด เพราะต้องใช้เวลาพักฟื้นนานมาก ในขณะ

¹Ibid

²Ibid, p. 291

³Jerome M. Schneck, Op. cit, p. 217

นักเขียนผู้ช่วยให้อ่านหนังสือหลายเล่มและจบที่เร็วไว้ วัตถุประสงค์หนึ่งของเขาคือความว่า
 เพื่อชาวเขาก็คิดถึงไฮน์ (Heine) ผู้ป่วยเป็นวัณโรคต้องนอนอยู่บนเตียงจนเกือบเสียชีวิต
 หลุยส์กม โวลแตร์ (Voltaire) ผู้ที่ได้รับโทษเนรเทศต้องระเหเรวอนไปเรื่อย ๆ หรือ
 มิลตัน (Milton) ก็ทำนองเดียวกัน ชาวเขาารู้ถึงความทุกข์ของชาวเขาเองนั้นมาลง
 ไปกัน

✱ ในงานการศึกษานี้มีรายงานที่แสดงให้เห็นถึงการบำบัดด้วยหนังสือเป็นรายบุคคล
 ที่ได้รับผลสำเร็จเช่นเดียวกัน วอเปิลส์ (Waples) นักวิจัยทางการอ่านที่มีชื่อเสียง
 คนหนึ่ง กล่าวถึงกรณีของเด็กชายคนหนึ่งที่ไม่ค่อยจะลงรอยกับบิดามารดา นัก เด็กคนนี้ได้
 รับการแนะนำให้ได้อ่านหนังสือเล่มหนึ่ง หนังสือเล่มนี้แต่งโดย วอร์วิก ดีปิง (Warwick
 Deeping) ทั้งตัวละครและเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่านนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับชีวิตจริงของ
 เด็กคนนั้น ภายหลังการอ่านจึงปรากฏว่าการบำบัดด้วยหนังสือเห็นผลอย่างชัดเจน วอเปิลส์
 กล่าวว่า "ความรู้สึกระแงกนั้นมีควาหนักได้บรรเทาลง เมื่อเด็กคนนั้นว่าผู้นั้นซึ่งอยู่ใน
 สถานการณ์เกี่ยวกับกัมพูชากรรมเช่นเดียวกันตน เขายังได้พบการบรรเทาความทุกข์ของเขา
 ด้วยการเปลี่ยนแปลงไปทางสิ่งแวดล้อมด้วย"

✓ ในงานอะกอน^๒ (Lindah and Koch) แห่งโรงเรียนมริลลิฟ^๑ ในเมือง
 Mishawaka มดริวอินเคียน ได้เสนอรายงานของเค็กรายหนึ่ง เด็กคนนี้ได้รับการแนะนำ
 ได้อ่านหนังสือเรื่อง Long Winter หลังจากได้อ่านแล้วเขากล่าวว่า "หนังสือเล่มนี้
 ได้ช่วยให้ฉันรู้จักเผชิญกับคำกล่าวมากมาย โดยไม่ทอดถอนใจที่จะต้องกังวลหรือรบกวน ๆ อีก"

¹ Douglas Waples, Bernard Berelson, and Franklyn Bradshaw,
What Reading Does to People, p. 118

² H.M. Lindah and Katherine Koch, "Bibliotherapy in the Middle
 Grades," Elementary English, 29 : 390, November 1953

นอกจากนี้แล้วมันจะต้องให้กำลังใจแกเอง ๆ ของฉันด้วย.... เกี่ยวกับความรู้สึกแล้วว่าการที่ตัวเองเคยประหลาดใจคนเลวไหลเป่อกอง มันอุปสรรคต่าง ๆ ก็ทำให้คนอื่นในครอบครัวต้องหกลายลำบากไปด้วย

คำพูดเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงว่า เด็กคนที่ได้เกิดการหยิ่งเห็นชนแล้ว เธอจึงมีแนวทางในการที่จะปฏิบัติตนต่อไปตามที่เธอต้องการ

ปัญหาเกี่ยวกับปัจจุบันนี้อาจใช้การบำบัดด้วยหนังสือแก้ไขได้อย่างเป็นผลก็เช่นเดียวกัน จากอบ เพนเคน (Jacob Penken) ผู้พิพากษาศาลเด็กในนครนิวยอร์กได้พยายามหาวิธีแก้ปัญหาลูกอย่างขมุกขมน เขาได้สรุปไว้ว่าหนังสือมีช่วยในการแก้ไขนิสัยของลูกอย่างแน่นอน หลักฐานที่ยืนยันคำกล่าวนี้คือจดหมายที่เกี่ยวกับเรื่องนี้เขียนมาที่เขา

ปัจจุบันฉบับหนึ่งซึ่งมาจากปีเตอร์ เขาเคยทำความผิดต้องโทษตามบทกำหนดโทษโดยใช้อาวุธ ปีเตอร์เป็นเด็กที่มาจากสภาพครอบครัวแบบชานแอ่งและบ้านอยู่ในบริเวณแหล่งเสื่อมโทรม เขาได้รับการแนะนำให้อ่านหนังสือเรื่อง It is Never too Late to Mend หลังจากนั้น เขาได้เขียนจดหมายแสดงความรู้สึกมาถึงผู้พิพากษาถึงความสำคัญว่า "หนังสือเล่มนี้เขาสามารถยอคงให้เหลือเพียงประโยคเดียวเท่านั้นคือ การทำงานอย่างขยันขันแข็ง มีความซื่อสัตย์ และมีความเชื่อมั่นในพระเจ้า สิ่งเหล่านี้จะทำให้เราเห็นว่าเราเคยต้องโทษคดีต่าง ๆ และสิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์จึงจะเริ่มขึ้น"^๒

¹Jacob Penken, "Prevention of Juvenile Delinquency," American Journal of Psychotherapy, 1 : 83, January 1947

²Ibid

- ผู้ที่ปรึกษาแบบเกสเปอร์คงหลักฐานทั่วไปเกี่ยวกับความจำเป็นที่จะช่วยให้จำนวนของเด็กที่รู้จักดีไปทำดีลดลงอย่างช้า ๆ ท่านกล่าวว่า "เด็กที่ได้รับการช่วยเหลือโดยการเลือกสรรหนังสือได้อ่านนั้นมีจำนวนน้อยมากที่จะกลับไปทำความชั่วอีก..... การได้อ่านหนังสือทำให้เด็กเกิดจินตนาการหรือแนวความคิดหาเหตุผล เด็กพวกนี้จะเกิดการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงทัศนคติของตนเองอย่างไม่ต้องสงสัย ผลกระทบยาวไปถึงตัวเด็กให้ห่างจากสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษภัย"

ตัวอย่างดังกล่าวทั้งหมดนี้เป็นการบำบัดด้วยหนังสือรายบุคคลทั้งในสถานการณ์แพทย์และการศึกษา แสดงให้เห็นว่าการอ่านหนังสือนั้นเมื่ออ่านได้เปรียบเทียบกับตนเองกับตัวละครในเรื่องและเกิดการหยั่งเห็นหรือรู้แจ้งแล้วก็หาแนวทางในการปฏิบัติตนต่อไปตามต้องการ ทำให้สามารถช่วยบำบัดอาการทางจิตและแก้ปัญหาลักษณะบุคคลได้

✓ เนื่องจาก การบำบัดด้วยหนังสือในสถานการณ์นำมาใช้แก้ปัญหาลักษณะบุคคลได้หลายด้านด้วยกัน แล้วแต่ประเภทของปัญหาและหนังสือที่เลือกสรรมาใช้ ในการศึกษากครั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าพฤติกรรมบางอย่างที่จะเปลี่ยนแปลงได้โดยการให้บุคคลได้อ่านหนังสือตามที่เลือกสรรไว้ พฤติกรรมที่จะศึกษากครั้งนี้ได้แก่ การยอมรับตนเอง ความวิตกกังวล และความเชื่อเพื่อ ดังนั้นต่อไปจะบอกกล่าวถึง พฤติกรรมเกี่ยวกับการยอมรับตนเอง ความวิตกกังวล และความเชื่อเพื่อ

งานวิจัยเกี่ยวกับการยอมรับตนเอง

ในการที่จะช่วยแก้ปัญหาลักษณะบุคคลที่ติดให้แก่เด็กโดยวิธีการบำบัดด้วยหนังสือนั้น ผู้วิจัยคิดว่าจำเป็นต้องรู้จักเด็ก รู้ถึงปัญหา ความต้องการ ความคิดและความรู้สึกภายในใจของเด็กคนนั้น ๆ การที่จะเข้าใจถึงพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ ว่าเริ่มก่อตัวเกี่ยวกับสภาพความผิดปกติในของบุคคลให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะเชื่อ

¹Ibid p. 77

²Carl R. Rogers, Client - centered Therapy, p. 497

กันว่าพฤติกรรมของกณนั้นเป็นผลสืบเนื่องมาจากความรู้สึกนึกคิดและทัศนคติของเขา

สุรางค์ ไคว่กระดูล^๑ กล่าวว่า "ความรู้สึกรับรู้เกี่ยวกับ "คน" นั้นนักจิตวิทยาถือว่าเป็นแกนพฤติกรรมรวมของบุคคลที่แสดงออกมา หรือเป็นแบบแผนในการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคมที่เราเรียกว่า "บุคลิกภาพ" ของคน ฉะนั้นในการที่จะเข้าใจบุคลิกภาพของคน จำเป็นจะต้องเข้าใจถึงความรู้สึกและการรับรู้ "คน" ของเขาค้วย สุรางค์ ไคว่กระดูลได้แบ่งเด็กวัยรุ่นออกเป็น ๒ ประเภทคือ เด็กวัยรุ่นที่ยอมรับตนเองและเด็กวัยรุ่นที่ไม่ยอมรับตนเอง สำหรับเด็กที่ยอมรับตนเองจะเป็นผู้ที่มีปัญหาน้อยและมีความสุข มีสุขภาพจิตสมบูรณ์ เพราะเป็นผู้ที่ยอมรับตนเองตามความเป็นจริงทั้งส่วนดีและส่วนเสียของตน จึงสามารถในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตของตน ด้วยการยอมรับความเป็นจริงและเผชิญกับปัญหาอย่างกล้าหาญ ส่วนเด็กวัยรุ่นที่ไม่ยอมรับตนเอง มักจะเป็นผู้ที่ไม่มีความสุข มีสุขภาพจิตไม่ดี บางคนหาทางแก้ปัญหาโดยการประพฤตินิด เพราะมีปัญหาซับซ้อนใจ ไม่พอใจตนเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเชื่อว่าหากเด็กที่ไม่ยอมรับตนเองหรือเด็กที่ยอมรับตนเองน้อย ได้รับการแนะแนวทางและแก้ไขปัญหาโดยการบำบัดด้วยหนังสือ กล่าวคือใช้หนังสือเป็น "ประสบการณ์เทียม" ให้แก่ผู้อ่านจะทำให้เด็กนั้นสามารถเข้าใจและแก้ไขปัญหาของตน มีการยอมรับตนเองมากขึ้น เพราะหนังสือสามารถช่วยเสริมบุคลิกภาพและให้ความรู้ ว่าแต่ละคนจะปฏิบัติตนอย่างไร จึงจะมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข ความสมบูรณ์ ตามวิถีทางของตัวเอง จุดมุ่งหมายอันยิ่งใหญ่ของหนังสือคือ

^๑ สุรางค์ ไคว่กระดูล "จิตวิทยาวัยรุ่น" เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ ๘๒ หน้า ๖๓๕

การช่วยเหลือให้คนมีชีวิตอยู่ด้วยความสุขและที่นรมย์ ช่วยให้คนทำ กิจ และรู้ได้ด้วยความรอบคอบ^๑ นอกจากนี้ รัฎฐวณ ก็นครก่าแห่ง^๒ ยังได้กล่าวไว้ในเรื่อง ภาพชีวิตจากนวนิยาย ว่านอกจากนวนิยายเสนองภาพของชีวิตที่กละเกล้าตังกันและกันแล้ว ความงามและความซึ้งแท้ ความซรุขระและความประณีต ความส่าหวังและความสิ้นหวังแล้วยังเสนองวิธีแก้ไขปชีวิตในลักษณะต่าง ๆ กัน โดยให้ผู้อ่านได้ใช้วิจาวณาของตนเองเป็นเครื่องตัดสิน มิใช่รับรับเอาเสียทั้งหมด

เมื่อให้เกิดความถกถามยอกเกี่ยวกับคำว่า "ตน" (Self) จึงขอนำเอาความหมายและคำจำกัดความของบุคลต่าง ๆ กล่าวไว้ดังนี้

เวอร์ซิลด์ (Jersild) ได้ให้คำจำกัดความว่า "ตน" ถือก้อนรวมของความนึก (ideas) และทัศนคติเกี่ยวกับตนเองว่า ฉับวื่อใครและฉับเป็นอะไร ซึ่ง

ประกอบด้วยประสบการณ์ทั้งหมดที่ก่อให้เกิดบุคลสำนึกภาพของเขาเอง เป็นอย่างไร

นิวคอมบ์ (Newcomb) กล่าวว่า "ตน" คือวิถีทางที่บุคลรับรู้ (perceive)

ตัวของเขาเอง หรือ "ตน" ก็คือการที่แต่ละบุคลรับรู้ถึงตนเอง

โรเจอร์ส (Rogers) ได้ให้ความหมายของ "ตน" ไว้เป็นสองนัยด้วยกัน นัยแรก

หมายถึงทัศนคติและความรู้สึกของบุคลที่เกี่ยวกับตัวของเขาเอง ซึ่งอาจเรียกได้ว่า

"ตนในฐานะถูกกระทำ" (Self-as- Object) ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงการ

รวมเอาทัศนคติความรู้สึก การรับรู้ และการประเมินผลตนเองในฐานะเป็นผูถูกกระทำ

1

Monel R. McColvin, Libraries for Children, p. 17

2

รัฎฐวณ ก็นครก่าแห่ง ภาพชีวิตจากนวนิยาย หน้า ก.

3

Arthur T. Jersild, The Psychology of Adolescence, p.7

4

Theodore M. Newcomb, Social Psychology, p. 312

5

Ibid, p.316

6

Calvin S. Hall and Lindzey, op.cit, p.463

เพราะฉะนั้น "ตน" คือสิ่งที่บุคคลนึกเกี่ยวกับตัวเขาเอง นัยที่สอง "ตน" หมายถึงส่วนหนึ่งของกลุ่มกระบวนการทางจิตวิทยาซึ่งรวมถึงพฤติกรรมและการปรับตัวของบุคคลซึ่งอาจจะเรียกว่า "ตนในฐานะเป็นกระบวนการ" (Self - as - Process) "ตน" เป็นผู้กระทำการต่าง ๆ เช่น คิด จำ และรับรู้

ซูเปอร์ (Super) และเพื่อนร่วมงานของเขาได้ให้ความหมายของคำว่า "ตน" อาจมองในแง่ของบุคคลนั้นคือใคร มีบทบาทอย่างไร "ตน" เป็นผลการปะทะสังสรรค์ (interaction) ระหว่างการเจริญเติบโตของบุคคลและพัฒนาการทางสังคมของเขาซึ่งเป็นผลรวมเนื่องมาจากการที่บุคคลได้มีความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ

สรุปได้ว่า "ตน" ของบุคคลเกิดขึ้นจากการเรียนรู้โดยได้ปะทะสังสรรค์กับสิ่งแวดล้อมและบุคคลรอบตัวเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง "ตน" จะเกิดขึ้นเนื่องจากการที่บุคคลได้มีการประเมินผลตนเองด้วยการเปรียบเทียบกับคนอื่นหรือด้วยการได้มีประสบการณ์มาแต่อดีต ดังนั้นผู้วิจัยคิดว่าถ้าใช้หนังสืออันเป็นส่วนหนึ่งของอุปกรณ์การสื่อสารให้เป็น "ประสบการณ์" เพิ่มเติม แก่ผู้ถูกทดลอง การรับรู้เกี่ยวกับ "ตน" ของผู้ถูกทดลองน่าจะเป็นไปในทางบวกตามที่ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้

✓ ทฤษฎีเกี่ยวกับความวิตกกังวล

นักจิตวิทยาทางจิตบุคลิกภาพต่างเห็นว่าความวิตกกังวลเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดบุคลิกภาพของบุคคล เช่น ฟรอยด์ และ ฮัลลและลินดี้^๒ ต่างก็คิดเห็นว่าความวิตกกังวลเป็นลักษณะต้นตอของบุคลิกภาพ (Source Trait) ซึ่งมีอิทธิพลต่อลักษณะอื่น ๆ ในบุคลิกภาพหรือส่งผลต่อพฤติกรรมอื่นด้วย ความวิตกกังวลเป็นสังกร์ (Construct) ที่สำคัญอันหนึ่งในทฤษฎีที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพ และก็มีผู้ให้ความหมายของ "ความวิตกกังวล" ไว้มาก เพื่อให้เกิดแนวทางแห่งความถ้อยแถลงเกี่ยวกับคำว่า "ความวิตกกังวล" จึงได้นำเอาความหมายของความวิตกกังวลของจิตวิทยาที่สำคัญ ๆ มากล่าวไว้ดังนี้

ฮอลล์ และ ลินดี้ (Hall and Lindzey) ได้กล่าวถึงความวิตกกังวลตามทฤษฎีของฟรอยด์ว่า ความวิตกกังวลเป็นสภาวะความตึงเครียด เป็นแรงขับ (Drive) กล่าวหาว่า

¹ Jerome L. Seldran, The Adolescent, p.449

² Calvin S. Hall and Gardner Lindzey, op.cit, pp.40

³ Ibid, p. 44

หวัหวัความรู้สึกทางเพศ ต่างกันแต่ว่าภาวะดังกล่าวไม่ได้เกิดจากสภาพภายในร่างกายแต่มี
 เหตุมาจากภายนอก เมื่อความวิตกกังวลถูกแก้ไขได้ใจคนก็จะสร้างแรงขับให้บุคคลจะทำอะไร
 บางอย่างเพื่อลดความวิตกกังวล

โมวเรอร์ (Mowrer) กล่าวว่าความวิตกกังวลคืออารมณ์ แต่เป็นอารมณ์ที่คล้ายกับเมื่อเรามีความ
 หวัหวัหรือระคาย เป็นสภาพที่ตึงเครียดหรือเป็นสภาพที่คนเรารู้สึกไม่สบายใจและต้องการจะจัด
 ให้หมดไป นอกจากนี้ยังเป็นตัวการที่ผลักดันให้คนเราทำพฤติกรรมบางอย่าง ในแง่นี้เราถือได้
 ว่าเป็นแรงจูงใจ (Motive)

อิงลิช (English) ให้ความหมายของความวิตกกังวลไว้หลายอย่าง พอสรุปเป็นข้อ ๆ ได้คือ

๑. ความวิตกกังวล เป็นสภาวะของความไม่สบายใจอันเนื่องมาจากความปรารถนาอันแรงกล้าและ
 แรงขับไม่อาจไปถึงเป้าหมายที่ต้องการได้ หรือ

๒. ความวิตกกังวล เป็นความกลัวที่จู่โจมสืบสนว่า อาจมีสิ่งที่ไม่สบายเกิดขึ้นในแวบใดหรือ

๓. ความวิตกกังวล หมายถึงความกลัวที่ต่อเนื่องซึ่งอาจสังเกตเห็นได้แต่อยู่ในระดับต่ำ

๔. ความวิตกกังวล หมายถึง ความรู้สึกลัวที่ตนเองถูกขู่เข็ญ ซึ่งเป็นการขู่เข็ญที่แท้จริง

โดยที่บุคคลนั้นไม่อาจบอกได้ว่าสิ่งที่เขาารู้สึกว่ามาขู่เข็ญเขาหนีอะไร

ฮิลการ์ด (Hilgard) ได้ชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับความกลัวและแรง-
 จูงใจว่า ความวิตกกังวล เป็นสภาวะคล้ายกับความกลัวและมีความสัมพันธ์กับความกลัวอย่างใกล้ชิด

นอกจากนี้ยังมีความสำคัญไปกับการจูงใจ (Motivation) ทั้งนี้เนื่องจากความวิตกกังวล
 เป็นสภาพที่บุคคลรู้สึกกระวนกระวายใจ เป็นความกลัวซึ่งต่างจากความกลัวธรรมดา กล่าวคือ

¹ O.H. Mowrer, "Anxiety and Learning" in Contribution to Modern Psychology,
 p.264 - 265

² Horace B. English, A Comprehensive Dictionary of Psychological and
 Psychoanalytical Terms, p. 35

³ Ernest R. Hilgard, Introduction to Psychology, p.173-174

ความกลัวธรรมดาที่มีวัตถุที่ทำให้กลัวหรือสิ่งที่ทำให้กลัวปรากฏเป็นรูปร่างให้เห็น แต่ความวิตกกังวลเป็นความกลัวซึ่งไม่มีวัตถุหรือสิ่งที่กลัวปรากฏเป็นรูปร่างให้เห็น ดังนั้นจึงอาจพูดได้ว่า ความวิตกกังวลเป็นความกลัวที่เลื่อนเลางไม่แจ่มชัดแตกต่างกับความกลัวในแง่ที่ว่า เป็นสาเหตุทำให้บุคคลรู้สึกไม่สบายใจ เกิดความกังวลเกรียศ วิตกกังวลนี้บุคคลต้องการหลีกเลี่ยง นอกจากนี้ยังอาจถือได้ว่า ความวิตกกังวลเป็นแรงขับอย่างหนึ่งด้วย

นักจิตวิทยาแบ่งประเภทของความวิตกกังวลออกเป็นหลายแนวด้วยกัน อาทิเช่น เลวิต¹ (Levitt) ได้แบ่งความวิตกกังวลออกเป็นสองประเภทคือ

๑. ความวิตกกังวลซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ซึ่งในภาษาอังกฤษมีเรียกหลายชื่อคือ state anxiety situational anxiety หรือ acute anxiety เป็นความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นกับบุคคลแต่ละคนในบางสถานการณ์เท่านั้น ความเข้มของความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นขึ้นอยู่กับความเข้มของสิ่งเร้าด้วย ความวิตกกังวลแบบนี้จะมีความเข้มสูงแต่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะคงอยู่ในช่วงเวลาอันสั้น ผู้ที่มีความวิตกกังวลแบบนี้มากคือผู้ที่มีความถี่ของความวิตกกังวลในสถานการณ์ต่างๆ มาก

๒. ความวิตกกังวลซึ่งเป็นลักษณะคงที่ในตัวบุคคล ซึ่งในภาษาอังกฤษมีเรียกหลายชื่อเช่นเดียวกับชื่อ trait anxiety, anxiety-proneness, anxiety-predisposition หรือ Chronic anxiety ความวิตกกังวลนี้มักจะเกิดขึ้นกับบุคคลในสถานการณ์ทั่วไปทุกสถานภาพที่มีความเข้มในระดับที่ต่ำ เมื่อเกิดขึ้นอย่างคงที่ต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานจนเป็นลักษณะประจำตัวบุคคลซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ (personality trait) ผู้ที่มีความวิตกกังวลประเภทนี้มักจะแสดงความวิตกกังวลในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไปทุกสถานการณ์และโดยทั่วไปทุกคนจะมีความวิตกกังวลประเภทนี้โดยที่เราไม่รู้ตัว

¹ Eugene E. Levitt, The Psychology of anxiety p.13-15, 154-156

ซาราสัน (Sarason) แบ่งความวิตกกังวลออกเป็นสองประเภทเช่นกันคือ

๑. ความวิตกกังวลในสถานการณ์ทั่วไป (General anxiety)

๒. ความวิตกกังวลเฉพาะบางสถานการณ์ (Specific anxiety) เช่นความวิตกกังวลในการรวม ความวิตกกังวลในการเขียน

จะเห็นได้ว่าความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นนั้นมักขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เป็นตัวเร้าและความวิตกกังวลซึ่งเป็นลักษณะของบุคคลหรือเป็นความวิตกกังวลโดยทั่วไปนั่นเอง เมื่อบุคคลเกิดความวิตกกังวล (anxiety) ขึ้นแล้วย่อมเกิดความขัดข้องใจ (Frustration) ตามมา ในขั้นนี้บุคคลจะหา "ยุทธวิธี" ต่อสู้กับความขัดข้องใจ ๓ ทางคือ สู้ (Move against) หรือ หลีก (move away) หรือ หันเข้าหา (move toward)^๒ ดังนั้นผู้วิจัยก็คิดว่าถ้าเราไต่ถามถามหาเหตุที่มาของความวิตกกังวลของเด็กนักเรียนและหาแนวทางช่วยขจัดหรือลดความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นนั้นให้น้อยลงโดยวิธีหนังสือเป็นสื่อให้เด็กที่มีความวิตกกังวลได้อ่านเพื่อมอง เห็นปัญหาความวิตกกังวลของตน เปรียบเทียบปัญหาของตน ตลอดจนหาวิธีแก้ปัญหาคความวิตกกังวลจากหนังสือที่ได้อ่านจะช่วยให้เด็กมีสุขภาพจิตดีขึ้น ดังคำพูดที่แมคคอลวิน (McCollvin)^๓ ได้กล่าวไว้ว่า "หนังสือช่วยเสริมบุคลิกภาพและให้ความรู้แก่แต่ละคนควรจะปฏิบัติอย่างไรจึงจะมีชีวิตอยู่อย่างสมบูรณ์และมีความสุข"

1

Seymour B. Sarason and others, Anxiety in Elementary School Children p.7-10

2

ประมาญ กิตติพันธ์ ทฤษฎีจิตวิทยาว่าด้วยบุคลิกภาพ หน้า ๑๐๓

3

Lionel R. McCollvin, Op. cit.

ทฤษฎีเกี่ยวกับความเอื้อเฟื้อ

ความเอื้อเฟื้อ (altruism) เป็นลักษณะนิสัยที่เด่นอย่างหนึ่งของสังคมไทยเกิ
 ส่วนใหญ่เป็นความช่วยเหลือผู้อื่นเพื่อช่วยกันในครอบครัวและบุคคลใกล้ชิด ไม่ไ้เน้นการช่วยเหลือ
 ในวงกว้างออกไป การที่จะฝึกให้บุคคลเรียนรู้ที่จะมีความเอื้อเฟื้อและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
 นั้นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็กกับว่ามีส่วนร่วมในการพัฒนาและหล่อหลอมบุคลิกภาพให้แก่เด็กโดยผ่านชบวนการ
 การสังคมประกิต (Socialization) ซึ่งเป็นขบวนการอบรมและถ่ายทอดวัฒนธรรมบรรทัด
 นิยมได้แก่บุคคล

เพื่อให้เด็กมีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของความเอื้อเฟื้อได้ชัดเจนและลึกซึ้งยิ่งขึ้น จึง
 ใ้แนวความหมายของความเอื้อเฟื้อตลอดจนทฤษฎีเกี่ยวกับการเกิดและการพัฒนาของความเอื้อเฟื้อ
 มากล่าวไว้ดังนี้คือ

เลมโบ^๒ (Lerbo) ได้ให้ทราหมายของความเอื้อเฟื้อไว้ว่า ความเอื้อเฟื้อ
 เป็นลักษณะของบุคคลที่จะแสดงความห่วงการและความเต็มใจที่จะช่วยเหลือผู้อื่นในสถานการณ์ที่
 พบในชีวิตประจำวัน การบ่งการถึงกล่าวถึงความความบังเอิญ และบุคคลนั้นเรียนรู้ด้วยตนเอง

แมคคาเลย์ และเบอร์โกวิทซ์^๓ (Macaulay and Berkowitz) ได้ให้คำนิยาม
 ไว้ว่า ความเอื้อเฟื้อเป็นพฤติกรรมที่มุ่งจะทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นโดยมิได้หวังว่าจะได้รับรางวัล
 ตอบแทน

อารอนฟรีด^๔ (Aronfreed) ได้กล่าวว่าความเอื้อเฟื้อเป็นพฤติกรรมช่วยเหลือผู้
 ที่เกินเน้นมาจากความไวใจ (Empathy) และการมีความรู้ที่จะให้ความช่วยเหลือผู้อื่น

^๑ วารินทร์ ม่วงสุวรรณ ความสัมพันธ์ระหว่างการเลี้ยงดูกับพฤติกรรมความรักและเมตตา

ความเอื้อเฟื้อและวิธีทางสังคม" ปรินซ์ตัน นี. ย. ๑๙๗๓ หน้า ๓

^๒

John M. Lerbo, "Altruistic Attitudes Among Catholic Lay and Religious
 Female College Students", Journal of Education Research 61(2):70, 1967

^๓

Macaulay and Berkowitz, Altruism and Helping Behavior, p.3

^๔

Ibid.

โรเซนเฮน (Rosenhan) ให้แนวคิดของความเอื้อเพื่อแบ่งความเอื้อออกเป็น ๒ แนว คือ

๑. Normative Altruism เป็นความเอื้อเพื่อผู้กระทำทางอารมณ์ชอบ เป็นการทำตามมาตรฐานของสังคม ซึ่งผู้กระทำมักจะได้รับรางวัลทางสังคม เช่น การยกย่องชมเชยและโดยทั่วไปผู้กระทำมักไม่คำนึงถึงภัยหรือถ้าจะได้รับความสะดวกจากการกระทำนั้นน้อยมาก

๒. Autonomous Altruism เป็นความเอื้อที่กระทำโดยมิได้หวังผลตอบแทน เป็นการกระทำเพราะความเห็นใจ ทำด้วยความเต็มใจ เพื่อความดีในแง่จริยธรรม แม้ว่าผู้กระทำจะต้องเสี่ยงภัยอันตรายหรือได้รับความลำบากจากการช่วยเหลือผู้อื่นก็ตาม ความเอื้อเพื่อประเภทนี้ถือว่าเป็นความเอื้อเพื่อที่แท้จริง

เกี่ยวกับทฤษฎีการเกิดและพัฒนาการของความเอื้อเพื่อให้นักจิตวิทยาอธิบายไว้แตกต่างกัน^๒ เช่น

๑. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory) กล่าวว่าความเอื้อเพื่อเป็นพลังงานที่ถูกกระตุ้นโดยอีโก (Ego) ที่พยายามจะหาความดีเพื่อชดเชยการกระทำที่ไม่ดี เช่นการเห็นแก่ตัวโดยประสพการณ์ที่ผ่านมา

๒. ทฤษฎีวิวัฒนาการ (Developmental Theory) ตามทฤษฎีของ Piaget เรียกว่าความเอื้อเกิดจากการผสมผสานของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความซับซ้อนของสิ่งแวดล้อมเพื่อที่จะทำให้เกิดความช่วยเหลือ ความร่วมมือขึ้นในบุคคล และจะมีความเอื้อจริงและถาวรเกิดขึ้นถ้า Mead (Mead) เรียกว่า ความเอื้อเกิดจากความเห็นใจ ซึ่งได้มาจากการเรียนรู้โดยการเลียนแบบ การตอบสนองเก็บใจด้วยความเห็นใจ ต่อมาภายหลังจะแสดงพฤติกรรมตอบสนองที่เพิ่มไปด้วยความเห็นใจตัวเอง ซึ่งเป็นผลมาจากกาที่เด็กรู้จักบทบาทของตัวเอง (Self)

1

ibid, p. 252 - 254

2

D.L Jayasuriya, " Approach to the Study of Altruism " in Paper Proceedings on Socialization in SOLT Conference at Samran, p.2-3

และบทบาทของผู้อื่น และการให้เด็กได้แสดงบทบาท (role - playing) จะช่วยให้เกิดพฤติกรรมเพื่อให้อีกทางหนึ่ง

๓. ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม (Social Exchange Theory) โกลด์เนอร์ และโฮเมอร์ (Goidner and Homer) ได้กล่าวว่า ความเอื้อเฟื้อเกิดจากการคาดการณ์ของบุคคลที่จะได้ประโยชน์ตอบแทนจากการช่วยเหลือผู้อื่น และถือว่าความเอื้อเฟื้อเป็นส่วนหนึ่งของการแลกเปลี่ยนทางสังคม บุคคลจะเปรียบเทียบแรงงานหรือการลงทุน (Cost) กับประโยชน์ที่จะได้รับอันเกิดจากสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

๔. ทฤษฎีการทาสีแบบของสังคม (Social Conformity Theory) เจ้าของทฤษฎีนี้คือ เบอร์โควิทซ์และแดเนียล (Berkowitz and Daniels) ซึ่งเห็นด้วยกับทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม แต่ก็เชื่อว่าบางครั้งบุคคลก็ถูกแรงจูงใจให้ช่วยเหลือคนอื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน นอกเหนือไปจากการช่วยเหลือซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมกำหนดให้บุคคลปฏิบัติตาม เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ดังนั้นความเอื้อเฟื้อจึงเป็นผลมาจากแรงจูงใจของบุคคลที่จะทำตามทัศนคติของสังคม (Norms) เพื่อที่จะแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม และการปลูกฝังแรงจูงใจดังกล่าวนี้ให้แก่บุคคลก็มาจากการ社会化กระบวนการ (Socialization Process)

จากข้อความย่อจะเห็นว่าทฤษฎีเกี่ยวกับความเอื้อเฟื้อต่าง ๆ นี้สามารถสรุปได้ว่า ความเอื้อเฟื้อเกิดจากแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปทางที่ช่วยการช่วยเหลือ หรือทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น การกระทำนี้บางครั้งก็ต้องการผลตอบแทน บางครั้งก็เกี่ยวข้องกับการแสดงความเห็นที่ขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะของผู้ให้และผู้รับความช่วยเหลือ ตลอดจนสภาพการณ์ที่ก่อให้เกิดความช่วยเหลือนั้น

นอกจากนี้ โรเซนฮาน (Rosenhan) เชื่อว่า การจะสนใจพฤติกรรมแบบเอื้อเฟื้อนั้นจำเป็นต้องอาศัยแรงเสริม (Reinforce ent) หากพ่อแม่หรือบุคคล

เด็กมีความสัมพันธ์ด้วยโดยเด็กจะเลียนแบบเชิงเปรียบเทียบ (Identification) พฤติกรรมดังกล่าว ก็จะมีผลทำให้เด็กยอมรับเอาแก่นยของความคิดเพื่อเข้าใจในจิตใจ อันเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพด้วย ดังนั้น ถ้าเราให้หนังสือเป็นแรงเสริมให้แก่เด็ก ผู้วิจัย เชื่อว่าเด็กจะเลียนแบบเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความเอื้อเฟื้อ ความเรียบร้อย การเคารพ- ถนอมผู้อื่นและลักษณะอื่น ๆ ช่วงตัวละครในเรื่องที่เด็กอ่านและยอมรับว่านิยายนั้น เข้าไว้ใน จิตใจเช่นเดียวกับแรงเสริมที่เด็กได้รับจากบุคคลที่ใกล้ชิดของเขา

จากเอกสารการวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดด้วยหนังสือนั้นผู้วิจัยเชื่อว่าการยอมรับตนเอง ความวิตกกังวล และความเอื้อเฟื้อในเด็กปกติทั่วไปสามารถเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีได้ ตามลำดับขั้นของการบำบัดด้วยหนังสือผู้อ่านจะเกิดความรู้ลึกเลียดแบบเชิงเปรียบเทียบ (Identification) ตัวเองกับตัวละครในเรื่องที่อ่าน เกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานคล้อยตามเนื้อเรื่อง และในที่สุดผู้อ่านจะเกิดการหยั่งเห็นหรือรู้แจ้ง (Insight) ขึ้น ทำให้ได้แนวทางจากการอ่านในการปฏิบัติตนต่อไปความที่องค์การ การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะเป็นผู้แนะนำการอ่านฝึกให้เด็กมีการยอมรับสภาพแห่งความเป็นจริงของ ตนเองให้มากขึ้น ทลายความเครียดจากความวิตกกังวลที่มีอยู่ และมีความเสียสละเพื่อประโยชน์ ส่วนรวม มีความเอื้อเฟื้อ ใจกว้าง โอบอ้อมอารี เห็นใจและเข้าใจถึงความลำบากของ ผู้อ่านมากขึ้น

วิธีดำเนินการ

กรณีตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

๑. เด็กนักเรียนที่ใจในการศึกษารังนี้เป็นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ของโรงเรียน
ไทยนิยมสงเคราะห์ อำเภอบางเขน ซึ่งสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน ๖ คน

๒. การคัดเลือกกรณีตัวอย่างมาทำการศึกษา ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ทั้งหมด
๕ ห้องทำแบบทดสอบ ๓ ฉบับคือ

๒.๑ แบบสอบถามหาความสัมพันธ์ระหว่าง "คนที่เป็อยู่ กับ "คนที่อยากจะเป็น"
เพื่อวัดการยอมรับตนเองของเด็ก แล้วเลือกเด็กที่คะแนนความสัมพันธ์ระหว่าง"คนที่เป็อยู่
กับคนที่อยากจะเป็น" แตกต่างก็มากที่สุดและรองลงมา ไว้ทำการศึกษา ๒ คน

๒.๒ แบบสอบถามวัดความวิตกกังวล แล้วเลือกเด็กที่คะแนนความวิตกกังวล
มากที่สุดและรองลงมา ไว้ทำการศึกษา ๒ คน

๒.๓ แบบสอบถามวัดความอึดแอื้อ แล้วเลือกเด็กที่คะแนนความอึดแอื้อ
ที่สุดและรองลงมา ไว้ทำการศึกษา ๒ คน

จากนักเรียน ๕ ห้องได้กรณีตัวอย่าง ๓ กรณีไว้ทำการศึกษา ๖ คน คือ

ป. ๑/๑ จำนวน ๒ คน

ป. ๓/๓ จำนวน ๓ คน

ป. ๑/๔ จำนวน ๑ คน

รวมทั้งหมดมีจำนวน ๖ คน

๓. แบ่งเด็กทั้ง ๖ คนออกเป็น ๓ กลุ่ม กลุ่มละ ๒ คน ทำการศึกษาเป็นรายกรณี และ
จัดทำหนังสือให้เด็กแต่ละกลุ่มอ่าน เนื้อเรื่องของหนังสืออธิบายถึงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็ก
แต่ละประเภทตามที่ได้ออกไว้แล้ว เมื่ออ่านหนังสือแต่ละเล่มจบผู้วิจัยจะซักถามสนทนากับเด็ก
แต่ละคนถึงเรื่อง ที่อ่าน เพื่อดองการทราบทัศนคติและความคิดเห็นของเด็กที่มีต่อตัวละครของเรื่อง
ที่อ่าน

๔. รายชื่อเด็กทั้ง ๖ คน (ชื่อสมมุติ) ดังปรากฏตามตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑. แฉ่งรายชื่อ ชั้น ของเด็กทั้ง ๖ คน

เลขที่	ชื่อ	ชั้น	พฤติกรรมที่เป็นปัญหา
๑	เด็กชายวสันต์	ป. ๓/๑	ความเอื้อเฟื้อ
๒	เด็กหญิงอรวิณี	ป. ๓/๑	การยอมรับตนเอง
๓	เด็กหญิงภาวนี	ป. ๓/๓	ความเอื้อเฟื้อ
๔	เด็กหญิงจันทน์	ป. ๓/๓	ความวิตกกังวล
๕	เด็กชายสมคิด	ป. ๓/๓	ความวิตกกังวล
๖	เด็กหญิงสายทอง	ป. ๓/๔	การยอมรับตนเอง

เครื่องมือและวิธีการที่ใช้

๑. แบบสอบถามหาความเข้มแข็งระหว่าง "คนที่เร้นอยู่" กับ "คนที่อยากจะเป็น"

เป็นแบบสอบถามของบ๊องเกอร์ สเตนเนท ได้สร้างขึ้นสำหรับวัดการยอมรับตนเองของเด็กวัยรุ่นแบบสอบถามมีค่าพิสัยระหว่างควartil หรือ (Interquartile-range) การวิเคราะห์ของเทอร์สโตน (Thurstone Method) ไม่ถึง ๓๐๐ ถือว่าใช้ได้ แบบสำรวจชุดนี้แบ่งเป็น ๒ ตอน ตอนที่ ๑ และตอนที่ ๒ เป็นการให้เด็กประมาณค่า "คน" อย่างที่คิดว่า "คน" และ "คน" อย่างที่คิดว่าควรจะเข้มแข็งมาก ๕๕ ข้อ แบบสอบถามเป็นแบบลิคเคอร์สเกล

บ๊องเกอร์ สเตนเนท การศึกษาหาความเข้มแข็งระหว่าง "คน" อย่างที่คิดว่าคนเป็น และ "คน" อย่างที่คิดว่าอยากจะเป็นของเด็กวัยรุ่น อายุ ๑๓-๑๖ ปี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนพระโขนง จังหวัดระยอง ปีการศึกษา ๒๕๑๖ หน้า ๒๗, ๓๔-๔๔

ตัวอย่างข้อความในแบบสอบถาม

- ตอนที่ ๑ ก. ความรู้สึกที่มีต่อตนเอง
๑. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่
 ๓. ข้าพเจ้าเชื่อว่าตนเองมีความสามารถในการเล่นดนตรี

- ตอนที่ ๑ ข. ความปรารถนาของตนเอง
๒. ข้าพเจ้าอยากให้ตนเป็นลูกที่ดีพร้อมทุกด้านของพ่อแม่
 ๔. ข้าพเจ้าอยากเป็นนักดนตรี

- ตอนที่ ๒ ก. ความรู้สึกต่อตนเอง
๑. ข้าพเจ้าอยากให้ตนเป็นลูกที่ดีพร้อมทุกด้านของพ่อแม่
 ๓. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองเป็นคนขางพูด

- ตอนที่ ๒ ข. ความปรารถนาที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง
๒. ข้าพเจ้าไม่อยากให้ความพอใจเกิดขึ้นกับข้าพเจ้าเลย
 ๔. ข้าพเจ้าอยากเป็นคนเจียมใจ

ตัวอย่างคำตอบ ถ้าตอบมี ๕ ระดับ มากที่สุด กว้างขวางมาก ปานกลาง กว้างขวางน้อยที่สุด รวมเป็น ๕ ระดับ

นำคำตอบที่ได้ในตอนที่ ๑ และตอนที่ ๒ มาหาค่าสหสัมพันธ์ภายในระหว่าง ตอนที่ ๑ ก. และตอนที่ ๑ ข. ตอนที่ ๒ ก. และตอนที่ ๒ ข. เพื่อหาการยอมรับตนเองมากหรืออายตัวเองเล็กน้อยแล้วเลือกเอาเด็กที่ได้จากการยอมรับตนเองน้อยที่สุด ๒ คน ไว้ทำการศึกษา

๒. แบบสอบถามวัดความวิตกกังวล

เป็นแบบสอบถามของ วาฬ โอ่งเกลือบ^๑ ได้สร้างขึ้นสำหรับใช้กับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๔-๗ เป็นแบบสอบถาม ที่มีค่าความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) สูง ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วยข้อความแสดงถึงความวิตกกังวล ๒๖ ข้อความ เวลาตอบให้เด็กทบทวนสเกลที่กำหนดให้ซึ่งมี ๔ สเกล

ตัวอย่าง รอคอยความในแบบสอบถามและสังเกตสำหรับตอบ

	จริง		ไม่จริง	
	มาก (๔)	น้อย (๓)	น้อย (๒)	มาก (๑)
๑. ยิ่งใคร่ชอบยิ่งรู้สึกไปสบายใจ				
๒. รู้สึกว่าตนเองค่อนข้างง่าย				

นำคำตอบมาตรวจให้คะแนนตามน้ำหนัก (Weight) ที่กำกับแต่ละช่องสังเกตใน
กระดาษคำตอบจะเห็นว่ารวมที่ได้จากการตอบแบบสอบถามทั้งหมดคือว่า เมื่อคะแนนความวิตก
กังวลของแต่ละคนแล้วเลือกเอาเด็กที่ได้คะแนนความวิตกกังวลสูงที่สุด ๒ คนไว้ทำการรักษา

๓. แบบสอบถามวัดความเอื้อเฟื้อ

เป็นแบบสอบถามซึ่งวาทินทร์ ม่วงสุวรรณ ได้สร้างขึ้นสำหรับใช้กับนักเรียนชั้น ม.๓.
ปีที่ ๑ เป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูง และมีความ
ที่นำมาใช้ครั้งนี้แบ่งออกเป็น ๓ ตอน (Subtest)

ตอนที่ ๑ วัดความเอื้อเฟื้อในการช่วยเหลือผู้อื่น แบบสอบถามประกอบด้วยข้อความ
๓๐ ข้อถามเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้อื่นเป็นกุศลลักษณะ (Trait Altruism) ในแบบสอบถาม
แต่ละข้อถามจะได้อำนาจสังเกตว่าระดับมากน้อยของการกระทำนั้นเกี่ยวข้องกับ "ความเอื้อเฟื้อ
ในการกระทำนั้น" เพื่อให้เด็กเลือกความเหมาะสมความจริง โดยกำหนดให้ ๑-๕ คะแนน

ตัวอย่าง ความในแบบสอบถาม

๑. ชอบช่วยเหลือคนอื่น

๒. ชอบที่จะให้คนอื่นได้แก่เด็ก คนชรา และหญิงพิการ

วาทินทร์ ม่วงสุวรรณ ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความรัก
และแบบกรวยใจ ความเอื้อเฟื้อ และวิธีทางสังคม หน้า ๓๔-๔๗

ตัวอย่างคำตอบ คำตอบมีไว้ตั้งแต่ เกณฑ์เสมอ - ไม่เกณฑ์เลย รวมเป็น

๑) ระดับ แต่ละระดับที่ตัวเรากำกับดังตัวอย่างข้างล่างนี้

สถานการณ์	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
๑							
๒							
๓๐							

เกณฑ์เสมอ ๗
 เกณฑ์น้อย ๆ ๖
 เกณฑ์มากกว่าไม่เกณฑ์ ๕
 เกณฑ์และไปเกณฑ์อื่นๆ ๔
 ไม่เกณฑ์มากกว่าเกณฑ์ ๓
 เกณฑ์น้อยมาก ๒
 ไม่เกณฑ์เลย ๑

ตอนที่ ๒ วัดความเชื่อใจในสถานการณ์เฉพาะ (Situational Altruism)

เป็นการวัดความเชื่อใจของบุคคลในบางสถานการณ์ซึ่งหมายความว่าบุคคลแสดงความเชื่อใจออกมา สถานการณ์เฉพาะในที่นี้คือการวัดการรับรู้ของบุคคลต่อคุณลักษณะของสังคมที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อใจ

ตอนที่ ๑ วัดพฤติกรรมจริงของความเชื่อใจ (Actual Behavior) เป็นการวัดพฤติกรรมที่บุคคลได้แสดงออกจริงๆ เมื่อเขาอยู่ในสถานการณ์ที่เขาคาดการณ์ว่าเขาจะแสดงความเชื่อใจ

สถานการณ์เฉพาะที่ไว้วัดความเชื่อใจในตอนที่ ๒ และ ๓ นี้ มี ๒๐ สถานการณ์ แต่ละสถานการณ์จะมีคำถามอยู่ ๒ ตอน ถัดจากสถานการณ์ ๑ สถานการณ์จะวัดความเชื่อใจเพื่อข้อ ๒ ลักษณะ แต่ละตอนมีลักษณะคำถามและวิธีการตอบในทำนองเดียวกัน

ตัวอย่างสถานการณ์จะคำถาม

สถานการณ์ที่ ๑ เมื่อเห็นกรรไกรของหนัก ๆ ก็มักจะเข้าไปช่วย

คำถาม ๑ การกระทำของกริเฆาะนใหม่ (วัด Ideal Perceived norm)....ตอบ ๑

๒ หากเคยผ่านกริเฆาะนใหม่ (วัด Actual Behavior)ตอบ ๓

แต่ละคำถามจะมีคำตอบให้เลือก ๗ ตัวเลือก เช่นเดียวกับคำตอบในตอนที่ ๑

หากคำตอบมากรวใจ จะแนบตามเลขที่กำกับในกระดาษของ กระดาษรวมที่ได้จากภา.

คอมแบบช่วยตาทั้งหมดก็ว่าเป็นกะแนแควมเอื้อเอื้อของเก็กแต่ละคน แล้วเดือกเอาเก็กนี้
โกละแนแควมเอื้อเอื้อน้อยๆ ๒ คน ไว้ทาการศึกษา

๔. การบำบัดด้วยหนังสือเป็นรายบุคคล (Individual Bibliotherapy)

การบำบัดด้วยหนังสือหรือหนังสือพิมพ์ที่ส่งเสริมการยอมรับตนเอง ลดความวิตกกังวลและเริ่มทวาวเอื้อเอื้อใจแก่เก็ก และปัญหาจะเก็กมาเก็กเป็นๆ ตามที่ได้กิดเอือกเก็กไว้แล้ว ในการบำบัดปัญหาดังกล่าวจะให้เก็กแต่ละคนได้อ่านหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวเนื่องกับปัญหาของเก็กแต่ละราย เพื่อเก็กจะได้รับรู้และเข้าใจถึงปัญหาของบุคคลอื่น ทำให้เกิดความรู้สึก ทวาวเอื้อใจ ความเข้าใจ และทัศนคติใหม่ ๆ จนในที่สุดก็ยอมรับตนเองตามสภาพความเป็นจริงและเกิดการหยั่งเห็นเรื่องราวจากเก็กได้นำตัวเองไปเปรียบเทียบกับตัวละครในเรื่องที่อ่าน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเก็กอย่างกว้างๆ จากข้อมูลเท่าที่จะหาได้ภายในโรงเรียน เช่น จากบันทึกและระเบียบต่าง ๆ จากการสัมภาษณ์ครูคุยกับเก็กและผู้เกี่ยวข้อง จากการสังเกต ฯลฯ เมื่อได้ข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาวิธีวิจัยพฤติกรรมที่เป็นปัญหาวจิงใจว่านหนังสือใดกิดเอือกไว้ เมื่อใดนำมาคัดด้วยแล้วกิดความผลและวัดผลในทอนกลางและทอนสุดท้ายของการทดลองกิดมาครั้ง

เมื่อได้อ่านหนังสือเล่มหนึ่ง ๆ จาอง ผู้วิจัยก็จะส่งหาชักถามความรู้สึกของเก็กที่รักเอื้อเรื่องหรือเรื่องอื่นใดว่า ถ้าเก็กที่ผู้วิจัยให้อ่านเมอใดเก็ก

๑. ตัวละครที่เธอชอบ มาจากเรื่องใดหรือใคร ทำเมเธอจึงชอบเขา
๒. ตัวละครที่เธอชอบที่สุดในเรื่องหรือใคร ทำไมเธอจึงมีความรู้สึกชอบไม่ชอบเขา
๓. เธอได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่เธออ่านจบไป
๔. มีตัวละครอื่น ๆ อีกบ้างไหมที่เธออยากจะทำหรือชอบเขา เพราะเหตุใด
๕. เธอมีความรู้สึกอย่างไรบ้างถ้าเธอเป็น... (เอื้อชื่อตัวละคร) ในเรื่องนี้

นอกจากนี้ยังมีการถามอื่น ๆ อีกที่ผู้วิจัยได้สนทนากับเก็กในระหว่างการทดลองครั้งนี้ ถ้าเก็กเหล่านี้ไหนถามไม่สู้จะบอกครั้งนัก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อเรื่องและพฤติกรรมของตัวละครที่แสดงออกให้เห็นอย่างเด่นชัด ถ้าถามเหล่านี้ได้แก่

- เธอคิดว่าถ้าละครในเรื่องนี้ เขาเข้าใจตัวเองได้สักทีโดยวิถีใด
 - เธอคิดว่า เรื่องที่อ่านนี้จะช่วยเปลี่ยนความกึกกั่นของเธอเองได้อย่างไรบ้าง
 - เธอคิดว่า เรื่องที่อ่านนี้จะช่วยเปลี่ยนวิถีและการค้นหา หรือคำถามของเธอได้
 อย่างไรบ้าง

- เธอคิดว่า เรื่องที่อ่านนี้จะช่วยเปลี่ยนการแสดงออก หรือกริยาท่าทางของเธอได้
 อย่างไรบ้าง

- เธอคิดว่า เรื่องที่อ่านนี้จะมีส่วนช่วยเปลี่ยนแปลงอะไรอีกบ้างไหม ในตัวของเธอ
- มีเหตุการณ์อะไรบางอย่างใหม่ที่เลยเกิดขึ้นกับเธอเหมือนอย่างในเรื่องที่อ่าน
- เธอคิดว่า เรื่องที่เธออ่านนี้จะเกิดขึ้นจริง ๆ ได้ไหม เพราะเหตุใด
- ทำไมคนเราจึงต้องแสดงเช่นนั้น
- เธอคิดว่าคนเราจะทำอะไรจริง ๆ หรือ
- มีอะไรบางอย่างที่เธออ่านแล้ว รู้สึกว่ามันไม่สมจริง

ฯลฯ

จากข้อถกเถียงที่ได้จากการสนทนากับเด็กแต่ละคนนี้ ผู้วิจัยได้เข้ามาศึกษาวิเคราะห์
 ความเข้าใจที่มีอิทธิพลต่อการอ่านของเด็กในทางที่กหรือไข่เพียงใด

การดำเนินการ

๑. การดำเนินการครั้งแรก กระทำเมื่อวันที่ ๑ - ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๗

เมื่อได้แจ้งให้อาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนไทยปทุมสงเคราะห์ ทราบจุดมุ่งหมาย
 และความต่องานที่จะทำการศึกษานี้เป็นที่ตกลงเรียบร้อยแล้วก็ติดต่อกับผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่าย
 วิชาการและครูประจำชั้น ป. ๕ ถึง ๖ ห้อง เมื่อแจ้งให้ทราบจุดมุ่งหมายและความต่องาน
 โดยตลอดพร้อมทั้งขอความช่วยเหลือเล็กน้อยประการใดก็กำหนดวันและเวลาทำการทดลอง
 ครั้งแรกกับชั้นที่เริ่มที่ ๕ ห้อง ๒๑๔ คน ดังนี้

๑.๑ แบบสอบถามหาความมั่นใจระหว่างวันที่ ๓ เป็นอยู่ กับคนที่เขายกจะเป็น
 ทดสอบวันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ เวลา ๑๐.๓๐-๑๑.๓๐ น. ทำการทดสอบพร้อม
 กับทุกห้องโดยมีครูประจำชั้นเป็นผู้ควบคุมทำแบบสำรวจของเด็กในชั้นของตน และผู้วิจัยคอย
 ให้กำลังใจเพิ่มเติมโดยการชี้แจงเด็กให้เข้าใจ

๑.๓ แบบสอบถามวัดความวิตกกังวล ใช้ทดสอบวันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ เวลา ๘.๔๐-๙.๓๐ น. คำใบ้การทดสอบเริ่มเกี่ยวกับวันแรก

๑.๔ แบบสอบถามวัดความเบื่อหน่าย ใช้ทดสอบวันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ เวลา ๑๓.๔๐-๑๔.๓๐ น. คำใบ้การทดสอบเริ่มเกี่ยวกับวันแรก

การที่แยกทดสอบโดยใช้แบบสอบถามวัดความรู้สึกเบื่อหน่ายให้เด็กเกิดความรู้สึกท้อใจได้เห็นแบบทดสอบหลายชุด มีจำนวนหลายกระดาษมากจึงอาจทำให้เด็กไม่ตั้งใจอ่านและตอบคำถามอย่างจริงจัง อีกทั้งอาจเกิดความรู้สึกสับสนกับเด็กด้วยก็ได้ เพื่อจัดปัญหาทั้งการนี้ผู้วิจัยจึงได้แยกทดสอบออกเป็นวันละชุดดังที่กล่าวแล้ว

๒. เมื่อทำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้แล้ว ผู้วิจัยก็สามารถคัดเลือกเด็กชายที่ต้องการได้ทั้งสามกรณีรวม ๖ คน เริ่มลงมือศึกษาทันทีสัปดาห์ถัดไป จนถึงวันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ และวันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๔ จึงเป็นระยะเวลาที่ห่างจากการทดสอบครั้งแรก ๓ เดือนและ ๖ เดือนตามลำดับ การทดสอบครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๓ เป็นการทดสอบเพื่อวัดผลเปรียบเทียบกับคะแนนที่ได้ครั้งแรก การทดสอบของครั้งที่ ๒ นี้เด็กแต่ละคนจะทำแบบสอบถามชุดเดิมลงหนึ่งฉบับเท่านั้น กล่าวคือ

เด็กหญิงชายทอง เด็กหญิงอรนิต ทำแบบสอบถามวัดความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับ "คนที่อยากจะเป็น"

เด็กหญิงวันนี เด็กชายสกลิต ทำแบบสอบถามวัดความวิตกกังวล

เด็กชายวสันต์ เด็กหญิงภาวณี ทำแบบสอบถามวัดความเบื่อหน่าย

๓. การศึกษารายกรณีกับกลุ่มทดลอง คำใบ้การโดย

๓.๑ รวบรวมข้อมูลความจริงเกี่ยวกับตัวเด็กจากแหล่งต่าง ๆ คือ

๓.๑.๑ ข้อมูลจากกระเป๋านักเรียน ของโรงเรียน เช่น บันทึกประวัติส่วนตัว ระเบียนการเรียน ระเบียนสุขภาพ ความเห็นของครูประจำชั้นปีก่อน ๆ

๓.๑.๒ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พูดคุยกับเด็ก กับเพื่อนสนิทของเด็กและคุยกับครูประจำชั้นและครูพี่เลี้ยง

๓.๑.๓ ข้อมูลจาก ที่ตั้งเด็กเกิดในสถานการต่าง ๆ เช่น ในเวลาเรียน นอกเวลาเรียนในขณะสัมภาษณ์พูดคุย และในเวลาทดสอบ เป็นคน

๓.๑.๔ ระบุไว้ว่าการแสดงภาวะเกิดขึ้นเกี่ยวกับการกระทำ หรือการ
แสดงออกของตัวบุคคลในเรื่องที่ได้กล่าว

๓.๒ วิเคราะห์ แสดงความหมาย ข้อมูลที่ได้จากแหล่งต่าง ๆ ในข้อ ๓.๑
แล้วสรุปเป็น

๓.๒.๑ เรื่องราวส่วนตัว การเรียน และครอบครัว

๓.๒.๒ ลักษณะนิสัยและทัศนคติ

๓.๒.๓ ปัญหาหรือมูลเหตุแห่งพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

๓.๒.๔ หาทางช่วยเหลือส่งเสริมพฤติกรรมที่เป็นปัญหาให้เปลี่ยนแปลงไปในทาง
ที่ดีขึ้น

๓.๓ การช่วยเหลือส่งเสริมส่วนใหญ่ใช้วิธีการบำบัดด้วยหนังสือ (Bibliotherapy)
เป็นรายบุคคล โดยผู้วิจัยจะให้เด็กเห็นจุดสำคัญและแนวทางที่ดีจากเรื่องที่เด็กได้อ่าน

๓.๔ การติดตามผลการบำบัดด้วยหนังสือเป็นรายบุคคล กำเริบการโดย

๓.๔.๑ สังเกตนักเรียนเรื่องการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้

๓.๔.๒ เปรียบเทียบจากการเปลี่ยนแปลงของผลการทดสอบก่อนและ
หลังการบำบัด

๓.๔.๓ ถามความคิดเห็นกับเพื่อนฝูงเด็กและครูที่เกี่ยวข้อง

๔. การบำบัดด้วยหนังสือเป็นรายบุคคล (Individual Bibliotherapy) กับกลุ่มทดลอง
ทั้ง ๒ คน

เนื่องจากผู้วิจัยได้เป็นครูอยู่ที่โรงเรียนแห่งนี้ การจะพบกับเด็กในชั่วโมงเรียนจึง
ไม่ค่อยสะดวกนักและอาจทำให้เด็กเสียเวลาเรียน เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้
ขอความร่วมมือจากคุณครูของทั้ง ๒ คน ให้สละเวลานอกเวลาเรียนคนละประมาณ ๓๐-๔๐
นาที จะเป็นเวลาเช้าก่อนเข้าเรียน หรือเวลาหลังอาหารเที่ยง หรือเวลาเย็นหลังเลิกเรียน
ตามความสะดวก คนละ ๒ ครั้งต่อสัปดาห์เมื่อผู้วิจัยจะได้มีโอกาสสนทนาและทำความเข้าใจ
กับเด็ก เป็นกันเองกับเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกสบายใจและคอยส่งผลการติดตามเวลาทดลอง
๒ เดือน ผู้วิจัยมีโอกาสนับเด็กตามตารางนัดหมายประมาณ ๒๔ สัปดาห์ หรือเฉลี่ยประมาณ ๔๐-
๔๔ ครั้งต่อเด็กหนึ่งคน ยกเว้นวันที่มีขีปนาวุธยิง ๆ บางวันตรงกับวันหยุดต่าง ๆ คือ วันปิดภาคเรียน

วันนักขัตฤกษ์ วันเสาร์วันอาทิตย์ บางครั้งเด็กก็ไม่มาตามนัด ก็ มาด้วยเรือมาดเรียน บางครั้งตัวผู้วิจัยเองก็รักตัวเองเฝ้าบ้าง เป็นคน ตั้งโปรแกรมสัมภาษณ์พูดคุยและจำนวนหนังสือ ที่เด็กได้อ่านเขาจะฟังเรื่องและค่อยถามกลับไป

อย่างผู้วิจัยได้พบว่าเด็กยังไม่ค่อยชอบอ่านหนังสือ โดยเฉพาะหนังสือที่มีความยาวมาก เช่นเรื่อง เตมามีหลอดแก้ว ชีวิตและงานของมาร์ค ทเวน โรงเรียนในทุ่งกว้าง ฯลฯ ผู้วิจัยจำเมื่อตอนที่เจอเรื่องย่อ ๆ ใจเด็กหึงทอน เพื่อเป็นการช่วย กระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจที่จะอ่านหนังสือเล่มนั้น ๆ แลบางครั้งก็เล่าเนื้อเรื่องตอนต้นให้เด็กฟัง ส่วนเนื้อหาตอนที่คิดว่าสำคัญสำหรับการบอกเนื้อหาของเด็ก ก็จะชี้ที่หนังสือกันเฉพาะตอนนั้นไว้ให้เด็กอ่าน เช่น เนื้อหาเฉพาะตอนที่เสเฮ่ใกล้คล้ายสำหรับทำให้มีผู้อ่าน " ในหนังสือเรื่อง กตวิเศษจะใจกับ หรือ เรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตการต่อสู้ของ ปลัดบุญช่วย ในหนังสือเรื่อง หลวงพ่ของวัดโบสถ์ เป็นต้น

ตาราง ๒ กำหนดวันเวลาสำหรับการสัมภาษณ์เด็กแต่ละคน

วัน \ เวลา	๑๖.๐๐-๑๗.๓๐	๑๗.๓๐-๑๘.๐๐	๑๘.๐๐-๑๘.๓๐
จันทร์	ชายทอง	จางสี	วสันต์
อังคาร	อรวิณี	วัฑลี	วสันต์
พุธ	ชายทอง	-	-
พฤหัสบดี	วัฑลี	จางสี	วสันต์
ศุกร์	จางสี	วสันต์	-

นอกจากการบันทึกเป็นรายบุคคลตามกำหนดเวลาในการข้างบนนี้แล้ว ผู้วิจัยยังได้ใช้เวลาสังเกตกิจกรรมของเด็กในขณะที่อยู่ร่วมกับผู้อื่น เช่น เวลาเรียนในโรงเรียน เวลาเล่นกิจกรรมในชั่วโมงพักดึกดึก กิจกรรมศิลปะ เกมกิจกรรม ฟลายนัมัย เป็นต้น และเวลาเล่นกับเพื่อน ๆ นอกโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อต้องการทราบลักษณะนิสัยที่แท้จริงของเด็ก

แต่ละคนและถ่วงการติดตามผลว่าภายหลังการอ่านหนังสือเล่มที่ ๑ หนึ่งชื่อจะมีอิทธิพลกล่อมเกลาพฤติกรรมบางอย่างได้หรือไม่

ผลการทดสอบโดยໃးแบบสอบถาม

ภายหลังวาทะที่เด็กได้รับการบำบัดด้วยหนังสือไปแล้วประมาณ ๓ เดือน ได้มีการวัดผลของการที่กล่าเป็นรายการที่โดยໃးชอทดสอบแบบเดิมของแต่ละชุดทดสอบอีกครั้ง และภายหลังจากการทดสอบครั้งที่อีกประมาณ ๓ เดือน ได้ทดสอบโดยໃးชอทดสอบแบบเดิมอีกครั้งหนึ่ง เพื่อดูผลการเปลี่ยนแปลงไปจากคราวแรกและคราวที่สองซึ่งจะทำให้ทราบว่า การบำบัดด้วยหนังสือเป็นรายบุคคลจะมีผลทำให้เด็กเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดีขึ้นหรือไม่

การวิเคราะห์ข้อมูล

ก. การวิเคราะห์และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบต่าง ๆ

๑. แบบสอบถามหาความสัมพันธ์ระหว่าง คนที่เป็นอยู่ กับ สถานที่ภายใน

๑.๑ รวมคะแนนจากแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกที่มีต่อตนเองของแต่ละคน

๑.๒ รวมคะแนนจากแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับความปรารถนาของตนเองของแต่ละคน

๑.๓ นำคะแนนความรู้สึกที่มีต่อตนเองและความปรารถนาของตนเองมาหาค่าแตกต่าง

๑.๔ เปรียบเทียบคะแนนของเด็กแต่ละคนที่ทำแบบทดสอบนี้ถึง ๓ ครั้ง เพื่อดู

แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลง ถ้าค่าความแตกต่างน้อยกว่าครั้งก่อนๆ แสดงว่าเด็กมีการยอมรับตนเองมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

๒. แบบสอบถามวัดความวิตกกังวล

๒.๑ รวมคะแนนจากแบบสอบถามความวิตกกังวลของแต่ละคน

๒.๒ นำคะแนนความวิตกกังวลของเด็กแต่ละคนทั้ง ๓ ครั้งมาเปรียบเทียบ

แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลง ถ้าคะแนนความวิตกกังวลลดลงกว่าครั้งก่อนๆ แสดงว่าเด็กมีความวิตกกังวลน้อยลงกว่าเดิม

๓. แบบสอบถามวัดความเอื้อเฟื้อ

๓.๑ รวมคะแนนจากแบบสอบถามความเอื้อเฟื้อของแต่ละคน

๓.๒ นำคะแนนความเอื้อเฟื้อของเด็กแต่ละคนทั้ง ๓ ครั้งมาเปรียบเทียบ เพื่อดูแนวโน้ม

ของการเปลี่ยนแปลง ถ้ากะเทยเอาจวลเพื่อเพิ่มขนาดกว่าารั้งก่อนๆ แสดงว่าเด็กมีความ
 เชื้อเพิ่มมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

๒. สรุปความถึกใจของเด็ก

นอกจากคะแนนที่ได้จากแบบ ฉบับของคณะตน เพื่อคุณน้าของการเปลี่ยนแปลง
 แล้วผู้วิจัยได้บันทึกเหตุการณ์และความคิดเห็นของเด็กแต่ละคนที่ไปกอดนางซึ่งเขาได้อ่านแต่ละ
 เล่มแล้วมาสรุปเพื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวเด็กภายหลังจากที่ได้รับ
 การบำบัดด้วยรังสี

ผู้วิจัยได้กัตัวอย่าง การสนทนาระหว่างการบำบัดด้วยรังสีซึ่งเป็นรายบุคคลมาประกอบ
 การรายงาน มีฐานะรายการที่ กล่าวคือ การยอมรับตนเองของเด็กหญิงอรนิตี ความวิตกกังวล
 ของเด็กชายสมกิต และความเชื่อใจของเด็กหญิงกานธี รายการที่ละ ๒ ครั้ง เพื่อเป็นการ
 เปรียบเทียบเหตุการณ์และความคิดเห็นของเด็กไว้ที่ภาคผนวกด้วย

บทที่ ๔

รายงานผลการศึกษาของแต่ละกรณี

เพื่อความสะดวกในการอ่านและการเข้าใจ ผู้วิจัยจะรายงานผลของการศึกษาโดยแยกเป็นรายกรณี โดยกล่าวถึงประวัติส่วนตัวและครอบครัว ลักษณะโดยทั่วไป ปัญหาต่างๆของเด็ก การบำบัดด้วยหนังสือ รายชื่อหนังสือที่ได้กล่าไว้ และผลการนำทักด้วยหนังสือ

หนึ่งในการบำบัดด้วยหนังสือครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีโอกาสนพปะ ทำความคุ้นเคยกับเด็กแต่ละคนขณะที่อธิบายเกี่ยวกับหนังสือ ได้ทำบันทึกย่อไว้เกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นของเด็กในเรื่องที่ได้กล่าวนำหนังสือและบอกเล่าสิ่งที่เด็กเกี่ยวข้องกับ ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะนำความคิดเห็นของเด็กและข้อสังเกตของผู้วิจัยเอง มาเพิ่มเติมไว้ตอนท้ายของการรายงานในแต่ละกรณีด้วย

รายงานผลการศึกษาแต่ละกรณี ตามลำดับดังนี้

๑. กรณีการยอมรับตนเองของ เด็กหญิงสายทอง และ เด็กหญิงอรนิตี
๒. กรณีความวิตกกังวลของ เด็กหญิงจันทร์ และ เด็กชายสมนึก
๓. กรณีความเชื่อเพื่อของ เด็กชายวสันต์ และ เด็กหญิงภาวนี

กรณีของ เด็กหญิงสายทอง

ประวัติส่วนตัวและครอบครัว

เกิดเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๐๓ ที่ตำบลสามแควใน อำเภอลำไย จังหวัดกรุงเทพมหานคร ครอบครัวเป็นบุตรคนที่ ๒ ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด ๓ คน เด็กมีพี่ชาย ๑ คน และน้องสาว ๑ คน บิดาของเด็กเสียชีวิตไป ๒ ปีแล้ว มารดาจึงมีสามีใหม่และมีบุตรกับสามีใหม่เป็นชายอีก ๑ คน บิดาเดิมและมารดาไม่อาชีพขายอาหารอยู่หน้าโรงพยาบาลนครแห่งหนึ่งเด็กจึงมักแหว่งอยู่ท่ากับมารดาในเวลาเย็นหลังจากเลิกเรียนเสมอ ส่วนในวันเสาร์และวันอาทิตย์เด็กจะแบ่งของบางส่วนไปขายที่ตลาดนัดสนามหลวงกับพี่ชาย บ้านที่อยู่เป็นห้องแถวเรือนไม้สองชั้น ฐานะของครอบครัววัดอยู่ในระดับพอกินพอใช้ เด็กเองก็มีอิสระในการใช้จ่าย

เด็กได้เข้าเรียนชั้นประถมปีที่ ๑ เมื่ออายุ ๗ ขวบที่โรงเรียนทองสุไธสง แล้วย้าย
มาเรียนต่อชั้นประถมปีที่ ๓ ที่โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์ ผลการเรียนโดยทั่วไปอยู่ในระดับ
ปานกลาง วิชาที่ชอบเรียนมี ประวัติศาสตร์ ตัดเย็บเสื้อผ้า และพลานามัย ส่วนวิชาที่ไม่
ชอบคือ ภาษาอังกฤษ เมื่อนักท่องเที่ยวจะเป็นเหตุการณ์

สุดท้าย สายทองเป็นเด็กที่มีรูปร่างสูงใหญ่ที่สุดในบรรดานักเรียนหญิงของห้องนี้
หาทางคล่องแคล่ว ว่องไว เป็นคนแข็งแรง **จึงเป็นฉายาเด็กผู้ชาย** บุคจาเสียงดัง ชอบตะโกน
ลั่นตะโกนทั่วไป

เริ่มเล่นโมโหร่าย โกรธง่ายหายเร็ว ถ้าอารมณ์โกรธถึงขนาดจะคาถาด้วยถ้อยคำ
คาย ๆ จะหาเหตุผลไม่ว่าจะเป็นเพื่อนหญิงหรือชายก็ตาม

เป็นคนสนุกสนาน มีอารมณ์ขัน แต่มักวางท่าเหมือนผู้ใหญ่ เกรงขมิ้น ปีกความรั-
บิชอบดี มีลักษณะเป็นผู้นำ จึงได้รับเลือกให้เป็นรองหัวหน้าของ

ชนไวที่นำประเภทต่าง ๆ เช่น เมฆากษัตริย์ ตะกร้อ ขวดย และฟุตบอล เด็กอยาก
หักเรียนญูโกไว้มองก็แล้ว

งานอดิเรก ชอบร้องเพลงโดยเฉพาะเพลงลูกทุ่ง

รสนิยมในการอ่านหนังสือ ชอบเรื่องตลกแล้วสนุกสนาน ในอารมณ์ขัน หรือเป็น
เรื่องที่น่ากลัว เรื่องตลก จะเป็นเรื่องจริงหรือสมมุติก็ได้ ตัวเอกของเรื่องควรเป็นคนฉลาด
มีเล่ห์เหลี่ยมและ เข้มแข็ง อดทน

ปัญหาต่าง ๆ ของเด็ก

เด็กไทยเคยบอกว่าตนมีปัญหอะไร นอกจากทัศนคติที่มีต่อคนอื่นซึ่งไม่สนใจจะฟัง
กล่าวคือ เด็กเคยอยู่กับบิดามารดาของตนอย่างมีความสุขและความอบอุ่นมาตั้งแต่เด็ก เมื่อ
บิดาเสียชีวิตไปไม่นานนักมารดาที่แต่งงานใหม่ เด็กก็กลัวบิดาเลี้ยงจะทำเขาเจ็บช้ำ เพราะ
บิดาเลี้ยงชอบคุยหยอกล้อกับคนเดิม เวลาไม่พอใจกันมักมีของฝากมาให้เด็กมากกว่าที่น้อง
คนอื่น ๆ และถ้ามีโอกาสก็ชอบเอามือจับที่หน้าตักเขาหัวตบกันเล่น ภริยาเหล่านี้เด็กไม่ชอบ
เด็กเห็นว่าตนเป็นลูกเลี้ยงมีในลูกที่แท้จริง และบิดาเลี้ยงเองก็ยังไม่แน่วแน่ ส่วนมารดาใหม่

เด็กรู้สึกรักมาก ยถะบารคาก็รักเจ้าพวกนี้แหละ เพราะ เด็กเองมีพี่สาวและพี่ทางเหนือเป็นกา
ของตน

ลักษณะทางนี้เด็กมองจากนั้น จึงเกิดเห็นว่าเป็นการแสดงแบบของเด็กชายมากกว่า
เด็กหญิงทั้ง ๆ ที่เด็กเองก็มีเก๋ๆ สดสวย รูปร่างก็มีส่วนแบบเด็กสาวรูป ๆ ทั่วไป แต่เด็ก
พยายามจะทำตัวว่าตนมีความฉลาดรอบรู้ และปกป้องคุ้มครองเป็นเพื่อนแม่แทนพ่อ
ได้ จึงวางท่าเคร่งขรึมเหมือนผู้ใหญ่

จากการใจแบบชอบถามและการยอมรับตนเองของเด็กตั้งวิธีการที่ได้กล่าวไว้แล้ว
ในบทก่อนพบว่า สามทองเป็นเด็กคนหนึ่งที่มีการยอมรับตนเองค่อนข้างต่ำ ในการแข่งขันประกวดกับ
เด็กกระยะแรก ๆ นั้น ผู้วิจัยจำแนกข้อผิดพลาดและสิ่งแวดลอมเกี่ยวกับเด็กก่อน เพื่อให้ทราบ
ว่าการยอมรับตนเอง หรือไม่ของเด็กรู้เกี่ยวกับสิ่งใดบ้าง หนังสือที่ได้อ่านในสัปดาห์แรก ๆ
จึงเน้นเรื่องที่ศึกษาความสนใจและความถนัดของเด็ก เช่นเรื่อง ศิลปะมวยไทย

ป้อมลูกหลาน เป็นต้น

เมื่อได้รู้ลักษณะและปัญหาของเด็กแล้ว ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือที่มีเนื้อหาสนใจให้เด็ก
เกิดความคิด ความเข้าใจที่ถูกต้องได้เอง เรื่องที่ทำให้เด็กรู้สึกสนุกสนาน มีอารมณ์แจ่มใส
และมีการแสดงออกที่ส่งเสริมบุคคลตรี หนังสือที่เด็กได้อ่านรวมทั้งสิ้น ๑๘ เรื่องดังนี้
(บรรณานิติสนของแต่ละเรื่อง ดูเพิ่มเติมที่ภาคผนวก)

จิตรเจริญ รักไป, น.ด. เปิดหนังสือ นวนิยาย ๒๕๐๘, ๒๒๘ หน้า

จิตร วิเศษไวยะ ทองใจ นวนิยาย ๒๕๐๓, ๔๕๒ หน้า

ศุภา (นามแฝง) นวนิยาย ในป่าเด็กอันเป็นที่ ๑๒ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๐๓, หน้า ๑๓-๑๔

ทวี บุณยเกตุ เปิดหนังสือ นวนิยายที่ ๒ บรรณการ ๒๕๐๕, ๓๒๐ หน้า

ทวี วรฤทธ ขยายแสง ใน ทองใจทองรักโยธ บรรณการ ๒๕๐๔, หน้า ๒๔ - ๔๓

นางฉวี ปริญาขวัญ เขาวัวเค โดย กาญจนา นาคพันธ์ (นามแฝง) นวนิยาย

๒๕๐๓, ๓๕๓ หน้า

โลกกว้าง โดย น.จ.น. (นามแฝง) กองการศึกษาศึกษา ๒๕๐๑,

เนื่องน้อย กรัทธิชา (ผู้แปล) เหมาไห่ถูกกว่า แปลจาก **Cheaper by the Dozen**

รวมสำสัน ๒๕๐๖, ๑๘๙๖ หน้า

บันลือ ถิ่นพังกา (ผู้แปล) เอมิลยอคนักสืบ สมาคมสังคมนศาสตร์แห่งประเทศไทย ๒๕๑๐,

๒๐๒ หน้า

ประเวศ ศรีวิวัฒน์ (ผู้แปล) ชีวิตและงานของมาร์ก ทเวน แปลและเรียบเรียงจาก

The Boy's Life of Mark Twain รวมสำสัน ๒๕๐๘, ๕๙๓ หน้า

ผกาดี อุตตโมทย์ มรรยาทงาม กลังวิทยา ๒๕๐๙, ๘๓๘ หน้า

พิทยาลงกรณ์, กรมหมื่น นิทานเวตาล โดย น.ม.ส. (นามแฝง) กลังวิทยา ๒๕๕๘, ๓๕๒ หน้า

มณีรัตน์ บุณนาค, ม.ล. ศรีธัญไชย องค์การค้าคุรุสภา ๒๕๐๘, ๔๐ หน้า

แมนมาส ชวลิต ผจญทุ่งกว้าง ก้าวหน้า ๒๕๐๘, ๔๖๕ หน้า (ผูกเสริภาพ เล่มที่ ๒๕)

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร "ป้อมผู้กล้าหาญ" ใน เพื่อนเด็กอันคับที่ ๑๕ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๐๖, หน้า ๑ - ๒๕

อาษา อจิตต์เมตต์ เด็กเกิดเขอร์รี่ ฟินน์ ก้าวหน้า ๒๕๐๙, ๕๐๘ หน้า

อุไร สนิทวงศ์ กิ๊ป แมวกายสิทธิ์ ประมวลสำสัน ๒๕๐๖, ๗๖ หน้า

อีวเขอร์รี่ (นามแฝง) อ้ายเปี้ยววัน ก้าวหน้า ๒๕๐๙, ๘๘๐ หน้า

ผลการนำนักอ่าน นังว๊อ

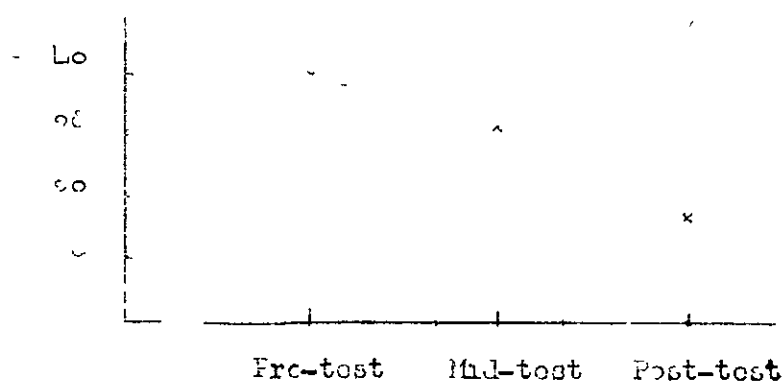
ก. จากการวิจัย ได้ทำแบบสอบถามหาความแตกต่างระหว่าง 'ถ้อยคำที่เป็นอยู่' และ 'ถ้อยคำที่ดี' โดยจะเห็นว่า 'ใจดี' ต้องการทราบว่าเด็กจะมีการยอมรับตนเอง มากขึ้น หรือปัดป้อง โป่งโต โดยการนำแบบสอบถามก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลองเอง เด็กหญิง กายพวง 'ก็กะแนคังที่แต่งโน้ต ารางหน้าตัวไป

ตาราง ๓ คะแนนทดสอบหาความแตกต่างระหว่าง "คนที่ป่วย" และ
"คนที่ไม่อยากจะเป็น" ของ เด็กหญิงสายทอง

ทดสอบครั้งที่	วัน เดือน ปี	คะแนนความแตกต่าง
๑	๑ กรกฎาคม ๒๕๑๗	๒๐
๒	๒ ตุลาคม ๒๕๑๗	๑๖
๓	๓ มกราคม ๒๕๑๘	๘

จากตาราง ๓ แสดงให้เห็นว่าเด็กมีการยอมรับตนเองมากขึ้น ในการทดสอบครั้งที่
หลังดีกว่าครั้งแรกและครั้งที่สอง คือครั้งแรกได้คะแนนความแตกต่างระหว่าง คนป่วย-
ไม่ป่วย และ คนอยากจะเป็น ๒๐ ครั้งที่สองเป็น ๑๖ และครั้งที่สามเป็น ๘
ซึ่งค่าของคะแนนลดลงเรื่อย ๆ โดยดูจากกราฟที่ประกอบนี้จะเห็นว่าคะแนนความแตกต่างที่
มีแนวโน้มลดลง แสดงว่าทัศนคติของเด็กได้เปลี่ยนแปลงไป มีมารยอมรับตนเองมากขึ้น

กราฟ ๑ แสดงแนวโน้มการยอมรับตนเองที่เปลี่ยนแปลงไป ของเด็กหญิงสายทอง
คะแนนความแตกต่าง

จากภาพ ๑๐ และ ๑๑ เป็นการยอมรับตนเองมากขึ้นกว่าเดิมทั้งสองระยะ แม้กราฟจะต่ำลงเพียงเล็กน้อยเกือบเป็นแนวนอนก็ตามแต่เส้นกราฟก็ยังงดคงต่อเนื่องกัน ดังนั้นถ้าเพิ่มระยะเวลาการทดลองได้นานออกไปอีก เด็กคงได้รับอิทธิพลและเห็นตัวอย่างต่าง ๆ จากในหนังสือมากขึ้น ทำให้เกิดการเข้าใจตัวเองและปัญหาต่าง ๆ ได้ดีขึ้น อันมีผลทำให้เกิดการยอมรับตนเองมากขึ้น กว่าเดิมจึงเป็นการสอดคล้องตามสมมุติฐานข้อ ๑

ซี. จากความกิดเห็นที่เด็กแสดงออกระหว่างการสนทนากับผู้วิจัย สังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงดังนี้

- เกี่ยวกับบิดาเลี้ยง เด็กเล่าว่า ตนรู้ดีกว่าบิดาเลี้ยงนั้นก็เป็นคนดี ไม่มีเจตนาจะเจ้าชู้กับคนอย่างที่เคยเกิด แต่ที่บิดาเลี้ยงเอาใจคนเป็นพี่เขยนั้น อาจเพราะเห็นว่าคนเป็นเขยแข็ง โป้โหร่าย ไม่เหมือนกับพี่ชายและน้องสาวที่เงี้ยวขริ้ม เรียบร้อย จากการที่เด็กได้อ่านเรื่องของ นายแดง ใน หลวงเอ๋ทองวัดโบสถ์ และเรื่อง น้องสอนลูก ทำให้เด็กได้ขบคิดเกี่ยวกับน้องเลี้ยงลูกเลี้ยง โดยพิจารณาว่าน้องเลี้ยงหรือแม่เลี้ยง ไม่จำเป็นต้องมีเจตนาร้ายต่อลูกเลี้ยงเสมอไป

- ลักษณะทางของ เด็กที่ชอบทำเหมือนเด็กผู้ชายเกือบไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปเลย เด็กยังงดขอมตะโกน พูดวาทะขบถ ใจนักเอง ทั้ง ๆ ที่เด็กเคยปรารถนาอยากจะได้เรียบร้อยมีลูกกับแม่เหมือนที่เรียกว่า กุศโลบาย ภายหลังจากอ่านเรื่อง บรรยานางาม และ เพื่อผู้วิเศษ ไปได้แล้ว เด็กก็จะจำเรื่องราวที่ตึงใจไว้ได้ไปทั่วทั้งวัน ลักษณะทางก็จะเหมือนเดิมอีก ผู้วิจัยจึงเชื่อว่าในข้อนี้ความเคยชินและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อเด็กมากกว่าหนังสือที่ได้อ่าน

หนังสืออ่านที่เด็กชอบ ตัวละครคงมีความอดทน กล้าหาญ กล้าเสี่ยง ผจญภัย อย่างเขา เวบิล ใน เอปิลยอคนักสู้ หรือ บาร์ล ทเวบ เป็นคน เมื่อเรื่องกวีนั้นก็ยาวอย่าง หรือให้แนวความคิดแก่เด็ก เช่นเรื่อง ดวงใจ เขาวัวเคซ โลกกว้าง เป็นต้น และเรื่องที่เหลืออ่านนั้นถ้าพิจารณาประกอบหรือเรื่องใดที่คงวางบนพื้นฐานข้อคิดแทรกอยู่ด้วย เด็กจะชอบมาก

กรณีของเด็กหญิงอรุณี

ประวัติส่วนตัวและครอบครัว

เกิดเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๐๒ ที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เด็กเป็นบุตรคนโตของบิดามารดา และบิดามารดาได้หย่ากันตั้งแต่เด็กกำลังหัดเดิน มารดาจึงได้ทำงานเลี้ยงดูเด็กตลอดมา เมื่ออายุได้ ๓ ขวบ เด็กได้ไปอยู่กับพี่ที่จังหวัดบุรีรัมย์ แม่ก็ไปเยี่ยมอยู่สัปดาห์ละ ๑ ครั้ง และมาและยายจึงได้รับเด็กมาเลี้ยง ปัจจุบันนี้เด็กอาศัยอยู่กับยายที่ซอยแฉะวัดติดตลาดสะพานใหม่ คอนโดเมือง อำเภอหางเมย กรุงเทพฯ ส่วนตาตายไป ๓ ปีแล้ว เด็กมีหน้าที่ช่วยยายแยกแยะเศษอาหารเป็นอาหารหมูเป็นกบไทย ยายรับของฝากต่าง ๆ และขายผัก ๆ น้อย ๆ มาวางขายหน้าบ้าน เพื่อให้มีรายได้มาเลี้ยงและเพื่อแลกข้าวเหนียว รายได้ส่วนใหญ่ที่กระจายในครอบครัว แม่ของเด็กรับมาให้เป็นรายเดือน ซึ่งเด็กไม่ทราบว่ามีมากน้อยเท่าไร แม่ก็ไปเที่ยวพักผ่อนหรือออกไปเที่ยวเองเลย อาชีพที่แท้จริงของแม่เด็กคือ นักร้องหรือเปียโนของฝรั่งอยู่ที่เชียงใหม่ จังหวัดชลบุรี นาน ๆ ครั้งแม่จึงมาเยี่ยมเด็กหนึ่งครั้ง

เด็กเคยเรียนอยู่โรงเรียนบาลีที่จังหวัดบุรีรัมย์ครั้งหนึ่ง แล้วมาเรียนต่อในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ที่โรงเรียนประถมเพื่อศึกษาวิชาจนถึงชั้นประถมปีที่ ๔ แล้วย้ายไปเรียนที่โรงเรียนเพื่อศึกษาจนถึงชั้นประถมปีที่ ๖ และมาเข้าโรงเรียนใหม่แบบสงเคราะห์ในปีนั้น เด็กจึงเป็นนักเรียนของเพื่อนในชั้น ผลการเรียนโดยทั่วไปอยู่ในระดับพอใช้ วิชาที่ชอบเรียนมีภาษาไทย และคณิตศาสตร์ วิชาที่ไม่ชอบคือ คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ อนาคตอยากจะเป็นนักเขียนหรืออาจเป็นนักวาดภาพ

สุขภาพ เป็นเด็กที่มีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง รูปร่างโตส่วนโต หายใจดี รักการออกกำลังกาย เล่นกีฬาที่ชอบเล่นคือ วอลเลย์บอล รักการอ่าน ชอบฟังเพลง ฟังเพลงที่มีชีวิตการขาดเหมือนสาวรุ่น ชอบเรียนรอบลักษณะโดยทั่วไป

เป็นคนใจง่ายจะพอใจในตัวเอง เมื่อทำอะไรไปแล้วมีคนที่ถามหรือออกกวางก็คิดเห็นมักจะขงักหรือเฉย ๆ เวลาที่รักใคร่ยอมไป เช่น การระบายสีภาพประดิษฐ์ในวิชาศิลปะ วิชาวิชาการเลือกเอาจากความรู้ทางงานวิชาสุศึกษา เป็นต้น

เน้นกล่อมง่าย ปีเตอร์เร็น อารยธรรมไหว ใจเย็น แต่แฝงไว้ด้วยความเห็น
แก่ตัว ที่ความดีใจ และยอมแลกกับนักเรียนมากกว่านักเรียนหญิง

สนใจการภาพยนตร์ โดยเฉพาะนั้นๆ ชีวภาพที่ ชอบเป็นนิยาย
งานอดิเรก ดูโทรทัศน์และระดมใจลง กลอนต่าง ๆ วาดเขียนสาร

รสนิยมในการอ่านยังถือ ชอบอ่านเรื่องที่ไม่ยาวของ ไม่ต้องมีเงื่อนปม ถ้าเป็น
นวนิยายควรเป็น เรื่องรักกระชุกกระวีน ใจความสดชื่น นกธนากรเป็น เรื่องเกร็ดถึงกับร้อง
ให้ตามก็ชอบให้ยั้งใจในตอนสุดท้าย เรื่องที่อ่านแล้วจะไม่มีการประกอบหรือมีเนื้อหาว่ามาก
ก็อ่านได้สนุกสนาน ไม่ชอบอ่านเรื่องที่แปลมาจากหนังสือต่างประเทศ

ปัญหาต่าง ๆ ของเด็ก

อาชีพของพ่อแม่เด็กเป็นอาชีพที่สังคมไม่ยอมรับ เด็กเองก็ถูกปลูกฝังมาแต่เล็กถึงอาชีพ
ที่แท้จริงของมารดาตนว่าไปทำงานต่างจังหวัดมา รับจ้างชักรั้วอยู่ที่ร้านประจำบ้าง เป็น
คนรับใช้ประจำบ้านบ้างและอื่น ๆ แม่เมื่อเด็กโตขึ้นและรู้ความจริงอาจเกิดความขบถหรือ
อาวรณ์บ้าง ประกอบกับเพื่อนบ้านบางคนที่หันมามุขหลานของตนมาเล่นกับเด็ก จึงนำ
ให้เด็กพูดไปบ้าง ๆ บ้าง ๆ กับเพื่อนนักเรียนและครูประจำชั้นเพื่อถูกถามถึงแม่ เพราะ
กลัวว่าครูพูดความจริงแล้วจะทำให้พ่อแม่ในโรงเรียนรังเกียจตน

ปัญหาการคบเพื่อน เด็กมีเพื่อนสนิทเป็นนักเรียนชายจากทั้งในโรงเรียน และนอก
โรงเรียนเด็กเล่าว่าเพื่อนนักเรียนชายที่อยู่ชั้นสูงความมาชอบคบ รวมทั้งครูฝึกสอนและมักเริ่มมาคบ
ก็ใช่ เด็กเองก็ไม่มีอาการรังเกียจ และรู้สึกพอใจที่เพื่อนมาเอาใจใส่ตน ทำให้เด็กไม่เขิน
ไม่เหงามาก ปัญหาข้อนี้จึงทำให้ครูประจำชั้นไปเอาใจไปความประหลาดของเด็ก แม้แต่เพื่อน
นักเรียนบางคนก็พูดว่าแปลกที่เด็กคบเพื่อน บางครั้งเด็กจึงรู้สึกไม่สบายใจมาก

ปัญหาการแต่งกาย เด็กชอบแต่งตัวให้แปลก มีชุดพิเศษต่างจากนักเรียนคนอื่นอยู่
เสมอ เช่น ชอบใส่รองเท้าผ้าใบสีขาว นุ่งกระโปรงเท้าขาว และสี
เกล็ดกระป๋องเกือบทั้งชุด ใส่เสื้อตัวเล็กรูป เป็นตัว ส่วนทรงผมเคยคิดว่าคงจะ
ยากใครจะดูบ้างหนึ่งแต่เมื่อ บุคคลที่พบเห็นภาคภูมิใจไว้ก็มีความรัก

การศึกษาเล่าเรียน เด็กเรียนหนังสือวิชาเลขคณิต และภาษาอังกฤษ แต่ก็ไม่รู้หรอก
ที่จะขยันเรียน ไม่ใช่ว่าไม่ชอบเรียนหรอกแต่ขี้เกียจ ชอบเล่นขว้างลูกบอลไปมาเพื่อเป็นเวลา
เรียนจึงทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง การบ้านก็ทำแบบให้ขอมั่งครู เวลาอยู่มาชอบดูโทรทัศน์
งานบ้านต่าง ๆ บ้างจะเป็นผู้ทำเองเสียส่วนใหญ่ ก็กรูคิดว่าเรียนตอนกลางวันจะหมดอก ออก
ไปรับรู้งานการเลี้ยงชีพ ทำไมไม่ไ้เพราะไม่ขยัน ชอบเรียนอย่างสบายและชอบให้นาน
ทุก ๆ ครั้งเดี๋ยวนี้เด็กก็พอใจแล้ว

การนำมโนคติด้วยหนังสือ

จากการใช้แบบสอบถามหาการยอมรับตนเองของเด็กวิธีที่การที่กล่าวไว้แล้วใน
บทก่อนพบว่าเด็กหญิงฉวีรัตน์เป็นคนที่ไม่มีการยอมรับตนเองต่ำ ในระยะแรกได้ทราบจากครู
ประจำชั้นว่าเด็กมีปัญหारेื่องการยกเพื่อน และ การแต่งกาย จึงหาหนังสือที่กระตุ้นให้
เด็กอยากเรียน และ เรื่องการวางตัวให้เหมาะสมของเด็กกับเพื่อน เมื่อได้สนิทสนมกับเด็ก
มากขึ้นจึงทราบความเป็นอยู่ที่แท้จริงของเด็ก และได้หาหนังสือที่มีเนื้อเรื่องใกล้เคียงกับชีวิต
ของเด็กมาให้อ่าน เพื่อให้เด็กเกิดความเข้าใจในตัวเองและมีทัศนคติที่ดีต่อสังคม ทำให้
มองเห็นปัญหาและยอมรับตนเองตามสภาพความเป็นจริงที่ตนเป็นอยู่ บางครั้งเด็กต้องการ
เรื่องที่ให้ความสุข สนุก เช่น เรื่องสุดแสบเจ็ทพิณแล้ว ผู้วิจัยก็หามาให้เนื้อตามใจเด็กด้วย
หนังสือที่เด็กได้อ่านรวมทั้งสิ้น ๑๓ เรื่องดังนี้ (บรรณานิตินัดดูเก็บเก็บที่ภาคผนวก)

การต่อกร หัวใจ กรอบแก้ว แก้วแก้ว นฤมล ๒๕๑๒, ๑๔ หน้า

กรอบแก้ว (แนวแปล) กระแจะ แก้วแก้ว นฤมล ๒๕๑๐, ๑๐ หน้า

กตุมพชา แก้วแก้ว แก้วแก้ว นฤมล ๒๕๐๘, ๑๑๐ หน้า

เกมม แก้วแก้ว แก้วแก้ว นฤมล ๒๕๐๘, ๘๖ หน้า

ฉิม แก้วแก้ว แก้วแก้ว นฤมล ๒๕๐๓, ๘๕๒ หน้า

ศุภา (แนวแปล) แก้วแก้ว แก้วแก้ว ใน เพื่อนแก้วแก้ว ที่ ๑๒ ภูมัยเทคโนโลยีทางการศึกษา

กรนิชาการ กระหวงโกการ ๒๐๑๘, หน้า ๑๘-๓๘

นกาวดี อุทกโพธิ์ แก้วแก้ว แก้วแก้ว กลังวิทยา ๒๕๐๘, ๘๖๐ หน้า

มรรคาแก้ว กลังวิทยา ๒๕๐๘, ๘๓๘ หน้า

รำไพ ภาณุมาศ วัยรุนเรือนโลก โดย ธนาทิพย์ (นามแฝง) แพร่พิทยา ๒๕๐๔,
๑๔๖ หน้า

กรีฑา ขาวธรรม, 4.๑. ขาวอกญา โดยสีไ้ (นามแฝง) บรรณกิจเทรดดิ้ง ๒๕๐๐,
๒ โฉม

กว้าง วิจิตร (ผู้แปล) เยาภคิคุ้มหมานำบันคมบุรณ สุรศภา ๒๕๐๓, ๓๒๑ หน้า
สลาย โรจนะโรด คุณเจริญนิเวศ โดย ศ. สุภาภา (นามแฝง) รวบภาณ ๒๕๐๕,
๕๖๔ หน้า

สุกัญญา สุภาภรณ์ เรือนนัย โดย ภพณา อโศกสิน (นามแฝง) แพร่พิทยา ๒๕๐๖,
๒ โฉม

ผลการบำบัดควยหนังสือ

ก. จากการวัดผลโดยทำแบบสอบถามหาความแตกต่างระหว่าง "ตอนอย่างที่เป็นอยู่" และ "ตอนอย่างที่คุณอยากจะเป็น" เพื่อต้องการทราบว่าเด็กจะมีการยอมรับตนเองมากขึ้นหรือน้อยลงเพียงใด ผลการทำแบบสอบถามก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลองของ เด็กหญิงอรนิกิ ได้คะแนนดังนี้

ตาราง ๔ คะแนนทดสอบหาความสับนั้ระหว่าง "ตอนอย่างที่เป็นอยู่" และ "ตอนอย่างที่คุณอยากจะเป็น" ของ เด็กหญิงอรนิกิ

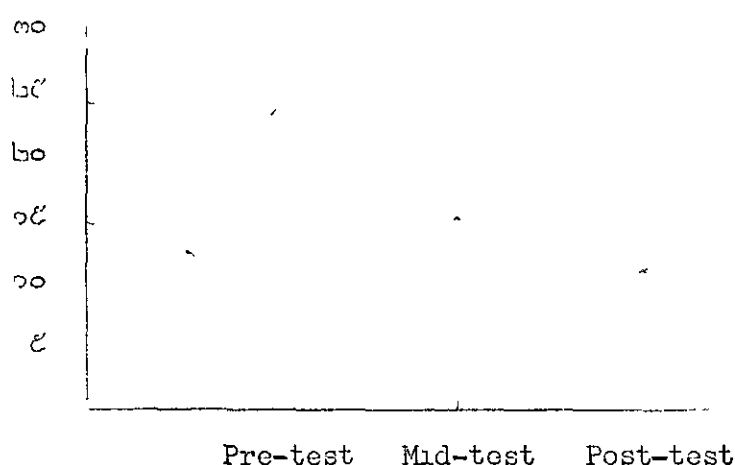
ทดสอบครั้งที่	วัน เดือน ปี	คะแนนความแตกต่าง
๑	๑ กรกฎาคม ๒๕๐๓	๔๔
๒	๒ ตุลาคม ๒๕๐๓	๑๖
๓	๓ มกราคม ๒๕๐๔	๑๕

จากตาราง ๔ แสดงให้เห็นว่าเด็กมีการยอมรับตนเองมากขึ้น ในการทดสอบครั้งที่สองที่กวากครั้งแรกและครั้งที่สอง ก็คือครั้งแรกได้คะแนนความแตกต่างระหว่าง "ตอนอย่างที่เป็นอยู่" และ "ตอนอย่างที่คุณอยากจะเป็น" ๔๔ ครั้งที่สองเป็น ๑๖ และครั้งที่สามเป็น ๑๕ ซึ่งการลดลงคะแนนค่าเฉลี่ย ๆ โดยดูจากตารางประกอบนี้จะเห็นว่าคะแนนความแตกต่างมีแนวโน้มลดลง

แสดงว่า พฤติกรรมของเด็กได้เปลี่ยนแปลงไป มีการยอมรับตนเองมากขึ้น

กราฟที่ ๑ แสดงแนวโน้มการยอมรับตนเองที่เปลี่ยนแปลงไป ของเด็กหญิงอรุณี

คะแนนความแตกต่าง

จากกราฟที่ ๑ แสดงว่าเด็กมีการยอมรับตนเองมากขึ้นกว่าเดิมทั้งสองระยะ แต่ในระยะแรกเกิดการเปลี่ยนแปลงมาค่อนข้างเห็นได้ชัดจากเส้นกราฟ ส่วนในระยะหลังจะเปลี่ยนแปลงบ้างก็เพียงเล็กน้อยมาก อย่างไรก็ตามเส้นกราฟยังมีแนวโน้มลดต่ำลง ดังเห็นหนึ่งคือที่เด็กอายุยังน้อยมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความนึกคิดของเด็ก ทำให้มีผลทำให้เด็กเกิดการยอมรับตนเองมากขึ้นกว่าเดิม จึงเป็นการสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ ๑

ข. จากความกึกก้องที่เด็กแสดงออกระหว่างการสนทนากับผู้วิจัย สังเกตเห็น
 ความเปลี่ยนแปลงดังนี้

- เกี่ยวกับอาชีพของแม่เด็ก เด็กยังงอแงและเป็นปมด้อยที่จะเปิดเผยความจริง
 ในเรื่องนี้กับผู้วิจัย เพราะกลัวว่าผู้ที่รู้ความจริงจะถูก เหยียดแถม และรังเกียจกรรบกไว้เด็ก
 ภายหลังจากอ่านเรื่อง ชั่วฉาบฉวย แล้ว เด็กได้เล่าความจริงเรื่องนี้กับผู้วิจัย เด็กปรารถนา
 จะให้แม่เลิกอาชีพนี้เสียและมาอยู่ใกล้ๆ กับเด็ก เด็กก็คิดว่าจะเป็นคนที่ เป็นที่ชื่นชมแก่ผู้พบเห็น
 ไปต้องการให้ผู้อื่นมาชื่นชมเสียสักคน แต่ก็ไม่ทราบว่าจะทำได้อย่างไร

- ปัญหาการคบเพื่อน เด็กไม่ปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นมาว่าตนในทางลบ "ลูกไม่ทอน
 ไม่โหดสั้น" แต่เด็กก็มีเพื่อนต่างเพศมาก เด็กยอมรับว่าตนมีเพื่อนชายที่สนิทสนมหลายคน
 เพราะต้องการมีเพื่อนเที่ยวและพูดคุยจะไถ่ไม่เหนงนัก เด็กเองต้องการจะมีเพื่อนหญิงที่สนิทสนม
 ด้วยแต่เด็กก็ไม่ยอมเอาใจผู้อื่น และไม่ยอมเสียเปรียบเพื่อนด้วย เพราะเด็กถูกตามใจมา
 แต่เด็กจนเคยตัว แม่เด็กจะมองเก็บปัญหาของตนและรู้หลักการปฏิบัติตนจากหนังสือที่ได้อ่าน
 แต่เด็กก็ยังคบเพื่อนต่างเพศมากเช่นเดิมไม่เปลี่ยนแปลง

- ปัญหาการแต่งกาย เด็กปรับปรุงตัวเองในเรื่องการแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบ
 ของโรงเรียนมากขึ้น เพื่อไว้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ และครูในโรงเรียน

- ปัญหาการเรียน ผลการเรียนยังอยู่ในระดับเดิม มีความตั้งใจทำการบ้านส่งครูดีขึ้น
 ในตอนเย็นตั้งแต่เลิกเรียน เด็กได้ไปเรียนกวดวิชา เพื่อเตรียมตัวสอบเรียนต่อชั้น ม.ศ.๖
 ในเดือนธันวาคม เด็กเองอยากเรียนต่อไปเรื่อย ๆ เพราะเห็นว่าชีวิตนักเรียนมีความสุขสบาย
 เด็กอยากเป็น ข้าราชการ เมื่อถูกกระตุ้นจึงตอบว่าเด็กตั้งใจว่าผู้วิจัยสังเกตพบว่าเด็กจะมีความ
 ตั้งใจและขยันเรียนมากขึ้น

กรณีของเด็กหญิงวันหนึ่ง

ประวัติส่วนตัวและครอบครัว

เกิดวันจันทร์ที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๐๔ ที่จังหวัดเชียงราย เมื่ออายุได้ ๔ ขวบครอบครัว
 ได้ย้ายมาอยู่ที่ตลาดสะพานใหม่ อำเภอบางเขน จังหวัดกรุงเทพฯ เด็กเป็นลูกคนโตและมีน้อง
 อีก ๒ คน บิดาได้เข้ารับจ้างทำงานที่โรงงานแห่งหนึ่ง มารดาทำงานประจำที่ร้านตัดเย็บ
 เสื้อผ้า โดยเป็นช่างเย็บเย็บ รูปร่างของครอบครัวค่อนข้างผอม เพราะบิดามารดามีรายได้

ปัญหาทาง ๆ ของเด็ก

ปัญหาทางการเรียน เด็กเป็นเด็กที่รักเรียน มีความคิดสูง ไปต้นที่จะเรียน ก่อในชั้นสูง เมื่อจะได้ความรู้ ความสำเร็จทางว่าได้สะดวก มีรายได้อีกว่าที่ครอบครัวนั้น อยู่ไปขณะนี้ เมื่อการเรียนจบแล้วไปทำงาน เด็กต้องการที่จะเรียนให้เก่ง ได้คะแนนดีกว่า ที่คนอื่นอยู่ เมื่อจะได้รู้รางวัลเรียนที่โรงเรียน เด็กมีความวิตกกังวลว่าผลการสอบครั้ง ตัว จะไม่ดีเท่าที่ควร จึงพยายามอ่านหนังสืออยู่ตลอดเวลา เกิดความเครียดและความกังวล ภัยใจ โดยเพราะเรื่องการสอบเรียนต่อ เด็กคิดว่าอาจจะสอบไม่ได้อีกเพราะมีเด็กเรียนวาทะหลาย ๆ โรงเรียนมาสมัครสอบแข่งขันกับ แต่เด็กก็จะพยายาม

ปัญหาการเงิน เด็กทราบว่ามีความสามารถมีรายได้น้อย ครอบครัวอยู่ในฐานะยากจน จึงเกรงว่ามีความสามารถจะไม่เพียงพอเรียนต่อในชั้นสูง เด็กเป็นเด็กที่ขยันขันแข็ง จึงต้องการ รายได้มีเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ขาดเงินจืดครอบครัว และเก็บไว้เป็นทุนการศึกษาของตน จึงทำให้เด็กเกิดความเครียดและความวิตกกังวล

การบำบัดด้วยแรงใจ

จากการใช้แบบสอบถามหาความวิตกกังวลของเด็ก ถึงวิธีการที่บอกเล่าว่าแล้วใน มนุษย์มีความรู้ที่ไม่ได้เกิดจากความวิตกกังวลอยู่ยาก ในการบำบัดและพบกับเด็กระยะ แรก ๆ นั้น ผู้วิจัยได้ใช้ประวัติและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เมื่อต้องการทราบว่าเด็กมีความ วิตกกังวลในเรื่องใดบ้าง จึงใช้คำถามในแบบแรกจึงเป็นเรื่องราวที่เด็ก ๆ มีความวิตกกังวล และการ และความสนใจของเด็ก เช่นเรื่อง เพื่อน ชีวิต ชีวิต ชีวิต เป็นแบบ

เมื่อได้ทราบปัญหาแล้วทำให้เด็กเกิดความวิตกกังวลแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้คำถามถึงคือ ในปัญหาความรู้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในปัญหาของพวกเขามากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้ ความมั่นใจ สนุกสนาน เมื่อลดความเครียดลงแล้ว และนำวิธีนี้มาใช้ในการปรึกษา- ปรึกษาเพื่อเป็นแนวความคิดในเด็กให้ทำว่าสามารถมีรายได้อีกได้ไหม หนังสือที่ได้ได้ทราบทั่ว ทั้งวัน ๑๘ เรื่องดังนี้ (บรรณานุกรมค้นคว้าเพิ่มเติมจาก)

กรรวิฑาร สัจจุล ครอบครัวเรามีความสุข กรุงเทพฯ ๒๕๑๖, ๑๔ หน้า
กรรวิฑาร (นามแฝง) ตามรอย กรุงเทพฯ ๒๕๑๐, ไม่มีเลขหน้า

กิติมา อภรทัถิ และ วิไล วรุตโรว ปรัชญาบารุ พิมพ์ครั้งที่ ๒ ไทยวัฒนาพานิช

๒๕๑๒, หน้า ๒๕๖

เกษม บุญศรี ความเปลี่ยนแปลง กุรุสภา ๒๕๐๘, ๘๖ หน้า

งานแปลวาง พิมพ์ครั้งที่ ๒ ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๑๒, ๒๐๕ หน้า

จุฬพันธ์ ขามราแป๊ะ เที่ยวกรุงเก่า พะซางวังหลวง เมื่อเบ็ดกับ ๑๒ ศูนย์เทคโนโลยี-

โดยี ทางการศึกษา กรมวิชาการ ๒๕๐๗, หน้า ๓๕-๕๔

ชวลลรี จิตกิตา การประณิษฐานคนเก่า โอเคียสเปอร์ ๒๕๑๐, ๕๓ หน้า

ชัยบุญ, กองบรรณาธิการ ประวัติบุคคลสำคัญ พิมพ์ครั้งที่ ๒ ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๑๕,

๒๑๕ หน้า

นิกรทราบใหม่ ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๑๗, ๒๒๔ หน้า

วิภา วีระไวยะ ดวงใจ รวบรวม ๒๕๐๗, ๔๘๖ หน้า

ระประณี นาคธรรม เชษฐา เมื่อเบ็ดกับ ๕ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ๒๕๑๖,

หน้า ๑๓ - ๓๓

เกษม ชุมสาย ปณิธาน ชุทธาความรู้ไทย กุรุสภา ๒๕๑๗, ๕๕ หน้า

ปราณี บุณย์ งานวรรณกรรม เมื่อเบ็ดกับ ๑๐ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา

๒๕๑๑, หน้า ๑-๒๕

เกษม ชุทธา นิพนธ์ พิมพ์ครั้งที่ ๒ ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๑๔, ๒๒๖ หน้า

สิงห์โต ปุณย์ นิยายาวรรณ ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๐๗, ๔๑ หน้า

สุทธิลักษณ์ อำนวย วัชรเจตนา นิพนธ์ ชุทธาความรู้ไทย กุรุสภา ๒๕๑๗, ๕๖ หน้า

สุภา นิลศิริ และ สุภาภา นิลศิริ นิพนธ์ ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๑๓, ๒๒๓ หน้า

อำพรพร โอกระบุ เจ้าชายน้อย ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๑๔, ๑๖๔ หน้า

บุโร สนิทวงศ์ หัวใจของกุน แปลจาก Daddy Long Legs น.เรย์ ๒๕๐๗,

๒๕๐ หน้า

ผลการบำบัดด้วยไฟฟ้า

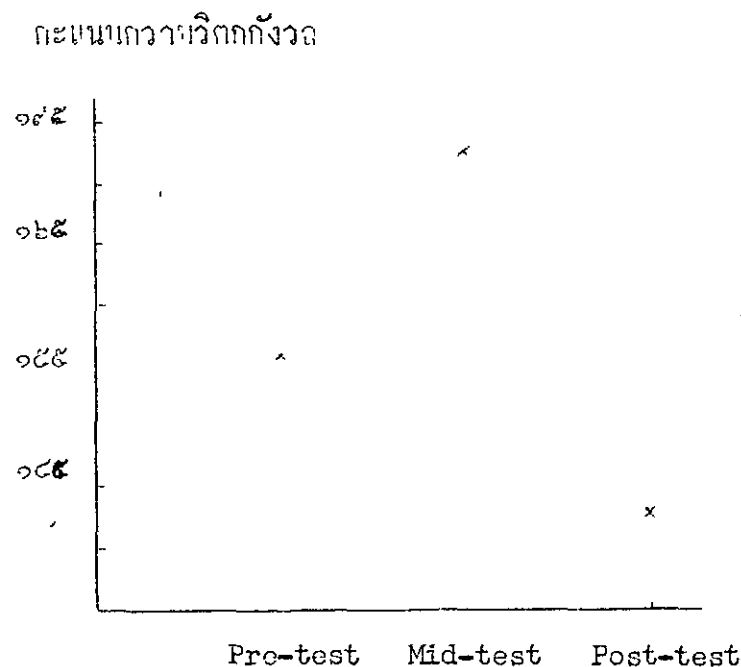
ก. จากการวัดค่าโดยผ่านแบบสอบถามวัดความวิตกกังวลทั้ง ๓ ระยะ เพื่อต้องการทราบวาทะทั้งจากการบำบัดด้วยไฟฟ้า เด็กมีความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นหรือลดลงเพียงใด ผลการทำแบบสอบถามก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังทำการทดลองของเด็กหญิงจันทน์ ได้คะแนนดังนี้

ตาราง ๔ คะแนนทดสอบวัดความวิตกกังวล ของเด็กหญิงจันทน์

ทดสอบครั้งที่	วัน เดือน ปี	คะแนนความวิตกกังวล
๑	๒ กรกฎาคม ๒๕๑๓	๑๕๖
๒	๒ ตุลาคม ๒๕๑๓	๑๙๓
๓	๓ มกราคม ๒๕๑๔	๑๔๓

จากตาราง ๔ แสดงให้เห็นว่าเด็กมีความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นในตอนที่กลางของการทดลองและมีความวิตกกังวลลดลงในการสุดท้ายของการทดลอง เมื่อครั้งแรกได้คะแนนความวิตกกังวลเป็น ๑๕๖ ครั้งที่สองเพิ่มขึ้นเป็น ๑๙๓ และครั้งที่สามลดลงเป็น ๑๔๓ ซึ่งคะแนนความวิตกกังวลของเด็กหญิงจันทน์จะไม่ขึ้นและลดลงถึงแม้การที่ประมาณอยู่ในบ้านดีไปแสดงว่าพฤติกรรมของเด็กได้เปลี่ยนแปลงไป คือ มีความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นน้อยลง ซึ่งการบำบัดด้วยไฟฟ้าในระยะ ๓ เดือนแรก และในระยะ ๓ เดือนหลังต่ำกว่าความวิตกกังวลของเด็กได้ลดลงไม่ต่างมากกว่าคะแนนเป็นครั้งแรกและครั้งที่สอง

กราฟที่ ๓ แสดงแนวโน้มของความวิตกกังวลที่เปลี่ยนแปลงไป ของเด็กหญิงจันทร์

จากกราฟที่ ๓ แสดงว่าการบำบัดด้วยหนังสือไว้ในระยะแรกของเด็ก ความวิตกกังวลมีไต่ลดลงเรื่อย ๆ แต่กลับจะมากขึ้น และคะแนนความวิตกกังวลจึงไต่ลดลง อย่างไรก็ตามถ้าเปรียบเทียบความวิตกกังวลก่อนการทดลองและหลังการทดลองจะเห็นว่า ความวิตกกังวลของเด็กลดลงถึงขั้นหนังสือที่เด็กได้อ่านอาจไม่อาจการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความวิตกกังวลของเด็ก อันมีผลทำให้ความวิตกกังวลของเด็กลดลงในที่สุด จึงเป็นการสอดคล้องตามสมมุติฐานข้อ ๒

๖. ว่ากลความวิตกกังวลที่เด็กแสดงออกระหว่างการสนทนากับผู้วิจัย ซึ่งถือว่าเป็นความเปลี่ยนแปลงดังนี้

- เกี่ยวกับការเรียน ซึ่งเกิดเห็นว่าเด็กมีความกระตือรือร้นที่จะอ่านและซักถาม รายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือที่ให้เกร็ดความรู้ เช่น เรื่อง ยาพิษ นิยายดาวสำหรับเด็ก วิศวะเอก ฯลฯ เป็นต้น ผลการเรียนของภาคกลางก็สู้ภาคภาคต้นเล็กน้อย มีความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์มากขึ้น เด็กยังมีความรู้เกี่ยวกับความรู้ของตนเองไม่แพ้เท่าที่ควรจึงชวนชวนหาความรู้ อ่านหนังสือในเวลาว่างอยู่เสมอ ผู้วิจัยเห็นว่าเด็กมีความสนใจและตั้งใจเรียนอย่างจริงจังจึงช่วยจัดหาหนังสือและเกิดศรัทธาในเนื้อหาวิชาให้เด็กต้องการ ในเวลาเด็กได้ฟังที่จะเรียนแพทย์หรือพยาบาลเพราะมีโอกาสจะช่วยคนอื่นก่อนกว่าอาชีพอื่น เด็กมีความทะเยอทะยาน ใฝ่สูงในเรื่องการเรียน จึงเรียนอย่างจริงจัง ถ้ามีการทดสอบเก็บคะแนนในสัปดาห์ใด เด็กจะเก็บตัวดูหนังสืออย่างตั้งใจก่อนการสอบนั้น ๆ เท่าที่เวลาจะมีอยู่เสมอ ความจริงจังและกตัญญูของเด็กทำให้เด็กเกิดความรักกับของใจและความวิตกกังวลอยู่เสมอ ทั้งนี้เด็กกำลังก้าวกระโดดของครอบครัวที่จะส่งตนเองเรียนต่อไปในชั้นสูงด้วย

- เกี่ยวกับการเงิน เด็กต้องการหาเงินพิเศษหาเพื่อจะได้ออมทรัพย์เก็บไว้เป็นทุนการศึกษา แต่เด็กก็หาหาว่าจะหาอะไรดี เด็กเคยคิดจะเสียมอดมอดไปสักวันและรวบรวมไปเก็บรายสามวันในครอบครัวแต่ก็ไม่มีเวลา เพราะต้องทำงานบ้านหลายอย่าง เช่น หุงข้าว ทำอาหาร มีควาาคิดมาก เป็นต้น เนื่องจากบิดาขารกาจะกลับถึงบ้านเป็นมาก ดังนั้นเด็กก็หาหาเรื่อง กรวยกรวย เรามีความสุข และ ดวงใจ แล้วเด็กก็เก็บเงินจากการที่จะหาขายได้โดยสะดวก ลูกสาวคน ขะ รวบรวม รวบรวม และอื่นๆ ไปเก็บไว้ในชั้นเรียน ถ้าได้ เงินค่าโรงเรียนเล็กน้อย และในระยะปีถัดจากจากผู้วิจัยได้เห็นว่าได้เด็กประดิษฐ์ของที่ระลึกเด็ก ๆ นิด ๆ หน่อย ๆ จากายกอบวันไว้ไว้ โดยจะช่วยเหลือคนพิการ ขายไป เด็กได้เสียมอดมอด ๓ สิ่งคือ ของพิเศษในด้วยกระดาษ พยายามให้หน้าเป็นรูปคนและคนดี ๆ จะนำมอดมอดมา ปรากฏว่าเด็กสามารถหาขายได้พอสมควร เด็กได้กล่าวกับผู้วิจัยว่าความรู้ที่ ได้จะสามารถหารายได้ไม่มากนัก ระยะหลังนี้จึงสังเกตเห็นว่าความกระตือรือร้นของเด็กที่ลดลง

ลักษณะโดยทั่วไป

เด็กน้อยคนนี้มีรูปร่างใหญ่ ท่าทางสงบนั่งยิ้ม เจ็บมหัว มีอารมณ์ที่ ร่าเริง
ในหมู่เพื่อน ๆ ของสาวกร ใบหน้าใจกับเรื่อ่งผู้หญิงนัก

เป็นถนนกว้างไวไว ไฉน จนไม้เท้าแตะกองอะไรให้เป็นที่ผิดใจเพื่อน ขอบวังผู้ว่า
ฝ่ายเดียว เกิดรักได้เป็นไปคอยที่ปิ้งรวงสูงใหญ่ จึงถูกใจไม่ลนลานโดยรอบๆ เสนอ

เกิดมีทวามกระตือรือร้นและสนใจในการเรียนวิชาที่ใ้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
 เช่น วิชาเกษตร เลี้ยงสัตว์ และสุขศึกษา เป็นต้น

ก็ ภาวที่เกิดรอบคือ อุปบอด และวายนำ

รศนิยมในการอ่าน ได้กลั่นกรองเรื่องที่ได้ให้ความสนใจ ค้นคว้า มีการวิจัย
ตัวเอกของเรื่องอย่างมีความเข้มแข็ง ฉดชน หรือเห็นเรื่องที่ให้ออกคิด ให้ความสนใจขอได้จริง
นางประการ ที่ความเข้าใจในหนังสือประเภทชีวประวัติ คงได้แปลจากภาษาอังกฤษและ
มีภาตภาว ารอังกฤษด้วย เื่อจะได้ได้ศึกษาคำสั่งให้บางคำ

ប្លង់រោគាង ។ ឯងតែង

มีผู้คิดเกี่ยวกับรูปร่าง เล็กน้อยที่มีปนภายในรูปร่างสูงใหญ่กว่าเพื่อนคนอื่น ๆ ที่อยู่
ในวันเกิดพร้อมกับเขา เขารู้สึกแปลกประหลาดเหมือนคนอื่น ๆ เขาเองรู้สึกว่าเป็นตัวผิดปกติที่อายุน้อย
เพราะทุกคนมองเขาต่าง ๆ เพราะเขาต่าง ๆ มักจะถามเขาว่า จอห์นนี่ เด็ก ๆ อายุน้อย
"เขาฉันนี่" "อายุน้อย" "เขาคือ" "เขา" ๆ ทำให้เกิดความรู้สึกว่าไม่มั่นใจในตนเองใน
บางครั้ง เขารู้สึกถึงความแตกต่างที่เขาอายุกับคนอื่น ๆ เขาต้องการรูปร่างกายของเขาเหมือนคนอื่น ๆ
คิดว่า ถ้าเขามีอายุมากขึ้นและรูปร่างกายก็เจริญเติบโตต่อไปมันก็จะกลายเป็นเด็กในวัย
๒-๓ ปี ที่ผ่านมานี้ เด็กที่มีรูปร่างที่ใหญ่มากแล้ว เขารู้สึกว่าเขายังรู้สึกกระตือรือร้นในวัย
ครั้งก่อนเขาไม่เคยประสบความสำเร็จในการทำงานหรือการเรียน โดยเขาจะต้องมีเพื่อน
ที่มีรูปร่างเล็กกว่าเขาเองมาก ทำให้เขารู้สึกถึงความกังวล และกลืนยาก

ปัญหาการเฝ้าระวังโรคระบาดใหญ่ในเขตเมืองขนาดใหญ่ของประเทศไทยในปัจจุบันนี้ ได้มีข้อจำกัดอย่างมาก และประสิทธิภาพก็ยังไม่ดี ทำให้โรคระบาดใหญ่และการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโรคระบาดใหญ่ ได้จึงมีใจที่จะหาทางแก้ไขและพัฒนาเวลาเร็วขึ้นในการรับมือ ได้กล่าวว่า

ในเวลานี้เด็กจากโรงเรียนเคยได้รับรางวัลชนะเลิศเมื่อได้มาชิงถ้วยเป็นค่าเล่าเรียนในปีก่อนไป
อนาคตเด็กอยากเป็นทหารช่าง เร็วเป็นลูกพี่น้องชายของอเมริกัน แต่เด็กเองก็ไม่มีความรู้
และไม่รู้ที่รู้จักจะทำงานให้ทำ เพราะเด็กกลัวว่างานไปส่งตนไว้บนตอในวันสูง เด็กจึงคิด
จะทำงานทำในแถบกลางวันและเริ่มแบบนักศึกษาคู่ใหญ่ในตอนเย็น ปรากฏความยากจนถึง
กล่าว ทำให้เด็กมีความเป็นอยู่อย่างลำบาก และพอใจในความของตน

การนำขั้วถั่วทั้งสอง

จากการใช้แบบสอบถามการตรวจวัดกัฏฐของเล็ก ถึงวิธีการที่ได้กล่าวมาแล้วในม
ก่อนพบว่า ลมพัดเต็มเด็กคนหนึ่งที่กลัวการวัดกัฏฐสูง ในการแบบสอบถามนั้นก็กระแยะมรดก
นี้ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์และเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เพื่อต้องการทราบว่าเด็กมีความวิตก
ในเรื่องใดบ้าง เมื่อเด็กทราบว่าผู้วิจัยจะหาหนังสือมาให้ดู จึงขออ่านเรื่อง มรดกมรดก
หรือเรื่อง เพื่อนแท้ เรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ได้เป็นครั้งแรก เพราะเคยฟังครูนิพนธ์บอกเล่ามา
แล้วจึงต้องการอ่านใหม่ ผู้วิจัยก็ได้จัดหาให้ตามความประสงค์ของเด็ก

เมื่อได้ทราบปัญหาที่ทำให้เด็กเกิดความวิตกกังวลแล้ว ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือเกี่ยวกับ
ให้ผลการทางร่างกายทางสุขภาพและอธิบายให้เด็กเกิดความเข้าใจ กระทั่งแจ้งให้ปัญหามอง
ตนเองขึ้น รวดเร็วกว่าที่ตัวเองจะรู้ ทางบุคคลที่มีความอดทน มีคุณธรรม กล้าและกล้าที่จะ
อดทนอย่างแท้จริง ความประสบความสำเร็จไม่มันปลาย เมื่อเห็นแล้วจึงใจดี เขาอาจในการ
ซบเซาแล้ว เป็นตัวกลางการเกิดในการกำเนิดชีวิตต่อไป ทั้งเด็กเล็ก ๆ ว่ามรดกนี้ ๑๖
เรื่องถึง (เวลาให้เด็กดูในวัยเด็ก)

วิม วิระวาทย์ หนังสือ ราวเดือน ๒๕๐๙, ๔๕๖ หน้า

ทวี วรกุล นักวิจัย โครงการพัฒนาวัดโบสถ์ บรรณาการ ๒๕๐๘, หน้า ๑๖๖-๑๖๗
ผดไธย บริรักษ์ โครงการ โดย ส.อ.อ. (นา ๓๓๖) กรุงเทพมหานคร ๒๕๐๕, ๓๖ หน้า
ประเวศ การศึกษา (๒๕๐๕) จิตวิทยาและการบริหาร ๒๕๐๕ และเริ่มเรียงจาก The

Boy's Life of Mark Twain ราวเดือน ๒๕๐๘, ๔๕๖ หน้า

บริษัทบรรณาการ, ระยะเวลา สิบเดือนเจ้าของโม ในหนังสือบรรณาการ ทวีไธย ๒.๕

กรุงเทพฯ ๒๕๐๘, หน้า ๑ - ๑๘

แบ่นมาศ ธวีก วินเคา-เกา กรุณา ๒๐๓ , ๔๖ หน้า

_____ ผจญผจญ แปลจาก Challenge of prairie ก้าวหน้า ๒๔๔, ๔๖ หน้า (อุทธรณ์ ๒๔)

_____ โรงเรียนในผจญ แปลจาก Prairie School ก้าวหน้า ๒๔๖, ๖๔ หน้า (อุทธรณ์ ๔๔)

_____ ขโมยเนื้อ แปลจาก Of mice and men ไททานิซการ ๒๔๖, ๖๔ หน้า (อุทธรณ์ ๓๓)

_____ สายสิงห์ สิริบุตร, ม.ร.ว. วีรบุรุษ ใน เพื่อนเด็กอันดี ๑๔ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ๒๔๖๖, หน้า ๓๖-๔๔

_____ สุภา จันทน์แอม และ สุรางค์ จันทน์แอม ให้นิพนธ์การของเด็กวัย ๖ ใน จิตวิทยาวัย พิมพ์ครั้งที่ ๓ ประพันธ์ ๒๔๖๖ , หน้า ๔๑-๔๔

_____ อาษา สอวิทย์เมตต์ มรณมาถ์ แปลจาก Kidnapped ก้าวหน้า ๒๔๐๔, ๔๖๖ หน้า

_____ อุไร สนิทวงศ์ สัตย์ใจของพ่อ แปลจาก Daddy Long Legs ประพันธ์ ๒๔๐๓, ๒๔๐ หน้า

_____ เออเมอ แปลจาก Old Yeller ก้าวหน้า ๒๔๐๕, ๔๖๔ หน้า

_____ เบรเวอ แปลจาก Bedtime Stories ประพันธ์ ๒๔๐๓, ๓๔๐ หน้า

_____ โอดิเวอร์ ทวิสท์ แปลจาก Oliver Twist ประพันธ์ ๒-๔๖๔, ๒๐๔ หน้า

ผลการนำนักวิจัยทั้งสี่

ก. จากการวิจัยโดยผ่านแบบสอบถามการวัดการวัดทั้ง ๓ ระยะเมื่อต้องการทราบว่าผลการนำนักวิจัยทั้งสี่ ได้มีความวัดการวัดเป็นขึ้น หรือลดลงเพียงใด การทำแบบทดสอบการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังจากการทดลองแล้ว ได้มีความวัดการวัดเป็นขึ้นหรือไม่

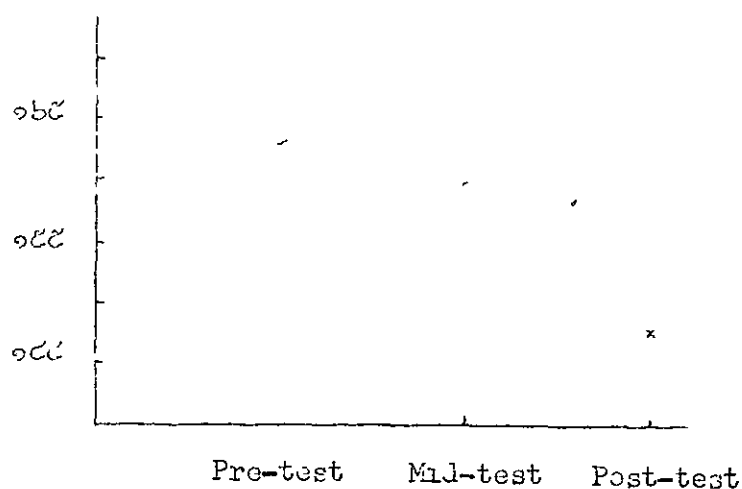
ตาราง ๖ คะแนนทัศนวิสัยการวัดการวัดของเด็กชายสมศักดิ์

ทดสอบครั้งที่	วันที่	ก่อน ปี	คะแนนการวัดการวัด
๑	๒	กรกฎาคม ๒๕๑๙	๑๖๓
๒	๒	ตุลาคม ๒๕๑๙	๑๖๐
๓	๓	มกราคม ๒๕๒๐	๑๕๕

จากตาราง ๖ แสดงให้เห็นว่าเด็กมีความวิสัยการวัดการวัดลดลงเล็กน้อยในตอนกลางของการทดลอง และความวิสัยการวัดการวัดลดลงมากในตอนสุดท้ายของการทดลอง คือครั้งแรกได้คะแนนการวัดการวัดเป็น ๑๖๓ ต่อมาครั้งที่สองลดลงเป็น ๑๖๐ และครั้งที่สามลดลงเป็น ๑๕๕ ซึ่งคะแนนการวัดการวัดของเด็กชายสมศักดิ์จะลดลงถึงเส้นกราฟที่ประกอบนี้

กราฟ ๘ แสดงแนวโน้มของคะแนนการวัดการวัดที่ไม่เปลี่ยนแปลงไป ของเด็กชายสมศักดิ์

คะแนนการวัดการวัด

จากกราฟ ๕ แสดงว่าเด็กมีความวิตกกังวลลดลง ings ของระยะ แต่ในระยะ
บรรเทาความวิตกกังวลจากผลของ โยงใจ ด้วยตนเองไปแตกต่างจากภาวะวิตกกังวลก่อนเริ่มบำบัด
ด้วยวิธีโยโยะ ส่วนในระยะ ๖ ความวิตกกังวลลดลงอย่างเห็นได้ชัดจน ถึงนั้นนางได้อ
ที่เด็กได้อ่านหนังสือ ได้เกิดเกิดความเข้าใจในตนเองและของเห็นแนวทางที่จะฝึกต่อไปอีก
บ้าง จึงไม่ทำให้ความวิตกกังวลที่เด็กมีอยู่ลดลง จึงเป็นการสอดคล้องตามสมมุติฐาน
ข้อ ๒

๖. จากความถี่ที่เด็กแสดงออกระหว่างการสนทนากับผู้วิจัย สังเกตเห็น
ความเปลี่ยนแปลงดังนี้

เกี่ยวกับรูปร่าง เมื่อเด็กได้อ่านเรื่อง ๕ นกการของเกิดกับรุ่น และ สนทนากับผู้
วิจัยพอสมควรแล้วเด็กไม่คอยแสดงกิริยาโกรธต่อคำพูดเสียของใครๆ นึก เด็กเองก็สังเกต
เห็นว่ารูปร่างของตนเองจะใหญ่ขึ้นในวัยเด็กในระยะ ๒-๓ ปีนี้เอง ส่วนเด็กยังเข้าใจและสนใจ
เปลี่ยนแปลง เด็กปรารถนาจะโตขึ้นเองมีเสียงนุ่ม และดังขึ้น เพื่อจะได้มีส่วนกับรูปร่าง
ของตน และในระยะ ๕ เด็กกลับรู้สึกกลัวกลัวในรูปร่างของตนเองว่า เมื่อเป็นใหญ่ใหญ่เพราะ
รูปร่างสมารถ สูงใหญ่ มองเป็นนายวาทีแล้ว

เกี่ยวกับการเจ็บ เด็กเล่าว่าว่าตนเองเคยคิดน้อยใจที่โตมาเร็วกว่าคนอื่นที่โตช้ากว่า
ส่วนนี้เด็กเองก็ไม่ได้เล่าให้ฟังว่าจริงหรือไม่ เพราะว่าเด็กยังอยู่ในระยะนี้ที่
ตนเองและเมื่อเด็กโตแล้ว เด็ก จากเดิม ที่ไม่ยอมมาเรียน ร้องไห้มาเรียน ได้เกิด รู้สึกว่า
เคย ทำให้อ่านได้เร็ววิเศษจริง (เล่าว่ามาเรียนและสงสัยว่า) ได้มาเรียนแล้วเด็กมาก
ประกอบกับเด็กได้ใจที่โตขึ้นแล้วเด็กเห็นเป็นใจของตัวเองเลย บางครั้งก็มีความสงสัยว่า
คนที่มาเรียน นายเป็นจริงแล้ว จึงทำให้เด็กไม่สบายใจ แต่ก็ยังมีใจความสงสัยใจมาเล่าให้
เรื่องแอดปาร์กมาเรียน ส่วน การ การได้มีเพื่อนเด็กมีการคิดเห็นว่า คนที่โตมาเร็ว
และขี้แสบเป็นเพราะอะไรก็ยังไม่รู้คำตอบที่แน่นอน เพราะว่าเด็กยังไม่เข้าใจเรื่องโลกกว้าง
ได้อ่านเรื่องของ เรนเจอร์ (จากเรื่อง ดวงใจ) และชีวิตของ คน ในเรื่อง โลกกว้าง
ทำให้มีความเข้าใจในตัวเองและคนอื่นบ้าง เด็กได้กล่าวว่า "ผมเคยคิดว่าผมจะ
อดทนมาก ว่าตามนุษย์ มีชีวิตอยู่อย่างยาก แต่ก็ยังมีเพื่อนคนอื่นเขาต้องอดทน ทำงานด้วย ความ
ลำบากไปมาเพราะอะไร" แล้วเด็กก็บอกว่า "ผมเคยเห็นคนที่มีคนช่วยไป"

กรณีของเด็กชายวสันต์

ประวัติส่วนตัวของเด็กชายวสันต์

เด็กเกิดเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๐๔ ที่ตำบลสิงห์ อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นบุตรคนสุดท้องในจำนวนพี่น้องทั้งหมด ๙ คน มีพี่สาว ๓ คน ต่างแยกไปมีครอบครัวของตนเองแล้ว ขณะมีอายุ ๓ ปี พ่อชายคนโตเคยรับจ้างขับรถบรรทุกดิน แต่ปัจจุบันได้รวมกิจการการค้าการก่อสร้าง ส่วนพี่ชายอีก ๒ คนเรียนอยู่ในระดับอุดมศึกษา บิดามารดามีเชื้อชาติจีน สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ มีอาชีพเปิดร้านขายอาหารสำเร็จ อยู่ที่บ้านซอยอินทรี ตำบลบางเสาธง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ บ้านที่อยู่เป็นตึกแถวสามชั้น หลังตึกแถวเป็นบริเวณว่าง กว้างขวาง เด็กวิ่งเล่นบริเวณหลังบ้านเลี้ยงสัตว์ที่ตนชอบ เช่น ไก่ชน กระต่าย และ ปลาปักเป้า เมื่อมีเพื่อนฝูงเด็กเป็นบุตรคนสุดท้องจึงถูกตามใจจนเด็กเกเร

เด็กเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ที่โรงเรียนแสงศิรินทร์เมื่ออายุ ๕ ขวบ ต่อมาเมื่อครอบครัวย้ายมาอยู่อำเภอบางพลีจึงเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนปรางโมรวิทยา ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และเข้าเรียนต่อในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ที่โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์ ผลการเรียนโดยทั่วไปอยู่ในระดับพอใช้ วิชาที่ชอบเรียนมี เกรดคณิต วิทยาศาสตร์ เกษตรกรรม และเขียนแบบ วิชาที่ไม่ชอบเรียนมี ภาษาอังกฤษ และภาษาไทย จนขาดความเข้าใจในบทเรียนวิชาต่างๆ เพราะไม่เข้าใจและหาเงินง่าย

สุขภาพ เด็กเป็นเด็กที่มีรูปร่างอ้วนมาก มีชาวทองช้างเหลืองแบบลูกครึ่งที่เข้าหาทางเหลืองฉลาด แก้มแดง เป็นคนกระฉับกระเฉงว่องไว สุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง เคยเข้าโรงไต้ไฟถึงสี่สิบกว่าครั้งเข้าโรงพยาบาลมากถึงครั้งหนึ่ง

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นเด็กรักช่วยทำงาน วิถีชีวิตในเรือนการแต่งกายจะธรรมดา ชอบเอาแบบอย่างจากพี่ชายในเรื่องการแต่งกายจะไว้มวยวาว

เมื่อภรรยาเสียใจตั้งแต่นั้นมา บิดาไม่กล้าพูดอะไร ชอบตะโกน และอะไรวาย
เพื่อเรียกร้องความสนใจจากเพื่อน ๆ ไม่ค่อยยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ไม่ค่อยเกรง
ใจใคร

เด็กผู้ชายไม่เลยช่วยทำงาน เขาแต่เลี้ยงสัตว์ของตน โดยจะชนไก่ หรือถ้าปลา
ของตน มีจะจับจับตัวมาดันทูเพื่อต้องการลูกไก่ ลูกปลาจำหน่ายแก่เพื่อน (สัมภาษณ์
ผู้ปกครอง ๒๐ ต.ค.๖๖) แม้จะถูกบิดามารดาหาว่าเร่ร่อนก็ไม่ใส่ใจ

เป็นเด็กจ้าวราว ชอบดื้อแค้นคอยดุด่าทวงแค้น ชอบหาจุดเด่น ทำอะไรได้ก็
แปลกไปจากเพื่อน ๆ เช่น ชอบวิ่งเล่นหรือตีวปากในทองเรียน เทียนนักเรียนหญิงให้โกรธ
เป็นต้น

ชอบไปชวนทำงานให้คนเฒ่าจากเด็กเป็นลูกคนสุดท้อง ได้รับความช่วยเหลือ เขาไว
จากบิดามารดาและ... ๆ จนเกิดเป็นนิสัย เด็กจึงไม่ค่อยจะช่วยเหลือตัวเองเลย และไม่ชอบ
ให้ความช่วยเหลือกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม ชอบหวังให้ผู้อื่นช่วยเหลืออยู่เสมอ

สนใจกีฬาประเภทที่การแข่งขันง่าย เช่น เล่น เกม ขวดย แร้งมา ชนไก่ กอล์ฟ ฯลฯ
เป็นต้น

งานรักแรก ชอบเลี้ยงสัตว์ทุกชนิด
รักในการเล่นดนตรี เล่นไม่เป็นอย่างแท้จริงเพียงแต่เปิดเครื่องเล่น
ตามเขาเท่านั้น จะอ่านหนังสือเล่มนอกจากเล่มเรียนเพื่อต้องการศึกษาเรื่องบางอย่าง เช่น
วิธีดูนาฬิกา การดูการเดินเรือ ฯลฯ จะหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องการประดิษฐ์ของเขา
ต่าง ๆ เครื่องขยายเสียง ฯลฯ เป็นต้น

มีเวลาว่าง ๆ ของเด็ก

ตัวเด็กเองบอกว่าไม่มีเวลาว่าง ๆ ทั้งสิ้นทั้งทางด้านการเรียน และการเรียน แต่ว่า
การสังเกตและสนทนากับผู้ปกครองก็บอกได้ว่าเด็กจึงได้ทราบว่าเด็กมีลักษณะนิสัยดังที่กล่าวข้างต้น ทำให้
เพื่อนในชั้นไม่อยากจะคบค้าด้วย เด็กมีเพื่อนเพียง ๒ คนเท่านั้น แต่เด็กรู้สึกพอใจในสิ่งที่
เด็กได้ประสบกับตัวใจเจ้ากับคนอื่น ๆ มีเพียงคนเดียวคือ จ้าวราว เขาเป็นเพื่อนที่ดี และเจ้า
ตัวกับเพื่อนในชั้น จนทำให้เพื่อนทั้งชายและหญิง เจอทั้ง

การนำมรดกมาตั้งชื่อ

จากการไต่ถามแบบสอบถามจากชาวเอื้อเฟื้อของเล็ก ถึงวิธีการที่ได้อ่านไว้ว่า
ไบรพทอน เมวาร์สันท์เมื่อเกิดคนถึงตั้งด้วยความเอื้อเฟื้อน้อยที่สุด ผู้วิจัยจึงได้ถือ มาจึงตั้งชื่อ
ที่แท้จริงของเล็กอีกครั้งหนึ่ง เพื่อไต่ถามว่าเด็กมีลักษณะนิสัยพฤติกรรมและความกตัญญู
บ้างที่ไม่เอื้อเฟื้อ ก่อความเอื้อเฟื้อ เมื่อทราบแล้วจึงนำหนังสือที่จะช่วยก่อก่อความกตัญญู
ที่เป็นปัญหาของเล็กไปเล็กไต่ถาม ชะเยือกขึ้นก็ได้เล็กไต่ถามหนังสือที่ช่วยปลูกฝังความ
เมตตาการุณา เอื้อเฟื้อ เสียสละต่อเพื่อนมนุษย์และสัตว์ทำให้เด็กเกิดความกลัวว่า เห็นแก่
ตัวของตนเอง และเห็นความสำคัญของผู้อื่นเพิ่มขึ้น หนังสือที่เล็กไต่ถามรวมทั้งสิ้น ๑๔ เรื่อง
ดังนี้ (บรรณานุกรมที่ค้นพบเพิ่มเติมจากบรรณ)

เลิควาณ เขมวีชานุรักษ์ ตุ๊กแกน้อยน่ารัก ภายโศบ นิธิป จัง สุริยบรรณ ๒๕๑๒, ๓๒ หน้า
หิม วีระไวศย ดวงใจ รวบรวม ๒๕๐๙, ๔๙๒ หน้า

๓
ตุ๊กตา (นางแดง) วันจันทร์ ใบเอื้อเฟื้อเล็กด้วย ๑๔ ทุนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา
กรมวิชาการ ๒๕๑๒, หน้า ๒๗-๕๒

พรรณิยา กัลยาณมิตร (ผู้แปล) ของขวัญจากดวง แปลจาก The Gift of the Dear
ของเลิควาณวิวัฒน์ ๒๕๑๔, ๓๒๐ หน้า (ชุดเตรียมภาพ, เลขที่ ๒๔)

๔
เื่องสาย ทรัพย์ (ผู้แปล) เอื้อเฟื้อน้อย แปลจาก Savage Sam รวบรวม
๒๕๐๘, ๓๓๐ หน้า

๕
บรรณิน วงศ์ดี เจ้าจอม เอื้อเฟื้อเล็กด้วย ๑๒ ทุนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา
กรมวิชาการ ๒๕๑๒, หน้า ๑-๑๒

๖
จิเนศ กาฬะดี อำนวย เอื้อเฟื้อเล็กด้วย ๑๕ ทุนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมวิชาการ
๒๕๑๒, หน้า ๑-๒๔

๗
แนบนาถ ขวัญ วิชญ์เอก-เอก กุ๊กกิ๊ก ๒๕๐๓, ๔๖ หน้า

๘
วิภาวดี รังสี, ม.ว. (ผู้แปล) เอื้อเฟื้อน้อย โดย ว.ม.ประพจน์ (นามแฝง)
แปลจาก ๒๕๑๔, ๓๔๔ หน้า

๙
สายอิงค์ สิริบุตร, น.ร.ว. วันจันทร์ เอื้อเฟื้อเล็กด้วย ๑๕ ทุนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา
กรมวิชาการ ๒๕๑๒, หน้า ๓๑ - ๕

อิสระเสรีมีค่า เพื่อนเด็กอีก ๑๐ ทุนเทคโนโลยีทาง

การึกษา กรมวิชาการ ๒๕๐๐, หน้า ๒๗ - ๕๓

สุภา อภิธี ลูกโขนแสนสวย ภาพโดยวิจิตร วัง สภาสตรีทวิกรมในประเทศไทย ๒๕๐๗ ๒๖ หน้า
 สุวรรณาจกกิจวิ, หดวง ตำราเลี้ยงสัตว์สวนกรว กังวิทยา ๒๕๐๗, ๔๖๔ หน้า
 อรุโ สนิทวง (นุบะ) โขนแสนสวย แปลจาก Beautiful Joe แกรวิทยา ๒๕๐๗,
 ๔๓๐ หน้า

เพื่อนแท้ แปลจาก Old Yeller กาวหน้า ๒๕๐๕,

๕๑๔ หน้า

Deltacraft Library, One Evening Project, Pittsburgh, Rockwell
 Manufacturing Company, 1955, 110 pp.

ผลการนำมศึกษายังสีก

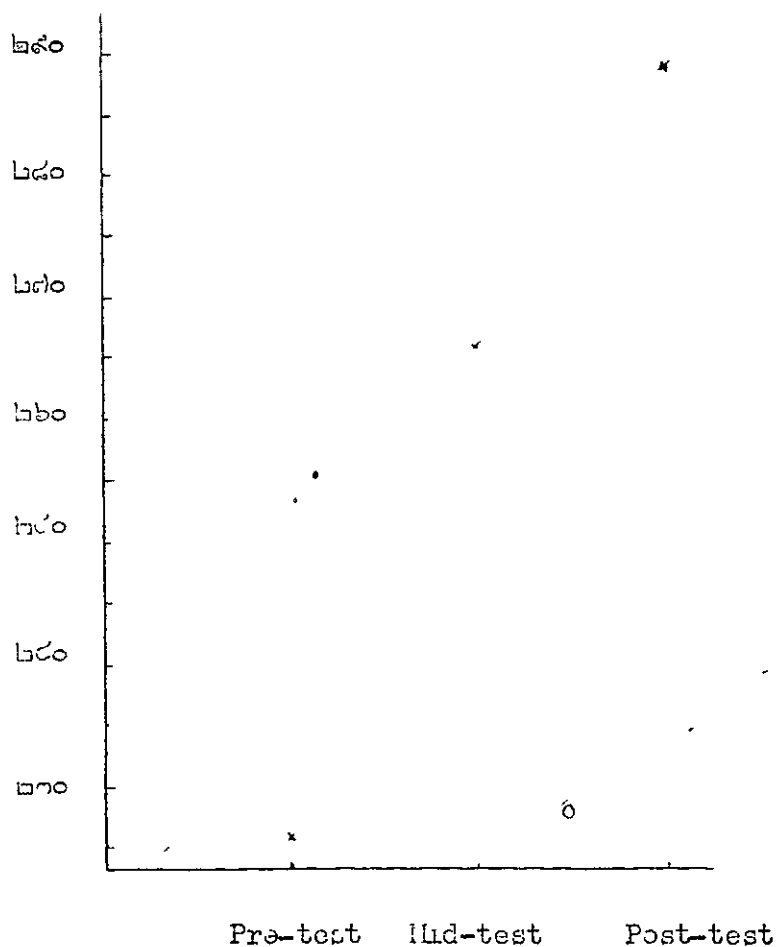
จากการวัดผลโดยพำแนมชกมตาวักความเจือเจือทั้ง ๓ ระยะ เมื่อตองการ
 ทรานวาทษังวากการนำมศึกษังสีก เจ็กระวิกวายเจือเจือมากชั้นหรือออยลงเพียงใด
 ผลการพำแนมทอวมคองการทออง ระวากการทออง และผลังวากการทอองของ
 เจ็กรายสีกได้กะแนมดังนี้

ตาราง ๕ ระยะมทอสมวักความเจือเจือ ของเจ็กรายสีก

บทสวกรังนี้	วีก	เจือ	ปี	กะมทอสมวักความเจือเจือ
๑	๓	กรกฎาคม	๒๕๐๗	๒๖๖
๒	๒	ตุลาคม	๒๕๐๗	๒๖๖
๓	๓	มกราคม	๒๕๐๘	๒๘๘

จากตาราง ๘ แสดงไว้เห็นว่าได้เป็นความเฉลี่ยที่ได้มาจากการคำนวณค่าเฉลี่ย และร้อยละของการทำผิดด้วยเฉลี่ยคือ ได้คะแนนความเข้าใจเฉลี่ย ๒๒๒.๒๒ ร้อยละของใบรับใบ ๒๒๒ และร้อยละค่าเฉลี่ย ๒๘.๘ ซึ่งคะแนนความเข้าใจได้ของได้ความเข้าใจที่จะใบรับใบนี้จึงได้กราฟที่ประกอบขึ้น

กราฟ ๕ แสดงแนวโน้มของควาเข้าใจที่ไม่เปลี่ยนแปลงไป ของเด็กบางราย ที่คะแนนความเข้าใจ

จากที่เราได้ แดงว่าเด็กที่ความเริ่มเข้าใจเริ่มขึ้นทั้งองระยะยาวไปช่วงหนึ่งบางเห็น ได้รู้เห็น ถึงที่เข้าใจ ระยะเวลาการทดลองไม่นานออกไปและเริ่มจำนวนหนังสือในเด็กอ่าน มากขึ้น เด็กก็ได้รับอิทธิพลและเห็นตัวอย่างที่แตกต่างจากในหนังสือมากขึ้น ด้วยอาจจะมีส่วน ทำให้ความคิดและจิตใจของเด็กเกิดความรู้สึกได้ไม่แถมมากขึ้นจึงเป็นการสอดคล้องกับทฤษฎีวิชา จก ๓

ข. จากความคิดเห็นที่เด็กแสดงออกระหว่างการสนทนากับผู้วิจัย ซึ่งเกิดเห็นความ เปลี่ยนแปลงดังนี้

ตลอดระยะเวลาการทดลองตั้งแต่ก่อนแรกจนถึงเพื่อนสุดท้าย พฤติกรรมของเด็ก เกือบไม่เปลี่ยนแปลงเลย เด็กยังคงชอบพูดจาเอะอะโวยวาย ไร้ท่าโง่ๆถาม ทำ ตัวให้แปลกและเด่นกว่าเพื่อนคนอื่นๆ ไม่มีความเกรงใจผู้อื่น ไม่พยายามที่จะช่วยเหลือตัวเอง แต่สังเกตพบว่าเด็กให้ความร่วมมือกับกิจกรรมส่วนรวมเป็นครั้งคราวตามอารมณ์ของเด็ก ขวรับ ใจความคิดเห็นของเพื่อนมากขึ้น แม้เด็กจะแสดงความเหวอตา สงสาร และเอาใจใส่ได้บ้าง สักครั้งสองครั้งเป็นบางครั้งก็ แต่เด็กก็กล่าวว่าเสียงเพราะต้องการบอกคนแทน ก็ต้องการ ได้สัตว์ของดอยแข็งแรง มีพลังบ่งชี้ ทำการแข่งกันแล้วสุดท้ายจะถูกลูกสุนัข เด็กมีความ คิดเห็นว่า การขโมยไก่ กัดปลา เป็นอะไรที่หาที่สนุกและมีเงินมาก การเลี้ยงสัตว์โดยทั่วไป ก็เป็นงานอดิเรกทำให้ทั้งความรู้อะไรๆได้มากขึ้น จากพฤติกรรมที่สังเกตเห็น และกะแผล ความเร็วใจได้ก็เด็กจำแนกผลออกมา จะเห็นว่ามิได้กลัวความกัน

กรณีข้อเด็กหญิงภาณี

ประวัติครอบครัวและครอบครัว

เกิดเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๐๐ ที่อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน บิดา มารดา มีบุตรชาย ๑ คน บุตรหญิง ๕ คน เด็กเป็นบุตรคนที่สอง บิดามารดามีอาชีพทำไร่ ฐานะทาง เศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง บิดามารดาส่งเรียนบุตรชาย เด็กได้เคยอายุได้ ๕ ขวบก็มีภรรยา ซึ่งเด็กเรียกว่า น้า ไปมาอยู่กับเขาอยู่กรุงเทพฯ เด็กจึงมาอยู่กับครอบครัวใหม่ในกรุงเทพฯ บุตรบุญธรรม ที่ครอบครัวใหม่มีเด็กชายสาว ๒ คนและพี่ชาย ๑ คน ทุกคนต่างสำเร็จการศึกษา แล้วทั้งสิ้น เด็กยังไม่มีความไว้วางใจเกี่ยวกับคนในบ้านเลย ที่ทั้งสามทางก็รักและเอ็นดูรัก

เดิมนั้นเมืองในต่างแคว้นด้วยกัน ปัจจุบันนี้ เกิดเกิดอยู่กับนครหลวงที่หมู่บ้านนครหน้าปาก
เกาะสี ดนยา ดิเรก ลำเภอบางเขน จังหวัดกรุงเทพฯ ฯ มีการรับราชการทหาร
เป็นชั้น โฉนด ภารดา มีมาอีก ๆ เวลาขานเคื่องขลุ่ยหางนกยูงเล็ก ๆ น้อย ๆ เณ
มีถั่วลันเตา ข้าวโพด และผลไม้เป็นต้น ตั้งแต่ได้มาอยู่กรุงเทพฯ ฯ ๔ ปี
แล้วเด็กยังไม่ได้ออกมาเล่นไปเยี่ยมบิดามารดาให้กำเนิดของตนเลย แม้แต่ตอนที่ทราบข่าว
ว่ามารดาของตนถึงแก่กรรมด้วยโรคมาเฟียวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๑๖ เด็กก็ยังไม่ไปงานศพ
เพราะบิดาอุปถัมภ์การ การจึงรู้สึกถึงและอยากกลับบ้านเยี่ยมผู้มีค่าเขาเกิดของตน
สักครั้งหนึ่ง

เด็กเริ่มเข้าเรียนครั้งแรกในชั้นประถมปีที่ ๑ ที่โรงเรียนบ้านหาดคง ลำเภอบาง
เขน จังหวัดนครราชสีมา ต่อมาย้ายมาเรียนที่โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์ในชั้นประถมปีที่ ๔
และการเรียนโดยทั่วไปอยู่ในระดับค่อนข้างดี วิชาที่เรียนมี เลขคณิต วิทยาศาสตร์
หน้าที่พลเมือง และภาษาอังกฤษ ส่วนวิชาที่ไม่ชอบคือ งานประดิษฐ์ และศิลปะสำหรับเด็ก
แผนกช่างศึกษาที่นอกเหนือจากนี้แล้วเด็กเองก็มีความรู้สึกว่าตนเองควรอย่างไร แต่ใจของเด็ก
เองอยากเรียนวิชาวิชาการ วันเวลาการ

สุดท้าย เด็กเริ่มมีรูปร่างแล้ว เด็กบาง ท่าดี แต่งกายสะอาด
เรียนวิชา ทางกลไกแล้วแล้ว เติบโตแล้ว เด็กเป็นโรคไข้รากสาดอย่างรุนแรง
จนต้องมาอยู่บ้านเด็กครั้งหนึ่ง

ลักษณะทั่วไป

เป็นเด็กสูงใหญ่ ร่างกาย แข็งแรง ชอบวิ่งเล่น ชอบเล่นกีฬาทางวิ่ง และมักชอบ เล่นเกมคอมพิวเตอร์
และเล่นเกมต่าง ๆ ชอบฟังเพลงที่ชอบฟัง

เป็นเด็กที่มีสติปัญญาดี รักเรียน ชอบเรียนและเข้าใจบทเรียนได้เร็ว เอาใจ
ใส่ตนเอง ไม่เห็นความสำคัญของการบ้าน ชอบไปเล่นกับเพื่อน และชอบฟังเรื่องราวของเพื่อน
และครอบครัวคนอื่น

เป็นเด็กที่ขี้กลัว จะไม่ยอมเขียนสละ หรือจะเขียนสละก็กลัวว่ากลัวการกระทำ
จะผิดถูก และ ชอบฟังเสียงผู้ใหญ่ และมักจะให้ผู้อื่นช่วยแก้ไขข้อบกพร่องเสมอ

- กรรมธิการ ศักดิ์ กรรณกรวิภาวดี กุรุสภา ๒๕๖๖, ๑๔ หน้า
 กรรณกร (นายแดง) นางแดงงาม กุรุสภา ๒๕๖๐ ไม่เอา
 กรรณกร (นายแดง) สุวิภาวดี กุรุสภา ๒๕๖๐ ไม่เอา
 เติมนาย เติมนาย สุวิภาวดี กุรุสภา ๒๕๖๖, ๓๖ หน้า
 เติมนาย นานะ นางวิภาวดี เพ็ญเล็กอภัย ๑๕ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา
 กรมวิชาการ ๒๕๖๖ หน้า ๕๓-๕๐
 เติมนาย พงษ์พันธ์ เพ็ญเล็กอภัย ๑๐ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมวิชาการ
 ๒๕๖๖, หน้า ๕๐-๕๐
 เติมนาย นานะ นางประมัญญากาน (อุทิศใจนางนาค) ราชสำนัก ๒๕๖๓, ๓๖ หน้า
 เติมนาย เติมนาย ราชสำนัก เพ็ญเล็กอภัย ๑๕ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา
 กรมวิชาการ ๒๕๖๖, หน้า ๕๓-๕๓
 ป.ก. (นายแดง) เพ็ญเล็กอภัย แปลจาก Snow Queen ของกรรณกร
 และกรรณกร กุรุสภา ๒๕๖๖, ๖๖ หน้า
 ประเวศ กรรณกร (นายแดง) เพ็ญเล็กอภัย แปลจาก Little Women โอเคเนชั่น ๒๕๖๕,
 ๒๐๕ หน้า
 ประเวศ (นายแดง) เพ็ญเล็กอภัย (นิทานสำหรับเด็ก อภัยที่ ๖) กุรุสภา ๒๕๖๖,
 ๓๖ หน้า
 ประเวศ กรรณกร เพ็ญเล็กอภัย ๑๕ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมวิชาการ
 ๒๕๖๖, หน้า ๑-๒๕
 ประเวศ กรรณกร, บ.ค. เพ็ญเล็กอภัย ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมวิชาการ
 ๒๕๖๖, ๒๕ หน้า
 ประเวศ กรรณกร เพ็ญเล็กอภัย กุรุสภา ๒๕๖๖, ๑๕ หน้า
 ประเวศ กรรณกร เพ็ญเล็กอภัย เพ็ญเล็กอภัย ๑๕ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา
 กรมวิชาการ ๒๕๖๖ หน้า ๕๓-๕๓
 ประเวศ กรรณกร, บ.ค. เพ็ญเล็กอภัย เพ็ญเล็กอภัย ๑๐ ศูนย์เทคโนโลยี
 ทางการศึกษา กรมวิชาการ ๒๕๖๖, หน้า ๕๓-๕๓

สุภา เว็ทศิริ ลูกโลกสวย สถิติศตจักรในประเทศไทย ๒๕๑๗, ๒๘ หน้า
 อ. เวนาเกียรติ (นายแพง) เสริมกิจตัวอย่าง นิทานของออสการ์ ไวลด์
 สำนักพิมพ์วิบูลย์ ๒๕๑๖, หน้า ๖๖-๗๕
 ฉายา ขจิตต์เขตร์ (ชูแปด) นิทานเรไรลา นิทานของกริมม์ แพร่พิทยา ๒๕๑๕,
 หน้า ๓๘-๔๓

กลยุทธ์ระลอก แปลจาก Strategy in Handling
 People เว็ท เวนา และ นาท มี ขวัญกัน สำนักพิมพ์ขจิตต์เขตร์ ๒๕๑๔,
 ๗๐๘ หน้า

ว่าพธนะ โอตระกูล เจ้าชายน้อย ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๑๔, ๑๖๘ หน้า
 อรุโณ สนิทวงศ์ (ชูแปด) ไฮดี้ แปลจาก Heidi ก้าวหน้า ๒๕๑๕, ๒๓๐ หน้า
 การทำน้มนักกษัตริย์

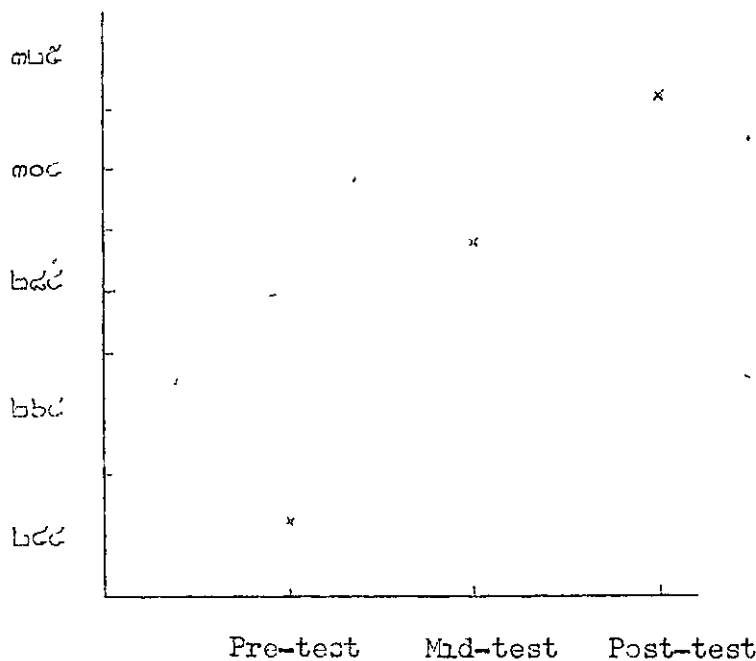
ก. จากการวิจัยโดยผ่านแบบสอบถามวัดความเชื่อใจได้ทั้ง ๓ ระยะ เมื่อต้องการ
 ทราบว่า ผลลัพธ์จากการทำน้มนักกษัตริย์แล้ว ก็จะมีผลดีหรือไม่ก็นั่นหรือต่อยอดเพียงใด
 การทำน้มนักกษัตริย์และการทดลอง และ เล็งจากการทดลองจริงแล้ว
 ทิ้งใจว่าใจก็เลย เล็งก็

ตาราง ๔ ความเชื่อใจและการเล็งใจ ของเด็ก รังสิต

พ.ศ. ๒๕๑๖	วัน เดือน ปี	คะแนนความเชื่อใจ
๑	๓ กรกฎาคม ๒๕๑๖	๒๘๑
๒	๒ สิงหาคม ๒๕๑๖	๒๙๓
๓	๓ มกราคม ๒๕๑๘	๓๑๒

จากการวาง ๘ แสดงให้เห็นว่าเด็กมีความเข้าใจเรื่องมากขึ้นตามลำดับ ก่อนที่จะเริ่ม
ทดลองการนำไม้ทาบมา สังเกต เด็กได้คะแนนความเข้าใจเป็น ๒๘๓ ครั้งที่สองเริ่มขึ้นเป็น
๒๘๓ และครั้งที่สามเป็น ๓๑๖ ซึ่งคะแนนความเข้าใจของเด็กละเลิงภาพที่จะเพิ่มขึ้นถึง
เช่นกราฟที่แสดงไว้

กราฟ ๖ แสดงแนวโน้มนัยของความเข้าใจที่เปลี่ยนแปลงไป ของเด็กหญิงภาณี
คะแนนความเข้าใจ

จากกราฟ ๖ แสดงว่าเด็กมีความเข้าใจเรื่องหนึ่งสองระยะต่อเนื่องกันได้อย่าง
เห็นได้ชัดเจน ผู้วิจัยคิดว่าถ้าเริ่มระยะเวลาการทดลองให้ยาวนานออกไปและเริ่มจากเวลาหนึ่งส่วน
ได้เด็กได้ความเข้าใจ เด็กควรได้รับวิธีคิดและเห็นตัวอย่างที่ดีต่าง ๆ จากหนังสือมากมาย
ด้วย อันอาจจะมีผลทำให้เด็กเกิดความถนัดและพฤติกรรมที่เป็นมาตรฐานของงาน มีใจ
เข้าใจเรื่องได้เป็นอย่างดี ขอบใจเสียสละใจส่วนรวมมากขึ้นจึงเป็นการสอดคล้องกับสมมติฐานการ
วิจัยว่า ๓

๒. จากความตกลงให้เด็กแว่นจบการรณรงค์รณรงค์กับผู้วิจัย ทั้งเด็กเล็ก
ความเปลี่ยนแปลงดังนี้

เมื่อเด็กได้อ่านเรื่อง ศีลธรรม หน้าที่ และ เกรงใจ เด็กได้กล่าว
ว่าตนได้รับความรู้เรื่องการอยู่ร่วมกับคนอื่น การช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน
แต่เวลาทำงานก็มีความสุขมากเมื่อได้ทำงานประจำ เช่น ช่วยซักล้าง ทำ หรือรดน้ำ
ไม้คนอื่น ตนก็จะได้รับรางวัลตอบแทนเป็นเงิน ๑๐๐ บาท ของฝากเล็กน้อยๆเสมอ
ซึ่งทำให้ตนรู้สึกพอใจและยินดีที่จะทำงานให้เด็กได้แสดงความสามารถที่จะทำความดี ยอมรับ
เชื่อบุคคลและแบ่งปันความรัก ความสุขของตนที่มีอยู่กับทุกคน โดยปราศจากการความช่วยเหลือ
ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าในระยะหลังๆนี้ เด็กได้มีความร่วมมือช่วยเหลืองานและกิจกรรมของโรงเรียน
มากขึ้น

ด้วยลักษณะพฤติกรรมที่มองเด็กที่ยังสังเกตเห็นเป็นครั้งคราว ได้แก่ การพูดจา
โหวกเหวก ร้องเสียงดังทะเลาะกับเพื่อน บดขยี้ข้าวอาหารกับกับที่โต๊ะประมาทบน
เบาะที่นั่ง นอกจากนี้ยังได้สังเกตเห็นว่า เด็กได้มีความสนใจและเข้าใจเพื่อนมากขึ้น อีกทั้ง
ยอมรับความผิดของตนได้โดยไม่ต้องออกถ้อย

บทที่ ๕

บทพูด ศรูปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

บทพูด

การศึกษากครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิถีชีวิตของการอ่านหนังสือที่มีต่อเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ เพื่อต้องการทราบว่า การบำนักด้วยหนังสือเป็นรายบุคคลจะมีผลในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางอย่างของเด็กเหล่านี้เพียงใด

จุดมุ่งหมายของการศึกษากนกว่า

จุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ ต้องการศึกษาวาหนังสือหรือวรรณกรรมต่างนัั้น มีอิทธิพลที่จะสามารถบำนักปัญหาบางประการของผู้อ่านใดหรือไม่ หนังสือมีส่วนส่งเสริมบุคลิกภาพและสุขภาพจิตใดเพียงใด และเนื่องจากยังไม่มีผู้ทดลองศึกษาโดยใช้หนังสือเป็นอุปกรณ์เสริมประสบการณ์ผู้อ่าน การศึกษากครั้งนี้จึงนับเป็นการริเริ่มทดลองครั้งแรก

สมมุติฐานในการศึกษากนกว่า

๑. เด็กที่ได้อ่านหนังสือตามทีเสนอแนะไว้จะมีการยอมรับตนเองมากยิ่งขึ้นกว่าเด็ก
๒. เด็กที่ได้อ่านหนังสือตามทีเสนอแนะไว้จะมีความวิตกกังวลน้อยลงกว่าเด็ก
๓. เด็กที่ได้อ่านหนังสือตามหนังสือตามทีเสนอแนะไว้จะมีความเอื้อเฟื้อมากยิ่งขึ้นกว่า

เด็ก

ความสำคัญของการศึกษากนกว่า

๑. จะช่วยให้ทราบว่าหนังสือมีบทบาทในการพัฒนาบุคลิกภาพบางอย่างของเด็ก
๒. นอกจากการศึกษากจะช่วยใ้บรรรชกรกันและช่วยปกครองมีแนวทางกักเสือกหรือพิจารณาในการใช้วรรณกรรมให้เหมาะสมต่อการพัฒนาบุคลิกภาพให้แก่เด็กของตน
๓. ผลของการศึกษากครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อบริการแนะแนวในการอ่านเพื่อแก้ปัญหาการเรียน ปัญ้าอ่านตัว ตลอดจนเสริมประสบการณ์ ความคิด และอารมณ์
๔. เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเป็นเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์ อำเภอบางเขน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ใช้แบบสอบถามหาความสัมพันธ์ระหว่างคนที่ เป็นอยู่ กับ คนที่คิดอยากจะเป็น แบบสอบถามวัดความวิตกกังวลและแบบสอบถามวัดความเข้าใจ เพื่อคัดเลือกเด็กที่มีการยอมรับตนเองต่ำ เด็กที่มีความวิตกกังวลสูง และเด็กที่มีความเข้าใจน้อย มาทำการศึกษา ๖ คน โดยแบ่งเป็นชายหาคะ ๒ คน ไร้วเวลาทำการศึกษา ๖ เดือน ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๑๗ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๑๘

เครื่องมือที่ใช้

๑. แบบสอบถามหาความสัมพันธ์ระหว่าง คนที่เป็นอยู่ กับ คนที่คิดอยากจะเป็น ของ บัณฑิต เสงี่ยม
๒. แบบสอบถามวัดความวิตกกังวล ของ อ.ชด โองแก้ว
๓. แบบทดสอบความเข้าใจผิด ของ วารินทร์ ม่วงสุวรรณ
๔. เกณฑ์คัดเลือกเด็กให้ศึกษา
๕. วิธีการศึกษารายกรณี

การดำเนินการ

๑. ใช้แบบสอบถามทั้งสามฉบับ ทดสอบกับเด็กชั้นประถมศึกษาคณะปีที่ ๙ จำนวน ๖๑๔ คน เพื่อคัดเลือกเด็กที่มีการยอมรับตนเองต่ำ ๒ คน เด็กที่มีความวิตกกังวลสูงสุด ๒ คน และเด็กที่มีความเข้าใจผิดมากที่สุด ๒ คน

๒. นำการศึกษานักเรียนทั้ง ๖ คน เป็นรายบุคคลอย่างละเอียด แล้วจัดทำประวัติ ให้อาจารย์ถามความทรงจำของเด็กและนำข้อที่มีเนื้อเรื่องใกล้เคียงกับเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาของเด็กแต่ละราย

๓. สัมภาษณ์ความนึกเห็นของเด็กที่เล่าการอ่านหนังสือแต่ละเรื่อง
๔. สังเกตพฤติกรรมของเด็กระยะเวลาที่ทำการทดลองครั้งนี้
๕. ใช้แบบสอบถามเดิมทั้ง ๓ ชุด ทดสอบเฉพาะเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาของเด็กแต่ละรายอีก ๒ ครั้ง คือ ตอนกลางของการทดลองครั้งแรก และตอนสุดท้ายของการทดลองอีกครั้งหนึ่ง

เด็กได้เล่าความวุ่นเกี่ยวกับคำใบ้ของมารดาให้ทราบ ภายหลังจากที่เด็กได้อ่าน เรื่อง ขบวนการ และ เด็กมีความต้องการที่จะให้มารดาเลิกอ่านใบ้ใบ้เข้า "การทำงานอันดี สังคมอเมริกัน" เกี่ยวกับการยกย่องตนเอง เด็กกล่าวว่าตนต้องการมีเพื่อนไว้แก่เหงา เมื่อไปเป็นเพื่อนคนหนึ่งที่จะ "ให้สละมความ" ตนจึงตกลงสนทนากับเพื่อนชายแทน ส่วนในเรื่องเกี่ยวกับการแต่งกายและการเรีบทของเด็กได้สังเกตเห็นว่า เด็กมีการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นกว่าเดิม

ผลการศึกษาเด็กหญิงจันทิ จากการใช้แบบสอบถามพบว่า การบำบัดด้วยหนังสือ ช่วยให้เด็กมีการยอมรับตนเองมากขึ้นกว่าเดิม เป็นการสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ ๑ และ จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็กได้พบว่า เด็กได้ยอมรับตนเองตามสภาพความเป็นจริงของครอบครัว มีการปรับปรุงตนเองเกี่ยวกับการเรียนและการแต่งกายให้ดีขึ้น ดังนั้นผลการบำบัดด้วยหนังสือ จากแบบสอบถามและจากพฤติกรรมของเด็กจึงให้ผลที่สอดคล้องตามกัน

๓. กรณีของเด็กหญิงจันทิ = ภาพที่ ๓.๑ และ ๓.๒

ผลการทดสอบวัดความวิตกกังวลครั้งแรกของเด็กหญิงจันทิ มีคะแนนความวิตกกังวล ๑๐๒ หลังจากการบำบัดด้วยหนังสือเป็นเวลา ๓ เดือนและ ๖ เดือน คะแนนความวิตกกังวล เพิ่มขึ้นเป็น ๑๒๓ และลดลงเป็น ๑๐๓ ตามลำดับ คะแนนความวิตกกังวลที่เปลี่ยนแปลงขึ้นลงนี้ แสดงว่า เด็กมีความวิตกกังวลมากขึ้นในตอนกลางของการทดลองแต่ในตอนสุดท้ายของการทดลอง เด็กมีความวิตกกังวลลดลงและต่ำกว่าค่าก่อนการบำบัดด้วยหนังสือ

ผลการเรียนของเด็กในภาคกลางศึกษาภาคที่ ๒ แห่งเขตพมว เด็กยังมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนของตนเอง โดยเฉพาะปัญหาการสอบเรียนต่อ เด็กจึงอ่านหนังสือใน เวลาว่างอยู่คนเดียว ส่วนปัญหาเรื่องการเงินนั้นเมื่อเด็กได้แนวความคิดในการหารายได้ และสามารถหารายได้ให้แก่ตนจากการประดิษฐ์ของหรือขายจำพวดยในเทศกาลปีใหม่ ผู้วิจัยสังเกต เห็นว่าเด็กเห็นภาพการวางแผนการใช้จ่ายและความกังวลน้อยลง

ผลการศึกษาเด็กหญิงจันทิ จากการใช้แบบสอบถามพบว่า การบำบัดด้วยหนังสือ ไม่ช่วยให้ความวิตกกังวลของเด็กลดลงในครั้งแรก แต่ในขั้นสุดท้ายความวิตกกังวลของเด็กได้ ลดลงน้อยกว่าเดิม เป็นการสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ ๒ และจากความคิดเห็นที่เด็กส่งของกรู๊ธว่าเด็กมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนเช่นเดิม ส่วนปัญหาเรื่องการเงินนั้นยังเหมือนว่า เด็กกล่าวความวิตกกังวลของตนบ้างเมื่อเด็กสามารถหารายได้ให้แก่ตนเองบ้าง ดังนั้นผลการบำบัด ด้วยหนังสือจากแบบสอบถามและจากพฤติกรรมของเด็กจึงให้ผลที่สอดคล้องตามกัน

๔. กรณีของ เด็กชาย วมิด วัชรแก้ว

✓ ผลการตรวจวัดความวิตกกังวลครั้งแรกของเด็กชายวมิด มีคะแนนความวิตกกังวล ๑๒๐ หลังจากการบำบัดด้วยหนังสือเป็นเวลา ๓ เดือนและ ๖ เดือน คะแนนความวิตกกังวลลดลงเป็น ๑๖๐ และ ๑๔๔ ตามลำดับ คะแนนความวิตกกังวลที่ลดลงนี้แสดงว่าเด็กมีความวิตกกังวลลดลงกว่าเดิม

ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าเด็กมีความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับพัฒนาการทางร่างกายพอสมควร เมื่อถูกถาม ๆ ล้อเล่น เด็กก็ไม่คอยแสดงกิริยาโกรธแค้น ส่วนปัญหาทางเศรษฐกิจนั้น เด็กเคยแสดงความน้อยเนื้อต่ำใจ แต่เมื่อได้เรียนรู้ชีวิตของผู้คนจากหนังสือที่ได้อ่าน เด็กกล่าวว่า มันทำให้เขามีความเหมาะสม ยายาย และนี่กำลังใจที่จะต่อสู้กับชีวิตมากขึ้น

ผลการศึกษาเด็กชายวมิด จากการใช้แบบสอบถามพบว่า การบำบัดด้วยหนังสือได้ช่วยให้เด็กมีความวิตกกังวลลดน้อยลง เป็นการสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ ๒ และจากผลการเห็นที่เด็กบอกออก ผู้วิจัยพบว่าเด็กเกิดความเข้าใจในปัญหาด้านรูปร่างของตนเองพอสมควร ส่วนเศรษฐกิจนั้น เด็กมีกำลังใจที่จะต่อสู้กับความจนมากขึ้น ดังนั้นผลการบำบัดด้วยหนังสือจากแบบสอบถามและจากพฤติกรรมของเด็กจึงให้ผลที่สอดคล้องตามกัน

๕. กรณีของ เด็กชายวสันต์ วัฒนแจ้ง

ผลการตรวจวัดความวิตกกังวลครั้งแรกของเด็กชายวสันต์ มีคะแนนความวิตกกังวล ๒๒๒ หลังจากการบำบัดด้วยหนังสือเป็นเวลา ๓ เดือนและ ๖ เดือน คะแนนความวิตกกังวลลดลงเป็น ๒๖๖ และ ๒๘๘ ตามลำดับ คะแนนความวิตกกังวลที่เพิ่มขึ้นนี้แสดงว่าเด็กมีความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นกว่าเดิม

เนื่องจากเด็กเป็นบุตรกำพร้า จึงถูกทารุณกรรมและได้รับความช่วยเหลือจากทุกคน ตลอดระยะเวลาการศึกษานี้ เด็กได้รับยกย่องและชื่นชมจากทุกคน ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่า เด็กยังคงมีความวิตกกังวลและประหลาดใจกับตัวเองมาก กล่าวคือ ไม่ค่อยเกรงใจผู้อื่น ชอบหาความช่วยเหลือจากผู้อื่น ยากจะให้ความร่วมมือกับงานรวมรวม เป็นครั้งคราวทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ไม่ค่อยสนใจเรียน และชอบแกล้งตัว แต่เด็กก็กล่าวว่าตนเองเลียดตัวนี้ ก็เพื่อต้องการผลตอบแทน

ผลการศึกษาลักษณะนี้ จากการใช้แบบสอบถามพบว่า การบำบัดด้วยหนังสือ ช่วยให้เด็กมีความเข้าใจไว้มากขึ้น เป็นการสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ ๓ และจากทฤษฎี เห็นว่าเด็กแสดงออก เด็กเห็นว่าการแสดงความรักตัวเอง การแบ่งปัน การเสียสละ รวมเป็นสิ่งใหม่ เด็กก็ไปบอกจะแบ่งออกด้วยการกระทำ ดังนั้นผลการบำบัดด้วยหนังสือ จากแบบสอบถามและจากพฤติกรรมของเด็กจึงได้ผลที่ชัดเจน

๖. กรณีของ เด็กหญิงภาวณี

ผลการตรวจวัดความเข้าใจครั้งแรกของเด็กหญิงภาวณี มีคะแนนความเข้าใจ ๒๕๓ หลังจากการบำบัดด้วยหนังสือเป็นเวลา ๓ เดือนและ ๖ เดือน คะแนนความเข้าใจ เพิ่มขึ้นเป็น ๒๕๓ และ ๓๖๒ ตามลำดับ คะแนนความเข้าใจที่เพิ่มขึ้นนี้แสดงว่า เด็กนี้ ความเข้าใจไว้มากขึ้นกว่าเดิม

ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่า เด็กให้คำอธิบายช่วยเหลือกิจกรรมของเพื่อนเสมอๆ เด็กเล่าว่าเวลาทำอาหาร แม่ให้มาทำแม่ก็ให้รับรางวัลตอบแทน จึงรู้สึกพอใจและ ยินดีที่จะทำงานนั้นๆ แต่เมื่อได้เห็นตัวอย่างการทำหน้าที่ต่อผู้อื่นจากหนังสือที่อ่าน เด็กก็ แสดงความพอใจที่จะช่วยเหลือเพื่อนโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนใดๆบ้าง แต่ก็จะ การพูดจาโอ้อวด และหาเรื่องว่าทำกับเพื่อนยังมีอยู่เป็นประจำ

ผลการศึกษาลักษณะนี้ จากการใช้แบบสอบถามพบว่า การบำบัดด้วยหนังสือ ช่วยให้เด็กมีความเข้าใจไว้มากขึ้น เป็นการสอดคล้องกับ สมมติฐานข้อ ๓ และจากทฤษฎี เห็นว่าเด็กแสดงออก ว่า เด็กให้ความร่วมมือช่วยเหลือผู้อื่นมากขึ้น เด็กแสดงการกระทำ เสียสละ ร่วมเหลือผู้อื่น ดังนั้นผลการบำบัดด้วยหนังสือจากแบบสอบถามและจากพฤติกรรม ของเด็กจึงได้ผลที่ชัดเจน

อภิปรายผล

เนื่องจากการศึกษานี้ ทำเป็นแบบของการศึกษารายกรณี กรณี (Cases) ที่ใช้ศึกษาไม่มากนัก คือ กลุ่มปัญหา ๓ กลุ่มๆละ ๒ คน แต่ละกลุ่มจึงไม่ถือว่าเป็นตัวแทนของ ประชากร ผลการศึกษานี้จึงน่าจะเป็นที่น่าเชื่อถือถึงการแก้ปัญหาของเด็กที่มีพฤติกรรมความ กลัวกับคนอื่น นอกจากนี้ยังเป็นเพียงแนวใหม่ในการหาแนวทาง การศึกษาส่วนใหญ่เป็นการศึกษา

เฉพาะคน เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมและความคิดเห็นในตัวของเด็กเองเป็นระยะ ๆ ดังนั้นสถิติที่ใช้จึงเป็นสถิติขั้นมูลฐานแสดงแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงที่ได้จากข้อมูลของแบบสอบถามด้วยเส้นกราฟเท่านั้น แต่ก็มีผลให้ทดสอบสมมติฐานได้

ผลการนำบัตรควยหนังสือครั้งนี้ จากการทดสอบด้วยแบบสอบถามปรากฏว่าเด็กทุกคนมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปตามสมมติฐานทั้งข้อ ๑, ๒ และ ๓ กล่าวคือ เมื่อเด็กได้รับการแนะนำให้อ่านหนังสือตามที่เสนอไว้ เด็กมีการยอมรับตัวเองมากขึ้น เด็กมีความวิตกกังวลน้อยลง และเด็กมีความเชื่อใฝ่ฝันมากขึ้น อย่างไรก็ตามผลของการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุอื่นบางประการกล่าวคือ

๑. ความคุ้นเคยกับข้อสอบ เด็กแต่ละคนได้ทำแบบสอบถามชุดเดิมของชุดนี้ถึง ๓ ครั้งในเวลาห่างกันช่วงละ ๓ เดือน อาจมีส่วนทำให้เด็กอ่านแบบสอบถามอย่างไม่ตั้งใจในครั้งหลัง ๆ ก็ได้

✓ ๒. การได้มีโอกาสสนทนากับเด็กอย่างใกล้ชิด ทำให้เด็กเกิดความสนิทสนมเป็นกันเอง และไว้วางใจในตัวผู้วิจัย จึงอาจมีส่วนเสริมให้พฤติกรรมบางอย่างของเด็กเปลี่ยนแปลงไปได้

๓. กรณีการยอมรับตนเอง นอกจากเด็กจะได้เห็นตัวอย่างในการแก้ปัญหาของผู้อื่นจากหนังสือที่อ่าน การเปรียบเทียบตัวเองกับตัวละครอาจทำให้เด็กมองเห็นคุณค่าตามอัตภาพ (Actual self) สูง หรือมีมโนภาพเกี่ยวกับตนในทางที่ดีได้ และการที่ผู้วิจัยให้การยอมรับแก่เด็ก ทำให้เด็กเห็นความสามารถของตนเอง หรือทำให้เด็กรู้สึกว่ามีค่า ก็จะมีส่วนเป็นแรงเสริมให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่ดีออกมาเพื่อให้สอดคล้องกับมโนภาพเกี่ยวกับตน เช่น ตั้งใจเรียน ขยันขันแข็ง มีความประพฤติปฏิบัติดีงามตามแบบของสังคมนั้น ๆ

✓ ๔. กรณีความวิตกกังวล นักจิตวิทยาในกลุ่มของ สเปนซ์ (Spence) และ โมวเรอร์ (Mowrer)^๑ เชื่อว่า ความวิตกกังวลจะมีผลต่อการเรียนรู้ เพราะเป็นเสมือนตัวที่จะเร้าให้พฤติกรรมเข้มข้น ดังนั้นรายการที่ได้ศึกษาทั้งสองนี้อาจเกิดแรงจูงใจและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากหนังสือที่อ่านได้ดี อาจเนื่องมาจากมีความวิตกกังวลในเรื่องเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจ การเรียน และรูปร่างของตนเป็นตัวเร้า เมื่อเกิดการเรียนรู้และหาทางออกในการแก้ปัญหาของตนได้ ความวิตกกังวลที่มีอยู่จึงอาจลดน้อยลงได้ ทั้งเป็นการชี้ให้เห็นถึงพัฒนาการทางบุคลิกภาพของเด็กในการรู้จักพึ่งตนเอง และทางด้านความสนใจด้วย

¹O.H. Mowrer, loc. cit.

๕. การให้ความเชื่อใจ ในสังคมไทยมักยอมรับให้สมาชิกหนึ่งตัวเองน้อยที่สุด การทำอะไรก็มองไปถึงผู้อื่นเสมอ เช่น นิตยสารฉบับนี้เอง หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง และ การทำในสิ่งที่ดีมีประโยชน์ ผู้วิจัยกล่าวว่า การที่เด็กได้เห็นตัวอย่างที่ดีจากเรื่องนี้อาจ จะกระพริบนิสัยโดยอ้อมว่า ถ้าเป็นเด็กที่กล้า ช่วยเหลือผู้อื่นตลอดทุกทีโดยยากทั้งคนและสัตว์ สิ่งเหล่านี้ แม้จะเป็น ประสิทธิภาพเยี่ยม สำหรับเด็ก แต่ตัวละครที่มีชีวิตชีวาทำให้เด็ก เกิดความรู้สึกเห็นอกเห็นใจเป็นเรื่องราวจริงในชีวิต อาจมีความนึกเห็นกลัวความและแฉ่งออกในทาง ผิดความนี้ด้วย เพราะเด็กยังต้องการที่จะอยู่ในสังคมใดด้วยความสุข ไม่อยากให้ผู้อื่นนำหน้า เป็นคนเห็นแก่ตัว

ตามทฤษฎีการทำตามแบบของสังคม^๑ กล่าวว่าขบวนการของสังคมประเภท (Socialization) จะเปี่ยมแรงจูงใจในการปลูกฝังความเชื่อใจให้แก่เด็ก การทำตามแบบ ของสังคมจะเป็นการเล็งความรับผิดชอบมาดั่งคน เด็กจะเลียนแบบเรื่องเปรียบเทียบพฤติกรรม โดยอาศัยแรงเสริมจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทำให้เด็กรับเอาความนิยมความเชื่อใจเพื่อไว้

ในการให้ทั้งชื่อและตัวผู้วิจัยจึงมีส่วนร่วมในการเป็นแบบอย่าง ที่จะให้เด็กเลียนแบบ เจริญเปรียบเทียบพฤติกรรมด้วย ความหมายนี้มองเด็กอีกรายหนึ่งนั้น ที่ผู้วิจัยสังเกตไว้มองเห็น ความแตกต่างเกี่ยวกับความเชื่อใจก่อนและหลังการบำบัดด้วยหนังสืออย่างเห็นได้ชัดจนนั้น อาจเนื่องมาจาก กรอบเรียนรู้ว่ามี ๓ ขาข่าย แรงเสริมจากนิทานการกระทำและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ทั้งแต่เด็กมีความ เชื่อใจมากกว่าแรงเสริมว่าเด็กมีอายุ ๕-๖ เดือนเท่านั้น

จากหลักฐานข้างต้นข้อนี้จึงเกิดควรรณามากกว่าว่าในที่สุด

๑. เด็กชอบอ่าน หนังสือเกี่ยวกับโครงเรื่องนวนิยาย อ่านแล้วรู้สึกตื่นเต้น ถ้าละครเลื่องลือ ใจ ว่องไวมีชีวิตชีวา อ่านแล้วรู้สึกเป็นจริงเป็นจัง เรื่องที่อ่านควรเป็นเรื่องที่ตรงกับความรู้สึก และลักษณะนิสัยของเด็ก เช่น เด็กที่มีความกลัวความมืด ชอบที่จะชอบเรื่องที่มีภารกิจลึกลับ ผจญภัยอย่างถึงใจ หรือ เด็กที่เชื่อถือโชคลาง เรื่องทางไสยศาสตร์ ก็จะชอบเรื่องที่เกี่ยวกับ ความจริง หรือเรื่องที่เกี่ยวกับความจริง ซึ่งเด็กกำลังค้นหาความประหลาดพิสดารต่างๆ

¹D. L. Jayasuriys, loc. cit.

๒. หนังสือที่เด็กอ่านแต่ละเล่มจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางๆในแต่ละบุคคล ใกล้เคียงกัน ถ้าวัดเด็กแต่ละคนที่อ่านหนังสือเล่มเดียวกัน จะบ่งบอกความคิดเห็นและมีทัศนคติที่เหมือนเรื่อง และถ้าจะวิจารณ์เรื่องทีอ่านแตกต่างกันไป ซึ่งข้อสังเกตนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของนิลา สมิธ^๑ ที่ว่าหนังสือใหญ่ๆที่เด็กอ่านไม่เหมือนกัน

๓. การบำเพ็ญหนึ่งชื่ออย่างเดียว อาจจะไม่เพียงพอที่จะช่วยแก้ปัญหาที่ เป็นปัญหาของเด็ก ว่าเมื่อต้องปรับปรุงสิ่งแวดล้อมของเด็ก และขอความร่วมมือช่วยเหลือจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งทางบ้านและโรงเรียนด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะความคิดเห็นบางประการ ซึ่งผู้วิจัยถือว่าเป็นประโยชน์ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็กทั้งโดยตรงและโดยอ้อม รวมทั้งผู้ที่กระทำการศึกษา ในทำนองเดียวกันกับที่กระทรวงศึกษาธิการได้ทำไปนี้

๑. ขอเสนอแนะต่อบริการและบุคลากร

บริการและบุคลากรควรมีส่วนช่วยเลือกหนังสืออ่านให้แก่เด็ก โดยเฉพาะหนังสือการ์ตูน ซึ่งจะบ่งชี้ทัศนคติของจิตใจของเด็ก ดังนั้นควรที่จะส่งเสริมให้เด็กอ่าน ควรเป็นหนังสือที่ช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ให้เป็นเด็กที่มีคุณธรรมและดีต่อสังคม มีความเคารพผู้อื่นและเป็นผู้ที่มีความเป็นตัวของตัวเอง เป็นต้น

๒. ขอเสนอแนะต่อโรงเรียนและครู

โรงเรียนควรส่งเสริมการอ่านหนังสือว่านอกเวลาเรียนของเด็กโดยมีครูหรือบรรณารักษ์เป็นผู้นำแนะแนวการอ่าน ซึ่งอาจจะแนะนำหนังสือที่ดี ที่น่าสนใจ "ให้นักเรียนในห้องเรียน" หรือจัดกิจกรรมการอ่าน หรือจัดทำบัตร ใบให้เล่นของหนังสือใหม่ที่น่าสนใจสำหรับเด็กทุกคน หรือ

¹ Nila Smith, loc. cit.

ทุกสัปดาห์ เป็นต้น ควรได้ส่งเสริมให้มีการจัดสภาพของห้องสมุดให้ดี มีวัสดุการอ่านให้กว้างขวางทุกประเภท และเพียงพอแก่การที่จะให้เด็กยืมไปอ่านที่บ้านได้ เพื่อเป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้เกิดแก่เด็ก

๓. ข้อเสนอแนะต่อห้องสมุดประชาชน

บรรณารักษ์ควรจัดหาวัสดุการอ่านสำหรับเด็ก มีแผนกหนังสือเด็กบริการแก่ผู้อ่าน จัดเลาน์ทานเป็นครั้งคราว เพื่อเป็นการสนองความต้องการในการอ่านของเด็กในชุมชนนั้น ๆ อีกทั้งเป็นการส่งเสริม กระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจในการอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ ด้วย

๔. ข้อเสนอแนะต่อผู้สร้างวรรณกรรม

วรรณกรรมสำหรับเด็กระดับนี้หรือเด็กวัยรุ่น ถ้าเป็นนวนิยายควรมีตัวละครอยู่ในวัยเดียวกับผู้อ่าน มีชีวิตความเป็นอยู่และบทบาทสมจริงจนผู้อ่านเกิดความรู้สึกเหมือนเรื่องจริง มีความรู้สึกมีความสุข ใกล้เคียงกับตัวละครด้วย และควรได้สอดแทรกคติ คุณธรรมบางประการให้ผู้อ่านได้ยึดถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดด้วย ตัวละครควรมีการแก้ปัญหาหรือหาทางออกของตนในทางที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน อันจะเป็นตัวอย่างหรือแนวทางในการปฏิบัติตนด้วย ถ้าเป็นสารคดีควรเป็นเรื่องที่มีเนื้อหาสาระ อ่านง่าย ไม่สลับซับซ้อน และเร้าอารมณ์ให้อยากติดตาม

๕. ข้อเสนอแนะต่อผู้ที่ทำหน้าที่การศึกษา

๕.๑ ควรมีการรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีอื่น เช่น ทดลองศึกษาเด็กเป็นกลุ่มใหญ่ และใช้วิธีการทางสถิติมากยิ่งขึ้น หรือศึกษาเด็กเฉพาะรายกรณีน้อยลงแต่ดูพฤติกรรมหลาย ๆ ด้านพร้อมกันไป เช่น ความวิตกกังวลและการยอมรับตนเอง เป็นต้น

๕.๒ หนังสือที่อ่านควรเลือกให้ตรงกับ วัยของเด็ก อาจจะใช้วิธีการคัดทอนเฉพาะเนื้อหาบางตอนที่ต้องการเน้นให้เด็กเห็นลักษณะตัวละคร บทบาท หรือการแก้ปัญหาอย่างเด่นชัด

๕.๓ ผู้วิจัยขอเสนอให้ผู้สนใจทำการศึกษาดังพฤติกรรมอื่นที่น่าสนใจ และกลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่นบ้าง เช่น คนป่วยที่ต้องรักษาอยู่ในโรงพยาบาลนาน ๆ หรือ ผู้ติดยาเสพติดในระยะพักฟื้น เป็นต้น

๕.๔ ควรได้มีการศึกษาว่าวรรณกรรมประเภทใดที่จะสามารถ ช่วยแก้ปัญหา
ในชีวิตของผู้อ่านได้มากกว่ากัน เช่น นวนิยาย ศาสนา ชีวิตประวัติ วิทยาศาสตร์ หรือ
สารคดีต่าง ๆ

๕.๕ เนื่องจากผู้วิจัยศึกษาทางบรรณานุกรม การสนทนาจึงนึกหลักการให้คำปรึกษา
ทางการแนะแนว แต่ยังได้ใช้เทคนิคของการให้คำปรึกษาบางประการ เช่น การสร้างสาย
สัมพันธ์กับเด็ก ฉะนั้นผู้ที่วิจัยต่อควรจะศึกษาเทคนิคของการให้คำปรึกษาเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจให้
ผลดีกว่านี้

๕.๖ ควรได้มีการทดสอบความสามารถและความสนใจในการอ่านของเด็ก
ทั้งระยะก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งในการศึกษาค้างนี้มิได้ทำการทดสอบไว้ ดังนั้นผู้ที่
วิจัยต่อควรจะทำการทดสอบ

បរិច្ឆេទ

บรรณานุกรม

จอย นันทวิชรินทร์ "การบำบัดโรคด้วยหนังสือ" วารสารห้องสมุด 10(6) : 351 - 361 พฤศจิกายน-ธันวาคม 2509

เจือ สตะเวทิน ศิลปการประพันธ์ อักษรเจริญทัศน์ 2510, 446 หน้า

คุบ ชุมสาย, ม.ล. "จะอบรมบุตรสาวให้อยู่คนเดียว" รวมบทประพันธ์บางเรื่องของ หม่อมหลวงคุบ ชุมสาย ไทยวัฒนาพานิช 2512, 302 หน้า

* บังอร เสดนต์ "การศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่าง "ตน" อย่างที่คิดว่าตนเป็น และ "ตน" อย่างที่คิดอยากจะเป็น ของเด็กวัยรุ่นอายุ 13-16 ปี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระโขนง จังหวัดพระนคร ปีการศึกษา 2512" ปริญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2512, 99 หน้า

ประมวญ คึกคินสัน ทฤษฎีจิตวิทยาควบคุมกลไกภาพ มหาสารคาม วิทยาลัยวิชาการศึกษา มหาสารคาม 2511, 126 หน้า

บุญจวน อินทรกำแหง ภาพชีวิตจากนวนิยาย แพรวพิทยา 2508, 459 หน้า

วารินทร์ ม่วงสุวรรณ "ความสัมพันธ์ระหว่างการเลี้ยงดูแบบให้ความรัก และแบบควบคุมความเอื้อเฟื้อ และวินัยทางสังคม" ปริญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2517, 189 หน้า

สุรางค์ ไควตระกูล "จิตวิทยาวัยรุ่น" เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 92 กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ 2511, หน้า 130 - 137

เสถียร จันทิมาธร คนเขียนหนังสือ มิตรนราการพิมพ์ 2513, 618 หน้า

อำพล โองเคลือบ "ความวิตกกังวล ความสามารถในการอ่าน และลักษณะอื่นบางประการของบุคคลิกภาพ" ปริญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 246 หน้า

Almond, Gabriel, "The Functions of Selected American Propaganda Novels in the Political System as it is Conceived," Dissertation Abstracts, 29 : 2198 A, 1969

Alsbrook, Eleanor Young, "Changes in the Ethnocentrism of a Select Group of College Students as a Function of Bibliotherapy," Dissertation Abstracts, 31 : 4536 A, 1971

- Amato, Anthony, "Some Effects of Bibliotherapy on Young Adults," Unpublished Doctoral Thesis, The Pennsylvania State University, 1957.
- Behrstock, Julian, "A year under the sign of the book," The Unesco Courier, 25 : 4 - 6, July, 1972.
- Bone, Robert, "Using Literature to Extend Experiences," Elementary English, 36 : 314 - 318 May, 1959.
- Bradley, C., and E.S. Bosquet, "Using of Books for Psychotherapy with Children," American Journal of Orthopsychiatry, VI : 23 - 31, January, 1936.
- Bryan, Alice I, "Can There Be a Science of Bibliotherapy?" Library Journal, 64 : 773 - 778, October, 1939.
- _____, "The Psychology of the Reader," Library Journal, 64 : 7 - 12, January, 1939.
- Burton, Dwight, "Books to Meet Students Personal Needs," English Journal, 34 : 469 - 473, November, 1947.
- Darling, R.L., "Mental Hygiene and Books : Bibliotherapy as Used With Children and Adolescents," Wilson Library Bulletin, 32 : 293 - 296, December, 1957.
- English, Horace B., A Comprehensive Dictionary of Psychological and Psychoanalytical Terms, New York, Longmans, Green and Co, 1958, 394 pp.
- Gottschalk, Louis A., "Bibliotherapy as an Adjuvant in Psychotherapy," American Journal of Psychiatry, CIV : 632- 637, April, 1948.
- Hall, Calvin S. and Gardner Lindzey, Theories of Personality, 2nd. ed., New York, John Wiley & Sons, 1970, 622 pp.
- Hartley, Helene, "Developing Personality Through Books," English Journal, 40 : 198 - 204, April, 1951.
- Hilgard, Ernest R., Introduction to Psychology, New York, Harcourt, Brace & World Inc., 1962, 678 pp.
- Hipple, Theodore Wallace, "The Values in Four Selected American Novels and Suggested Uses of Three Values in High School English Class," Dissertation Abstracts, 30 : 208 A, 1969.
- Hospital and Institution Libraries, Association of, Bibliotherapy Methods and Materials, Chicago, American Library Association, 1971, 161 pp.

- Jayasuriys, D.L., "Approach to the Study of Altruism," in Paper Presented on Socialization in SOLEP Conference at Sampran, Nakornprathom Province, During August 21-30, 1972, 4 pp.
- Jersild, Arthur T., The Psychology of Adolescence, New York, Macmillan Co., 1963, 468 pp.
- Lembo, John M., "Altruistic Attitudes Among Catholic Lay and Religious Female College Students," Journal of Education Research, 61 (2) : 70 - 73, 1967
- Levitt, Eugene E., The Psychology of Anxiety, New York, Bobbs - Merrill Company, Inc., 1967, 223 pp.
- Lind, Katharine, "Social Psychology of Children's Reading," American Journal of Sociology, 41 : 454 - 469, January, 1936.
- Lindah, H.M., and Katherine Koch, "Bibliotherapy in the Middle Grades," Elementary English, 29 : 390 - 396, November, 1952.
- Loban, Walter, "Adolescents of Varying Sensitivity and Their Responses to Literature Intended to Evoke Sympathy," Unpublished Doctoral Dissertation, University of Minnesota, 1949.
- Lodge, Helen C., "The Influence of the Study of Biography on the Moral Ideology of the Adolescent at the Eighth Grade Level," Journal of Educational Research, 48 : 241 - 255, December, 1956
- Macaulay, J., and Berkowitz, L., Altruism and Helping Behavior, New York, Academic Press, 1970, 290 pp.
- Maheu, René, "1972 International Book Year Book for All," The Unesco Courier, 25 : 4 - 5, January, 1972.
- Mattera, Gloria, "Bibliotherapy in a Six Grade," Unpublished Doctoral Dissertation, The Pennsylvania State University, 1961, 186 pp.
- Mc-Claskey, Harris Clark, "Bibliotherapy with Emotionally Disturbed Patients : An Experimental Study," Dissertation Abstracts, 31 : 5205 A, 1971.
- Mc-Colvin, Lionel R., Libraries for Children, London, Phoenix House Ltd., 1961, 193 pp.
- Medinnus, Gene R., Readings in the Psychology of Parent-Child Relationship, John Wiley & Sons, Inc., 1967, 371 pp.
- ✓ Mowrer, O.H., "Anxiety and Learning" in Contribution to Modern Psychology, pp. 264 - 269, edited by Don E. Dulany, Jr., and others, New York, Oxford University Press, 1963.

- New Comb, Theodore M., Social Psychology, New York, Dryden, 1950, 690 pp.
- Oliver, John Rathbone, Fear, New York, The Macmillan Company, 1934.
- Panken, Judge Jacob, "Prevention of Juvenile Delinquency," American Journal of Psychotherapy, I : 71 - 86, January, 1957
- Ponder, Virginia Breazeals, "An Investigation of the Effects of Bibliotherapy and Teachers' Self-others Acceptance on Pupils' Self-Acceptance and Reading Achievement Scores," Dissertation Abstracts, 29 : 2900 A, 1969.
- Rogers, Carl R., Client-centered Therapy, Boston, Houghton, 1951, 560 pp.
- Rosenhan, D., "Preaching and Practicing : Effect of Channel Discrepancy on Norm Internalization;" Child Development, 5 : 424 - 431, 1967.
- Russell, David H., "Some Research on the Impact of Reading," English Journal, 47 : 398 - 413, October, 1958.
- Russell, David H., and Caroline Shrodes, "Contributions of Research in Bibliotherapy to the Language Arts Program, II," School Review, 58 : 411 - 420, October, 1950.
- Sarason, Seymour B., and others, Anxiety in Elementary School Children, New York, John Wiley & Sons, Inc., 1960, 351 pp.
- Schnech, Jerome M., "Bibliotherapy and Hospital Library Activities for Neuropsychiatric Patients," Psychiatry, VIII : 207 - 228, February, 1945.
- Seidman, Jerome M., The Adolescent, Holt, Rinehart & Winston, Inc., 1960, 870 pp.
- Shrodes, Caroline; "Bibliotherapy : A Theoretical and Clinical - Experimental Study," Unpublished Doctoral Dissertation, University of California, Berkeley, 1949.
- Shrodes, Caroline, "Bibliotherapy : An Application of Psychoanalytic Theory," American Imago, 17 : 311 - 319, Fall, 1960.
- Smith, Nila B., "Some Effects of Reading On Children," Elementary English, 25 : 271 - 278, May, 1948.
- Smith, Nila B., "The Personal and Social Values of Reading," Elementary English, 25 : 490 - 500, December, 1948.
- Tews, R.M. "Introduction," Library Trends, 11 : 97 - 105, October, 1962.

Unesco, Book Development in Asia : a Report on the Productioned Distribution of Books in the Reign, Bangkok, Unesco Regional Office For Education in Asia, 1972.

Waples, Douglas, Bernard Berelson, and Franklyn Bradshaw, what Reading Does to People, Chicago, The University of Chicago Press, 1940.

Webster, Jane, "Using Books to Reduce the Fears of First - Grade Children," The Reading Teacher, XIV : 159 - 162, January, 1961.

Weingarten, Samuel, "Developmental Values in Voluntary Reading," School Review, 62 : 222 - 230, April, 1954.

Whipple, Charles M., "The Effect of Short Term Classroom Bibliotherapy on the Personality and Academic Achievement of Reformatory Inmate Students," Dissertation Abstracts, 29 : 2214 B, 1968.

Witty, Paul, "Reading and Personal Well - Being," in Promoting Personal and Social Development Through Reading, Chicago, University of Chicago Press, 1947, 56 pp.

Zucaro, Blase John, "The Use of Bibliotherapy Among Sixth Grades to Affect Attitude Change toward American Negroes," Dissertation Abstracts, 33 : 1340 A, 1972.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
บรรณานิตค้นหนังสือที่ได้อ่าน

บรรณานิต์หนังสือที่เด็กอ่าน

กรณีการ สัจกุล ครอบครัวเรามีความสุข คุรุสภา 2516, 14 หน้า

ครอบครัวกระต่ายและแมว เป็นเพื่อนบ้านที่ดีต่อกัน แต่ละบ้านมีความขยันขันแข็งช่วยกันทำมาหากิน โดยพ่อแม่มเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูก ๆ ฝ่ายบรมลูกชายขยันหมั่นเพียร รักรงาน มีน้ำใจต่อกัน ทั้งสองครอบครัวต่างมีความสุขในชีวิต เรื่องนี้มีคติสอนใจ ส่งเสริมให้เด็กมีความศรัทธาเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

กรองแก้ว (นามแฝง) กระรอกสาวเลือกคู่ คุรุสภา 2510, 10 หน้า

กระรอกสาวแสนสวยตัวหนึ่ง เอาแต่แต่งตัวสวยงาม สัตว์ทั้งหลายต่างพากันมารุมฝากรักจนกระรอกเบื่อระอา จึงเลิกแต่งตัวหันมาทำการบ้านการเรือน ในที่สุดก็ค้นพบเนื้อคู่สมใจ

กรองแก้ว (นามแฝง) แมวแบ่งงาน คุรุสภา 2510, ไม่มีเลขหน้า

แมวผู้เมียคนหนึ่งเกียจคร้านทำงานบ้าน จึงไปจ้างแมวอีกตัวหนึ่งให้มาเป็นคนรับใช้ทำงานแทน แต่งานบ้านมีมาเกินกว่าที่แมวตัวเดียวจะทำได้เสร็จ ในที่สุดแมวทั้งสามจึงได้ตกลงใจแบ่งงานกันทำ

กรองแก้ว (นามแฝง) หมีใจบุญ คุรุสภา 2510, ไม่มีเลขหน้า

หมีพิการยากจนตัวหนึ่ง มีใจเมตตากรุณา หาเงินได้เท่าไรก็แบ่งให้สัตว์พิการอื่น ๆ เพราะเห็นว่าสัตว์อื่นมีความลำบากมากกว่าตัว แลหลังความเมตตาตัวเองจึงทำให้หมีหาเงินได้มาก และไปพบหมอที่สามารรักษายาจนหมีหายจากความพิการ

กรองแก้ว (นามแฝง) ห่านน้อย คุรุสภา 2510, ไม่มีเลขหน้า

เป็นเรื่องราวของห่านน้อยทั้ง 8 ตัว เอมยามจนมาก ห่านน้อยจึงต้องไปทำงานเป็นคนรับใช้ในบ้านไท่โจราย แม่ไก่จะคดกาจะไถงานอย่างมากมายสมราคา แต่ห่านก็มีความอดทน ในที่สุดตนได้ขงงานกับบ้านหนุ่มที่มีฐานะดี จึงมีความสุข

กฤษณา เทวรักษ์ กวีอาสอนน้อง แพร่พิทยา 2510, 370 หน้า

หนังสือเล่มนี้ช่วยแนะนำวิธีการต่าง ๆ ที่สมควรรู้และกระทำตาม เช่น มารยาทในบ้าน ในโรงเรียน สถานศึกษา ในสถานที่อื่น ๆ มารยาทในการแนะนำการบริโภค การวางอิริยาบถ สุภาพอนามัยการแต่งกาย การทำงานต่าง ๆ เป็นต้น มีภาพประกอบเป็นตัวอย่างพอสมควร แม้จะเขียนโดยเรียบเรียงจากเรื่อง *Manners made easy* ของ Mary Beery ก็ตาม แต่ได้คัดเลือกเฉพาะมารยาทการปฏิบัติที่เหมาะสมกับสังคมของไทยมาเท่านั้น วิธีการเขียนช่วยให้อ่านเพลินในทำนองจดหมายพิสดารเขียนถึงน้องสาวทนายคดีจะฉบับอย่างสม่ำเสมอจนครบปี

ให้ข้อคิดและคำแนะนำที่ช่วยกล่อมเกลาตนเองและมิตรสหายในวัยเดียวกัน เหมาะที่วัยรุ่นจะเลือกยึดปฏิบัติตนในการเข้าสมาคม เพื่อให้ตนเองเป็นกุลสตรีและกุลบุรุษที่พร้อมด้วยคุณสมบัติ

กิติมา อมรทิต และ วันัส จรุงโรจน์ ปัญหาบ้าน พิมพ์ครั้งที่ 2 ไทยวัฒนาพานิช 2516, 242 หน้า

เป็นหนังสือที่รวบรวมปัญหาต่าง ๆ ที่น่ารู้ น่าสนใจในหลายแขนงวิชา รวมทั้งปัญหาที่พบอยู่ในชีวิตประจำวันของบุคคล โดยผู้แต่งได้รวบรวมปัญหาที่น่าสนใจเหล่านี้มาจาก *Every child's answer book* เหมาะสำหรับเด็กตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป

เกษม บุญศรี ความเป็นอยู่สมัยมาก องค์การคากูสกา 2508, 46 หน้า

เป็นเรื่องที่สอนให้เขาวชนโคตระหนักในคำสอนที่ว่า เรียนให้เป็นคนสมัยมากนั้นคืออะไร ผู้เขียนได้อธิบายเป็นขั้นตั้งแต่วิชาที่เรียน เรียนให้เหมาะสมแก่อัธภาพ เรียนเป็นผู้สมัยมาก และผลของความรู้อยู่คำพูดภายในบทสนทนานั้นระหว่าง พ่อ แม่ ลูก ทายาทแต่ละบท มีคำถามไว้ฝึกถามเขาใจควย เหมาะสำหรับวัยประถมปลาย หนังสือนี้ได้รับพระราชทานรางวัลที่ 1 ในการประกวดหนังสือสอนพหุภาษาแก่เด็กประจำปี พ.ศ. 2508

ชัยพุกษ์, กองบรรณาธิการ ประวัติบุคคลสำคัญ พิมพ์ครั้งที่ 2 ไทพวนาพานิช 2515, 219 หน้า

รวมชีวประวัติของนักวิทยาศาสตร์ นักการเมือง และนักการศึกษาที่สำคัญของโลก เช่น อาริสมิดิส ลูเชอร์เบอร์แบงก์ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ มหาตมะคานธี นิตเจอร์ และ บูกอร์ คิววอชิงตัน เป็นต้น บุคคลเหล่านี้ทางชาติ ต่างภาษา แต่เขาช่วยสร้างความเจริญและกุ่มชะตาของโลก แต่ละบุคคลจึงมีเรื่องราวในชีวิตที่น่าสนใจและศึกษา

ชัยพุกษ์, กองบรรณาธิการ มิตรทรามใหม่ ไทพวนาพานิช 2517, 224 หน้า

เป็นหนังสือรวบรวมเรื่องราวต่าง ๆ ทั่วโลก มีทั้งทางวิชาการ เกียรติคุณและเรื่องสนุกสนานต่าง ๆ ไว้อ่านเล่นระดับความรู้ รวม 146 เรื่อง ซึ่งจัดไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น กีฬา จักรวาล ที่สุดในโลก บุคคลสำคัญ ประติมากรรม ภาษาและหนังสือ ภูมิศาสตร์ ฯลฯ ในแต่ละหมวดยังได้เรียงตามลำดับอักษรเพื่อสะดวกในการค้นหา นอกจากนี้มีเรื่องราวแล้ว ยังมีภาพประกอบบางเรื่องด้วย

ซาอารี การประณิษฐานเข้าน้ำ โอเอียนเบิร์ก 2510, 93 หน้า

เป็นหนังสือคู่มือสำหรับการประณิษฐานและเข้าน้ำจัดหน้าเป็นรูปต่าง ๆ เช่น กุ้ง จิงโจ้นกยูง กระต่าย งู กวางควาญ กระเป๋าส้มขึ้น ปลาเคียว พัก และ โปว เป็นต้น โดยผู้เขียนจะอธิบายไว้เป็นชั้น ๆ พร้อมทั้งมีภาพประกอบ และจะแนะนำไว้ว่าควรนำไปใช้ในโอกาสใดด้วย

๐๖๔๖

ฉิม วีระไวทยะ กวางใจ รวมสาส์น 2507, 492 หน้า

เรื่องนี้เรียบเรียงจากเรื่อง II course ของ Edmond De Amicis นักเขียนชาวอิตาลีเด่น แทนการเล่าธรรมดาเขาเขียนเป็นบันทึกประจำวันของเด็กชายคนหนึ่ง เริ่มแต่วันเปิดภาคเรียนจนสิ้นปีการศึกษา จากนั้นจึงนำไต่ทราบเรื่องของเด็กผู้นั้นกับเพื่อนนักเรียนคนอื่น ๆ และครอบครัวของเขา เป็นการกล่าวถึงความรักระหว่างพ่อแม่กับลูก ครกกับศิษย์ การวิสาสะระหว่างเพื่อน ความรู้สึกต่อบ้านเกิดเมืองนอน พฤติกรรมของเด็ก ๆ เหล่านี้เป็นตัวอย่างอันดีที่แสดงให้เห็นคุณธรรมที่ควรประพฤติ เช่น ความเสียสละ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความเมตตา กรุณา ความพากเพียร ความกล้าหาญ ฯลฯ มีข้อความหลายตอนที่ก่อให้เกิดอารมณ์สะเทือนใจแก่ผู้อ่าน

งานยามว่าง พิมพ์ครั้งที่ 2 ไทยวัฒนาพานิช 2516, 215 หน้า

เป็นหนังสือที่รวบรวมเกี่ยวกับการประดิษฐ์เสริมวัสดุเหลือใช้ต่าง ๆ หรือวัสดุที่หาง่าย ๆ เช่น เปลือกหอย ใบไม้ เศษผ้า ขนไก่ หลอดกาแฟ ฝาขวดน้ำอัดลม และกล่องกระดาษ เป็นต้น โดยเสนอการจัดทำไว้เป็นหมวดหมู่ อธิบายอย่างง่าย ๆ มีการวาดภาพประกอบอยู่ด้วย เหมาะที่จะฝึกให้เด็กจัดทำในยามว่าง

จันทร์เจษฎา รัตน์, ม.จ. เพื่อนหญิง แพร่พิทยา 2508, 628 หน้า

เป็นหนังสือที่ให้ความรู้แก่ผู้หญิงทั่วไปในเรื่องเกี่ยวกับการมีอยู่ในครอบครัว การเย็บปักถักร้อย การหากรากครัว การจัดตกแต่งห้องต่าง ๆ ภายในบ้าน การปลูกและการเสริมสวย การออกกำลังกายและวางตัวในสังคม บทกวีการกลอนแปด เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ตลอดจนการระวังรักษาเกรงใจต่าง ๆ ในบ้าน

จุลทัศน์ พยามรานนท์ "เที่ยวกรุงเทพ : ทาธารังวังหลวง" เพื่อนเด็กอันคัม 16

ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมวิชาการ 2517, หน้า 39 - 54

ผู้เขียนได้เล่าประวัติความเป็นมาของท่าเรือรับส่งคนโดยสารที่ชื่อว่า "ท่าธารัง" หรือ "ท่าธารังวังหลวง" ท่าเรือนี้เป็นท่ารับส่งข้ามฝากไปยัง วัดระฆังโฆสิตารามกับท่าพรานนก นอกจากนี้ผู้อ่านยังได้เกร็ดความรู้เกี่ยวกับวังท่าพระ หรือสถานศึกษาคณะโบราณคดีมหาวิทยาลัยศิลปากรด้วย

เกิดฉาย เหมวิชานรัตน์ ทุกแก่อยู่อาภัพ ภาพโดยฟิลิปป์ จัง สุริยบรรณ 2516 ,

32 หน้า

ทุกแก่พี่น้อง 2 ตัว คือ ตู และ ตู๊ กับพ่อและแม่ของตนบนชื้อบ้านภารโรงของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ทั้งสองเหมือนสัตว์อื่น ๆ ที่ไปที่ร้านเด็กตลกเด็กนักเรียนรังแกทำร้ายเสมอจนได้รับความบอบช้ำและตายไปในที่สุด อ่านแล้วทำให้เกิดความสนใจสงสัยสารทุกเล่มมากขึ้น

ระประนี นากทรพ เพียรการ" เพื่อนเด็กอันคับ ๑ ศูนย์เทคโนโลยี ฯ 2511,

หน้า 13 - 35

เรื่องนี้เป็นเรื่องเล่าตามตำนานของชาวกรีก แต่ได้ดัดแปลงให้ชื่อตัวละครเป็นไทย ๆ เพื่อให้เด็กจำได้ง่าย เนื้อเรื่องกล่าวถึงการกำเนิดของ "อภิมิตร" และ "เพ็ญคารา" ซึ่งเทพเจ้าอุสซึนี่้องการให้สร้างขึ้นในโลกมนุษย์ ความเป็นอยู่ของคนทั้งสองนี้ และที่มาของ ความโกรธ ความอิจฉาริษยา ความเกียจคร้าน ความโลภ โรคภัยต่าง ๆ และความหวัง ที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกวันนี้

๘ ตุ๊กตา (นางแฝง) "จับจิ้งหรีด" เพื่อนเด็กอันคับ 14 ศูนย์เทคโนโลยี ฯ 2516,

หน้า 27 - 52

ผู้อ่านจะได้เรียนรู้วิธีการจับจิ้งหรีดที่ถูกดัดแปลงและได้ผลจากเด็กชายต๋อยซึ่งเป็นนักกักจิ้งหรีดตัวขงคนหนึ่ง แม่ของต๋อยได้เตือนลูกถึงบาปกรรมในการจับสัตว์มาทรมานและเกรงจะไ้ได้รับอันตรายในเวลาที่จะออกจับจิ้งหรีด แต่ต๋อยก็ไม่เชื่อ จนกระทั่งต๋อยเกือบได้รับอันตรายจากงูในรูจิ้งโกอยู่ใ้โอวาทของแม่

๙ "ตุ๊กตา" (นางแฝง) "แมลงปีกดำ" เพื่อนเด็กอันคับ 16 ศูนย์เทคโนโลยี ฯ 2517,

หน้า 17 - 37

แมลงปีกดำ เป็นแมลงชนิดที่รุกรานสัตว์ต่าง มันไปพบแมลงสาวที่มีปีกสวยและเกิดหลงรักนางเขาแต่แมลงสาวไปชอบเพราะมันตัวดำ แมลงปีกดำจึงได้คิดวิธีล่อลวงปีกให้มันสวยงามแวววาวบ้าง และเป็นเหตุให้แมลงสาวกลับมาสนใจมัน แต่สัตว์อื่นที่เคยเป็นเพื่อนกับแมลงปีกดำจำมันไม่ได้ จึงไล่จับมาเป็นอาหารแต่โชคไม่ดีมันพุ่งตัวลงในบ่อน้ำล้างสีออกจากตัวได้ มันจึงได้คิดว่า แม่มันจะไม่น่ารักพิศवास แต่ก็เป็นตัวของตัวเองไม่มีศัตรูบองราย

๑๐ เติบ ชุมสาย แม่โพสพ รุกการรู้ไทย กรุณา 2517, 55 หน้า

เป็นหนังสือที่ให้ความรู้และประโยชน์เกี่ยวกับข้าว ซึ่งเป็นอาหารที่เราต้องรับประทานทุกวัน ผู้เขียนได้เล่าเกี่ยวกับความเชื่อของคนไทยว่า ถิ่นข้าวมีวิญญาณ หรือที่เรียกว่า แม่โพสพ เรื่องการทำนา วิธีการปรุงอาหารต่าง ๆ โดยชาชาว เช่น ชาวหลามกระบอก ชาวมันขุ

๖๐๘

ชาวมันสมเก่า ชาวดัง ชาวเหนือชาวเขากวาง ๆ ชาวม้งมกไต ชาวม้งคชาวม้งน่าน ชาวเหนือ
ปั้ง กยาญ ชาวเมาลูก ชาวเมากวก ฯลฯ เหมาะสำหรับเก็บตั้งถาวรประมาณปี 4 ขึ้นไป

เตือนใจ นาคะตะ "แหวนวิเศษ" เพื่อนเด็กอันลับ 15 ศูนย์เทคโนโลยี ฯ 2516,
หน้า 57 - 90

เป็นเรื่องของชายหนุ่มมีความเอื้ออาทร มีเมตตากรุณาต่อสัตว์ เขาได้ใช้เงิน 300 บาท
ที่พกไปไปลงทุนค้าขายหมดไปด้วยการแลกกับชีวิตของสุนัข แมว และงู เพราะผลแห่งความดีที่เขา
ได้กระทำไปจึงส่งผลให้เขาได้รับความสุขและความสำเร็จในชีวิต

พรรณนิยา กัลยาณมิตร (ผู้แปล) ของขวัญจากกวาง แปลจาก The gift of the deer
ภาพลายเส้นเขียนจากชีวิตสัตว์จริงโดย เอเครีเวน ฮูเวอร์ สหมิตรการพิมพ์ 2514,
320 หน้า (สีภาพ เล่มที่ 64)

นิยายปกเหมาะสำหรับเก็บถาวรเพื่อการศึกษาและเพื่อคุณค่าทางด้านจิตใจ
เกี่ยวกับกวางตัวผู้ แมวกวาง ลูกกวางและคนที่เป็นเพื่อนของมัน ปีเตอร์เป็นกวางผู้ที่ออกโทและตา
บอกข้างหนึ่งซึ่งมีประณัยและสามของเรอได้ให้ความช่วยเหลือไว้ ปีเตอร์มีนิสัยที่มากมันได้พยายาม
ช่วยกวางตัวอื่น ๆ ให้พ้นอันตรายจากสุนัขป่าถึงแม้ว่าจะต้องเอาชีวิตเป็นเดิมพันก็ตาม นอกจากนี้
ปีเตอร์ยังได้มอบของขวัญล้ำค่าให้แก่สามมิตรรักลูกกวาง เนื้อหาของเรื่องให้ความรู้แก่เด็กทาง
ด้านธรรมชาติวิทยา

ทวี บุณยเกตุ พอสอนลูก พิมพ์ครั้งที่ 2 บรรณาการ 2515, 320 หน้า

เป็นหนังสือรวบรวมจดหมายที่แต่งได้เขียนถึงบุตรชายและบุตรสาว ขณะที่ผู้เขียนไป
ปฏิบัติราชการอยู่ที่ปั้ง จดหมายแต่ละฉบับนอกจากจะเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ให้ฟังและแสดงความ
เป็นห่วงใยบุตรแล้ว ยังได้อบรม สั่งสอนบุตรให้เป็นคนงามพร้อมด้วยความประพฤติ นิสัยใจคอ
และคุณธรรม

ทวี วรฤกษ์ หลวงพ่อกงวักโยส บรรณาการ 2514, 464 หน้า

"หลวงพ่อกงวักโยส" เป็นหลวงพ่อดิฉันบ้านในละแวกบ้านบางปะกงจนถึง
เมืองกบินทร์บุรี การบรรยายมาก ท่านได้ให้การพิสูจน์ให้เห็นการประจักษ์ในหลักแห่งความจริง

ของการครองเรือนและมีเมตตาธรรมกับบุคคลทั่วไป ผู้ใดได้เวรชกกับนางพลวนแล้วแต่มีโทษ
นานาประการามวิสัยของปณณ เณ นามแดง เป็เดิมไปกวยโลกเป็นเหตุให้ลูกสาวของมุกคอกาย
หรือ ปลัดขานช่วย" ผู้ว่ากล่าว "ของตนควรถูกมา" ว่า" แก่ตองทุกจิตใจเพราะยัง "เสียของ" บ้าง
ให้กำเริบ เนืองจากปลัดขาน" เจริญความจริงในวิถีชีวิตของคนของนามากณ

นางโชน ปริญญาวัช เขาวัวเคช โดย กาญจนนา นากันนัน (นามแฝง) แพร่ปีทยา 2513, 357 หน้า
เป็นเรื่องราวของเด็กชายคนหนึ่งที่กำลังทำหราบิดาตั้งแต่อายุ 12 ขวบ มารดาก็ไปเอนอนแ
กันั้นเครจ้งตองตอส ทำหน้าที่แทนพ่อ ทำงานหาเงินทุกวิถีทางเพื่อชวบเหลือแม่และน้องสาว เขา
เป็นคนดี สิ่งใดที่เป็นความชั่วเขาก็ไม่ทำเลย จึงทำให้เขาได้รับทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศ

นางโชน ปริญญาวัช โลกกว้าง โดย น.จ.น (นามแฝง) องค์การจากรัฐา 2511, 237 หน้า
เป็นเรื่องราวชีวิตการต่อสู้ของสี่พี่น้องที่กำลังทำหราบิดามารดาตั้งแตยังเป็นเด็กเล็ก ๆ พี่ชาย
3 คนคือ ลาก ขก สรรวิชัย และน้องคนสุดท้องคือ สุข ต่างก็ได้ใช้ความเพียรมานะพยายาม ความ
อดทน และความอดสาหะช่วยตัวเองโดยลาพี่ชายใหญ่ไปทำงานกับเรือทะเล หาเงินมาเลี้ยงน้อง
จนกระทั่งเขาไปบุกเบิกที่ในป่า ทำไร่ ทำนา เลี้ยงสัตว์ จนมีฐานะดี กลายเป็นผู้มีอันจะกินเรื่อง
ผู้เขียนได้วางการเกนัหาไว้อย่างดี ๆ ทำให้ผู้อ่านเห็นแนวทางในการต่อสู้ของชีวิต

นภา พงศ์พันธ์ เสือใจ โดย เรือนแก้ว กับ 12 ศูนย์เทคโนโลยี ฯ 2511, หน้า 55-70
เป็นเรื่องราวของเสือใจซึ่งมีชื่อว่า เมื่อนิสิตทั้งหลาย แค้นใจไม่เคเลย มันไม่ชอบกัก
หรือทำร้ายใคร ไม่ชอบเล่นใครจากปากเว็บหรือเอาออกให้ "มธอ" ลับนเลียงวามุ ครางบมัท
ยามสอนวิธีจับสัตว์ได้มีกฎเกณฑ์ที่กว้างใหญ่ที่ เมื่อแม่ตายมันอมลง ๆ เพราะไม่ยอมออกจับสัตว์
อาหารกินมันตักสนใจไปตกปลาเป็นอาหารแต่ก็ไม่ทันแก้ววันเล่าในที่สุดจึงต้องไปอยู่ในสวน

นิรมัย บุณนาค ชาวประมงนุชาจน (ชุดนิทานแสนสนุก) รวมสำสัน 2507, 32 หน้า
อับดุลลาเป็นชาวประมงที่ยากจน ตกปลาวันแล้ววันเล่าก็ไม่เคยล เขาใจแต่อยากกิน
ขนมปังอยู่อาบีแบ่งขนมปังให้เขาและลูกกินเสมอ จนกระทั่งวันหนึ่งอับดุลลาถอนวอพระบาทลาเจ้า
ขอปลาสักตัวเพื่อจะไล่เอาไปตอบนแทนๆลูกคนทำขนมปัง อับดุลลาไม่ไปปลาแต่เขาได้ค่างอื่น
ทำให้เขาได้เป็นเสนาบดีและมีคนรักอีกมากมาย และยังไปเห็นโคทะเลซึ่งไม่มีผู้ใดเคยเห็น
อีกด้วย

เรื่องนอย กรัธธา (ผู้แปล) เหมาโหลกุกว แปลจาก Cheaper by the Dozen

และ Bells on Thin Toes โดย แร้งค บี กิลเบร้อ (นอย) และ

เออร์ เบสตัน กิลเบรค, รวมสำนวน 2506, 896 หน้า

เป็นเรื่องราวของอเมริกันหนุ่มถึง 12 คน ที่มีวิธีชอบรวมลูกอย่างหลักแหลม ทำให้ลูก ๆ สามารถเรียนรู้ว่ารายาก ๆ เช่น รัสมัธส์ ทัมเบิลหรือค็อคเลซในใจขาว ๆ ไคคดอง แคลวตังแกลเล็ก ๆ และเนื่องจากพอเป็นผู้คิดระบบทุนแรงสำหรับใช้ในการอุตสาหกรรม ลูก ๆ จึงเป็นเครื่องมือพอใช้ศึกษาทดสอบระบบการเคลื่อนไหว เพื่อใ้การปฏิบัติงานทุกอย่างมีประสิทธิภาพ คือทุนแรงและเวลาที่สุก ผู้อ่านจะได้ศึกษาวิธีการอันแปลกประหลาดของพ่อและบทบาทของคนอื่น ๆ ในครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่ง "ทอม" คนใจเกาแถมหน้าซัน

เรื่องนอย กรัธธา (ผู้แปล) ไอแซมเถื่อน (Savage Sam) รวมสำนวน 2508,

39 หน้า

เป็นนวนิยายตื่นเต้น ผจญภัยที่แสดงถึงความเป็นเพื่อนแท้ระหว่างคนกับสุนัข ไอแซมเถื่อนเป็นสุนัขตัวใจเื้อ เจ้าของเป็นเด็กชายอายุเพียง 6 ขวบ เพราะความซนของเขานี้เอง จึงทำให้ตนเองพร้อมทั้งพี่ชายและเด็กหญิงเพื่อนบ้านอีกคนหนึ่งถูกพวกอินเดียนแดงที่เหี้ยวอาละวาดอยู่แถบภูเขาเท็กซัสจับตัวเอาไปได้ ไอแซมเถื่อนอยู่ในสถานที่เกิดเหตุด้วย มันจึงแสดงความกล้าหาญและจงรักภักดีต่อเจ้าของจึงเอาชีวิตของมันแลกกับความสามารรถของมันจึงช่วยให้เด็กทั้งสามรอดพ้นอันตรายกลับมาได้ เรื่องนี้ออกมาจากประวัติความเป็นมาแห่งแล้วยังเป็นคติสอนใจด้วย

บี.ร็อด กิงเงิงว (ผู้แปล) เอมิลชอลนิกส์ รวมคำศัพท์และประโยคไทย 251๐,

202 หน้า

เนื้อเรื่องกล่าวถึงการผจญภัยของเอมิล กิงโบนี เด็กชาวเมืองนอยที่ซึ่งเคียวางไปเยี่ยมป้าและยายที่เบอร์ลิน ระหว่างที่นั่งในรถไฟ เอมิลเกิดหลับ เมื่อตื่นขึ้นมาดูว่าเงิน 7 ปอนด์ที่มารดาให้ไปฝากขายสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายได้หายไป จึงออกติดตามและได้เพื่อนใหม่ ๆ ซึ่งเป็นเด็กชาวเบอร์ลินช่วยติดตามวิธีของพวกเขา ด้วยความฉลาดและมีไหวพริบของเขา ในที่สุดก็จับตัวชโมยไคเอมิลไคเงินคืนและชโมยที่จับได้ก็เป็นโจรปล้นธนาคารที่แอนโนเวอร์ เอมิลไค้เงินจำนวน 50 ปอนด์เป็นรางวัลจากธนาคารอีกด้วย

เบญจฯ แสดงมะลิ "ราชันน้อย" เพื่อนเด็กอันดี 14 ศูนย์เทคโนโลยี ฯ 2516, หน้า 53-79
เป็นเรื่องราวของ เจ้าหญิงมาวี่ ผู้มีความเอื้ออาทร เธอต้องไต่รับความลำบากยากเย็น
แก่งัดทำงานหนัก ในอาณานิคมของราชินี เพราะเกิดโรคสงครามและเจ้าหญิงต้องหนีภัยจาก
จากวังไป แทะควย ความมีขอบใจอาวี่ มีเมตตาการุณาต่อสัตว์ทั้งหลายจึงทำให้เจ้าหญิงได้กลับเข้ามา
ประทับในวังด้วยความสุขอีกครั้งหนึ่ง

"ป.กศ." (นามแฝง) หมื่นตเหวี แปลจาก Snow Queen ของ แฮนส์ คริสเตียน
แอนเดอร์เซน วรรณกรรมเพื่อการศึกษ ชกมมุนนิทาน คุรุสภา 03, 119 หน้า
เด็กชายและเด็กหญิงเล็ก ๆ คู่หนึ่งเป็นเพื่อนกัน ต่อมาเด็กชายถูกพิษกระจกของผีร้าย
เข้าฝังในดวงตาและหัวใจ ทำให้เขามองเห็นแต่สิ่งเลวร้ายและนางพญาหิมะก็เอาตัวเขาไปควย
ควย เด็กหญิงผู้เป็นเพื่อนของผจญภัย เพื่อค้นหาเพื่อนที่ช่วยความลำบาก จนในที่สุดได้พบและช่วย
เพื่อนได้ จึงเดินทางกลับบ้านและเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันตลอดไป

ประทีน พวงสำลี เจ้ามอม เพื่อนเด็กอันดี 16 ศูนย์เทคโนโลยี ฯ 2517, หน้า 1-16
"เจ้ามอม" เป็นสุนัขที่เจ้าไว้วางใจ เพราะมันเป็นสุนัขกลางถนน ออกดมโอ้อาหาร
ในถนนบ้านคนมีเงินอยู่ แต่ก็ถูกใจที่ดมเสมอ จึงวางขายบนถนนบ่อย ๆ วันหนึ่งแสนซนถูกจับไปปลง
ที่อู่ร้างของวังกลอง ปรอญเจ้ามอมและน้องอีก 2 ตัวไว้อีกฝั่งหนึ่ง แม่ - ลูก วิ่งหากันทั้งคืน
จนในที่สุดแสนซนก็สืบใจว่าแม่มาอยู่ "ลูก" บอกว่านำตายก่อนที่จะถึงฝั่ง เรื่องนี้จะทำให้ผู้อ่าน
มองเห็นความรัก ความแหว่งโหวตที่มีต่อกัน และช่วยปลุกฝังใจเด็กมีความรักสัตว์ควย

ประเวศ ศรีพิพัฒน์ (ผู้แปล) ชีวิตผลงานของมาร์ก ทเวน แปลและเรียบเรียงจาก
The Boy's Life of Mark Twain โดย Albert Bigelow Faine
รวมคำสน 2508, 373 หน้า

ชีวประวัติของซาดเฮด แลงฮอร์น คลีเมนส์ ซึ่งคนทั่วไปรู้จักเขาในนามของมาร์ก
ทเวน นำประวัติชีวิตของบท กอรรบที่ 17 รวมทั้งผลงานอันอมตะของเขา ผู้แต่งไ้รับ
เรื่องราวจากเจ้าของชีวประวัติเอง ส่วนตอนใดที่มาจากบอกเล่าของผู้อื่นก็จะทำ
เชิงอรรถอธิบายไว้อย่างชัดเจน นับเป็นหนังสือที่ได้เห็นคติในการดำเนินชีวิตที่เป็นแบบฉบับที่ดี
เยาวชนควย

ประเวศ กรวิพัฒน์ (ผู้แปล) สี่ครุณี แปลจาก Little Women โนเคียนสโตร์ ๒๑๒
2515, 204 หน้า

เป็นเรื่องราวของครอบครัวที่มีสี่สาวน่ารัก มารดาประพฤติกายเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูก ๆ ทั้งสี่คน คือ มارجาเร็ต โยเซเฟน ลิลิซาเบธ และเอมี ทุกคนในครอบครัวเป็นคนที่มีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โอบอ้อมอารีต่อทุกคนทุกชั้นทุกวัย มีความเข้มแข็ง อดทน เด็กทั้งสี่เป็นคนที่รักอิสระเสรี แต่มีความเคารพเชื่อฟังบิดามารดา จึงทำให้ชีวิตภายในครอบครัวเกิดความสุข สัมผัสและอบอุ่นขึ้น

ปราณี พุกภักดิ์ 'สามเณรองค์แรก' เพื่อนเล็กฉันกับ 10 ศูนย์เทคโนโลยี ฯ 2511,
1 - 25 หน้า

"สามเณรองค์แรกคือ พระราहुล" เรื่องนี้ให้ความรู้เกี่ยวกับพุทธประวัติตั้งแต่ประสูติ พระราहुล การเสด็จออกบวชของเจ้าชายสิทธัตถะตั้งแต่แรกจนถึงโคตรัสรู้เป็นสัมมาสัมพุทธเจ้า และการเสด็จไปเทศนาธรรมในที่ต่าง ๆ จนกระทั่งถึงสามเณรราहुลได้ทำการอุปสมบทเป็นพระภิกษุ เมื่อมีพระชนมายุครบ 20 พรรษา

ปราณี (นางแต่ง) ใจมากจากนาย (นิทานสำหรับเด็กเล่มเล็ก คัดฉบับที่ 6) คุรุสภา 2516,
32 หน้า

เป็นเรื่องของสาวประมั่งสองคนพี่น้องซึ่งอาศัยอยู่ในกระท่อมริมน้ำทะเล พี่ชายต้องออกหาปลาทุกวัน วันหนึ่งเขาได้ช่วยเหลือปลาซึ่งเป็นเจ้าราชที่ถูกสาปให้ไม่มีอิสระ เมื่อน้องสาวทราบจึงต้องการของสิ่งต่าง ๆ จากปลาตัวนั้น อาทิเช่น ม้าน และตึก แต่ความโลภที่ไม่รู้จักพอใจในสิ่งที่ได้มีอยู่ของน้องสาว ปลาจึงบันดาลให้ทั้งสองต้องจมลงไปในน้ำเพราะความโลภมาก ฉะนั้นจึงหาย

ปรีติธรรมธาดา, พระยา สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช แบบเรียนวรรณคดีไทย เล่ม 2 (ม. 2)
พิมพ์ครั้งที่ 10 คุรุสภา 2514, หน้า 1 - 14

เด็กชายทองผู่คำพราหมณ์และมารดาได้ระเหเรวอนเข้าไปในเมือง ความที่ทองผู่คำ
รัก นารัก ฉลาดและซุกซน ทานสังการวัถจึงเอ็นดู เรียงไว้ ให้ได้รับการศึกษาและบวชเรียน
ทานสมภาพเห็นความ เมาเฝ้าเรียนการศึกษาก็ส่งไปเรียนต่อที่อยุธยาจนได้เปรียญเล็กตั้งแต่อายุ

ขังน้อย และไต่เป็นอาจารย์สอนพระโอรสพระนัดดาของพระเจ้าบรมโกศ ภายหลังได้รับยศเป็น พระราชาคณะ ก็กลับไปบำรุงวัดเกาะของสมภาร เป็นที่นับถือของคนทั่วไป เรื่องนี้มีคติสอนใจ เป็น ชีวิตประวัติของมีความเพียร และความกตัญญู สมควรที่เด็กจะเอาอย่าง

ผกาภิ อุตตโมทย์ ครูไหวใจร้าย กวีนิพนธ์ 2509, 560 หน้า

ผู้เขียนโกเคาโครงเรื่องมาจาก Good Morning, Miss Dove เป็นเรื่อง ของครูคนหนึ่งเ็นตำบลกิ่งจันทร์แดง เคยสอนมาตั้งแต่ข้าหลวงประจำจังหวัดจนถึงรุ่นลูก ชีวิตของ ครูไหวอุทิศสำหรับการเป็นครู เป็นตัวอย่างที่แก่กรทุกคน ครูไหวเป็นคนใจดี ไม่ขาดตัวตัดชีวิต แต่จะลงโทษอย่างหนักกับนักเรียนที่สั่งให้ทำการบ้านแล้วไม่ทำหรือสั่งให้ท่องตำราแล้วไม่ท่อง จึง ได้รับสมญาว่า "ครูไหวใจร้าย" เมื่อครูไหวป่วย ทุกคนในตำบลต่างก็วิตกเป็นทุกข์และคอยช่วย เหลือกันคนจะไม่ละมือ ผู้อ่านจะรู้สึกมาซึ่งจะประทับใจในบทบาทของครูไหวเหมือนกับตนเอง เป็นลูกศิษย์คนหนึ่ง

ผกาภิ อุตตโมทย์ มรรยาตงาม กวีนิพนธ์ 2509, 438 หน้า

เป็นเรื่องเกี่ยวกับการแนะนำมารยาทในการปฏิบัติให้ถูกต้องตามกาจะเหตุ เช่น เมื่อ ไปหาเขามาในของที่เราตั้งใจแน เราควรขอร้องว่า เมื่อไรจะถึงขอร้องเราไว้ในกาจะ จะรับไว้ หรืออ้อมค้อมมาลงลางว่าขอร้องไว้ใจจึงจะออก เป็นต้น ทุกเรื่องจะมีตัวอย่างและเขียนภาพประกอบ การอธิบายไว้แล้วใจจะเข้าใจ เป็นเรื่องดีได้รับรางวัลดี ในการประกวดหนังสือสารคดีทาง การกรรมการฝ่ายวัฒนธรรมของยูเนสโกเหมาะ สำหรับวัยรุ่น

พยุหะ สุกดักดิ์ กิตติคุณ พิมพ์ครั้งที่ 2 ไชยวัฒนาพานิช 2515, 212 หน้า

เป็นการเสนอแนะวิธีปฏิบัติทางคติเตาสาส์น ไว้มงคล หาร ยกกำลัง ฯลฯ ผู้เขียน ให้อธิบายวิธีการฝึกและกลเม็ดต่าง ๆ เหมาะสำหรับเด็กนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 4 ขึ้นไป และไว้เป็นคู่มือในการฝึกสมองให้คล่อง

พิมพ์ กาฬสินธุ์ อายุลาย เล่นเด็กอันดามัน 15 ศูนย์เทคโนโลยี ฯ 2516, หน้า 1-29

"อายุลาย" เป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่าง "มน" ลูกชายของผู้ใหญ่แห่งสามแยก ตรอกวัดขาง คำเภอเขายอย จังหวัดเพชรบุรี กับลูกสาวคนหนึ่ง มนเป็นเด็กที่กล้าหาญ แต่มีความรักสัตว์ เขาได้เลี้ยงลูกเสือดั้งแก้มข้างเจ็ดจนกระทั่งโตเต็มที่ที่สุด "อายุลาย" ก็ต้องจากเจามุนไปอยู่ในสวนสัตว์ดุสิต เพราะมันไม่ยอมกัดวัวควายของชาวบ้าน เจามุนจึงรู้สึกเสียใจและเสียใจมาก

พิทยาลงกรณ์, กรมแผนที่ นิทานเวตาล โทย น.ม.ส. (นางแดง) คลังวิทยา 2494, 352 หน้า

นิทานเวตาลเป็นเรื่องนิทานติดต่อกันหลายเรื่อง ผู้เล่าคือเวตาล ได้เล่าให้พระวิกรมวิทย์ฟัง เรื่องเริ่มเป็นการรณคดีสันสกฤต ชื่อเวตาลมีจิตวิญญาณ แปลว่า 25 เรื่องของเวตาล นิทานที่เวตาลเล่าแต่ละเรื่องนั้น บางเรื่องมีเค้าเรื่องจริงดราม่า แต่ก็มีความน่าอัศจรรย์ และของวิเศษต่าง ๆ ประปรายมาก เมื่ออ่านนิทานเวตาลแล้ว ผู้อ่านจะเห็นความสามารถของเวตาล และพระวิกรมวิทย์ในการบ่งชี้ความจริงที่มีปัญหา มีเหตุผล มีความยุติธรรม และความกล้าหาญ

มณีรัตน์ มุนนาค, ม.จ. เรือนไทย (Sri Dhananchaya) แปลเป็นภาษาอังกฤษโดย ส.บ.

ภาพประกอบโดย วัฒนา อัคราทร ครูสา, 40 หน้า

เป็นเรื่องราวจากเสภาเรื่องศรีธนไชยเชื่องเมียง เนื้อเรื่องแสดงให้เห็นตัวอย่างอันดีงามของคนที่มีปัญญา สามารถไขว่คว้าแก้ปัญหาของกษัตริย์เมืองไว้ได้ หนังสือนี้ภาพประกอบ 40 ภาพ ให้ความน่าสนใจทั้งสีและคำของภาพ เนื้อเรื่องภาษาไทยเหมาะสมสำหรับชั้นประถมต้น คำแปลภาษาอังกฤษเหมาะสมสำหรับชั้นประถมปลาย

มณีรัตน์ มุนนาค, ม.จ. โสนน้อยเรือนงาม (หนังสือภาพส่งเสริมการอ่านในชั้นประถมศึกษา)

หนังสือ สวรรณบุษย์ เขียวเกาะ มุลนีวิจิตรภาพกรรมการศึกษาสำหรับเด็ก 2500.

27 หน้า

โสนน้อยเป็นธิดาท้าวสุริยวัธ และนางเกษม เมื่อประสูติ เสด็จมาตั้งที่สุพรรณบุรี เป็นเรือนไม้โสนปลูกหลังเจ็ด ๆ เธอจึงได้ชื่อว่าโสนน้อยเรือนงาม พออายุได้ 15 พรรษา

ถึงคราวเคราะห์ ไพร่ทำนาว่าเป็นกาลกิริยาต่อบ้านเมือง เพราะมีเนื้อที่เป็นคนตายแล้ว ทองออก
จากบ้านเมืองไปเสียจึงจะจนกระทั่ง นางวิ่งออกไปมูป่าและไค่แห่งยาววิเศษจากญาติ สามารถ
ทำคนตายให้ฟื้นขึ้นมาได้ ไพร่บอยต้องไปประสบเคราะห์กรรมยาวนาน แต่อาศัยคุณธรรมความดี
ไค่เลื้อยเข้ามาไปช่วยนางจึงไค่รับความสุขในที่สุด

แมนนาส ชาวลิต (ผู้แปล) ผจญทุ่งกว้าง แปลจาก Challenge of the prairie
กาเวนนา 2514, 465 หน้า (เรวิฟาย เจมส์ 65)

โทบี้ แมกลินไทร์ เด็กชายอายุ 13 ปี กลายเป็นหัวหน้าครอบครัวแทนพ่อ ทำไร่นา
ขึ้นบนเนินที่จับของไวคตไปอีกเพื่อบ้างปีเดียวเท่านั้นเขาก็ได้เป็นเจ้าของที่ดิน และในปีเดียวกันนี้เอง
เขาต้องเผชิญภัยธรรมชาติและการรุกรานของแมลงจากพวกอพยพพวกกัน จนเกือบจะเสียเนินแดนดิน
แห่งนั้นไป โทบี้อาศัยความกล้าและความมานะบากบั่น ฝ่าฟันอุปสรรคทั้งมวลอย่างยากเข็ญ ผู้อ่าน
จะได้รับความเพลิดเพลินและเห็นใจในความมานะพยายามของเด็กชายคนนี้

แมนนาส ชาวลิต (ผู้แปล) โรงเรียนในทุ่งกว้าง แปลจาก Prairie School กาเวนนา
2513, 615 หน้า (ลูกเสิร์ฟายเจมส์ 4-)

เป็นเรื่องที่สะท้อนให้เห็นภาพชีวิตและจิตใจของเด็กอเมริกันแถบทุ่งกว้าง ในภาคตะวันตก
ของสหรัฐอเมริกา เด็ก ๆ จะต้องมาจำใจละทิ้งโรงเรียนเล็ก ๆ ของตนเป็นระยะ
ทางหลายไมล์ ในเรื่องเล่าว่าถึงการศึกษาของเด็ก ๆ ที่ต้องติดค้างอยู่ในโรงเรียนหลังเล็ก ๆ
เมื่อคราวเกิดพายุหิมะที่รุนแรงที่สุดในปี ค.ศ. 1948 เด็กเหล่านี้ถูกตัดขาดจากการติดต่อ
โลกภายนอก แต่ในที่สุดก็มีเหตุการณ์ ตื่นเต้นเกิดขึ้นกับครูและนักเรียนสามารถแก้ปัญหาในขั้น
ขั้นได้

แมนนาส ชาวลิต วิบูลย์เกา - เกา กุรุสกา 2503, 46 หน้า

เป็นเรื่องของพี่น้องสามคน เน็น นอย และนิต ต่างก็มีความปรารถนาที่จะเป็นเจ้าของ
วิบูลย์เกาเครื่องหนึ่งแบบจะเห็นเครื่อง เกา ๆ เล็ก ๆ สนับสนุนดี แต่ด้วยเหตุที่ครอบครัวมีฐานะ
พอใช้ เน็นจึงต้องหาทางหารายได้มาช่วยการส่งหนังสือพิมพ์ตามบ้านจนได้ เงินพอที่จะซื้อได้ ๆ
เน็นก็นำเงินที่จะสมใจไปส่งมอบให้ช่วยพวกเร่รัง ไม่ทันบ้านถูกไฟไหม้ ผลแห่งความดีของเขาทำ

เนินไกรับวิทย์ใหม่ เป็นของขวัญปีใหม่จากคณะช่างเรียงพิมพ์ที่เขาเคยช่วยเหลือ

รำไพ ภาคบุณก วัยรุ่นเรียนโลก โคจรสาริมภ์ (นามแฝง) แพ้ สัปดาห์ 2514, 142 หน้า
โคจรสาริมภ์เกี่ยวกับการแก้หาวัยรุ่นไว้อย่างเหมาะสมมากเพราะเป็นเรื่องที่พวกวัยรุ่น
ผูกครอง พ่อแม่ทางก็กำลังสนใจต่อการเติบโตของเขาตัววัยรุ่นของเด็ก อธิบายถึงการวางตัว การ
ออกสังคมบ้างหาความรัก ปัญหาเกี่ยวกับพ่อแม่ ตลอดจนการศึกษาของวัยรุ่นนั้นจึงเหมาะสมอย่างยิ่ง
ที่พวกวัยรุ่นจะอ่านเพื่อประดับความรู้ และใช้เป็นคู่มือในการดำเนินชีวิตให้ถูกต้องและเหมาะสม

วิจิตร กักศิรัตน์ ตายกับกระต่าย เฟลิม ถักอันกับ 9 ศูนย์เทคโนโลยีฯ 2511,
หน้า 35 - 51

"ตาย" เป็นชาวชนบท อยู่ตัวคนเดียว มีอาชีพเป็นช่างตีเหล็กที่มีฝีมือเยี่ยมที่สุด ตอนกลาง
คืนเดือนเพ็ญทุกคืนเขาจะออกไปยิงกระต่ายที่ทุ่งนา แล้วเอาเนื้อกระต่ายขายให้ชาวบ้านจนเป็นที่เคียด
รอนของฝูงกระต่าย มันจึงได้ประชุมวางแผนกำจัดตาย โดยให้กระต่ายชาวถิ่นในไม่ยราพ ซึ่งจะทำ
ให้ยุบร้างเปลี่ยนไปเหมือนชนบทในเรื่องราวเกิดเรตต์ จนในที่สุดตายก็ได้ทำสัญญาว่าจะไม่
ทำลายชีวิตกระต่ายอีกต่อไป

วิชา พรหมจันทร์ เอ็งซะสัฟ สุรสภา - 2517, 15 หน้า

เอ็งซะสัฟ เป็นดอกไม้ชนิดหนึ่งจำพวกกล้วยไม้ ขนาดของดอกเล็ก ไม่โตกว่าหัวแม่มือ มี
กลิ่นหอมเย็นชื่นใจมาก ในเรื่องได้เล่าถึง ตาย เก หนุ่มน้อยเผ่ากระเหรี่ยงคนหนึ่ง ซึ่งเป็นคนรัก
กว่าปกติทุกตัวที่มีความกล้าหาญ อุดมคติ ใฝ่ฝันถึงสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้ดอกเอ็งซะ
สัฟของ มารักลามารดาของตนจึงกำลังป่วยเป็นไข้หนักให้หายได้ ตายคนของหนังสือได้นำความรู้
เกี่ยวกับดอกเอ็งซะสัฟ

วิภาวดี รัชชิต, ม.จ. ชูแปด เก็กจอมแก่น โดย ว.ณ. ประมัญมารค (นามแฝง) แพรว วิชา
2514, 384 หน้า

เก็กจอมแก่น เป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมของ "วิลเลียม" เขามีวิธีการเล่นแปลก ๆ
และมักจะก่อความวุ่นวายให้กับทุกคนในครอบครัวและคนอื่น ๆ ในหมู่บ้านที่เขาอยู่ ชูแปดได้แปลจาก

เรื่องของนักเขียนถึงกาน โดยรักษาส่วนแฉะไว้คำพูดเหมาะสมกับวัยของตัวละครในเรื่อง
เนื้อเรื่องแบ่งเป็น 14 ตอน ไม่ซ้ำซ้อนกัน บางเรื่องเคยลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ราย
สัปดาห์ ประมวลสาร สมัยก่อนสงคราม ผู้อ่านจะได้นับเรื่องที่น่าสนใจและสับสนอลเวง
ในเล่มนี้ตลอดเล่ม

ศรีฟ้า มหาวรรณ, ม.ล. ชานอกนา โดย ศรีฟ้า (นามแฝง) บรรณาธิการครั้งที่ 2516,
2 เล่ม

เป็นเรื่องของ "คำ และ 'เคื่อน' ซึ่งมีแม่เป็นเมียเช่า คำมีพ่อเป็นอเมริกันนิกร
ส่วนเคื่อนมีพ่อเป็นอเมริกันผิวขาว คำและเคื่อนจึงมีรูปลักษณะแตกต่างกันและดำเนินชีวิตไปคนละทาง
หน้าต่างของคำแสดงให้เห็นถึงรากคำเกิดอย่างชัดเจน ทำให้ได้รับการปลูก ตองตอสู้ค้นคว้าตนเอง
ไม่ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ทำให้เป็นคนมองโลกในแง่ร้าย ส่วนเคื่อนมีฐานะดีรับไปเป็นบุตร -
บุญธรรมได้รับการศึกษา อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีชีวิตสูงส่ง เรื่องนี้ผู้เขียนมุ่งแสดงให้เห็นถึงปัญหา
ของสังคมไทยที่เป็นอยู่ปัจจุบัน

สไตน์เบิร์ก, จอห์น เพื่อนรัก แปลจาก Of mice and men ไทยพาณิชย์การ 2513,
174 หน้า (แปลจาก เล่มที่ 33)

ยอร์จกับเลนนี่ ตัวเอกของเรื่องนี้คือ ความหมายในเรื่องที่แปลเป็นภาษาไทย บุคคล
ทั้งสองมีชีวิตอยู่ด้วยกันเสมอมา เพราะว่า "จิ้งเหลนกับหนู" เรื่องนี้นอกจากจะให้ความ
เพลิดเพลินในทางอารมณ์แล้ว การอ่านยังก่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวของมนุษย์ที่มีความ
ในความสุขแล้ว ยังพบธรรมะเตือนอารมณ์อย่างลึกซึ้งให้แก่ผู้อ่านอีกด้วย

สลวย โรจนสโรช สุกแต่ทีนิกร โดย ศ. ศุภตากา (นามแฝง) 2515, 519 หน้า

จัดเป็นนิยายประเภทที่มีความน่ารักและน่าอ่านมาก เป็นเรื่องภายในครอบครัวที่เด็กสาว
5 คนซึ่งกำพร้าบิดา มารดาต้องมีหน้าที่เลี้ยงดูโดยไม่มีใครช่วยเหลือ ความเป็นอยู่เรียกได้ว่าไม่
ถึงขนาดแร้นแค้นหรือร่ำรวย แต่ก็เปี่ยมไปด้วยความสุข เพราะเป็นครอบครัวที่ประกอบขึ้นด้วย
ความรักและความเข้าใจ เด็กสาวทั้ง 4 ได้รับการเลี้ยงดู ให้การศึกษาอย่างดีจนได้รับความสำเร็จ
ในชีวิต และแต่ละคนก็มีสิทธิ์เลือกการดำเนินชีวิตไปตามที่ตนปรารถนา

นอกจากนี้ยังได้สอดแทรกให้เห็นถึงผลแห่งการทำความดีและอุปนิสัยของความรัก

ตัวละครในเรื่องได้รับ ผู้อ่านได้เพลิดเพลินกับเรื่องราว โห่ร้องทราตรึง เพื่อจะอะไรสักอย่าง
แต่หากจะเห็นตัวอย่าง อึ้งเหว่ก็จริงจากคำใดที่หนึ่ง ผมจะไม่คิดไปหมดทุกอย่างแถมสิ่งที่น่า
ขบถของ สันตมและขันทีก็จะให้บางส่วนของมันเกิดจากความของเราบ้าง

อรรถ สวรรค์อักษร ป้อมปราการ ๕๕๕ เพื่อนเด็กกับวัย 14 ศูนย์เทคโนโลยี ฯ 2516,
1 - 25 หน้า

ป้อมเป็นนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 ของโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร
ของผู้ออกการราย เขาสนใจวิชาประวัติศาสตร์มาก ป้อมเคยเป็นคนร่าเริง แต่ในระยะ 6 - 7
เดือนที่ผ่านมาเขาดูเศร้าหมอง เขารู้สึกเศร้าหมอง บางวันก็ขาดเรียน เนื่องจากต้องช่วยแม่ไถนาเพราะ
พ่อสาบสูญไปจากบ้าน โดยไม่มีใครทราบร่องรอยว่าไปไหน แต่แล้ววันหนึ่งได้มีเหตุร้ายเกิดขึ้นใน
โรงเรียน ป้อมได้ช่วยเจ้าคุณครูให้พ้นจากทางรกรากรอบข้างเต็มความสามารถ เมื่อเหตุการณ์สงบ
ลงป้อมก็ได้พบกับบิดาของตนซึ่งเป็นศพไร้เสื้อแล้ว

อรรถ วิจิตร (ผู้แปล) เบาะสีถูกฆ่าด้วยปืน สุรสภา 2517, 312 หน้า ✓
เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กคนหนึ่ง ซึ่งเขาไปอยู่ในกองทหาร จนกลายเป็นลูกของ
หมาป่าไปกระทั่งเติบโต มีภารกิจที่จะต้องเป็นนายแบบสัตว์ รักษาสัตว์เกือบทุกภาษา เขาก็
เป็นเด็กฉลาดและมีรูปร่างงามมาก ในที่สุดเขาก็พบกับหมาอยู่ในหมู่บ้าน และได้รับแต่งตั้งเป็น
ผู้รักษาป่าในประเพณีอินเดีย

สายสิงห์ กิริบุตร, ม.ร.ว. วีระบุรุษ เพื่อนเด็กกับวัย 15 ศูนย์เทคโนโลยี ฯ 2516,
หน้า 31 - 55

เป็นเรื่องราวของ "ปีเตอร์" เด็กชายชาวอินเดียอายุเพียง 6 ขวบเท่านั้น เขาเป็น
เด็กขยันอยากช่วยบิดามารดาทำงาน แต่ถูกห้ามอยู่เสมอเพราะบิดามารดาเห็นว่าเขายังตัวเล็ก
เกินไป วันหนึ่งปีเตอร์ได้มีโอกาสแสดงความสามารถของตนอย่างบังเอิญ โดยได้ใช้แขนขว้าง
เองออกธำแพนทะเลจนเป็นเวลาดาวรุ่งโรจน์ เขาได้ช่วยให้ประเทศรอดพ้นจากน้ำท่วม
จึงได้สมญาว่า "วีระบุรุษ"

๑๑๘
สายสิงห์ กิริบุตร, ม.ร.ว. "อิสระเสรีมีค่า" เพื่อนเด็กอันคับ 10 ศูนย์เทคโนโลยี ฯ 2511,
หน้า 27 - 53

ไอเซ่ เป็นเสื้อที่มีบัวทองเกินิด ๆ มักชอบลักหนุหรือดูกริ้วของชาวบ้านไปกิน
ไอเซ่ ปลักหนุตัวกัของนายวางเงินไป ท้าให้นางวางโกรธมากถึงกับตั้งรางวัลอย่างงาม โดย
จะยกสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีอยู่ในร้านนายวางเงินให้นางวางปราบเสื่อได้ มีผู้อสาักเสื่อกรวยวิธีต่างๆ
หายจนแต่ไม่สำเร็จ จนถึงสามแฉมของคหนึ่ง เขาได้มีโอกาสช่วยลูกเสื่อให้หลุดออกจากกับ
เหล็กโดยบังเอิญ จึงทำให้ไอเซ่พาลูกของมันเขาป่าอีกไป สามแฉมมีความพอใจที่ไปปล่อยให้ลูกเสื่อ
เป็นอิสระ จึงขอนกีส่วยในกรของนางเงินเป็นรางวัล แล้วเขาก็ไปปล่อยนกให้เป็นอิสระไปเช่นกัน

สิงห์โต ปุกทุท นิยายถาวสำหรับเด็ก ไชยวัฒนาบส 2507, 51 หน้า

เป็นนิยายสั้น ๆ เกี่ยวกับถาวชนิดต่าง ๆ จากคำบอกเล่าของชาวพื้นถิ่นแคว้น อาทิตเรณ
ถาวลูกไก่ ถาวเหิน ถาวถาวนาบวราณ ถาวถาวนางอาทิตย์ ถาวจันทร์ และอุปราดา เรื่องใจ
ถาวใหญ่ถาวจนจดจำตำแหน่งแ่งที่และรูปลักษณ์ของถาวต่าง ๆ ได้ง่าย

สุทธิลักษณ์ กำพันรวงศ์ จักรพรรดิเชตุพนวิมลมังคลาราม ชุดความรู้ไทย ครุสภา 2517, 56 หน้า
หนังสือเล่มนี้จะพาผู้อ่านไปชมวัดโพธิ์ หรือจักรพรรดิเชตุพนวิมลมังคลารามซึ่งรุ่งเรืองมาก
ในตอนต้นรัตนโกสินทร์ ผู้อ่านจะได้เรียนรู้วิถีชีวิตจากสถาปัตยกรรมนาชาติได้ความรู้เกี่ยวกับตำรายา
และวิชาแพทย์แผนโบราณ ได้ชมภาพประวิติภาพา เขียน ทุกตาเป็นรูปภาพที่คัดลอกต่าง ๆ ได้
รู้เกี่ยวกับพระพุทธรูปองค์สำคัญของวัด เรื่องของประเพณีหลายชนิดในบริเวณวัด รายละเอียด
เกี่ยวกับพระตำหนักวาศุกรี และเรื่องของกาล เวลาพอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ๖๖-๖๗

สุกัญญา ญาณารณ เรือนมยุรี โภย กฤษดา อโกลสิน (นามแฝง) แพรวพิตยา 2511, 2 เล่ม
เป็นเรื่องราวที่เขียนมุ่งแสดงให้เป็นสาาของสังคมที่สับสนวุ่นวายในปัจจุบัน โดยยก
ตัวอย่างได้ตั้งแต่ชีวิตกลางารอมร ะหนึ่งแม่บ้านทำ นเป็นนักสังคมสงเคราะห์ แต่ไม่ใส่ใจกับเรื่อง
ภายในบ้าน พอบ้านทำ นไปอย่างหนึ่ง เมื่อถูกจากการอบรม ขาดความรัก ความอบอุ่นจากพ่อแม่
ไม่ฟังจึงต้องหาทางออกของตัวเองไปอีกทางหนึ่ง

สุชา จันทน์เคม และ สุรางค์ จันทน์เคม "พัฒนาการของเด็กวัยรุ่น" ใน จิตวิทยาวัยรุ่น
พิมพ์ครั้งที่ 3 และ 4 ปี 2516, หน้า 51 - 78

เฉพาะตอนนี้คืออธิบายถึงพัฒนาการทางร่างกาย พัฒนาการทางอารมณ์ ความเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ การปรับตัวทางอารมณ์ของเด็ก พัฒนาการทางสังคม และพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กวัยรุ่น ทั้งระยะเตรียมตัวเข้าสู่วัยรุ่นจนถึงวัยรุ่นตอนปลาย

สุภา ลือศิริ ลูกไก่แดนสวย ภาพโดย ฟิลิป วัจ สภากริศจักรินในประเทศไทย 2517,
25 หน้า

แม่ไก่ตัวหนึ่งมีลูก 10 ตัว ตัวสุดท้ายพิการจึงถูกพี่ ๆ หัวเราะเยาะอยู่เสมอต่อมาลูกไก่ตัวพี่ได้รับอุบัติเหตุจนพิการ จึงคิดว่าสักวันจะเห็นใจน้อง หนังสือเล่มนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ที่เด็กชอบและเห็นอยู่เสมอในชีวิตจริง สอนให้เด็กมีความเคารพ สงสาร เพื่อนร่วมโลกที่โชคร้าย

สุภา ลือศิริ และ สุนันทา เหล่าวัน นครใหญ่ ไทวันฉนาพานิช 2513, 223 หน้า
ให้ความรู้เกี่ยวกับแกลลอรี่ประเทศของเมืองใหญ่ของโลก 16 เมือง คือ โตเกียว โรม ลอนดอน เรียงไฮ้ บอสตัน เซาเปาโล ปักกิ่ง ปารีส กัวเตมาลา ซาโก ลอสแอนเจลิส โคโรเบอร์จิน โอซากา มอนทรีล วิกตอเรีย และจาการ์ตา ได้มีการเล่าถึงประวัติความเป็นมา ตลอดจนชีวิตความเป็นอยู่ของเมือง สถานที่ที่สิ่งที่น่าสนใจของเมืองนั้น ๆ มีภาพประกอบอยู่ด้วย

สุวรรณวาทกมลกิจ, นาง สุรางค์เจียงสักรังสรรค์ ควังวิทยา 2507, 464 หน้า
หนังสือเล่มนี้เป็นคู่มือการทำสวนครัวและเลี้ยงสัตว์ แต่งตามความประสงค์ของกรมสามัญศึกษา เพื่อให้โรงเรียนประกอบการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย และของผู้สนใจทั่วไปด้วย

อ. เฉลิมเกียรติ (นามแฝง) เกษรวิทย์วิทย นิทานของออกัสการ์ไวลด์ สำนักพิมพ์วิธรรม
2516, หน้า 66 - 79

อวัยวะเป็นหนังสือที่หน้าตาคล้าย มีลูกสมมติพิเศษอยู่หลายอย่างเหมือนกันยกเว้นความสามารถในการหาเงิน เขาพยายามประกอบอาชีพหลายอย่างแต่ก็ขาดทุนจนเลิกไปทุกที เขา

ไคหางรัก ลอรา เมอร์อันอย่างมาก แต่ก็ไม่มีอะไรที่จะแต่งกับเธอได้ เพราะมีคาเชอเวียก สีนสอติถึงหมั้นปอนด์ ความเข้าใจผิดของลอราจึงกลัวว่าลอรอน เธอส์เบอร์กเป็นชกทานที่หน้า เวทนามากจนหนึ่ง จึงได้ให้เงินของคนที่มียุ่เล็กๆไป ในที่สุดเขาได้รู้เงินหมั้นปอนด์เป็น ของขวัญพิธีสมรสจากลอรอนเป็นการตอบแทนความมีน้ำใจเสียสละ และเอื้อเฟื้อแก่ทุกคนทุก ทั่วไป

อาษา ขอจิตต์เมตต์ (ผู้แปล) กวีวิธีชนะใจคน แปลจาก Strategy in Handling People ของอิววิง ที เว็บบ์ และ ยอห์น บี มอร์แกน พระนคร ขอจิตต์เมตต์ 2505, 709 หน้า เนื้อเรื่องแบ่งเป็นบท แต่ละบทจะมีหัวข้อเกี่ยวกับการที่จะสร้างบุคลิกลักษณะ สมรรถภาพให้แก่คน เช่น เกจ็ดำรงสำรับทำไม้เบสบอล ทาน วิ่งง่าย ๆ สำหรับสร้างบุคลิกลักษณะ ฯลฯ บางบทได้นำกวีวิธีชนะใจคน เช่น ทนทานนอนสำหรับชนะ ไม่ตรึงจิต วิถีเล็กเลื่องการ- คอสู เป็นคน และมีการยกตัวอย่างของพฤติกรรมของบุคคลจริง ๆ มาประกอบเป็นตอน ๆ ตอน- ทายมีข้อควรจำสรุปสาระสำคัญของแต่ละบทด้วย

อาษา ขอจิตต์เมตต์ (ผู้แปล) วินเคอเรลดา นวนของกริมส์ แพร่พิทยา 2509, หน้า 35 - 53

มารดาของนางซินเคอเรลดาเสียชีวิตบิดามีภรรยาใหม่ซึ่งมีบุตรสาวติดมาด้วยสองคน มารดาเลี้ยงและบุตรสาวเห็นว่าซินเคอเรลดาช่วยและดีกว่าตนก็รับมา เกจียคยัง แกลงให้หาง ต้องทำงานหนัก ถูกกดขี่ทารุณต่าง ๆ ได้รับรู้ว่ามากมายนางเป็นคนที่จิตใจอ่อนโยน ที่ ความกตัญญูทักเวที่ วัฒน ขยันขันแข็ง มีเมตตากรรมา ในที่สุดนางซินเคอเรลดาที่ประสบความสุข เพราะความกตัญญูของนาง

อาษา ขอจิตต์เมตต์ (ผู้แปล) มรดกมหาภัย (Kidnapped) ก้าวหน้า 2508, 511 หน้า เป็นการผจญภัยของเกร์ เด็กหนุ่มคนหนึ่งซึ่งถูกอาชญากรพาไปให้กับเรือเดินทะเลนำไป ขายเป็นทาสในอเมริกา เขาได้รับความทุกข์แสนสาหัสบนเรือนั้น แต่ก็ได้พบมิตรแท้คือ อาลัน ผู้ เห็นหัวหาคนหนึ่งของพวกเขาไป (พวกกวาดต้อนสกอตคน) หลังจากเรือแตกทั้งสองทางจึงได้ พเนจรไป จนในที่สุดก็ไพบกันและจากกันที่หาบรอนกองทหารโดยเริ่มผจญภัยจาก ภาคเหนือของ

ภาคใต้ของสกอตแลนด์ นอกจากนั้นจะสนุกสนานกันเกินไปกับตัวเอกทั้งสองตลอดเวลาแล้ว
ยังจะได้รับความซาบซึ้งในนิมิตภาพแท้จริงที่หาได้ยากในชุดการ์ตูนนี้ เหมาะแก่เด็กวัยรุ่น

อาษา ซอจิตต์เมตต์ ฮัคเคิลเบอรี่ ฟินน์ (Huckleberry Finn) ภาวนา 2507, 504 หน้า

เรื่องนี้ให้ถึงความสนุกและตลกขบขัน ซึ่งมาร์ค ทเวน ได้นำเอาประสบการณ์ต่าง ๆ
ในวัยเด็กของเขา อุบิสัย จิตใจของตัวเอง และของเพื่อนรักในวัยเร่ร่อนมาเขียนไว้อย่างครบ
ถ้วนและยังได้ใช้สถานที่ ภาษามิซซิสซิปปี ตลอดจนนาฬิกานีโกรมมาเป็นตัวประกอบเนื้อเรื่อง การบรรยาย
ทำให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์ราวกับได้อยู่ในเหตุการณ์นั้น ๆ ด้วย

อำพรพร โอตระกูล เจ้าชายน้อย ไทวัฒนาพานิช 2514, 168 หน้า

เป็นเรื่องของเจ้าชายที่รักดอกไม้ เจ้ามารยาของเขามาก ในที่สุดทนความเอาแต่ใจ
ของตนเองของดอกไม้ได้ไหวจึงหนีไปเที่ยวดวงดาวต่าง ๆ และได้พบคนมากมายหลายชนิดเมื่อ
เจ้าชายน้อยมาเที่ยวโลกมนุษย์ก็มีโอกาสเป็นเพื่อนกับสุนัขจิ้งจอก เพื่อนคนนี้ได้สอนให้เจ้าชายน้อย
รู้จักความรักและมิตรภาพกันแท้จริง

อุไร สนิทวงศ์ (บูแปล) หัวใจของลูกหนู แปลจาก Daddy Long Legs แพรวพิทยา
2507, 290 หน้า

เรื่องนี้เป็นนวนิยายที่แต่งเป็นภาษาของลูกหนูเจ้าเรื่อง มีข้อความสละสลวยน่าอ่าน
เข้าใจง่าย มองเห็นภาพ วัย ลวดลายตัวเจ้าเรื่องจนเหมือนได้ดูอย่างถนัด เธอเป็นเด็กกำพร้า
น่ารักและเต็มไปด้วยชีวิตชีวาทั้งใจทั้งเรือน และด้วยความรู้ เธอจึงตนเองได้เร่ร่อนไปมา
เมื่อ... จึงมีลูกหนูเจ้าเรื่องกำบังโลก โลก และเรียกเธอว่า ลูกหนู ในที่สุดเธอ
ก็ได้พบเธอในลักษณะที่ทั้งเธอและผู้อ่านไม่คาดฝันมาก่อนเลย เหมาะสำหรับวัยรุ่น

อุไร สนิทวงศ์ กล้วย เมฆกาฬพิณ โรงพิมพ์เจ้าพระยา 2506, 32 หน้า

อยู่ในเรื่องนี้เป็นเจ้าหญิงที่ถูกสาปมาโดยแม่มด แร่ทางที่เป็นแม่มดผู้มีอำนาจ
การอย่างกล้าหาญ และเต็มไปด้วยความกล้าหาญจึงได้พ้นจากคำสาป

อุไร สนิทวงศ์ (ผู้แปล) โจแสนสวย (Beautiful Joe) แพร่พิทยา 2507, 430 หน้า

โจแสนสวยมีใจมุ่งมั่นทำงานตามข้อที่สั่งไว้ แต่โจเป็นสุนัขที่มีนิสัยใจอกก็มีความรักและกตัญญูต่อเจ้าของ โจเกิดในคอกวัวของเจ้านินผู้มีใจอกโหดร้ายทารุณสัตว์ เขาโดนแม่และพี่น้องของโจทั้งหมด โจเจ็บแค้นแถมแถมมากจึงจะกัดเอา เจ้านินใส่คอกโหดร้ายโจด้วยการทำทางและหู พอถึงสี่โมงครึ่งเจ้านินมาขายมันและนำไปเลี้ยงไว้ ครอบครัวของมอริสมีใจอกดุๆ คอกสัตว์และอบรมเล็ก ๆ ในครอบครัวใหม่โจเมตตาถวายเช่นกัน นอกจากโจแล้วครอบครัวก็ยังเลี้ยงมา แมว หุนตะเกา นงหงษ์หยก นกแก้ว ซึ่งเขากันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการดูแลเมตตาจากเจ้าของบ้านโดยทั่วหน้ากัน

อุไร สนิทวงศ์ (ผู้แปล) เพื่อนแท้ (Old Yeller) ก้าวหน้า 2509, 515 หน้า

เพื่อนแท้เป็นเรื่องของสุนัขตัวหนึ่งชื่อ เยาว์เหลือง มีความซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อนายของมันรับใช้งานต่าง ๆ ให้ครอบครัวของนายซึ่งเป็นชาวไร่ งานที่มันมักมีหลายอย่างเช่น กอยไล่ตัวแรกคนที่มาขึ้นขา ผด ทอนหญ้า และที่ส่วแม่ตัวที่ขมขื่นเพื่อป้องกันอันตรายให้แก่ตัวของมัน ผู้อ่านจะได้รับความประทับใจในความผูกพันระหว่างเจ้าของและสุนัขเป็นอย่างดี

อุไร สนิทวงศ์ (ผู้แปล) เขานิทกร (Bedtime Stories) แพร่พิทยา 2507, 340 หน้า

นิทานแต่ละเรื่องเป็นเล่มเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับเด็กๆ คน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องขำขัน ตลกภายในครอบครัว เรื่องของธรรมชาติหรือสัตว์ป่าและ ข้อคิดที่เด็ก ๆ จะได้รับจากหนังสือเล่มนี้ มีมากมาย เช่น การเข้าใจว่าในเรื่องราว สิ่งไหนคน มี ความซื่อสัตย์สุจริตในเรื่อง ขยะทาง ความซื่อสัตย์ หรือความรักสัวใน เรื่อง ลูกแมวของตอย เป็นต้น เป็นหนังสือที่เหมาะสำหรับเด็กๆ จะได้ออกมาเป็นประโยชน์ช่วยเด็ก ๆ ให้อยู่อย่างมีความสุข

อุไร สนิทวงศ์ (ผู้แปล) โอลิเวอร์ ทวิสต์ (Oliver Twist) แพร่พิทยา 2507, 203 หน้า

โอลิเวอร์ ทวิสต์ เป็นเด็กกำพร้าที่อาศัยอยู่ในโรงเลี้ยงเด็กแห่งหนึ่ง เมื่ออายุ ๙ ขวบ เขาถูกส่งไปอยู่กับเจ้าของโรงทำหีบ และด้วยความโหดร้ายทารุณไม่คำนึงถึงชีวิต จึงถูกส่งไปโรงกลึงก่อนหน้าตัวชีวิตของเขาได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างขนาน เช่น กลายเป็นนักวิ่งราว เป็นคน

แต่ในที่สุดเขาก็ได้พบกับความสุข เรื่องนี้จะทำให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์และเข้าใจถึงความทุกข์
ยากของเด็กกำพร้าและเด็กจากครอบครัวยากจนของอังกฤษ

อุไร สนิทวงศ์ (ผู้แปล) ไฮดี้ (Heidi) ก้าวหน้า 2509, 230 หน้า

ไฮดี้เป็นเด็กหญิงเล็ก ๆ ที่น่ารักคนหนึ่งอาศัยอยู่กับปู่ของเขอบนภูเขาแอลป์ที่งดงาม
ด้วยธรรมชาติในประเทศสวิสเซอร์แลนด์ เธอต้องจากปู่และยายตลอดจนเพื่อนบ้านที่เธอรักยิ่ง
ไปอยู่เป็นเพื่อนคลาร่า เด็กหญิงพิการที่ประเทศเยอรมัน เธอจึงได้กลับมาอยู่กับปู่อีกครั้งหนึ่ง
ไฮดี้เป็นเด็กที่มีนิสัยโอบอ้อมอารี ช่วยทำให้ผู้อ่านได้รับความสุข เธอจึงเป็นที่รักยิ่งของทุกคน
เรื่องนี้เหมาะกับเด็กวัยรุ่นโดยเฉพาะเด็กหญิง

อีวเมอริสต์ อายเปียดวน ก้าวหน้า 2506, 480 หน้า

'อายเปียดวน' เป็นนวนิยายเชิงขบขัน ที่จะช่วยผ่อนคลายความเคร่งเครียดจากชีวิต
ประจำวัน เนื้อเรื่องไม่คอยมีสาระมากนัก แต่แต่งก็มีความสามารถที่จะแสดงความคิดและอารมณ์
ของเขา จากเรื่องนี้จะรู้จักตัวย่อ ๆ บางคำที่ควรแก่การศึกษา เช่น อธิษตามหาวิชา
สักราที่รราวที่ หรือใบเสวีจรรฐูปการ เป็นต้น

Deltacraft Library, One Evening Project, Rockwell Manufacturing Company, 1955,
110 p.p

ได้จัดเสนอการประดิษฐ์สิ่งง่าย ๆ โดยใจไม่เป็นวัสดุ เหมาะสำหรับผู้เล็กผู้ตาย
จะฝึกหัดทำของต่าง ๆ ในเวลาว่าง เช่น นกจากเลี่ยน ที่แขวนทุกแจ หิ้งวางของ โคมไฟ
เจ็องเทียน ที่ถักนึ่งส้อ ที่ตั้งถังขยะ ราวแขวนผ้า ฯลฯ แผนวบางสิ่งจะเป็นของธรรมดาทั่ว ๆ ไป
แต่การออกแบบที่เก๋ และสวยงาม รวบรวมไว้อธิบาย บอกแบบและขนาดของส่วนประกอบแต่ละ
ชิ้น โดยมีภาพประกอบไว้อย่างชัดเจน แม้ผู้อ่านจะเป็นภาษาอังกฤษ แต่เด็กก็สามารถที่จะทำตาม
ลำดับขั้นจนสำเร็จ

๕

ภาคผนวก ข.

ตัวอย่างคำสนทนากับเด็กเกี่ยวกับหนังสือ

๖

ตัวอย่างคำสนทนากับเด็กเกี่ยวกับหนังสือ

ตัวอย่างการสนทนาระหว่างผู้วิจัยกับเด็กหญิงอรนิตี

จากการสนทนาครั้งที่ ๕

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๗ เวลา ๙.๔๕ - ๘.๒๐ น.

ชื่อ เด็กหญิงอรนิตี

ปัญหา การยอมรับตนเอง

ค. คราวที่แล้วครูให้เรื่องแมลงปีกดำแก่เธอไปอ่าน จมไหมคะ

น.ร.^๑ อ่านจบแล้วค่ะ

ค. อ่านเรื่องนี้แล้วเธอรู้สึกอย่างไรบ้างคะ เกี่ยวกับเจ้าแมลงตัวเอก

น.ร. หนูรู้สึกว่ามันร้ายแรงดีค่ะ แล้วสัตว์อื่นๆก็รักมัน เป็นเพื่อนที่ดีกับมันแม่มันจะมีปีกสีดำ ไข่สายเหมือนกับแมลงตัวอื่นที่มีปีกสีสวยๆ แต่... หนูกะ ทำไมแมลงอีกตัวถึงไม่รักมัน แรกแรกเล่าคะ ต้องรอให้มันเอาปีกไปชุบสีเสียก่อน

ค. ก็แมลงตัวเปียตัวนั้นเอื่อถูกโคยดูแต่รูปร่างและสีสรรของแมลงตัวอื่นอีกะ เหมือนคนเราบางคนแหละคะที่ถูกกับแต่รูปร่างให้คงบางเท่านั้น ไม่พิจารณาคุณค่าความดีของเขาบ้างเลย เธอว่าแมลงปีกดำเอาตัวเองไปชุบสีในกระป๋องนั้นทำถูกไหม

น.ร. หนูว่าไม่ผิดคะ เพราะมันอยากสวยแล้วอยากให้ตัวเมียมารักมันด้วยนี่คะ

ค. แค่นั้น สุดท้ายมันเป็นอย่างไร เธอจำได้ไหม

น.ร. หนูว่าได้คะ มันใหญ่จะมากินมัน เพราะว่ามันไม่ได้

ค. เธอคิดว่า เจ้าแมลงปีกดำเข้าใจตัวเองดีขึ้นได้อย่างไร

น.ร. หนูว่าตอนที่มันตกลงไปในน้ำ แล้วสีทองหลุด ปีกก็เป็นสีดำอย่างเดิม พอมันบินไปพบตัวอื่น เขาก็จามันได้ มันเลยสบายใจกะเพราะมันเป็นแมลงปีกดำ

ค. เธอคิดว่า เรื่องที่อ่านนี้จะช่วยเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นอะไรของเธอได้บ้างไหม

^๑ค. หมายถึงตัวผู้วิจัย

^๒น.ร. หมายถึงเด็กที่รับการบำบัดด้วยหนังสือ

น.ร. (ยิ้บ).... หนูยังนึกไม่ออกค่ะ

ก. เธอเคยคิดถึง เรื่องทรงผมและ เครื่องแบบนักเรียนของเธอเองบ้างไหมคะ ว่ามันถูก
ต้องทุกอย่างหรือเปล่า

น.ร. เออ..! บางครั้งก็ถูก บางครั้งก็ไม่ถูกค่ะ

ค. ที่ข้าพเจ้าถามถึงไม่ถูกนั้น เธอคิดว่าไม่ถูกเพราะอะไรถึงยังรอทนทำอยู่เล่า

น.ร. (ก้มหน้า....นิ่ง....) เออ.... หนูก็ไม่ทราบค่ะ

ก. เธอยังเป็นนักเรียน อยู่ในโรงเรียนก็ควรจะทำตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน
ให้มากที่สุดสินะ เธอจะได้ชื่อว่า เป็นนักเรียนที่ดี อย่าพยายามแค้นตัวเองไปเลยนะ
คุณแต่แมลงปีกดำสิ ถ้ามันเป็นตัวของมันเองแล้วมันจะไม่มียันกรายกายเกิดขึ้นกับมัน
เลยอย่างที่คุณไปโดนจนไปเล่นนั้นแหละ

น.ร. ค่ะ หนูจะไม่พยายามแค้นตัวให้ใครระเบียบของโรงเรียนแล้วค่ะ...

จากการสนทนาครั้งที่ ๓๐

วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เวลา ๙.๔๙ - ๘.๒๐ น.

ชื่อ เด็กหญิงอรณิศา

ปัญหา การยอมรับตนเอง .

รายละเอียด

ก. เธอว่าเรื่อง ข้าพเจ้า จบหรือยังคะ เกือบสามอาทิตย์แล้ว

น.ร. อีก ๕-๖ วันค่ะ แล้วหนูก็เล่าให้พี่ๆ ฟังได้นะค่ะ

ก. เธอชอบเรื่องนี้ไหม

น.ร. ชอบค่ะ .

ก. เธอชอบอะไร ตรงไหนเล่า

น.ร. หนูว่ามันเหมือนเรื่องของจริงค่ะ อ่านแล้วทำให้รู้เรื่องอีกหลายอย่างค่ะ

ก. เรื่องอะไรคะ ที่เธอคิดว่ารู้มากขึ้น

น.ร. เรื่อง... เออ... ..เออ... .. ชีวิตของเมียเขาฝรั่งอะ

ค. เหนื่อยไหมหรือ

น.ร. เรื่องยาเสพติด เรื่องคนไม่รู้จักอาย เรื่องชีวิตของคนที่แตกต่างกันมาๆ และเรื่องอื่นๆ อีกกะ

ก. ดีเชียวมีเหมือนเรื่องของคนจริงๆนี่ ทำไมเธอจึงคิดว่า เป็นเรื่องจริงเล่า

น.ร. (ก้มหน้า...นิ่ง...) คุกกี้ หนู (สะอื้น)...อยากบอกความวุ่นวายกับ คุกกี้

ก. มีอะไรหรือ...พูดไปละ - คุกกี้กำลังฟังเธออยู่แล้ว

น.ร. คุกกี้...แม่หนูก็เป็นเมียเขาของฝรั่งอยู่สักหีบกะ.... (สะอื้น)...ใครๆก็รังเกียจหนู และว่าวันหลังหนูคงเหมือนแม่กะ.... (สะอื้น)...หนูไม่อยากได้แม่เป็น แม่หนูไม่รู้จะ ทำอย่างไรกะ เพราะแม่ทะเลี่ยงหนูกับยายนี่กะ หนูไม่อยากให้ใครๆรู้..... (สะอื้น)...ก่อนหน้านี้ถึงได้โกหกคุกกี้ว่า แม่หนูรับจ้างซักผ้ากะ..... (ก้มหน้า....นิ่ง).....

ก. เธออะไรจะบอกคุกกี้ใหม่

น.ร. หนูไม่อยากได้คนอื่นมาว่าหนูกะ แล้วกะ...อยากให้แม่กลับมาอยู่กับหนูกะ

ก. แม่ของหนูก็ประกอบอาชีพสุจริตนี้ ไม่ได้เบียดเบียนผู้อื่นก็แล้ว เพราะความจำเป็น และความสามารถของแต่ละคนไม่เหมือนกัน จริงไหมละ ส่วนคนอื่นจะพูดอย่างไร นั้นเราห้ามเขาไม่ได้หรอก ก. เขาก็ต่างจิตต่างใจกันนะ สำคัญที่ว่าหนูต้องทำตัวให้ดี เราต้องก่อดีและดีหลังคนอื่นเขานะอย่าเที่ยวไปสนิทกับเด็กนักเรียนชายให้มาก คนอื่นเขาอาจดูเราผิดไป

น.ร. เทานั้นหรือ

ก. กะ เธอจะทำได้อะไร

น.ร. หนูจะพยายามกะ

ก. มีอะไรจะเล่าให้คุกกี้ใหม่

น.ร. ตอนนี้หนูยังไม่มีกะ

ก. งั้นวันนี้ เอาไว้ก่อนนะ แล้วคราวหน้าจะหาเรื่อง วิทยุบนเรณูโลก หรือ กลุ่ณาสะอื้น มาให้ฉันนะ

ตัวอย่างการสัมภาษณ์ระหว่างผู้วิจัยกับเด็กชายสมเ็จ

จากการสัมภาษณ์ที่ ๒

วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เวลา ๑๓.๔๕ - ๑๔.๒๐ น.

ชื่อ เด็กชาย สมเ็จ

ปัญหา ความวิตกกังวล

รายละเอียด

- ก. เธอรับประทานอาหารกลางวันเสร็จแล้วหรือ
- น.ร. ผมไม่รับประทานอาหารกลางวันเลยครับ
- ก. แล้วเธอไม่รู้สึกหิวหรือ
- น.ร. ไม่ครับ ผมเคยชินแล้วครับ
- ก. งั้นเธอคงรับประทานอาหารเข้ามามากขึ้นนะ หรือกลับไปรับประทานก่อนบ่าย
- น.ร. ไม่ครับ ตอนเช้าบางวันก็ได้ทาน บางวันก็ไม่ได้ทานครับ
- ก. ทำไมบางวันถึงไม่ได้รับประทานอาหารเข้าก่อนมาโรงเรียนเล่าละ
- น.ร. ไม่ทันครับ เพราะว่าผมจะกลัวถูกน้ำไปส่งให้ร่มเขาเสร็จ ก็มาก่อไฟทิ้งหมักข้าวและถั่วบั่วใส่ถุงให้ยาย แล้วถึงแก่งตัวมาโรงเรียนครับ
- ก. เธอไปกลัวถูกน้ำไหมะมากไหม
- น.ร. คัดใจถูกน้ำฝนแถว ๆ นั้นแหละครับ
- ก. เธอกลัวถูกน้ำขายทุกวันหรือ
- น.ร. ครับ
- ก. ขายไก่เงินวันละเท่าไร
- น.ร. วันละ ๒ - ๓ บาท ถ้าวันหยุดก็ได้อีก ๔-๕ บาทครับ
- ก. แล้วถูกน้ำมีให้เธอตกไปขายไก่ทุกวันหรือ
- น.ร. ครับ ผมเดินไปเรื่อย ๆ แถว ๆ นั้นแหละครับ
- ก. เธออยู่กับยาย สองคนเท่านั้นเองหรือ
- น.ร. ครับ แถบข้างที่ นานๆก็มีลูกของอามาอยู่ด้วยครับ

ก. คุณยายอยู่บ้านทำอะไรคะ

น.ร. คุณยายแก่มาแล้วว่ะ ไม้ไผ่ทำอะไรหรรอกรับ นอกรวมมีกนเอกรกระคหหรือสมุคเกวๆ มาให้ ยายก็พะพมดุงชยกรับ

ก. แล้วตอนเป็น หัรงวกรโรงเรียนเล็ก เธอต้องกลับพะทำอะไรอื่กรบั้งใหม่

น.ร. ฐยำน หุงข้าว และทำกรบ้านขอแอมเองกรับ

ก. เธอมีเวลอรอ่านคั้งลือบั้งใหม่ หั้งหั้งสือเรียน และหั้งสือที่กรูให้เธอพะไปอร

น.ร. (กัษหน้า.....นึ่งสักรู) แอม ..แอมไม่กอยไคอรอ่านหรรอกรับ

ก. อ้าว... ทำไมเล่า ตอนกรलगันเธอต้องทำอะไรอื่กรหรือ

น.ร. เปล่ากรรับ แอ... (เจียบ ทำท่าเหมอคอยสักรู) แอถูดยายบอกว่ เปลือ่งน้ามัน ตะเกียงกรรับ ถายายนอนแอมก็กรกเงานอนควยกรรับ

ก. งันส่วนใหญ่เธออรอ่านหังสือกรอนไหนเล่า กรจะซือน้ามันหรือเพียนไซให้เธอเออรใหม่

น.ร. ชอบถูกรรับ แอแอมอรอ่านกรนพักเฝียงนี้ก็ไคกรรับ

ก. กรูให้เรือ่งปลัคญูช่วย ไปอร เธออรอ่านถึงไหนแล้วเล่า

น.ร. แอมอรอ่านถึงตอนปลัคญูช่วยเล่า เรือ่งเขยอิง สือผ่องให้ญูจับนอ่งชยเขยพังกรรับ
ยบก็ควรวันออทักก็จบกรรับ

ก. จ้าอย่งนี้ กรวหน้ากรูหาเรือ่งอื่กรมาให้ออรนนะ

น.ร. กรูเออ เรือ่งที่มีภาษอรอังกฤษหน้า ภาษอรไทยหน้าบไคแอมอรอ่านแก่งชักรับ

ก. เธอชอบหั้งจักเรือ่งแอมนี้หรือ เคยวอรเรือ่งอะไรบั้งแล้วเล่า

น.ร. แอมชอบกรรับ บ้างที่ไคไคปลัคญูภาษอรอังกฤษกับภาษอรไทยควยกรรับ กรูฝักรสำนเอยเออ เรือ่ง
วรอรธรรมเอกรจากสักรูมาให้ออรอ่านแล้วกรรับ

ก. เออ ตกलग กรวหน้ากรูจะสอที่มีภาษอรอังกฤษไม่ยากนักรและเปลือ่งเรือ่งเป็นไทย มาให้
เธออรอ่านนะ ...

จากการเล่นนากรั้งที่ ๓

วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๑๙ เวลา ๑๑.๔๕ - ๑๒.๒๐ น.

ชื่อ เด็กชายรณกฤต

ปัญหา ความว่างเปล่า

รายละเอียด

น.ร. คุณครูมาถามแล้วหรืว่ารับ

ค. มาใกล้ๆแล้วละ มาทานขนมนี้สิ วันนี้ครูเอาขนมมาฝากพวกเราทุกคนว่า

น.ร. ชอบๆครับ แล้ววันนี้อย่าครูจะพาไปไหนครับ

ค. ยังไม่แน่ละ ยี่อะไรหรือละ

น.ร. มีการเล่นเกมต่างๆ แล้วก็เลี้ยงอาหารกันครับ แต่ผมคงไปไม่ได้หรอกครับ

ค. ทำไมละ

น.ร. ผมยังไม่มีเงินจะให้หัวหน้าห้องครับ ถ้าผมไม่ได้เสียเงินผมก็มาไม่ได้ครับ (ก้มหน้า
ต่ำทางน้อยใจ)

ค. เขาเก็บจนละเท่าไรเล่า

น.ร. จนละ ๑๑ บาท ใครจะให้ล่ะและเขาก็ได้ครับ

ค. งั้นครูจ่ายแทนเธอได้ไหม ก็กว่าๆให้เป็นของขวัญไหมนะ

น.ร. ชอบๆครับ (หัวเราะทั้งยกมือไหว้) แะผมเสียค่ายัง ตั้ง ๑๑ บาท.. อยากเฝ้าไว้
เป็นจำกันบ้างขอผมหน่อย

ค. ไม่เป็นไรหรอก ยังสรรกับเพื่อนๆจะสร้างเท่านั้น ผมไม่คุ้มหรอกอะไรนี่

น.ร. ครับผม ผมคงจะได้สนุกกับเพื่อนในโรงเรียนครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้าย

ค. ทำไมเธอถึงพูดแบบมีอะไร

น.ร. ผม... ผมไม่มีโอกาสเรียนต่อเหมือนเพื่อนบางคนครับ

ค. เธออยากเรียนต่ออะไร

น.ร. ผมคงเรียนโรงเรียนผู้ใหญ่ออนเป็นครับ ผมอ่านจากพี่ประเสริฐเขายืมติดไว้ในใจ
ดวงใจ แล้วรู้สึกสนุกก็ครับ ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ก็เรียนด้วยกัน มันทำให้ผมมีกำลังใจ

เรียนอีกมากครับ ถ้าผมจบประโยค ๙ แล้วผมอยากเป็นทหารอากาศ

ก. ดิค่ะ รุขชอสนิพนุณ เธออ่านเรื่องดวงใจจบแล้วหรือ

น.ร. เองจบเมื่อไหร่เองครับ

ค. เอง จบเรื่องใหม่

น.ร. ชอบครับ ชอบมากครับ ผมอยากได้เพื่อนทุกคนในห้องนี้ได้อ่านเรื่องนี้ครับ

ก. เพราะอะไร

น.ร. ผมอยากให้เพื่อนๆเขาเป็นตัวอย่างบ้าง มีบางตอนมันก็เหมือนในห้องเรียนผมครับ

ค. เธออยากได้เขาเอาอย่างในเรื่องอะไรบ้างเล่า

น.ร. ก็อย่างเช่นเรื่องการเสียสละ เรื่องความเมตตา กรุณา ความซื่อสัตย์ อุดมคติ การแบ่งปัน และอื่นๆ อีกมากครับ

ก. เอาสิ ถ้าเพื่อนเธอคนไหนอยากอ่านก็ให้มายืมกับครูนะ

น.ร. ครับคุณครู ขอโทษคุณครูเอาหนังสือเกี่ยวกับเครื่องจักรยนต์มาให้ผมดูบ้างครับ

ก. ะ ครูจะหามาให้

ตัวอย่างการสนทนาระหว่างผู้วิจัยกับเด็กหญิงภาณุณี

จากการสนทนาครั้งที่ ๒

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๗ เวลา ๐๖.๕๕ - ๐๘.๒๐

ชื่อ เด็กหญิงภาณุณี

ปีการศึกษา ความดีใจ

รายละเอียด

น.ร. ครับ ผมอ่านเรื่องแนวแบ่งงาน จบแล้วค่ะ

ก. เป็นไง สนุกไหม

น.ร. สนุกค่ะ สนุกเรื่องสั้น ๆ อย่างนี้ จบไว้ว่ะ

ค. เธอชอบโครงเรื่องอะไรในเรื่อง

น.ร. ผมชอบแนวตัวเมียมากที่สุดในเรื่อง

ก. ทำไมเธอจึงชอบ

น.ร. เพราะแมวกัวเมียมันต้องทำงานทุกอย่างในบ้านคนเดียวเท่านั้น พอมันทำไม่ไหวจึงต้อง
ลองให้แมวตัวทำงานแทนบ้าง

ค. แล้วพอ बनाตัวทำงานแทน นางแมวก็กังตัวออกเดี่ยวไม่ช่วยทำบ้างเลย เธอว่านางแมว
รักลูกไหม

น.ร. หนูว่าถ้านางแมวช่วยทาค้วย แมวตัวก็จะไม่รู้ว่ งานบ้านนั้นยากแค่ไหน ก้องปล่อย
ให้ทำหมดทุกอย่างแบบนี้ก็แล้วกะ พอทำไม่ไหวถึงก้องสาวใช้มาทำงานแทน

ก. เธอคิดว่าคนเราก็คงรับใช้แล้วก็จะให้เขาทำงานในบ้านหมดทุกอย่างหรือ

น.ร. หนูว่าถ้าเราจ้างเขาแล้ว เขาน่าจะทำงานทุกอย่างที่เราสั่งซิกะ

ก. ถ้าเราสั่งเขาทำมากเกินไป เขาก็จะทำไม่ไหวเหมือนอย่างกับแมวสาวใช้ในเรื่องกั
เธออ่านอยู่นี้ เธอว่าเขอนิสัยแมวเขาแบ่งงานกันทำอย่างนี้ดีไหม

น.ร. ก็ดีกะ

ค. ค้อย่างไรบ้าง

น.ร. แบบแต่ละตัวก็ไม่เหนื่อยเกินไป แล้วมีเวลาว่างไปไหนกันไ้บ้างกะ

ค. เธอว่าความเหนื่อยการกัลายากันอย่างนี้เกิดขึ้นกับเธอเหมือนกันเรื่องนี้น่าไหม

น.ร. หนูไม่เคยต้องทำงานอะไรในบ้านมาอย่างนี้นะ นอกจากกวาดบ้านกะ

ค. ถ้างั้น งานอย่างอื่นในข้างเรือน อย่างเช่น เวรหาความ สะอาด หรือทำงานในเรือน
เวลาเก็บเงินจากคนให้ตักศึกษา เธอเคยบ้าง ทำคนเก็บหรือเก็บให้คนอื่นทำ บ้างไหม

น.ร. ไม่เคยกะ ความยากหนูไม่เคยเจอ

ก. ทำไปถึง ไม่มากทำกะ

น.ร. ห้องก็สะอาดอยู่แล้วนี่กะ พวกเวรหนูเขาไม่เคยรอดูจากกะ เขาอยากหาไป
ให้หมกก็เก็บเองกัน หนูก็เลยไม่ค่อยทำ

ก. เธอว่าวันไหนเวร เธอทำความสะอาด เธอทำไม่ไปมาให้เขาความบกพร่อง
กว่า ถ้าเธอจะรักษาน้ำใจเพื่อนอย่าเกี่ยงได้แก่งอื่นทำงาน เหมือนอย่างแมวใน
เรื่องนี้อ่านนี้ เธอก็เห็นว่ามันทำให้แมวแต่ละตัวไม่เหนื่อยเกินไปและเกิดความรักไว้
วามักคิดกันด้วย ถ้าทุกคนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันแบบนี้จะดีไหมกะ

วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ เวลา ๑๑.๔๕ - ๑๒.๐๐

ปัญหา ความเชื่อผิด

ก. เฮอร์ประพาทนอาดาร์กลางวันเสริวเลวหรือ

น.ร. กะ ไทเกตุว่าระเหานมฟรโมสค์มาให้หนูเิงคะ

น.ร. ขณนุกา^๑กะ (แจ^๒ว^๑ม^๑ห^๑ง^๑บ^๑ก^๑ม^๑ไ^๒ห^๑ว^๑)..... แ^๒ล^๑ว^๑อ^๑ี^๑ก^๑ก^๑ส^๑จ^๑ว^๑ค^๑ร^๑ว^๑ะ^๑ห^๑ไ^๒ก^๑ร^๑กะ^๑

น.ร. เคี้ยวหนุ่ยไม่ได้เขารู้สึกคะ หนูว่าสมกึกเขารู้แค่ว่าอาหารจะไปถึงก็กินคะ

น.ร. จวนจบแก้วกะ ก็ทบทวนกับครูแล้วใจกระจ่างไทม์เนอ ๐ กลองสนุกก็จ.รับว่ามีไหวบเลย

แล้วทำไมเราจึงแตกเปลี่ยนเนกับตึง จืดที่กรุ^๒ ให้น่าน^๑ เอะละ^๑

น.ร. เป้-กะ หนึ่เพีย^๒งแคไ^๑หฺร^๓ซอ^๔นม^๕โห^๖โร^๗ไม^๘ถ้ำ^๙ผา^{๑๐}ผก^{๑๑}หนึ่ บั^{๑๒}ลว^{๑๓}ตุน^{๑๔}ก้อ^{๑๕}ยัก^{๑๖}อ่า^{๑๗}บ^{๑๘}ใ^{๑๙}หฺม^{๒๐}เว็^{๒๑}ว^{๒๒}
กร^{๒๓}ตะ ฒ^{๒๔}อน^{๒๕}เล^{๒๖}ม^{๒๗}มี^{๒๘}รับ^{๒๙}แคว^{๓๐}หน^{๓๑}หญ^{๓๒}ก^{๓๓}คณ^{๓๔}นะ^{๓๕}กะ ส^{๓๖}อบ^{๓๗}เส^{๓๘}ริ^{๓๙}จ^{๔๐}แล้ว^{๔๑}ส^{๔๒}น^{๔๓}จะ^{๔๔}ชอ^{๔๕}วาน^{๔๖}ไ^{๔๗}หม

น.ร. ปลายเดือนนี้กะ แล้วกอดทองไปสมัครสอบเข้าเรียน ม.ศ.๑ วันที่ ๑๐ ธันวาคม ม. ๒

ก เธอจะไปสอบเร็วบนค้อที่ไหน

น.ร. ที่โรงเรียนวัดพระศรีฯ ละ กรุว่าดีไหม

ค. ดีค่ะ เขาเป็นโรงเรียนราชิตของวิทยาลัยราชบุรีพระนครนี่ละ

น.ร. กรุว่าหนูจะสอบเข้าได้ไหม

ก. เธอเป็นคนเรียนเก่ง คงสอบได้แน่

น.ร. ถ้าหนูสอบไม่ได้ หนูก็จะไปเรียนครูเพื่อหนูอยากที่หอวังก็ได้อะ

ค. พี่พูดเรื่องสิกรู้ที่เธออ่านแล้วดีกว่านะ อ่านแล้วรู้สึกเป็นอย่างไรบ้าง

น.ร. มันยาว แล้วชักคนจำยากค่ะ

ค. แล้วเธอชอบใจมากที่สุดในเรื่องนี้

น.ร. ชอบทั้งเล่มและลูกสีกันแะละค่ะ แต่ชอบใจมากที่สุด หนูว่าแบบเขาเป็นคนดีแะละ ลูกเลยดี
งามแะควาย

ค. ที่เธอว่าดีนั่น เธอหมายถึงว่า มีสิทธิสมัคร หรือแม่ของสิกรู้ดีนี่เป็นคนเข้มแข็ง อุดหนุน
มีความรักและเมตตาทุกเรื่อง อาจจะจนโอบอ้อมอารีต่อบุคคลทุกชั้นได้ยากทั่วไปใช่ไหม

น.ร. ค่ะ แก่หนูว่าชีวิตจริงๆ คงจะยากที่เสียสละ โอบอ้อมอารีแบบเขาแะละ

ค. ไม่ยากหรอกค่ะ คงทำได้ เธอลองสังเกตดูเพื่อนๆ ในห้องบ้างซิค่ะ ว่ามีคนที่ช่วยเหลือ
ผู้อื่น มีความเสียสละ โอบอ้อมอารีต่อเพื่อนๆ บ้างไหมนะ จะเป็นการช่วยให้เธอได้รู้เสีย
เล็กๆ น้อยๆ ก็ตาม

น.ร. มีค่ะ

ก. แล้วเธอไม่คิดจะหาใจกว้างแบบเขาหรือแบบเขาในารอบกรัว่ามีสิทธิสมัครบ้าง หรือ

น.ร. ตอนที่หนูอ่านหนังสือก็ชอบใจนะ เป็นนิสัยเขา เขาค่ะ

ค. ทำไมไม่ลองยากเป็นนิสัยเขา เขาค่ะ

น.ร. เพราะว่าเขาเข้มแข็ง อุดหนุน เสียสละ และจิตใจเมตตาทุกเรื่อง อย่างทำความดีเสียสละ

ค. ค่ะ ครูดีใจมากถ้าเธออ่านแล้ว เธอก็จะหาแบบอย่างของตนที่เขาทำอย่างนั้น นวเธอ
ครอบครัวยังมีสิทธิสมัครแล้ว เธอชอบใจเรื่องนี้

น.ร. ลอรี หนูก็ชอบค่ะ เพราะเขาเป็นคนเรียนรอบรู้ เปิดเผยและช่วยเหลือคนอื่น
แะกรู้ค่ะ หนูยังอ่านไม่จบแะละ

ก. กะ ไม่เป็นไรหรอก เหน็ดเขือก็รู้เรื่องแล้วนี่ จะอ่านต่อให้จบไหม

น.ร. อานกะ แล้วหนอยบมาจันทรนะจะ

ก. กะ ขอได้หนู เป็นเก็กก็เบมอลิชาเบอ เขาณะ

น.ร. (ยิ้มฉาย) กะ ญกอบญทญอไปชิกะ

ก. กะ แล้วกรุจะมาคุยกับเธอไหมนะ

ภาคผนวก ค.

แบบสอบถามหาความสัมพันธ์ระหว่าง "คนที่เป็นอยู่จริง" กับ "คนที่อยากจะเป็น"

ตอนที่ ๑

ถ้าหากเรามีแก้วสารพัดนึกที่สามารถทำอะไรก็ได้ในใจทุกประการ เราจะปรารถนาอะไร
ไปบอกให้มารวมการต่อไปนี้ แล้วเลือกกาเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับระดับความ
ต้องการมาก หรือน้อยเพียงใด

ตัวอย่าง

เลขที่	ความปรารถนาของตนเอง	มากที่สุด	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อยที่สุด
๑	ข้าพเจ้าอยากมีเงินทองสว		/			
๒	ข้าพเจ้าอยากเป็นคนเข้มแข็ง			/		

<u>คำอธิบาย</u>		
มากที่สุด	หมายความว่า	ขอปรารถนาในสิ่งนี้มากที่สุด
ค่อนข้างมาก	"	ขอปรารถนาในสิ่งนี้ค่อนข้างมาก
ปานกลาง	"	ขอปรารถนาในสิ่งนี้นับว่าพอประมาณ
ค่อนข้างน้อย	"	ขอไปก่อนอยากได้สิ่งนี้
น้อยที่สุด	"	ขอไปเลยก็ได้สิ่งนี้เลย

ข้อควรระวัง

๑. ไม่แต่ละข้อกาเครื่องหมาย / กับสิ่งซึ่งเกี่ยวพันกัน
๒. ไปปรารถนาข้อที่ ๑ ก. และข้อที่ ๒ ข. มารวมกัน

๔
ตอนที่ ๑ ข.

เลขที่	ความปรารถนาของตนเอง	มากที่สุด	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อยที่สุด
๒	ข้าพเจ้าอยากมีเสียงไพเราะน่าฟังเหมือนระฆังเงิน					
๔	ข้าพเจ้าอยากเป็นนักร้องแผ่นเสียงทองคำ					
๖	(ตอบเฉพาะหญิง) ข้าพเจ้าอยากสวยพอยุ่กับกบฏกร บุษมา					
	(ตอบเฉพาะชาย) ข้าพเจ้าอยากมีรูปร่างหน้าตาหล่อเหมือนดารารายาพยนต์					
๘	ข้าพเจ้าอยากมีบุคลิกลักษณะที่ใครๆก็รักใคร่					
๑๐	ข้าพเจ้าอยากเป็นคาราตลก					
๑๒	ข้าพเจ้าอยากให้ตนมีอิริยาบถ เช่น การยืน เดิน นั่ง งามพร้อม					
๑๔	ข้าพเจ้าอยากให้เป็นคนทุกคนรักข้าพเจ้า					
๑๖	ข้าพเจ้าอยากให้ทุกคนในโรงเรียนรักข้าพเจ้า					
๑๘	ข้าพเจ้าอยากเป็นนักเรียนที่ดีพร้อม ชนิดไม่มีที่ติของโรงเรียนนี้					
๒๐	ข้าพเจ้าอยากให้ตนเป็นลูกที่ดีพร้อมทุกคน ของ พ่อ แม่					
๒๒	ข้าพเจ้าอยากมีศิลปะในการแต่งตัว ให้สวยงาม และทันสมัยเสมอ					
๒๔	ข้าพเจ้าอยากเป็นนักดนตรี					
๒๖	ข้าพเจ้าอยากเป็นจิตรกร					
๒๘	ข้าพเจ้าอยากเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียง					

เลขที่	ความปรารถนาของ ก.แดง	มาก ที่สุด	น้อย มาก	ปาน กลาง	น้อย น้อย	น้อย ที่สุด
๓๐	ข้าพเจ้าอยากเป็นนักข่าว เพื่อยกย่อง					
๓๑	ข้าพเจ้าอยากไปเรียนต่อต่างประเทศ					
๓๒	ข้าพเจ้าอยากเป็นนักประดิษฐ์ ผลิตสินค้า					
๓๓	ข้าพเจ้าอยากเป็นนักกีฬาทีมชาติ					
๓๔	ข้าพเจ้าอยากให้ตนเป็นคนมีความจำเริญ					
๔๐	ข้าพเจ้าอยากเป็นนักกีฬาที่รื่องาน					
๔๑	ข้าพเจ้าอยากเป็นนักประดิษฐ์ที่มีชื่อเสียง					
๔๒	ข้าพเจ้าอยากเป็นนักประดิษฐ์					
๔๓	ข้าพเจ้าอยากเป็นนักประดิษฐ์สินค้า					
๔๔	ข้าพเจ้าอยากเป็นนักประดิษฐ์สินค้า					
๔๕	ข้าพเจ้าอยากเป็นนักประดิษฐ์สินค้า					
๔๖	ข้าพเจ้าอยากเป็นนักประดิษฐ์สินค้า					

๘
ตอนที่ ๒ ข.

ถ้านักเรียนได้รับพรจากพระผู้เป็นเจ้า ว่าให้เขอนึกอยากจะเปลี่ยนนิสัย ใจคอ หรือบุคลิกลักษณะต่างๆ
ที่เขามีอยู่เพื่อให้ถูกใจเธอมากที่สุด เธอจะนึกขอเปลี่ยนอะไรบ้าง โปรดพิจารณาแล้วทำเครื่องหมาย ✓
ในช่องที่ตรงกับความต้องการมาก หรือต้องการน้อยประการใด

เลขที่	ความปรารถนาที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง	มาก ที่สุด	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย ที่สุด
๒	ข้าพเจ้า <u>ไม่</u> อยากให้ความอิจฉาเกิดขึ้นกับ ข้าพเจ้าเลย					
๔	ข้าพเจ้า <u>อยาก</u> เป็นคนควบคุมความรู้สึกได้เมื่อ ต้องพูดในที่ประชุม					
๖	ข้าพเจ้า <u>อยาก</u> เป็นคนสงบเสงี่ยมแม้อยู่กับเพื่อน ที่คุยกันสนุก					
๘	ข้าพเจ้า <u>ไม่</u> อยากเป็นคนสะเพร่าง่ายเลย					
๑๐	ข้าพเจ้า <u>ไม่</u> อยากเป็นคนเมื่ออารมณ์เศร้าโดย หาสาเหตุไป					
๑๒	ข้าพเจ้า <u>อยาก</u> เป็นคนมีใจคอแน่นอน					
๑๔	ข้าพเจ้า <u>อยาก</u> เป็นคนกล้าอยู่ในห้องมืด ๆ ได้ ตามลาพังคนเดียว					
๑๖	ข้าพเจ้า <u>ไม่</u> อยากมีดวงอันอยู่ในจิตใจ ของตนเองเลย					
๑๘	ข้าพเจ้า <u>ไม่</u> อยากมีความเกียจคร้านอยู่ใน ตัวข้าพเจ้าเลย					
๒๐	ข้าพเจ้า <u>อยาก</u> ให้คนอื่นรักฉัน					

เลขที่	ความปรากฏการวิปริตไปมาอย่างผิดปกต	มาก น้อย	อย่าง มาก	ปาน กลาง	น้อย มาก	น้อย น้อย
๖๓	ข้าพเจ้าเคยถูกบีบบังคับและกดขี่ในการ สมัครงานในโรงงาน					
๖๔	ข้าพเจ้าเคยถูกบีบบังคับให้ทำงาน หนักมากจนเป็นผลทำให้เจ็บปวด และเหนื่อย					
๖๕	ข้าพเจ้าเคยถูกบีบบังคับให้ทำงานหรือ เป็นหัวหน้า					
๖๖	ข้าพเจ้าเคยถูกบีบบังคับให้ทำงานโดย ไม่ได้รับค่าจ้าง					
๖๗	ข้าพเจ้าเคยถูกบีบบังคับให้ทำงานโดย ไม่ได้รับค่าจ้าง					
๖๘	ข้าพเจ้าเคยถูกบีบบังคับให้ทำงานโดย ไม่ได้รับค่าจ้าง					
๖๙	ข้าพเจ้าเคยถูกบีบบังคับให้ทำงานโดย ไม่ได้รับค่าจ้าง					
๗๐	ข้าพเจ้าเคยถูกบีบบังคับให้ทำงานโดย ไม่ได้รับค่าจ้าง					
๗๑	ข้าพเจ้าเคยถูกบีบบังคับให้ทำงานโดย ไม่ได้รับค่าจ้าง					
๗๒	ข้าพเจ้าเคยถูกบีบบังคับให้ทำงานโดย ไม่ได้รับค่าจ้าง					
๗๓	ข้าพเจ้าเคยถูกบีบบังคับให้ทำงานโดย ไม่ได้รับค่าจ้าง					
๗๔	ข้าพเจ้าเคยถูกบีบบังคับให้ทำงานโดย ไม่ได้รับค่าจ้าง					
๗๕	ข้าพเจ้าเคยถูกบีบบังคับให้ทำงานโดย ไม่ได้รับค่าจ้าง					
๗๖	ข้าพเจ้าเคยถูกบีบบังคับให้ทำงานโดย ไม่ได้รับค่าจ้าง					
๗๗	ข้าพเจ้าเคยถูกบีบบังคับให้ทำงานโดย ไม่ได้รับค่าจ้าง					
๗๘	ข้าพเจ้าเคยถูกบีบบังคับให้ทำงานโดย ไม่ได้รับค่าจ้าง					
๗๙	ข้าพเจ้าเคยถูกบีบบังคับให้ทำงานโดย ไม่ได้รับค่าจ้าง					
๘๐	ข้าพเจ้าเคยถูกบีบบังคับให้ทำงานโดย ไม่ได้รับค่าจ้าง					

ภาคผนวก ง .
แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับวงจร

คำชี้แจงในการตอบแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบนี้ต้องการถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือการกระทำบางอย่างของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่อง การเรียนและเรื่องทั่ว ๆ ไป โดยจะมีข้อความให้นักเรียนอ่าน แล้วให้นักเรียนพิจารณาข้อความ เหล่านั้นว่าตรงตามลักษณะ ความรู้สึก หรือการกระทำของนักเรียนหรือไม่ ดังนั้นคำตอบของนักเรียน จะไม่มีถูกหรือผิด เพราะคนเราแต่ละคนย่อมมีความรู้สึก หรือการกระทำต่างกันเพราะฉะนั้นขอ ให้ตอบให้ตรงกับสภาพที่เป็นจริงของนักเรียนไปมากที่สุด
2. วิธีตอบแบบทดสอบ ให้นักเรียนพิจารณาข้อความในแบบทดสอบดังนี้
 1. ข้อความนั้นตรงกับลักษณะ ความรู้สึก หรือการกระทำของนักเรียนหรือไม่ โดยตัดสินใจ ว่า จริง หรือ ไม่จริง สำหรับนักเรียน โดยในกระดาษคำตอบจะมีช่อง จริง และ ไม่จริง
 2. ถ้าข้อความนั้นเป็นจริง สำหรับนักเรียน ให้พิจารณาว่าจริงมาก หรือ จริงน้อย
 3. ถ้าข้อความนั้นไม่เป็นจริง ซึ่งแสดงว่า ตรงข้าม กับลักษณะความรู้สึกหรือการกระทำ ของนักเรียน ให้พิจารณาว่าข้อความนั้นตรงข้ามกับลักษณะหรือความรู้สึกของนักเรียน มากหรือน้อย

ตัวอย่างข้อ (0) "เป็นคนขยันเรียน"

วิธีตอบ

1. นักเรียนพิจารณาว่าข้อความนี้เป็นจริงสำหรับนักเรียนหรือไม่ สมมติว่า จริง ให้นักเรียน ระบุของ จริง
2. พิจารณาต่อไปว่า จริงมากหรือจริงน้อย (คือ ขยันมากหรือน้อย) สมมติว่า ถ้า นักเรียนขยันมาก แสดงว่าจริงมาก นักเรียนก็ ถูกต้องจริง, มาก แล้วกา ✓ ดังตัวอย่าง

จริง		ไม่จริง	
มาก	น้อย	น้อย	มาก
(4)	(3)	(2)	(1)
0 ✓			

ตัวอย่างข้อ (๐๐) "ชอบร้องเพลง"

1. นักเรียนพิจารณาว่า ตัวนักเรียนเองชอบร้องเพลง หรือไม่ สมมติว่า นักเรียน ไม่ชอบ ก็แสดงว่าข้อความนั้น ไม่จริง สำหรับนักเรียน
2. แล้วพิจารณาว่า ไม่จริง มากหรือน้อย (คือไม่ชอบมากหรือน้อย) ถ้าไม่ชอบนิดหน่อย (ไม่ถึงกับเกลียดมาก) ก็เริ่มแก่ไปกา ✓ ในช่อง ไม่จริง, น้อย ดังตัวอย่าง

๐๐	จริง		ไม่จริง	
	มาก	น้อย	น้อย	มาก
	(4)	(3)	(2)	(1)
	✓			

3. ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบก็ให้ขีดเครื่องหมายเดิมทิ้งเสีย ดังนี้ แล้วไปการ่องใหม่

4. ข้อควรระวัง

- ก. แต่ละข้อกาเครื่องหมาย ✓ อันเดียว
- ข. เมื่อ (ครู) อ่านแล้ว นักเรียนทั่วทั้งห้องตั้งใจและตอบทันที
- ค. ในกรณีที่รู้สึก กำลังระหว่างมากหรือน้อย ให้ตัดสินใจเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง
- ง. นักเรียนอาจทำทุกข้อ
- จ. ขอให้ทำความเข้าใจว่าจริงมากที่สุด เพราะแบบสอบถามนี้ไม่เป็นผลเสียต่อคะแนนในการสอบของนักเรียน และจะไปกระทบกระเทือนต่อตัวนักเรียนแต่อย่างใด
- ฉ. เมื่อนักเรียนเข้าใจวิธีทำแล้ว ให้นักเรียนกรอกรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนในกระดาษคำตอบก่อน

1. รู้สึกว่าตนเองเป็นคนที่เหนื่อยง่าย
2. เวลาจิตใจ รู้สึกดีใจมาก เวลาเสียใจก็รู้สึกเสียใจมาก
3. รู้สึกว่าตนเองเป็นคนขี้อาย
4. เวลาทำงานมักจะรีบทำให้เสร็จเร็ว ๆ
5. รู้สึกกังวลใจอยู่เรื่อยว่าจะสอบไล่กะแนนสูงเหมือนไม่ได้
6. รู้สึกกลัวว่าตัวเองจะเจ็บป่วย
7. มักมีอาการหงุดหงิด
8. เมื่อเห็นเลือดออกมาก ๆ รู้สึกว่ากลัว หรือหวี ๆ คล้ายจะเป็นลม
9. มักมีคนพูดว่า เป็นคนขี้เขลาง
10. เวลาคุยกับใคร ไม่ค่อยกล้าพูด หรือสบตาเขา
11. เป็นคนขี้เขลาง
12. มักทำหามาใจตัวเองเสมอ
13. ไม่ค่อยเชื่อฟังคำสั่งของคุณพ่อคุณแม่
14. รู้สึกว่าตนเองเป็นคนตกใจง่าย
15. รู้สึกว่ากลัวบ่อย ๆ ซึ่งบางครั้งก็ไม่รู้ว่ากลัวอะไร
16. รู้สึกอ่อนแออยู่เสมอ
17. ถูกห้ามไม่ให้ทำในสิ่งที่ต้องการบ่อย ๆ
18. เขากับเพื่อน ๆ ไม่ค่อยได้
19. ตกใจบ่อย ๆ เมื่อได้ยินเสียงฟ้าร้อง ฟ้าผ่า
20. บางครั้งรู้สึกอึดอัด อยากจะโถกออกไปดัง ๆ
21. เมื่อครูเรียกให้ตอบคำถาม หรือออกไปเขียนกระดานดำ จะรู้สึกประหม่า
22. เมื่อรู้สึกดีใจหรือเสียใจทั้ง ๆ ที่ไปอยากแสดงให้คนอื่นรู้ แต่กลัวคนอารมณ์ไวไม่ได้
23. มักขี้เขลางคนเดียว
24. เวลาทำงาน ถ้าใครบอกละเลยข้าง ๆ จะทำต่อไปไม่ได้
25. มักจะรักษาความลับที่คนอื่นเห็นไว้ไม่ค่อยได้

26. ไม่ชอบการพูดเล่น
27. บางครั้งรู้สึกว่าคุณพ่อคุณแม่ไม่ยุติธรรม
28. เมื่อเขานอนตอนกลางคืน มักนอนไม่ค่อยหลับเพราะคิดอะไรต่าง ๆ นานา
29. รู้สึกว่าคนอื่น ๆ ต่างมุ่งร้ายต่อตัวนักเรียน
30. เมื่อมีคนทำโทษ หรือมีคนอะไรเจ็บมาก ๆ มักจะร้องไห้ หรือส่งเสียงแสดงความเจ็บปวด
31. รู้สึกว่าตนเองคอยอะไรนาน ๆ ไม่ค่อยได้
32. มักมีคนพูดว่าเป็นคนใจน้อย
33. สิ่งที่เคยทำเป็นประจำมักต้องให้คนอื่นอยู่เสมอ
34. ไม่ค่อยกล้าเข้าไปหาผู้ใหญ่ที่มีความสำคัญ เช่น ครูใหญ่
35. เพื่อน ๆ ไม่ค่อยอยากให้อะไรเลย เพราะไม่ค่อยทำตามกติกา
36. รู้สึกกลัวเมื่อจะต้องอยู่ในที่มืด ๆ คนเดียว
37. เมื่อสอบได้คะแนนไม่ดี รู้สึกเสียใจ
38. บางครั้งรู้สึกตัวเองเป็นคนไม่ดีเลย
39. ถ้าทำอะไรไม่ได้ตั้งใจ จะโกรธทันที
40. รู้สึกลำบากใจ ถ้าจะต้องตัดสินใจทำอะไรด้วยตนเอง
41. เมื่อรู้สึกโกรธหรือไม่พอใจ มักจะออกถื่นความโกรธไว้มาก
42. เมื่อมีคนเอาของแข็งมาขู่ฟันคั่ง ก็กลัว จะรู้สึกเสียใจ
43. รู้สึกว่ากลัวอยู่เสมอว่าคุณพ่อคุณแม่หรือครูจะลงโทษ
44. รู้สึกกังวลใจว่าคุณแม่อาจจะไม่รัก
45. เวลาจะอธิบาย สิ่งหรือโต้แย้งอะไรมักพูดวกวนทางเอาจริงเอาจัง
46. เมื่อครูถามคำถามในห้องเรียน ถึงแม้จะตอบได้แต่ก็ไม่อยากตอบ
47. รู้สึกว่าตัวเองทำอะไรน้อยอยู่เสมอ
48. ถ้าจำเป็นต้องเป็นมันใด เป็นคนใด หรือสิ่งที่สูง ๆ รู้สึกกลัวว่าจะตกลงมา
49. บางครั้งไม่อยากจะขู้นานเพราะไม่มีความสุข
50. เวลานั้นมักมีราย

51. ถ้ามีคนมาชักใจ หรือว่า ینگเล็กน้อย จะโกรธเอาง่าย ๆ
52. เมื่อคุณภาพย่นหรือละครตอนไหนแล้ว รู้สึกสงสารตัวละครในเรื่องและมักมีน้ำตาไหลโดยไม่รู้ตัว
53. เคยมีอารมณ์เดียวกับ เรื่องบางเรื่อง ซึ่งนึกได้ภายหลังว่าเป็นเรื่องนึกเดียว
54. รู้สึกว่าตนเองสนใจอะไรไม่ไถ่ยาวนาน
55. เมื่อมีเรื่องมากระทบจิตใจ มักจะร้องไห้ไถ่วาว ๆ
56. รู้สึกเบื่ออะไร ๆ ไถ่วาว
57. ชอบแต่งานหรือทำกำรบ้าน ถ้ากรมวีนคจะรู้สึกประหม่าใจคอไม่ปกติ
58. ต้องใช้เวลานานในการทำความเข้าใจกับคนซึ่งไม่รู้จักมาก่อน
59. เวลาคุยกับครู หรือผู้ใหญ่ที่ไม่คุ้นเคย รู้สึกว่าใจคอไม่คอยปกติ ประหม่าหรือพูดตะกุกตะกัก
60. รู้สึกว่าคนอื่น ๆ ไม่ชอบสิ่งที่ฉันักเรียนทำ
61. เป็นคนใจร้อน
62. ถ้าครูบอกว่ามีอะไรจะให้ดู รู้สึกใจร้อน อยากจะดูให้เร็วที่สุด
63. เวลาคอนตอนกลางคืน จะสะดุ้งตกใจบ่อย ๆ เพราะรู้สึกเหมือนตกจากที่สูง
64. เวลาทำอะไรชอบให้ผู้ใหญ่ เช่น พ่อแม่ หรือครู บอกว่าควรทำอย่างนั้นอย่างนี้
65. ยิ่งใกล้สอบยิ่งรู้สึกไม่สบายใจ
66. สอบใกล้คะแนนไม่กี่ จะเสียใจอยู่เป็นเวลานาน

ภาคผนวก จ.
แบบสอบถามความ^๕เชื่อ^๕

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ต้องการทราบ ความรู้สึก ความคิด และการกระทำบางอย่างของท่านและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ในสถานการณ์ซึ่งพบในชีวิตประจำวัน แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 จะมี 28 ข้อ แต่ละข้อเป็นสถานการณ์โดยทั่วไป ให้ท่านพิจารณาว่าในแต่ละสถานการณ์ที่ให้นั้น ท่านเคยปฏิบัติมากน้อยเพียงไร แล้วตอบในกระดาษคำตอบที่กำหนดให้ ซึ่งมี คำตอบให้เลือก 7 คำตอบ แสดงถึงการปฏิบัติของท่านตั้งแต่เคยทำเสมอถึงไม่เคยทำเลย โดยกาเครื่องหมาย จลงในช่องซึ่งแทนคำตอบที่แสดงระดับมากน้อยของการกระทำของท่าน

ตอนที่ 2 จะมีสถานการณ์ทั้งหมด 20 สถานการณ์ ในแต่ละสถานการณ์จะมีคำถาม 3 ข้อ

ข้อที่ 1 ต้องการทราบความคิดของท่านต่อการกระทำของบุคคลในแต่ละสถานการณ์ที่ให้นมา

ข้อที่ 2 ต้องการทราบว่าท่านเคยปฏิบัติเช่นเดียวกับบุคคลในสถานการณ์ที่ให้นามากน้อยเพียงไร

ข้อที่ 3 ต้องการทราบเกี่ยวกับการปฏิบัติของแม่หรือบุคคลที่ใกล้ชิดกับท่านต่อการกระทำของท่าน

ในแต่ละสถานการณ์ที่ให้นมาในตอนที่ 2

ดังนั้น แต่ละคนต้องตอบ 3 ข้อ คือ 1, 2 และ 3 ใน 1 สถานการณ์ โดยตอบลงในกระดาษคำตอบ

ซึ่งแต่ละข้อมีคำตอบที่สอดคล้องกับคำถามให้ท่านเลือก 7 คำตอบ แล้วกาเครื่องหมาย

ลงในช่องซึ่งแทนคำตอบที่ท่านต้องการ (กรุณาตอบตามความเป็นจริง)

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน

ตอนที่ 1

คำสั่ง ในสถานการณ์ต่อไปนี้ท่านเคยปฏิบัติมากน้อยเพียงใด

1. ช่วยเหลืองานบางอย่างแก่เพื่อน
2. สนใจทุกข์สุขของครู
3. เมื่อไปไหนกลับมามีของมาฝากเพื่อนสนิท
4. รับอาสาช่วยครูทำงานเมื่อครูมีงานมาก
5. สนใจทุกข์สุขของเพื่อนสนิท
6. เมื่อไปไหนกลับมามีของมาฝากพ่อแม่
7. ให้ความแก่คนชรา
8. สนใจทุกข์สุขของพ่อแม่
9. เมื่อไปไหนกลับมามีของมาฝากพี่น้อง

10. ช่วยถือของบนรถเมล์ให้แก่บุคคลที่ด้อยจนหนัก
11. สนใจทุกความสุขของพี่น้อง
12. แบ่งปันเครื่องใช้ให้แก่เพื่อนสนิท
13. จูงคนแก่ข้ามถนน
14. ใจหวนแก่กบฏีการ
15. ชอบชวนคนตาบอด
16. ถ้าได้ทราบเรื่องราวที่เป็นประโยชน์ควมเฝ้าจนมักนำมาเล่าให้เพื่อนฟัง
17. เมื่อเห็นบุคคลที่รู้จักต้องการความช่วยเหลือ มักช่วยด้วยความเต็มใจ
18. เมื่อเห็นใครประสบอุบัติเหตุ มักรีบเข้าไปช่วยเหลือ
19. ดูแลเอาใจใส่และรักษาพยาบาลเมื่อพ่อแม่เจ็บป่วย
20. ช่วยทำประโยชน์ให้แก่โรงเรียน เช่น ช่วยงานโรงเรียน ช่วยงานห้องสมุด เป็นต้น
21. อาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น ช่วยขายแสดมปี ช่วยขายคอกใบ เป็นต้น
22. สละที่นั่งบนรถเมล์ให้แก่เด็ก คนชรา และหญิงมีครรภ์
23. ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ และคำตักเตือนที่เหมาะสมแก่พี่น้อง
24. เอาใจใส่และช่างสังเกตความรู้สึกของผู้อื่น
25. เปิดเครื่องรับวิทยุหรือโทรทัศน์เบา ๆ
26. ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่บุคคลอื่น
27. สนใจทุกความสุขของบุคคลอื่น
28. เอาใจใส่ดูแล รักษา พยาบาลเมื่อบุคคลอื่นเจ็บป่วย

ตอนที่ 2

สถานการณ์ที่ 1

1. เมื่อเห็นกรูถือของหนัก ๆ กรูก็จะเข้าไปช่วย
1. การกระทำของกรูเหมาะสมไหม
2. ทานเคยทำอย่างใดกรูทำไหม
2. สมชายมักจะช่วยงานให้เพื่อน หรือช่วยงานอย่างอื่นเวลาที่เพื่อนไม่สบาย
1. การกระทำของสมชายเหมาะสมไหม
2. ทานเคยทำอย่างใดสมชายทำไหม

สถานการณ์ที่

3. พอดีเทศกาลวันสารท คือจากภรรยาจะยาสารทมาแจกเพื่อน ๆ
 1. การกระทำของภรรยาเหมาะสมไหม
 2. ทานเลขทำอย่างใดสุภาพทำไหม
 4. สุนทรียภาพ จากฝ่ายนางเวลาที่ไม่เอียงไปอยู่ข้างหนึ่ง
 1. การกระทำของภรรยาเหมาะสมไหม
 2. ทานเลขทำอย่างใดสุภาพทำไหม
5. เมื่อมีผู้ใดมาถามหาเพื่อนที่เขารู้จัก เสริมก็ไปตามให้ แม้ว่าตัวเองจะรีบไปธุระก็ตาม
 1. การกระทำของเสริมเหมาะสมไหม
 2. ทานเลขทำอย่างใดสุภาพทำไหม
6. เมื่อเห็นพี่หรือน้องมีงานมาก เสนิจะเข้าไปช่วยโดยที่พี่หรือน้องไม่ต้องออกปาก
 1. การกระทำของเสนิเหมาะสมไหม
 2. ทานเลขทำอย่างใดสุภาพทำไหม
7. ถ้าเห็นน้องร้องไห้ วิไลมักเข้าไปปลอบเสมอ
 1. การกระทำของวิไลเหมาะสมไหม
 2. ทานเลขทำอย่างใดสุภาพทำไหม
8. เมื่อเห็นเจ้ากนกอื่นร้องไห้ สุวรรณมักเข้าไปปลอบเสมอ
 1. การกระทำของสุวรรณเหมาะสมไหม
 2. ทานเลขทำอย่างใดสุภาพทำไหม
9. เวลาที่สำราญออกไปซื้อของ มักจะถามเพื่อนว่า ใครอยากได้อะไรบ้าง หรือใครจะไปซื้ออะไรบ้าง
 1. การกระทำของสำราญเหมาะสมไหม
 2. ทานเลขทำอย่างใดสุภาพทำไหม
10. ถ้ามีผู้ใดมาขายเข็มกลัดสวยๆ เข็มขลุ่ยสวยๆ ในวันสำคัญต่าง ๆ วินัยจะซื้อทุกครั้ง
 1. การกระทำของวินัยเหมาะสมไหม
 2. ทานเลขทำอย่างใดสุภาพทำไหม
11. พอใกล้สอบ สุภาจะชวนทิววิชาสำคัญให้แกนนอง
 1. การกระทำของสุภาเหมาะสมไหม
 2. ทานเลขทำอย่างใดสุภาพทำไหม

12. เมื่อทราบข่าวประกาศรับสมัครงาน หรือประกาศให้ทุนการศึกษา สุพรรณักนำมาบอกกับเพื่อน ๆ

1. การกระทำของสุพรรณเหมาะสมไหม
2. ท่านเคยทำอย่างนี้สุพรรณทำไหม

13. เมื่อสังเกตเห็นเพื่อนไม่สบายใจ สุพรรณจะเข้าไปถามเสมอ

1. การกระทำของสุพรรณเหมาะสมไหม
2. ท่านเคยทำอย่างนี้สุพรรณทำไหม

14. เมื่อเห็นเพื่อนบนไม่มีเงินใช้ โสภากะออกปากให้ยืมถ้ามี แต่ถ้าไม่มีก็จะช่วยคิดว่าจะทำอย่างไรดี

1. การกระทำของโสภาเหมาะสมไหม
2. ท่านเคยทำอย่างนี้โสภาทำไหม

15. เมื่อทราบว่าครูไม่สบาย รุจีจะรีบไปเยี่ยมทันที

1. การกระทำของรุจีเหมาะสมไหม
2. ท่านเคยทำอย่างนี้รุจีทำไหม

16. เมื่อไปเที่ยวที่ไกล ๆ มา ราชารู้ชื่อของแปลก ๆ มาฝากแม่ทุกครั้ง

1. การกระทำของราชาเหมาะสมไหม
2. ท่านเคยทำอย่างนี้ราชาทำไหม

17. สี่ตามักหาเองไปเที่ยวในสถานที่แปลก ๆ และน่าสนใจบ่อย ๆ

1. การกระทำของสี่เหมาะสมไหม
2. ท่านเคยทำอย่างนี้สี่ทำไหม

18. เมื่อวิทยารับจัดกิจกรรมต่าง ๆ เภาจะเข้าร่วมทุกครั้ง

1. การกระทำของเภาเหมาะสมไหม
2. ท่านเคยทำอย่างนี้เภาทำไหม

19. ถ้าเห็นครูมีงานมาก พี่ระมักจะเข้าไปถามว่าจะช่วยอะไรได้บ้าง

1. การกระทำของพี่ระเหมาะสมไหม
2. ท่านเคยทำอย่างนี้พี่ระทำไหม

20. วิชาอาสาสมัครไปค่ายพัฒนาชนบทในระยะปิดเทอมใหญ่ แทนที่จะหยุดพักผ่อน

1. การกระทำของวิชาเหมาะสมไหม
2. ท่านเคยทำอย่างนี้วิชาทำไหม